

ŚPIEWNIK KOŚCIELNY.

(Cantionale ecclesiasticum.)

WARSZAWA

Wydawnictwo Jana Jaworskiego

ul. J. J. 10, Warszawa

1870

818

ŚPIEWNIK KOŚCIELNY

(Cantionale ecclesiasticum)

OBEJMUJĄCY

Pieśni, Hymny, Antyfony, Nieszpory etc.

Z MELODYAMI

ORAZ

Objaśnienia dotyczące się Świąt i Obrzędów

KOŚCIOŁA

RZYMSKO-KATOLICKIEGO

UŁOŻONY PODŁUG

Muzyki kościelnej, choralnej i figuralnej

Romualda Zientarskiego.

WARSZAWA.

w Drukarni Jana Jaworskiego,

ULICA KRAKOWSKIE-PRZEDMIEŚCIE Nr. 415.

—
1870.

Доволено Цензурою.
Варшава, 29 Апрель 1870 года.

Dzieło pod tytułem: „*Śpiewnik kościelny obejmujący Pieśni, Hymny, Antyfony etc. przez P. Romualda Zientarskiego wydane*“ przeczytałem i nie znalazłem w niemi nic przeciwnego zasadom Religii świętej Katolickiej.

Warszawa, dnia 10 (22) Sierpnia 1868 r.

X. Antoni Więckowski,
Zarządzający Parafią Przemienienia Pańskiego.

Nr. 1981.

APPROBATUR.

Varsaviae, die 14 (26) Augusti 1868 a.

Judex Surrogatus, Praelatus Metropolitanus,

A. Sieklucki.

(L. S.)

Secretarius, Ig. Dudrewicz.

247723

Jasnie Wielmożnemu

ALEKSANDROWI MUCHANOW

ZARZĄDZAJĄCEMU SPRAWAMI DUCHOWNEMI

W KRÓLESTWIE POLSKIEM,

CZŁONKOWI KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO,

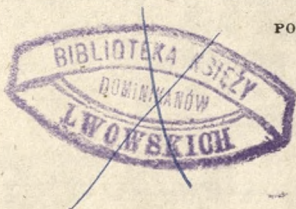
RZECZYWISTEMU RADCY STANU,

SZAMBELANOWI

JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI

I KAWALEROWI WIELU ORDERÓW

w dowód wysokiego szacunku i poważania

POŚWIĘCA

Romuald Zientarski.

PRZEDMOWA.

„Chwalcie Boga głosem trąby; chwalcie Go na harfie i cytrze.

„Chwalcie Go na bębnie i na piszczalce; chwalcie Go na strunach i na organach.

„Chwalcie Go na cymbałach głośnie, chwalcie Go na cymbałach krzykliwych; — wszelki duch niechaj Pana chwali.“
(PSALM 150.)

„Wszelki duch niechaj chwali Pana“ mówi Psalmista Pański. Głos ludzki jest najpotężniejszem narzędziem, do zadośćuczynienia słowom Króla-Proroka; mowa bowiem ludzka, w połączeniu z dźwiękiem tonu, najdobitniej oddaje i wyraża ducha myśli i uczuć naszych. To też od najdawniejszych czasów wszędzie chwalono Boga, mową nawleczoną na tony, czyli jak powszechnie nazywamy śpiewem. Pierwsi chrześcijanie, posiłkując się melodyami ze Wschodu czerpanymi, chwalili Boga o ile możność ich naówczas pozwalała. Dopiero w końcu IV-go stulecia św. Ambroży (374—397) twórca nieśmiertelnego Hymnu „*Te Deum laudamus*“ jakby pocuciem wyższem wiedziony, zebrał w jedną całość podówczas używane śpiewy, a pomnożywszy je własnymi utworami, nazwał takową od swego imienia, chorałem Ambrożyjańskim, który jednakże nie był jeszcze zupełnie odpowiednim pod względem potrzeby i użytku dla ogółu. We dwa wieki dopiero później, św. Grzegorz I (wielki), dzierżąc rządy kościoła, na stolicy apostolskiej od r. 591—604, jako gorliwy zwolennik wszystkiego co się tyczyło chwały Najwyższego, zebrawszy na nowo w jedną wielką księgę wszelkie śpiewy rytualne, opracowawszy nadto i dopełniwszy takowe, łańcuchem rozkazał przymocować do grobu św. Piotra na znak ich nietykalności i ogólnego używania w kościele katolickim po wszystkie wieki. Dla tej to właśnie przyczyny, owe śpiewy, pierwsiastkowo nutami greckimi kreślone, później zaś na system czterolinijowy, wynalazku Guido z Arezzo przeniesione (około r. 1020) po dziś dzień używane wszędzie w języku łacińskim, noszą nazwę Chorału albo Kantu Gregorjańskiego. Św. Wojciech, żyjący w końcu IX-go stulecia, swą nigdy niezatartą pieśnią „*Boga Rodzica*“ dał pierwszy początek rozlicznym przez następne wieki tworzącym się do każdej okoliczności kościelnej, pieśniom polskim, podobnych którym, jak jest: *Święty Boże, — Twoja część chwała, — Do Ciebie Panie,* — i wiele innych stylu tak pełnego prostoty, a piękności i powagi wielkiej,

zaden, o ile się zdaje, inny naród katolicki nie posiada. Dla tej to właśnie przyczyny, synody miejscowe od najdawniejszych czasów, na zasadzie upoważnienia przez Stolicę Apostolską, użycia języka polskiego jako liturgicznego w kościele naszym, przy niektórych nabożeństwach, potwierdzały użycie pieśni obok rytuału, jakoby przez naród tworzonych.

Kościół katolicki opiera się głównie na jednostajności i niezmienności nauki swego Boskiego Zbawiciela, zaczynając od dogmatów wiary, aż do najdrobniejszych formulek rytuału. Mimo to nawet Boskie prawa w rękę ludzi, ulegają przeistoczeniu i zmianom; dlatego też Kościół św. stojąc na straży swjej nietykalności, odnawia pierwotne zasady, dla przekazania ich w czystości następnyim pokoleniom. Wiele jednakże pieśni, rozmaicie bywa śpiewanych w kościołach naszych, szczególnież zaś na prowincjach—i to właśnie spowodowało mię do zebrania w jedną całość, tej garstki najużywanych pieśni, psalmów, hymnów, antyfon i t. d., których melodye urytmizowawszy podług prawa nauki i ogólnego użycia, przełożyłem na system teraźniejszej muzyki, tak, iż każdy dzisiaj, mniej więcej znający muzykę i jakkolwiek czytający nuty, z największą łatwością może się nauczyć pieśni, jak one właściwie być winny w Przybytku Pańskim wykonywane. Muzyka w ogólności i znajomość gry na fortepianie stała się niejako żywiołem salonów naszych, czyżby więc nie było chwalebna rzeczą, aby przynajmniej młodsze pokolenie, oprócz światowych piosenek i czułych włoskich aryj (mających zkadinał niezaprzeczone piękno i znaczenie), wstępując w ślady ojców naszych, śpiewało i grało pieśni nabożne, dojrzałego i poważniejszego ducha karmiące. Wtenczas to dopiero ludzie wyżej wykształceni, w chwilach uroczystych a serdecznych, chwalać Boga wspólnie z tak zwanym ludem prostym, spełniając sentencję św. Augustyna „*Qui cantat bis orat*“ (śpiewając podwójnie się modlimy) silnie mogłyby wpłynąć na udoskonalenie i oczyszczenie pieśni nabożnych, z różnych niepotrzebnych przekształceń i dodatków.

Dzieło niniejsze podzielone na cztery oddziały, pod względem tekstu jest dopełnieniem, wielkich rozmiarów dzieła mojego, znanego p. t.: **Muzyka kościelna chóralna i figuralna etc.** (Tomów III); samo zaś przez się, stanowi oddzielną całość, wystarczającą w zupełności dla użytku tak ludzi fachowych, służbie Bożej poświęcających się, jak niemniej dla każdego katolika, dbającego o czystość melodyi wzniosłych hymnów i pieśni powszechnie używanych.

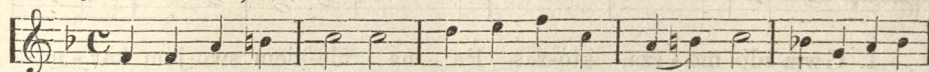
ROMUALD ZIENTARSKI.

ODDZIAŁ I.

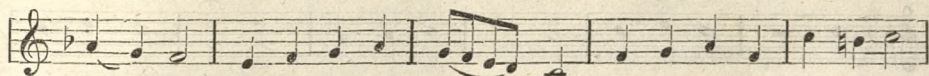
PIEŚNI ADWENTOWE.

1. Zdrowaś bądź Marya.

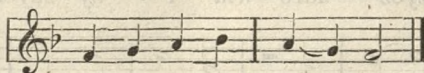
(M. K. T. I Nr. 2).*

Zdrowaś bądź Ma - ry - a, Nie - bie - ska li - li - ja, Pa - nu Bo - gu

mi - ła; Mat - ko li - to - ści - - wa, Tyś jest na - sza u - cie - czka,

Naj - świętsza Ma - ry - a.

1. Zdrowaś bądź Marya;—Niebieska lilija,—Panu Bogu miła, Matko li - tościwa;—Tyś jest nasza ucieczka, Najświętsza Marya.

2. Marya wielbna, ukaż drogę pewną, — Przykazania Twego, Boga wszechmocnego:— On ci wszystka nadzieja, zbawienia naszego.

3. Łaskiś pełna Pańskiej, czystości anielskiej, — Pannaś nad Pannami, Święta nad Świętymi,—O Najświętsza Maryo, módl się dziś za nami.

4. Pełnaś wszechświatłości, wszelkiej pobożności, — Bez grzechu's po - częła, wielkąś sławę wzięła,—Przez Twe narodzenie, wziął świat pocieszenie.

5. Pan stworzył Adama, ludzkiego plemienia; — Ojca, Ewę matkę, co zgzeszyli jabłkiem,—Aleś Ty naprawiła, co Ewa straciła.

6. Z Tobą był Duch święty, — Syn Boży poczęty, w Twym żywocie świętym, Trójcy świętej miłym,—I z Ciebie się narodził, obyczajem dziwnym.

7. Błogosławionaś Ty nad wszystko stworzenie, — Pan Bóg wszechmo - gący, dał przez Cię zbawienie,—Jezus Syn Twój odkupił, wszystko ludzkie plemię.

*) **Objaśnienie.** (M. K. T. I. Nr. 2). Wszelkie tego rodzaju znaki, są skróceniem tytułu zna - nego dzieła w trzech tomach: *Muzyka Kościelna chóralna i figuralna etc.* ułożona podług stylu *I. Pa - lęstryny*, przez *R. Zientarskiego*, której to Muzyki pod względem tekstu, jest dopełnieniem niniejszy Spiewnik.

8. Tyś jest litościwa, Matko nasza miła,—Jaśniejsza nad słońce w najświętszej zasłudze,— W Twojejci są obronie, wszyscy grzeszni ludzie.

9. Między niewiastami, czystymi pannami,—Tyś sama najczystsza, Królowa anielska,—Nie była Panu Bogu, żadna nad Cię miłsza.

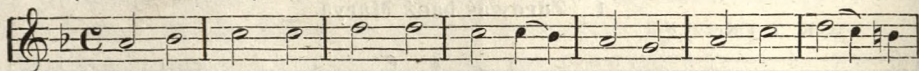
10. Błogosławion owoc, żywota Twojego,—Jezus miłościwy, Syn Boga żywego;—Bądźże Jemu cześć, chwała za dobrodziejstwa Jego.

11. Twoje zmiłowanie, Jezu Chryste Panie,—Racz dać ludowi Twemu, tu dziś zebranemu,—Przez zasługi Matki Twój, domieść nas chwały wiecznej.

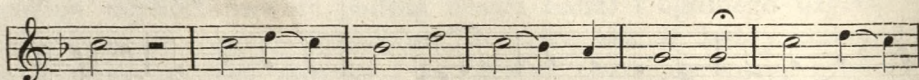
12. Amen wszyscy rzeczmy, wierni chrześcianie, — Coście się tu zesзли, ku chwale téj Pannie,—Zachowaj nas od złego, swojemi prośbami. Amen.

2. Gwiazdo morza i Odwróć od nas.*)

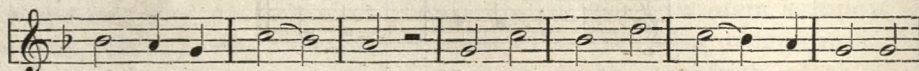
(M. K. T. I. Nr. 56).

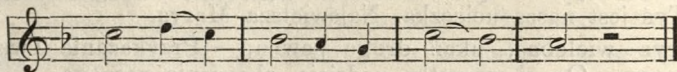
1. Gwia-zdo mó - rza, któ-raś Pa - na mle-kiem swo-jém kar - mi-
4. Od - wróć od nas głód, móř cięż - ki, za - cho-waj krwa-wój woj-

ła, Tyś śmier - ci szczep któ - ry wszcze-pił pier - wszy
ny, U - życz zdro - wia i ży - żnych lat, racz nam

ro-dzie, skru-szy - ła. Tyś śmier-ci szczep, któ - ry wszcze-pił
dać wiek spo-koj - ny. U - życz zdro - wia i ży-żnych lat,

pier-wszy ro-dzie, skru-szy - ła.
racz nam dać wiek spo-koj - ny.

1. Gwiazdo morza, któraś Pana mlekiem swoim karmiła,
Tyś śmierci szczep, który wszczepił pierwszy rodzic, skruszyła.
2. Śliczna gwiazdo! racz nam teraz uskromić niebo srogie,
Które trapi ciężkim morem, zewsząd ludzie ubogie.
3. O! lekarko chrześcijańska, racz nas chorób pozbawić:
Co nie zdoła ludzka siła, racz nam u Syna sprawić.
4. Odwróć od nas głód, mór ciężki, zachowaj krwawej wojny,
Użycz zdrowia i żyźnych lat, racz nam dać wiek spokojny.

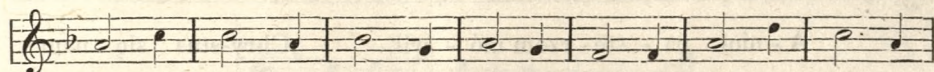
*) Tę pieśń zwyczajem jest także śpiewać w niektórych okolicznościach, poczynając dopiero od czwartej zwrotki.

5. Wysłuchaj nas, gdyż Tobie Syn odmówić nic nie może;
Zbaw nas dla prośby Matki Twój o Jezu wieczny Boże!
6. A my Ciebie z Bogiem Ojcem, z Duchem św. społecznie,
Chwalić i Twą Matkę słać, będziemy na wieki wiecznie. Amen.

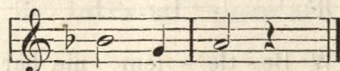
3. Boże wieczny.

Bo - że wie - czny, Bo - że ży - wy, Od - ku - pi - cie - lu praw - dzi -

wy, Wy - słu - chaj nasz głos pł - czli - wy, Wy - słu - chaj nasz głos

pł - czli - wy.

1. Boże wieczny, Boże żywy, — Odkupicielu prawdziwy, — Wysłuchaj nasz głos płaczliwy.

2. Któryś jest na wysokości, — Schyl Nieba użyż łitości, — Spuść się w nasze głębokości.

3. O niebieskie góry srogie, — Spuście roś na ubogie, — Dajcie nam zbawienie drogie.

4. Nie trzymajcie przejrzanego, — Chmury, swoim dżdzem naszego, — Przynieście sprawiedliwego.

5. Przyjdź co rychlej miłosierny, — O Boże! człowiek mizerny, — Ciebie czeka, Tobie wierny.

6. Obejdź się z nami łaskawie, — Zmiłuj się w tak nagłej sprawie, — Racz przyjść ku Twój wiecznej sławie.

7. Odmień Panie Twój gniew srogie, — Odmień, niechaj lud ubogi, — Nawiedzi Twe święte progi.

8. Usłysz płacz stworzenia Twego, — Daj doczekać uciészego, — Narodzenia Syna Twego.

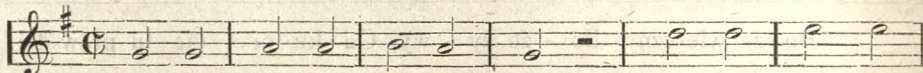
9. Amen, amen, racz nam to dać, — Byśmy się tam mogli dostać, — W niebie na wieki królować.

PIEŚNI

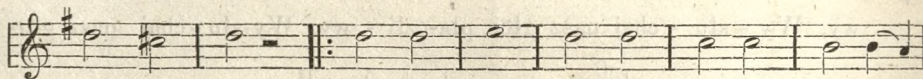
na Boże Narodzenie.

4. Anioł pasterzom mówił.

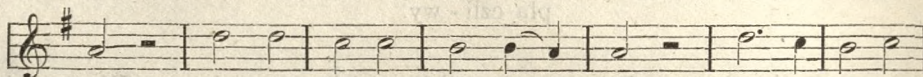
(M. K. T. I. Nr. 9).

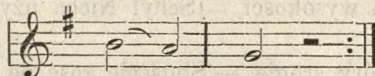
A - niół pa - ste - rzom mó - wił, Chry-stus się nam

na - ro - dził, W Be - tle - jem nie bar - dzo po - dlém mie-

ście, Na - ro - dził się w u - bó - stwie, Pan wsze-go stwo-

rze - nia.

1. Anioł pasterzom mówił,—Chrystus się nam narodził,—W Betlejem nie bardzo podlém mieście,—Narodził się w ubóstwie,—Pan wszego stworzenia.

2. Chcąc się tego dowiedzieć,—Poselstwa wesołego,—Bieźeli do Betlejem skwapliwie;—Znaleźli dziecię w żłobie,—Maryą z Józefem.

3. Jaki Pan chwały wielkiej!—Uniżył się z wysokiej;—Pałacu kosztownego żadnego—Nie miał zbudowanego,—Pan wszego stworzenia.

4. O dziwne narodzenie,—Niczém nie wysławione!—Poczęła Panna Syna w czystości,—Porodziła w całości—Panieństwa swojego.

5. Już się ono spełniło;—Co pod figurą było — Aaronowa różeczka zielona,—Stała się nam kwitnąca—I owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca,—Jako On nam zaleca;—Ten ci jest Syn mój najmilszy jedyny,—Wam w raju obiecany,—Tego wy słuchajcie.

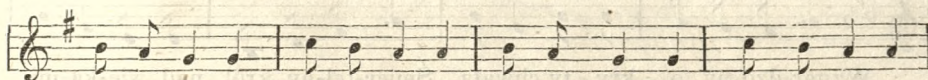
7. Bogu bądź cześć i chwała,—Któraby nie ustała;—Jak Ojcu tak i Synowi—I świętemu Duchowi—W Trójcy jedynemu. Amen.

5. W żłobie leży.

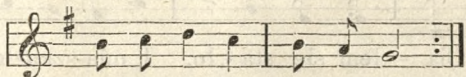
(M. K. T. I. Nr. 10.)

W żło-bie le - ży, któż po-bie-ży, ko-len-do-wać ma - łą - mu,
Je - zu - so - wi, Chry-stu-so-wi, dziś do nas ze - śla - ne - mu,

Pa-stu-szko-wie przy-bie-gaj-cie, Je - mu wdzięcznie przy-gry-waj-cie,

Ja - ko Pa-nu na-sze-mu.

1. W żłobie leży, któż pobieży, — Kolendować małemu, — Jezusowi, Chrystusowi, — Dziś do nas zesłanemu, — Pastuszkowie przybiegajcie, — Jemu wdzięcznie przygrywajcie, — Jako Panu naszemu.

2. My zaś sami z piosneczkami — Za wami pospieszymy; — A tak tego małego — Niech wszyscy zobaczymy; — Jak ubogo narodzony — Płacze w stajni położony; — Więc go dziś ucieszymy!

3. Najprzód tedy niechaj wszędy — Zabrzmi świat w wesołości, — Że posłany, nam jest dany — Emanuel w niskości, — Jego tedy przywitajmy, — Z Aniołami zaśpiewajmy: — Chwała na wysokości!

4. Witaj Panie, cóż się stanie, — Że roskoszy niebieskie, — Opuściłeś, a zstąpiłeś — Na te niskości ziemskie? — Miłość moja to sprawiła, — By człowieka wywyższyła, — Pod nieba Empirejskie.

5. Czem w żłobeczku, nie w łódeczku, — Na sianku położony, — Czem z bydłęty nie z panięty, — W stajni jesteś złożony? — By człek sianu przyrównany, — Grzesznik bydłem nazwany, — Przemennie był zbawiony.

6. Twoje państwo i poddaństwo — Jest świat cały o Boże! — Tys polny kwiat, czemuż Cię świat — Przyjąć nie chce choć może; — Bo świat doczesne wolności — Zwykł kochać, mnie zaś z swęj złości — Krzyżowe ściele łoże.

7. W Ramie głosy pod niebiosy — Wzbijają się Racheli, — Gdy swe syny, bez przyczyny, — W krwawej widzi kąpieli! — „Większe mnie dla nich kąpanie — W krwawym czeka oceanie, — Zkąd niebo będą mieli.“

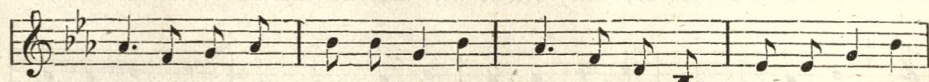
8. Trzej Królowie monarchowie, — Wschodni kraj opuszczają; — Serc ofiary z trzema dary — Tobie Panie oddają. — „Darami się kontentuję, — Bardziej serca ich szacuję, — Za co niebo niech mają.“

6. Bóg się rodzi.

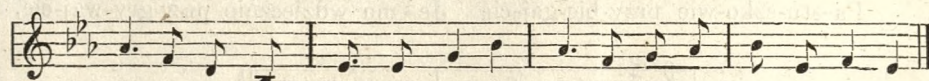
(M. K. T. I- Nr. 11.)

Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, Pan nie-bio-sów ob-na-žo-ny,
O-gień krze - pnie, blask ciemnie - je, Ma gra-ni - ce nie-skoń - czony,

Wzgar-dzo-ny, o - kry - ty chwałą, Śmier-tel-ny król nad wie-ka-mi;

A sło-wo Cia - łem się sta - ło, I mie-szka-ło mię-dzy na-mi.

1. Bóg się rodzi, moc truchleje, — Pan niebiosów obnażony, — Ogień krzepnie, blask ciemnieje, — Ma granice nieskończony, — Wzgardzony, okryty chwałą, — Śmiertelny król nad wiekami, — A słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

2. Cóż masz niebo nad ziemiany? — Bóg porzucił szczęście twoje; — Wszedł między lud ukochany, — Dzieląc z nim trudy i znoje: — Nie mało cierpiał nie mało, — Żeśmy byli winni sami, — A Słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

3. W nędznej szopie urodzony, — Żłób Mu za kolébkę dano; — Cóż jest, czém był otoczony? — Bydło, pasterze i siano. — Ubodzy! cóż was spotkało, — Witac Go przed bogaczami, — A Słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

4. Potém i Króle widziani, — Cisną się między prostotą; — Niosąc dary Panu w dani, — Mirrę, kadzidło i złoto; — Bóstwo to razem zmieszało, — Z wieśniaczami ofiarami, — A Słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę Boże dziecie, — Błogosław ojczyznę miłą; — W dobrych radach, w dobrym bycie, — Wspieraj jój siłę swą siłą, — Dom nasz i majątność całą, — I Twoje wioski z miastami! — A Słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

PIEŚNI POSTNE.

NABOŻEŃSTWO PASSYJNE

CZYLI

słodkie, gorzkiej Męki Jezusa Chrystusa Rozmyślanie.

7. Pobudka do Rozmyślania Męki Pańskiej *).

Gorz-kie ża - le przy - by - waj - cie, Ser - ca

na - sze prze - ni - kaj-cie, Ser-ca na - sze prze - ni -

kaj - cie.

1. Gorzkie żale przybywajcie,—Serca nasze przenikajcie,—Serca nasze przenikajcie.

2. Rozpłynięcie się me żrenice,—Toczcie smutnych łez krynice,—Toczcie smutnych łez krynice.

3. Słońce, gwiazdy omdlewają,—Żałobą się pokrywają,—Żałobą się pokrywają.

4. Płaczą rzewnie Aniołowie, — A któż żalność ich wypowie?— A któż żalność ich wypowie?

5. Opoki się twarde kują, — Z grobów umarli powstają, — Z grobów umarli powstają.

6. Co jest, pytam, co się dzieje? — Wszystko stworzenie truchleje, — Wszystko stworzenie truchleje.

7. Na ból męki Chrystusowej,—Żal przejmuję bez wymowy.—Żal przejmuję bez wymowy.

8. Uderz Jezu, bez odwłoki,—W twarde serc naszych opoki,—W twarde serc naszych opoki.

*) W roku 1774, Maciej Głoskowski de Sowina, herbu Przewora, napisaniem książeczki p. t.: „Zegarek“ dał pierwszy początek rozlicznym pieśniom nabożnym, głównie zaś o Męce Pańskiej. Na wzór tych, ułożono nieco później powszechnie dziś znane „Gorzkie Żale“ których treść, oddana sposobem najwnej prostopły, osnuta jest na tle silnej wiary, gorącej miłości Boga—i rzewnego smutku.

9. Jezu mój, we krwi ran Twoich, Obmyj duszę z grzechów moich,—
Obmyj duszę z grzechów moich.

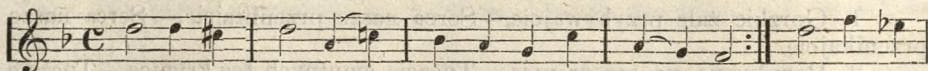
10. Upał serca mego chłódzę,—Gdy w przepaść męki Twój wchodzę,—
Gdy w przepaść męki Twój wchodzę.

CZEŚĆ PIERWSZA.

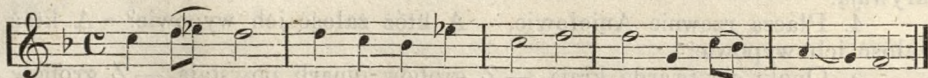
Inteneya.

Za pomocą łaski Bożej, pobudziwszy się do żalu serdecznego za grzechy nasze, rozmyślanie niniejsze gorzkiej męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, nabożnym affektem ofiarować będziemy Ojcu Niebieskiemu, na cześć i chwałę Jego Boskiego Majestatu, pokornie dziękując za tak wielką, a nigdy niepojętą miłość ku narodowi ludzkiemu, że nam niegodnym zesłać raczył Syna Swojego jednorodzonego, aby w przyjętej od siebie ludzkiej naturze na zadosyćuczynienie Boskiej sprawiedliwości, tak okrutne męki wycierpiał i śmierć podjął krzyżową. Tudzież na większe uszanowanie prze-najdroższej Maryi Panny, Tegoż Syna Bożego Matki Bolesnej. Także na uczczenie Świętych Pańskich, mianowicie tych, którzy gorliwszemu pałali nabożeństwem ku męce Chrystusowej. A najprzód: w następującej pierwszej części będziemy rozważać: co Pan Jezus ucierpiał od modlitwy w Ogrójcu, aż do niesłusznego u sądu oskarżenia, które to zniewagi i zelżywości, temuż Panu za nas bolejącemu ofiarować będziemy: za Kościół święty katolicki i podwyższenie jego, za najwyższego Pasterza z całym duchowieństwem, na uproszenie nawrócenia nieprzyjaciółom Krzyża Chrystusowego i upamiętania wszystkim niewiernym.

8. H Y M N.

Żal du-szę ści - ska, ser - ce bo-leść czu - je,
Gdy słod-ki Je - zus na śmierć się go - tu - je: Klęcząc w O-

grój - cu, gdy krwa-wy pot le - je, Me ser-ce mdle - je.

1. Żal duszę ściska, serce boleść czuje,—Gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje:—Klęcząc w Ogrójcu, gdy krwawy pot leje,—Me serce mdleje.

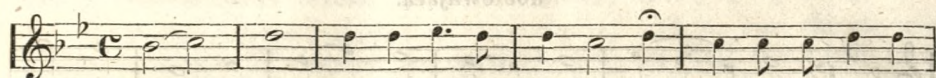
2. Pana świętości uczeń zły całuje,—Żołnierz okrutny powrozmi krępuje,—Wtenczas gdy Jezus łzami lice skrapia,—W miłość się stapia.

3. Biję, popycha, żyd nieposkromiony,—Nielitościwie, z téj i z owéj strony,—Za włosy targa, znosi w cierpliwości,—Król z wysokości.

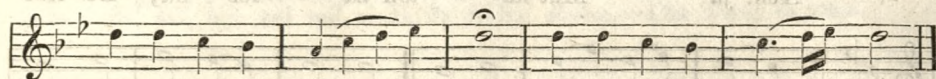
4. Zsiniałe przedtém krwią usta zachodzą,—Gdy zbrojną ręką żołnierze w nie godzą,—Wnet się zmieniło serdeczne kochanie,—W gorzkie wzdychanie.

5. Oby się serce we łzy rozpływało,—Że Cię mój Jezu, sprośnię obrażało,—Żal mi! ach żal mi ciężkich moich złości,—Dla twój miłości.

9. Lament duszy nad cierpiącym Jezusem serdecznie bolejącym.

Je - - zu! na za - bi - cie o - kru - tne, Ci - chy Ba - ran - ku

od ży - dów szu - ka - - - ny, Je - zu mój ko - cha - ny,

1. Jezu! na zabicie okrutne, — Cichy baranku od żydów szukany, —
Jezu mój kochany!

2. Jezu! za trzydzieści srebrników — Od niewdzięcznego Judasza sprzedany, — Jezu mój kochany!

3. Jezu! w ciężkim smutku żałosci — Tęskliwą śmierci bojaźnią stroskany, — Jezu mój kochany!

4. Jezu! na modlitwie w Ogrójcu — We młodości krwawym potem złany, — Jezu mój kochany!

5. Jezu! całowaniem zdradliwem — Od bezbożnego ucznia wydany, —
Jezu mój kochany!

6. Jezu! powrozami grubemi — Od swawolnego żołnierstwa związany, —
Jezu mój kochany!

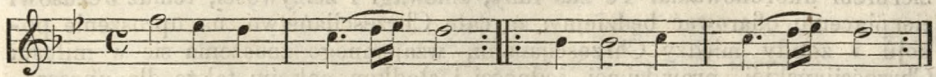
7. Jezu! od pospólstwa zelżywie — U sądu Annaszowego naigrawany, —
Jezu mój kochany!

8. Jezu! przez ulice sromotnie — Do Kajfasza za włosy targany, —
Jezu mój kochany!

9. Jezu! od Malchusa *) srogiego — Złośliwą ręką policzkowany, — Jezu
mój kochany!

10. Jezu! od fałszywych dwóch świadków — Za zwodziciela niesłusznie
udany, — Jezu mój kochany!

Bądź pozdrowiony! bądź pochwalony! — Dla nas zelżony, i pohańbiony!
— Bądź uwielbiony! bądź wysławiony! — Boże nieskończony!

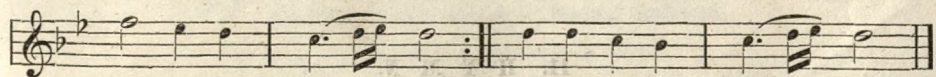

1. Bądź po - zdro - wio - ny,

3. Dla nas zel - żo - ny,

2. Bądź po - chwa - lo - ny,

4. I po - hań - bio - ny,

5. Bądź u - wiel - bio - - ny!

6. Bądź wy - sła - wio - - ny!

Bo - że nieskoń - czo - - ny.

*) Malchusa albo żołnierza.

10. Smutna rozmowa duszy z żalącą Matką, nad Synem swoim ubolewającą.

Niewiasty. 1. Ach! ja Matka tak żalona, — Boleść mnie ścisza nieznosna: — Miecz me serce przenika! — Miecz me serce przenika!

Mężczyźni. 2. Czemuż, Matko ukochana! — Ciężko na sercu stroskana, — Czemuż wszystka truchlejesz? — Czemuż wszystka truchlejesz?

N. 3. Co mię pytasz? Wszystkam w młodości, — Mówić nie mogę z żalosci, — Krew mi serce zalewał! — Krew mi serce zalewał!

M. 4. Powiedz mi, o Panno moja, — Czemu blednieje twarz twoja? — Czemu gorzkie łzy lejesz? — Czemu gorzkie łzy lejesz?

N. 5. Widzę me serca kochanie, — Jezusa w Ogrójcu zlanie, — Potu krwawym potokiem, — Potu krwawym potokiem.

M. 6. O Matko! źródło miłości! — Niech czuję gwałt Twój żalosci, — Dozwól mi z Sobą płakać!

CZĘŚĆ DRUGA.

W drugiej części rozmyślania męki Pańskiej będziemy rozważać, co ucierpiał Pan Jezus od niesłusznego u sądu oskarżenia, aż do okrutnego cierniem ukoronowania. Te zaś rany, zniewagi i zelżywości, temuż Jezusowi cierpiącemu ofiarować będziemy: za całe Chrześcijaństwo, na uproszenie pokoju i zgody między Chrześcijanami, wzajemnego znoszenia się w miłości Chrześcijańskiej, prawdziwej jedności i słodkim pokoiu; także dla uproszenia sobie odpuszczenia grzechów i karania za nie, a mianowicie: powietrza, głodu, ognia i wojny.

11. H Y M N.

(Melodya, jak: „Żal duszę.”)

1. Przypatrz się duszo, jak cię Bóg miłuje; — Jako dla ciebie, Sobie nie folguje! — Przecież Go bardziej niż żydowska dręczą, — Złość twoja męczy.

2. Stoi przed sędzią Pan świata wszystkiego, — Cichy Baranek, z wżgardzenia wielkiego, — Przez białą szatę, którą jest odziany, — Głupim nazwany.

3. Za moje złości grzbiet srodze biczują, — Pójdźmyż grzesznicy, oto nam gotują—Ze krwi Jezusa, dla serca ochłody, — Zdrój żywej wody.

4. Pycha światowa niechaj co chce, wróży, — Co na swe skronie wije wieniec z róży — W szkarłat na pośmiech cierniem Król zraniony, — Jest ozdobiony.

5. Oby się serce we łzy rozpływało, — Że Cię mój Jezu, sprośnię obrażało, — Żal mi, ach żal mi! ciężkich moich złości, — Dla Twój miłości.

12. Lament duszy nad cierpiącym Jezusem.

(Melodya jak: „Jezu na zabicie“).

1. Jezu, od żydostwa niewinnie, — Jako łotr godzien śmierci obwołany, — Jezu mój kochany!

2. Jezu, od złośliwych morderców, — Po Boskiej twarzy tak sprośnię zepłwany, — Jezu mój kochany!

3. Jezu, pod przysięgą od Piotra, — Po trzykroć razy z bojaźni zaprzany, — Jezu mój kochany!

4. Jezu, od okrutnych żołnierzy, — Na sąd Piłata jak zbrodzień szarpany — Jezu mój kochany!

5. Jezu, od Heroda i dworzan, — Królu chwały, zelżywie wysmiany, — Jezu mój kochany!

6. Jezu, w białą szatę szyderską, — Na większy pośmiech i hańbę ubrany, — Jezu mój kochany!

7. Jezu, u kamiennego słupa, — Niemiłosiernie biczmi usmagany, — Jezu mój kochany!

8. Jezu, w cierniową koronę, — Na wzgardę i boleść ukoronowany, — Jezu mój kochany!

9. Jezu, z najgrawania od żydów, — Na wyszydzenie purpurą odziany, — Jezu mój kochany!

10. Jezu, w głowę trzcina bity, — Królem od żydów witany, — Jezu mój kochany!

(Melodya jak wyżej.)

Bądź pozdrowiony! bądź pochwalony! — Dla nas zelżony, wszystkich skrwawiony, — Bądź uwielbiony, bądź pochwalony! — Boże nieskończony!

13. Rozmowa duszy z Matką Bolesną.

(Melodya, jak: „Ach ja Matka“).

Niewiasty. 1. Ach! widzę Syna mego, — Przy słupie obnażonego, — Różgami sieczonego.

Meżczyźni. 2. Święta Panno dopuść na mnie, — Niech ran Syna Twego znamie, — Mam na sercu wyryte!

N. 3. Widząc, ach! jako mizernie,—Rani głowę ostre ciernie,— Dusza moja ustaje!

M. 4. O Maryo, Syna Twego—Ostrem cierniem zranionego,—Podziel-
że ze mną mękę!

N. 5. „Obym ja, Matka strapiona,—Mogła na swoje ramiona,—Złożyć
Krzyż Twój, Synu mój!“

M. 6. Proszę o Panno jedyna,—Niechaj zawsze Twego Syna,—W mo-
jém sercu Krzyż noszę.

CZEŚĆ TRZECIA.

Nakoniec, w téj ostatniej części, będziemy uważać: co Pan Jezus ucier-
piał od ukoronowania Swego, aż do ciężkiego na Krzyżu skonania. Te pla-
gi Jego, bluźnierstwa, zelżywości i zniewagi, Bogu Ojcu Niebieskiemu ofia-
rować będziemy za Fundatorów i Dobrodziejów, za wszystkich spolem bra-
ci i Siostry Konfraternii naszej, tak żywych jako i umarłych. Tudzież za
grzeszników zatwardziałych, aby ich serca do pokuty i prawdziwój życia po-
prawy wzbudził męką swoją Zbawiciel nasz. Naostatek, za wszystkie du-
sze w czyscu zostające, aby im najlitościwszy Jezus, krwią swoją przenaj-
droższą ogień zagaścić, a nam wszystkim w godzinę śmierci żal skruczy ser-
decznój za grzechy, i szczęśliwe w łasce Boskiej dokończenie, u Ojca swego
najlaskawszego wyjednać raczył.

14. H Y M N.

(Melodya, jak: „Żal Dusze“).

1. Duszo oziębła, czemuż nie gorejesz;—Serce me, czemu wszystko nie
topniejesz?—Toczy twój Jezus z ognistój miłości—Krew w obfitości.

2. Ogień miłości, gdy Go tak rozpala,—Sromotne drzewo na ramiona
zwała,—Zemdlony Jezus pod krzyżowym kłęk—Ciężarem, stęka.

3. Złośliwym katom posłusznym się staje,—Na krzyż sromotny, ocho-
tnie podaje—Ręce i nogi, ludzkiego plemienia,—Sprawca zbawienia.

4. O słodkie drzewo! oddaj nam to Ciało, — Aby na tobie dłużej nie
wisiało,—My go uczciwie w grobie położymy,—Płacz uczynimy.

5. Oby się serce we łzy rozpływało,—Że Cię mój Jezu, sprośnie obra-
żało;—Żal mi! ach żal mi! ciężkich moich złości,—Dla Twój miłości.

6. Niechżeć, mój Jezu, cześć będzie w wieczności, — Za Twe obelgi,
mękę, zelżywości,—Któres ohotnie, Syn Boga jedyny,—Cierpiał bez winy.

15. Lament duszy nad cierpiącym Jezusem.

(Melodya, jak: „Jezu na zabicie“).

1. Jezu, od pospółstwa niebożnie,—Jako złoczyńca z lotry porównany,—
Jezu mój kochany!

2. Jezu, od Piłata niesłusznie—Na szubieniczną śmierć dekretowany,—
Jezu mój kochany!

3. Jezu, srogim krzyża ciężarem—Na Kalwaryjską górę zmordowany,—
Jezu mój kochany!

4. Jezu, do sromotnego drzewa — Przytępieniem gwoźdźmi przyko-
wany,—Jezu mój kochany!

5. Jezu, jawnie w pośród dwóch łotrów — Zelźywie od żydów ukrzy-
żowany,—Jezu mój kochany!

6. Jezu, od stojących w około—I przechodzących, z hańbą urągany,—
Jezu mój kochany!

7. Jezu, bluźnierstwami od złego—Współwizującego łotra najgrawany,—
Jezu mój kochany!

8. Jezu, gorzką żółcią i octem,—Wołając: „pragnę!” w mdłości napa-
wany,—Jezu mój kochany!

9. Jezu, w ręce Ojca swojego—Ducha odławszy, zamordowany,—Jezu
mój kochany!

10. Jezu, od Józefa uczciwie — I Nikodema w grobie pochowany,—
Jezu mój kochany!

(Melodya jak wyżej).

Bądź pozdrowiony! Bądź pochwalony!—Dla nas zmęczony! — I krwią
zbroczony,—Bądź uwielbiony!—Bądź wysławiony!—Boże nieskończony!

16. Rozmowa duszy z Matką Bolesną.

(Melodya, jak: „Ach ja Matka“).

Niewiasty. 1. Ach! mnie Matce boleściwić,—Pod krzyżem stojąc, smutli-
wój,—Serce żalostí przejmuję!

Mężczyźni. 2. O Matko, niechaj prawdziwie,—Patrząc na krzyż żalostí-
wie,—Płacząc z Tobą rzewliwie.

N. 3. Jużci, już moje kochanie, — Gotuje się na skonanie, — Toć i ja
z Nim umieram!

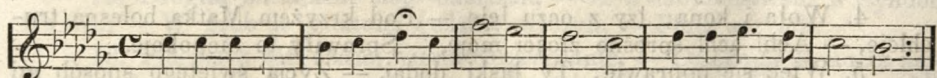
M. 4. Pragnę, Matko, pod krzyż z Tobą,—Dzielić się z Twoją Osobą,—
Śmiercią Syna Twojego.

N. 5. Zamknął słodką Jezus mowę—Wtém ku ziemi skłania głowę,—
Już zegna Matkę Swoją!

M. 6. Maryja! niech gorzką noszę:—Śmierć, krzyż, rany Jego, proszę—
Niech serdecznie rozważam.

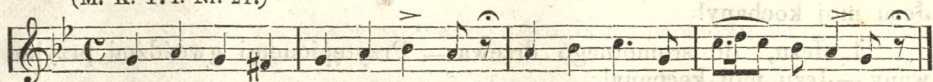
Następnie śpiewa się trzy razy:

Któryś za nas cierpiał rany,—Jezu Chryste zmiłuj się nad nami!

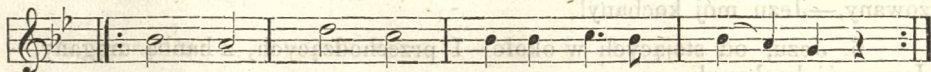

17. Jezu Chryste Panie miły.

(M. K. T. I. Nr. 21.)

Je-zu Chryste Pa-nie mi-ły, Ba-ran-ku bar-dzo cier-pli-wy.

Wznio - słeś, wznio - słeś na krzyż rę - ce swo - je,
Za nie- za nie- za nie - pra-wość mo - je.

1. Jezu Chryste Panie miły, — Baranku bardzo cierpliwy; — Wznio-
słeś na krzyż ręce swoje, — Za nieprawość moje.

2. Płacz Go człowiecze mizerny, — Patrząc jak jest miłosierny: — Je-
zus na krzyżu umiera, — Słońce jasność swą zawiąra.

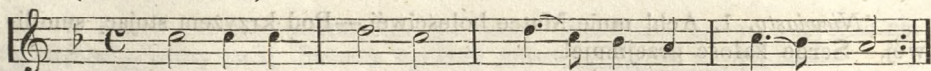
3. Pan wyrzekł ostatnie słowa, — Zwiśla Mu z ramienia głowa, —
Matka pod nim frasośliwa, — Stoi, prawie ledwie żywa.

4. Zasłona się popadała, — Ziemia się rwie, ryczy skała; — Setnik wo-
ła: Syn to Boży! — Tłuszcza wierząc sobą trwoży.

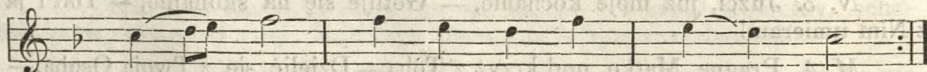
5. Nakoniec Mu bok przebito — Krew płynie z wodą obfito. — My się
dzisiaj zalejemy łzami, — Jezul! zmiłuj się nad nami. Amen.

18. Wisi na krzyżu.

(M. K. T. I. Nr. 22.)

Wi-si na krzy-żu Pan, Stwór-ca nie - ba,
Pła-kać za grze-chy czło - wie - cze trze - ba,

Ach! ach! na krzy - żu u - mie - ra,
Je - zus o - czy swe za - wie - ra.

1. Wisi na krzyżu Pan Stwórca nieba, — Płakać za grzechy człowie-
cze trzeba, — Ach! ach! na krzyżu umiera, — Jezus oczy swe zawiąra.

2. Najświętsze członki i wszystko ciało, — Okrutnie zbite na krzyżu
wisiało — Ach! ach! dla ciebie człowiecze — Z boku krew Jezusa ciecze.

3. Ostrą koroną skronie zranione, — Język zapiekły i usta spragnione. —
Ach! ach! dla mojej swawoli, — Jezus umiera i boli.

4. Woła i kona, łzy z oczu leje, — Pod krzyżem Matka bolesna tru-
chleje, — Ach! ach! sprośne złości moje, — Sprawily te niepokoje.

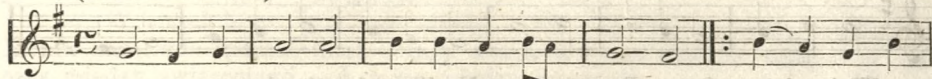
5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj, — Życia świętego sposób mi
podaj. — Ach! ach! tu kres złości moich, — Przy nogach przybitych Twoich.

6. Tu z Magdaleną będę pokutować, — I za me grzechy serdecznie żałować. — Ach! ach! serdecznie żałuję, — Bo Cię Jezu mój miłuję.

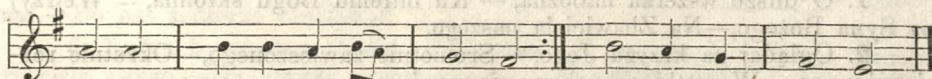
7. Rozbrat, obłudny świecie, wypowiadam, — Grzechów się moich szczerze wypowiadam. — Ach! ach! zmiłuj się nademną, — Uczyń miłosierdzie ze mną. Amen!

19. Rozmyślajmy dziś.

(M. K. T. I. Nr. 23.)

Roz-my-słaj - my dziś wier-ni chrze-ści - ja - nie! Ja - ko Pan
Od poj-

Chry-stus dla nas cierpiał ra - ny;
ma - nia nie miał od - po - cznie-nia, Aż do sko - na - nia.

1. Rozmyślajmy dziś wierni chrześcijanie, — Jako Pan Chrystus dla nas cierpiał rany; — Od pojmania nie miał odpocznienia, — Aż do skonania.

2. Najprzód w Ogrójcu wziął pocałowanie, — Tam Judasz zdrajca dał był żydom znamie, — Oto żydowie mego mistrza macie, — Tegoż imajcie.

3. Wnet się rzucili jako lwi okrutni, — Apostołowie od Niego uciekli, — Tam z wielkim pędem wiedzion do Annasza, — Pocięcha nasza.

4. Pierwszej godziny, przed Piłatem stawion, — Niesprawiedliwie od żydów oskarżon, — Rozkazał Piłat: aby był biczowan, — Ten niebieski Pan.

5. Krzyknęli wszyscy, o godzinie trzeciej: — Niechcemy dalej krzywdy cierpieć takięj; — Niechaj na krzyżu żywot swój położy, — Ten to Syn Boży.

6. Z ostrego ciernia koronę uwili, — Naszemu Panu na głowę wtłoczyli, — Nasmiewając się przed Nim poklekali, — Królem Go zwali.

7. Szedł z krzyżem z miasta, — Pan, szóstęj godziny, — Żydowie z Niego odzienie złożyli, — Potém Go na krzyż okrutnie przybili, — Octem poili.

8. Poleciał Ducha Bogu Ojcu w ręce, — Wołając umarł; zaćmiło się słońce, — Ziemia się trzęsła dziewiątej godziny, — Nie bez przyczyny.

9. Zstąpił do piekieł mocą swego Bóstwa — Tamże wybawił Ojców świętych z jeństwa; — Ciała umarłych z grobów powstawały, — Widzieć się dały.

10. Nikodem z Józefem próśby uczynili — By ciało z krzyża bezpiecznie zdjąć mogli; — Piłat ich próśbie we wszystkiém przebaczył, — Bo tak Bóg raczył.

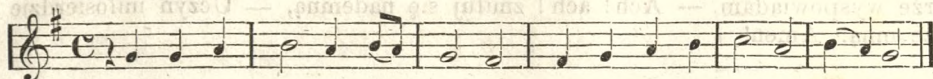
11. Czasów nieszpornych, był z krzyża zdejmowan, — Przez swoje sługi wszego stworzenia Pan, — Marya Panna Ciało piastowała, — Rzewnie płakała.

12. Drogim balsamem ciało namazali, — A z nabożeństwem w Syndon uwinęli; — W grób je ostatniej godziny włożyli, — Płacz uczynili.

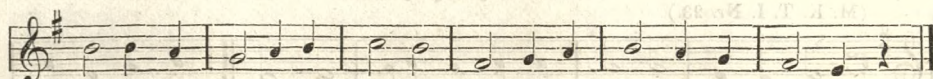
13. Płaczmyż téż dzisiaj wierni chrześcijanie, — Dziękując Panu za najdroższe dary, — Iż dla nas raczył tak okrutnie cierpieć, — Chcąc nas sobie mieć. Amen.

20. O duszo wszelka nabożna.

(M. K. T. I. Nr. 24).

O du-szo wszel-ka na - bo - żna, ku mi - łu-mu Bo-gu skłon-na;

Wejrzyj na Sy-na Bo - że - go, Na Zba-wi - cie-la na - sze-go.

1. O duszo wszelka nabożna, — Ku miłemu Bogu skłonna, — Wejrzyj na Syna Bożego, — Na Zbawiciela naszego.

2. Oglądaj na krzyżu Jego, — Sromotnie zawieszonego, — Okrutnie rozciągniętego, — Wszystkiego zekrwawionego!

3. Wejrzyj na głowę sklonioną, — Ostrą koroną, zranioną, — Głogową też i cierniową, — Gwałtem na głowę wciśnioną.

4. Oczy Jego krwią spłynęły, — Uszy i usta wyschnęły, — Wszystkie żyły w Nim porwali, — Krew świętą z Niego wylali.

5. Ręce, nogi przenajświętsze, — Gwoźdźmi okrutnie przebite; — Bok i serce przebodzone, — Ostatek krwi wypuszczono.

6. Wszystko przenajświętsze ciało, — Jak skorupa się padało; — Wszystkie siły z Niego wyszły — Na zbawienie wszelkiej duszy.

7. O! duszo jakożes droga, — Wielką ceną zapłacona; — Wszystek skarb nieba i ziemię, — Bóstwo wydało dla ciebie.

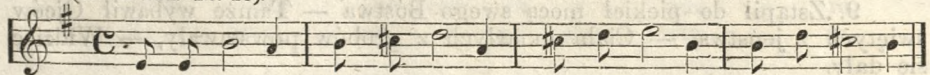
8. Nie sprzedawaję się tanio — Dla grzechów na potępienie, — Boć nie jest rzecz gorsza inna, — Jedno kto w grzechu umiera.

9. Tę by rzecz miał człowiek baczyć: — Że na świecie krótko ma żyć! — Tysiąc lat przeciw wieczności, — Jakoby dzień ku równości.

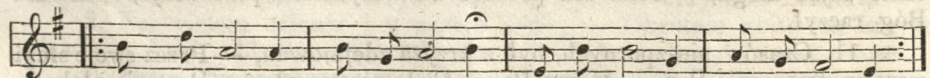
10. Przeto się grzechów warujemy, — W Jezusie się rozmiłujmy; — Da nam On lekkie skonanie, — Po śmierci duszne zbawienie.

21. Krzyżu święty.*)

(M. K. T. I. Nr. 25).

Krzy-żu Świe-ty na - dewszystko, drzewo prze-naj-szła-che-tniejsze!

W ła-dnym le-sie ta-kie nie jest, Je-dno, na któ-rém sam Bóg jest.
Słod-kie drze-wo, słodkie gwoźdździe Rozkoszny o - woc no - si - ło.

*) Fortunat Biskup w Poitiers, autor powyższego Hymnu „Crux fidelis”, umarł w r. 610.

1. Krzyżu Święty nadewszystko — Drzewo przenajszlachetniejsze! — W żadnym lesie takie nie jest, — Jedno, na którym sam Bóg jest, — Słodkie drzewo, słodkie gwoździe, — Rozkoszny owoc nosiło.

2. Skłoń gałązki, drzewo święte, — Ulżyj członkom zbyt rozpiętym, — Odmień teraz onę srogość — Którąś miało z przyrodzenia; — Spuść lekkuchno i cichuchno, — Ciało Króla niebieskiego!

3. Tyś samo było dostojne — Nosić światowe zbawienie; — Przez Cię przewóz jest naprawion — Światu, który był zagubion, — Który święta krew polała, — Co z Baranka wypłynęła.

4. W stajni leżąc, gdy tam płakał, — Już tam był wszystko oglądał, — Iż tak haniebnie umrzeć miał, — Gdy wszystek świat odkupić miał; — W on czas między zwierzętami, — A teraz między łotrami!

5. Niesłychana to jest dobroć, — Za kogo na krzyżu umrzeć; — Któż to może dziś wykonać, — Za kogo swoją duszę dać? — Sam to Pan Jezus wykonał, — Bo nas szczerze umiłował.

6. Nędzneby to serce było, — Coby dziś nie zapłakało, — Widząc Stworzyciela swego, — Na krzyżu zawieszonego; — Na słońcu upieczonego; — Baranka wielkanocnego.

7. Marya Matka patrzała, — Na członki, które powijała; — A powiwszy całowała; — Ż tego wielką radość miała; — Teraz je widzi zczerniałe; — Żyły, stawy w nich porwane.

8. Nie był taki, ani będzie, — Żadnemu smutek na świecie, — Jaki czysta Panna miała, — W on czas, kiedy narzekala: — Nędzna ja sierota dzisiaj, — Do kogóż się ja udać mam?

9. Jednegom Synaczka miała, — Com go z nieba być poznała; — I tegom już postradała, — Jednom już sama została; — Ciężki ból cierpi me serce, — Od smutku mi, rozsiesć się chce.

10. W radościem Go porodziła, — Smutku żadnego nie miałam; — A teraz wszystkie boleści, — Dręczą mię dziś bez litości; — Obymże ja to mogła mieć, — Żebym mogła teraz umrzeć!

11. Byś mi Synu, nisko wisiał, — Pewno byś ze mnie pomoc miał! — Głowę bym Twoją podparła, — Krew zsiadła z lica otarła; — Ale Cię nie mogę dosiądz, — Tobie, Synu, nie dopomódz.

12. Anielskie się słowa mienią, — Symeonowe się pełnią; — On mówił: pełnaś miłości, — A jam dziś pełna gorzkości! — Symeon mi to powiedział, — Iż me serce miecz przebić miał.

13. Ni ja ojca, matki, brata, — Ni żadnego przyjaciela, — Zkądże pocieszenie mam mieć, — Wolałabym zaraz umrzeć, — Niż widzieć żołnierza złego. — Co przebił bok Syna mego!

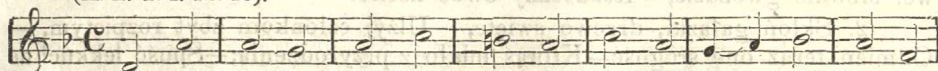
14. Matki, co synaczki macie, — Jakoż się wy w nich kochacie, — Kiedy wam z nich jeden umrze, — Ciężki ból ma wasze serce; — Cóż ja, com miała jednego, — Już nie będę mieć innego!

15. O niestety, miły Panie! — Toć niemałe rozłączenie! — Przedtém było miłowanie, — A teraz ciężkie wdychanie; — Czemuż, Boże Ojcze! niedbasz, — O Synaczku pieczy nie masz?

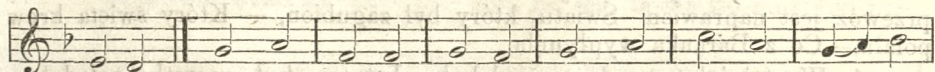
16. Którzy téj Pannie służycie, — Smutki Jój rozmyślajcie. — Jako często omdlewała; — Często na ziemię padała. — Przez te smutki, któreś miała, — Uprosze nam wieczną chwałę.

22. Ojcie Boże Wszechmogący.

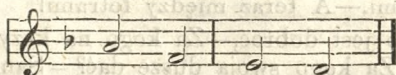
(M. K. T. I. Nr. 26).

Oj - cie Bo - że Wszechmo - gą - cy, któ - ryś z mi - ło - ści go -

ra - cęj. Ze - sła - łeś na te ni - sko - ści Sy - na Swe - go

z wy - so - ko - ści.

1. Ojcie Boże Wszechmogący, — Któryś z miłości gorącej, — Zesłałeś na te niskości, — Syna Swego z wysokości.

2. Ku wielkiemu pocieszeniu, — Twemu ludzkiemu plemieniu, — Wydałeś Go na stracenie, — Przez człowiecze odkupienie!

3. Miejmyż wszyscy na baczności, — Drogą śmierć Jego miłości, — Smutek Matuchny Jego, — Który cierpiała dla Niego.

4. Gdy Go we Czwartek żegnała, — Tak mu mówiąc, narzekała: — Wezmij mię w Ogrójec z sobą, — Pójdę rada na śmierć z Tobą.

5. Pan na Nią smutnie poglądał, — Po swój Matee tego żądał: — Miła Matko racz mię puścić, — Noc ci blisko już nam czas iść.

6. Smutneć było rozłączenie, — Z swym Synem tój miłej Pannie; — Miała serdeczne bolenie, — Patrząc na Jego lękanie.

7. Gdy do Ogrójca przybieżał, — Padł na ziemię, krzyżem leżał; — Tam Swą mękę wszystką widział, — Którą nazajutrz cierpieć miał.

8. Miał w sobie przeciwne siły, — Dwie, a obie wielkie były; — Okrutnie z Sobą walczyły, — Mało Go nie umorzyły.

9. Bo Mu lękająca siła, — Okrutną śmiercią groziła; — Ale miłość zwyciężyła, — Bo ta w nim mężniejszą była.

10. Kłęknał na kolana potem, — Jał się pocić krwawym potem, — Mówiąc: Ojcie może li być, — Raczej ten kielich precz oddać.

11. Jezu miły nie lękaj się, — Wstań nie klęcz, upamiętaj się; — Masz niedaleko Judasza, — Ciągnie z ludem od Annasza.

12. Wiedzie na Cię lud niemały, — Z kijmi, z mieczmi, z pochodnia-
mi; — W zbroję się poubierali, — Przełożeni im kazali.

13. Wtém przystąpił Judasz cudnie, — Pozdrowił Pana obłudnie; — Potem Go zdradnie całował, — Pan się schylił, twarz mu podał.

14. Gdy się miał z żydy potykać, — Począł z niemi wprzód rozma-
wiać; — Pytał ich: kogo szukacie, — Jeśli mnie? oto mię macie.

15. Prędko k'Niemu przyskoczyli, — O ziemię go uderzyli; — Z głowy, z brody włosy rwali, — Opak Mu ręce związali.

16. Zwiąawszy Go tak okrutnie, — Wiedli Go do miasta chutnie; *) — Pchnęli Go w rzekę Cedrową, — Unurzali Go i z głową.

*) Chutnie, wyraz dawny, znaczy szybko, prędko, chyżo.

17. Sami zdrajcy szli po moście, — Pana wiedli w rzekę proście; — Powalił się, upadł w wodę, — Zbił sobie o kamień brodę.
18. Annasz Go srogo przywitał, — Gdzie masz ucznie? tak Go pytał; — Nie małoś tu złego zbroił, — Fałszywą nauką zwodził.
19. Pan pokornie odpowiedział, — Panie, Annasz, byś wiedział, — Zawsze ja jawnie w kościele, — Powiadałem prawdę śmiele.
20. Wyciągnawszy żyd prawicę, — A miał zbrojną rękawicę, — Wyciął mu srogi policzek; — Pan nasz zemdłał, upadł wszystek.
21. A zaś tak odpowiadają — Paniętom, gdy Cię pytają? — Czemuż nie masz w uczciwości, — Biskupa Jego miłości.
22. Więc naprzemian wszyscy słudzy, — Jedni z tyłu, z przodu dru-
dzy, — Włosy Mu z głowy targali, — Na Jego Świętą twarz plwali.
23. Gdy Mu oczy zawiązali, — Prorokować Mu kazali, — Godząc Mu pięścią do szyje: — Powiedz, Jezu, kto Cię bije?
24. Posiedział Annasz w noc chwilę, — A miał czystą krotofilę, — Patrzac na więźnia swojego, — Na Zbawiciela naszego.
25. Annasz wiedzion do łożnicy, — Pan nasz wepehnion do piwnicy, — Jaki tam był nocleg Jego, — Kościół nie śmie zjawić tego.
26. W Piątek wywiedzion z piwnicy, — Jakoby łotr z męczennicy, — Prowadzon do Kaifasza, — Od okrutnego Annasza.
27. Widział tam Pan miłościwy, — iż Biskup niesprawiedliwy, — Fałszywe Nań świadki zwodził, — Bo Go na śmierć wydać godził.
28. Gdy Kaifasz z swymi świadki, — Pletli Nań wszystkie niestatki, — Stała Prawda niestrwożona, — Przed Biskupem spotwarzona.
29. Pilatowi Go posłali, — Osądzić mu Go kazali; — Wdziali Mu łań-
cuch na ramię, — Ten był śmierci Jego znamię.
30. Wszak wiemy panie Pilacie, — Iż ten łańcuch dobrze znacie; — Każdy więzień co go nosi, — Od śmierci się nie wyprosi.
31. Dalej Go cierpieć nie mozem, — Bo się czyni Synem Bożym, — I Królem się téż mianuje, — Co się nigdzie nie znajduje.
32. Stał przed Pilatem związany, — Zbity, spluty i krwią zlany; — Nie widział Pilat żadnego, — Więźnia takiego nędznego.
33. Zaś Go posłał Herodowi, — Galilejskiemu królowi: — Oto masz Więźnia swojego, — Wyzwól, jako niewinnego.*
34. Rzekł Mu Herod niewstydlivy: — Ukaż nam tu jakie dziwy, — Ży-
dowie mi powiedzieli, — Iż Twoje cuda widzieli.
35. Widział Pan króla pysznego, — Nie rzekł Mu słowa żadnego; — Chciał z Nim Herod mówić dwornie, — Ale Pan milczał pokornie.
36. Król Herod, serca pysznego, — Wzgardził Jezusa miłego, — Na Jego większe wysmianie, — Wdziali Nań z pawłok*) odzienie.
37. Pastwili Mu się nad głową, — Z ostrą koroną cierniową; — Uczy-
nili Mu żydowie, — Tysiąc ran w najświętszej głowie.
38. Odesłał Go król sędziemu, — Wielce niesprawiedliwemu; — Coś mi to posłał niemego, — Przyjmij nazad więźnia swego.
39. Widział Pilat, iż niewinny, — Rzekł: Jest u mnie więzień inny; — Niech się stanie wola wasza, — Skażę na śmierć Barrabasza.
40. Kazał Jezusa miłego, — Bić u słupa kamiennego; — Bili Go żydo-
wie sami: — Biczmi, łańcuchy,miotłami.
41. Gdy się nad Nim spracowali, — Ci którzy Go katowali; — Z po-
wrozów Go rozwiązali, — Pilatowi go posłali.

*) Pawłoka albo Pawołoka, tkanina bardzo cienka, purpurowa, w guscie dziś z jedwabiu lub bawełny, tkaniny powszechnie znanęj.

42. Wywiódł Piłat ubitego, — Już jak prawie umarłego; — Oto macie więźnia swego, — Wypuszczam Go wam żywego.

43. Niemilosierni żydowie, — Okrutniejsi niż katowie, — Na Piłata zawołali, — Ukrzyżować Go kazali.

44. Piłat w rozumie pobłądził, — K'woli żydom Go osądził; — Skazał na śmierć niewinnego, — Jezusa Syna Bożego.

45. O Piłacie niecnotliwy! — Czemuś tak niesprawiedliwy? — Oto Baranek niewinny, — Idzie na śmierć bez przyczyny!

46. Żydowie Go pochwycili, — Na górę Go wprowadzili; — Gwoźdźmi Go na krzyż przybili, — Między lotry postawili.

47. Wisiał na krzyżu zraniony, — Zbity, skłuty, zekrwawiony; — Nie mając odpoczywania, — Od jęcia aż do skonania.

48. A byłci tam strach nie mały, — Gdy się opoki padały; — Ziemia nad obyczaj drżała, — Jako by się zapasć miała!

49. Stało się nad przyrodzenie, — Po wszem świecie zamierzchnienie; — Żywiły się zasmuciły, — Gdy umierał Pan nasz miły.

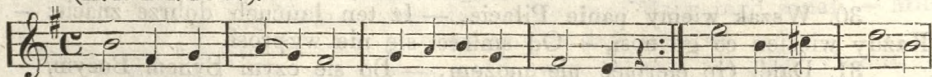
50. O Panie nasz miłościwy! — Czemuś tak bardzo cierpliwy? — Dla zmiłowania naszego, — Zapomniałeś Bóstwa Swego!

51. Gdy nas tak bardzo miłujesz, — Sromot, razów, ran, nie czujesz; — Racze nas też tém darować, — Daj nam siebie zamiłować!

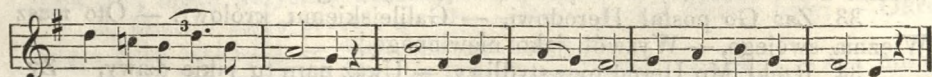
52. Weźmyż to każdy w swą głowę, — Najdroższą śmierć Jezusową; — Rozmyślajmy ją serdecznie, — A będziemy z Nim królować wiecznie.

23. Płaczcie Anieli, płaczcie Duchy święte.

(M. K. T. I. Nr 27).

Płaczcie A - nie - li, Płaczcie duchy święte,
Ra-dosć wam dzi-siaj I we-se-le wzię-te. Płaczcie przy śmierci,

płaczcie przy po-grze-bie, Kró-la wa - sze - go i Bo-ga na Nie-bie.

1. Płaczcie Anieli, płaczcie Duchy święte, — Radosć wam dzisiaj i we-sele wzięte. — Płaczcie przy śmierci, płaczcie przy pogrzebie, — Króla waszego i Boga na Niebie.

2. Płaczcie wesołe niebieskie pokoje, — Na dzień dzisiejszy, i sieroctwo swoje; — Płaczcie nad grobem, w którym położony — Boga waszego, Syn jednorodzony.

3. Płacz jasne słońce, płacz koło miesięczne! — Zalejcie gwiazdy światła swoje wdzięczne, — Płaczcie promienie z nieba wywieszone, — Wasze przedniejsze światło zagaszone!

4. Płaczcie obłoki, płaczcie chmury dżdżyste! — Łzy, miasto rosy, wylejcie rześiste; — Płaczcie pioruny, płaczcie błyskawice, — Nad grobem Króla niebieskiej stolice.

5. Płaczcie i wiatry i niebieskie biegi; — Płaczcie dżdże, grady, płaczcie mrozy, śniegi! — Płaczcie! ścieląc się pod swemi górami, — W tym grobie leży, który władał wami.

6. Płaczcie zatopy, płaczcie morskie wały;—Płaczcie i wyspy, płaczcie twarde skały;—Płaczcie! umarł Pan, który was fundował,—Tu leży, co wam wszystkim rozkazywał.

7. Płaczcie i ryby i wielorybowie;—Płaczcie syreny, płaczcie delfiny!—Płaczcie pod wodą niepojęte dziwy;—Umarł Pan, a wasz Stworzyciel prawdziwy!

8. Płaczcie potoki, płaczcie niezmierzone—Rzeki i źródła, płaczcie niezbrodzone.—Płaczcie! umarł Pan, który wasze wody—Stoczył, i brodom na—znaczył przechody!

9. Płacz ziemio, płaczcie fundamenta ziemne,—Płaczcie jaskinie, płaczcie lochy ciemne;—Płaczcie! umarł Pan, budownik wasz miły,—W Któregście się rękę zawiesiły.

10. Płaczcie pagórki, płaczcie góry wielkie,—Płaczcie opoki i kamienie wszelkie;—Umarł Pan, który rękami swojemi — Was ugruntował na ob—szerniej ziemi!

11. Płacz i ty, goro święta, uwielbiona,—Płacz Chrystusową śmiercią poświęcona;—Płacz! którą krwawe pokropiły zdroje,—Płacz! na której Pan stracił życie Swoje!

12. Płacz i ty grobie, w skale wykowany,—Płacz, który Pana piastujesz nad Pany;—Płacz śmierci Jego kamieniu szczęśliwy,—Pod którym leży Syn Boga prawdziwy!

13. Płaczcie pustynie i wy cedry słiczne,—I wy też lasy płaczcie okoliczne,—Płaczcie, pod których cieniem leży Ciało, — Które Bożego Ducha ukrywało!

14. Płaczcie ptaszęta, płaczcie bydło polne;—Płaczcie i lesne zwierzęta swawolne, — Płaczcie robactwa, płaczcie i gadziny: — Stwórca wasz umarł, Syn Boga jedyny!

15. Płacz naostatek człowiecze, któremu—To wszystko k'woli stworzeniu samemu;—I owszem, jakby stworzenie wszelakie,—Zawarł Bóg w tobie przez życie trojake.

16. Bo rośniesz z drzewem, czujesz z bestyami,—A rozumem się równasz z Aniołami; — Dopomóż tedy wszelkiemu stworzeniu—Płakać nad Panem w Jego umęczeniu!

17. Niech ci już teraz obludy światowe — Obmierzną, widząc bóle Jezusowe!—Niech cię swawolne nie rozbestwia ciało,—Coby się raczej we łzach nurzać miało.

18. Gdy w Chrystusowym członku nie masz ciele,—Któryby za cię nie ucierpiał wiele,—Nie daj i czartu nad sobą przewodzić,—Gdyż Odkupiciel, chce cię wyswobodzić.

19. Z niewoli jego, żywot swój położył, — I moc czartowską, z którą on się srożył,—Starł i ukrocił, to wszystko dla ciebie — Czyniąc, ażebyś z Nim wiekował w Niebie.

20. Bierz przykład z Piotra, jak w jaskini szłocha, — Obacz jak Pana po zaprzaniu kocha! — Niech cię wyuczy płakać Magdalena, — Nie tak, jak płacze zdradliwa syrena.

21. Ale prawdziwy żal tu uczyniwszy,—Łzami i skrucą serce napelniwszy.—Weź na uwagę, że twa złość wierutna; — Rozbierz to sobie, że ta śmierć okrutna.

22. Spotkała Pana, za twoje sprośności,—Za one w grzechach brzydkie bezeczności!—Tys to obdarzył Pana niewstydami,—Biczowałeś Go różnemi grzechami.

23. Tyś koronował cierniową koroną, — Kiedys zezwalał i cieszył się ona—Nieczystą myślą, tyś na krzyż przykował,—Kiedys nakazy Jego przestępował!

24. Słuszną rzecz tedy płakać ci serdecznie, — Człowiecze grzeszny! i owszem, koniecznie—Płakać potrzeba rzewliwemi łzami,—I gdyby można, choćby upustami.

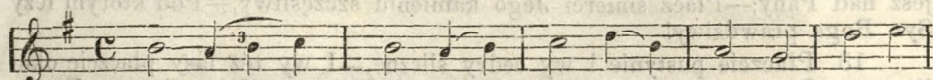
25. Lały się z oczu twych bystre strumienie, — Oczyszczając ci tak brzydkie sumienie:—A jeśli trudność, serce opoczyste—Czyni do żalu i oczy skaliste.

26. Nie chcą pozwolić do łez swęj powieki; Udaj się, radzę do szczerzej opieki,—Pod krzyżem ciężko Panny bolejącej,—Oraz i Matki rzewliwie płaczącej.

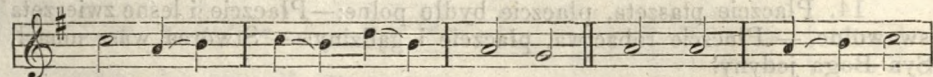
27. By łez obfitych pozwolić ci chciała, — A serce żalem na pół rozkładała;—Żebyś w tém życiu płacząc dostatecznie, — Mógł potem w Niebie z Nią królować wiecznie.

24. Stała Matka. (Stabat Mater dolorosa). *)

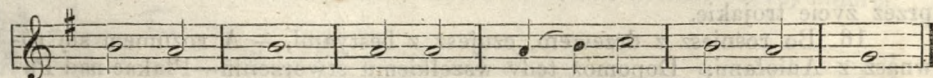
(M. K. T. I. Nr. 28).

Sta - ła Mat - ka bo - le - ści - wa, Pod krzy-

żem bar - dzo tro - skli - wa, Na któ - rym Jój

Syn wi - siał, Na któ - rym Jój Syn wi - siał.

1. Stała Matka boleściwa, — Pod krzyżem bardzo troskliwa, — Na którym Jój Syn wisiał, — Na którym Jój Syn wisiał.

2. Któręj duszę tak strapioną, — Wielkim żalem obciążoną, — Miecz boleści przenikał, — Miecz boleści przenikał.

3. O! jak smutna i strapiona, — Matka ta błogosławiona, — Syna Jednorodzonego, — Syna Jednorodzonego.

4. Która płakała i łkała, — Z żalu drżała, gdy widziała, — Mękę Syna miłego, — Mękę Syna miłego.

5. Któż jest serca tak twardego, — By dziś z Matką Pana Swego, — Bardzo rzewnie nie płakał? — Bardzo rzewnie nie płakał.

6. Któżby się nie wzruszył w sobie, — Ponnąc o ciężkiej żalobie, — Matki z Synem Jedynym? — Matki z Synem Jedynym?

*) Autorem tego tak wzniosłego Hymnu, po łacinie oryginalnie napisanego, jest Jacopone di Todì (właściwie zaś Jakób Benedetti) literat i doktor prawa (umarł 25 Grudnia 1306 r.).

7. Dla złości ludu swojego, — Widziała tak zmęczonego, — Jezusa Syna swego, — Jezusa Syna swego.

8. Widziała kochanka swego, — Od wszystkich opuszczonego, — Gdy na krzyżu umierał, — Gdy na krzyżu umierał.

9. Cna Matko, źródło miłości, — Niech czuję gwałt Twój żałości, — Dozwól mi z sobą płakać! — Dozwól mi z sobą płakać!

10. Spraw, by miłością pałało, — Serce me, dając się cało, — Bogu swemu w przysługę, — Bogu swemu w przysługę.

11. Święta Matko dopuść na mnie, — Niech ran Syna Twego znamię, — Mam w sercu swém wyryte, — Mam w sercu swém wyryte.

12. Twego Syna zranionego, — Tak bardzo dla mnie zbitego, — Ze mną mękę dzielaj! Ze mną mękę dzielaj!

13. Niech z Tobą płaczę prawdziwie, — Patrząc na krzyż żałosliwie, — Dokąd duch z ciałem żyje, — Dokąd duch z ciałem żyje.

14. Pragnę stać pod krzyżem z Tobą, — Dzielić się z Twoją osobą, — Tak surowym płaczem Twym, — Tak surowym płaczem Twym.

15. Ze wszech Panien Panno zacna, — Bądź tak proszę, na mnie baczna; — Daj się z sobą napłakać! — Daj się z sobą napłakać!

16. Niech gorzką śmierć Pańską noszę, — Krzyż i rany Jego, proszę, — Niech na sercu uważam! — Niech na sercu uważam!

17. Niech mnie zrania rany Jego, — Niech znam moc krzyża świętego, — Przez miłość Chrystusową, — Przez miłość Chrystusową.

18. Jego zapal niech mam w sobie, — Poruczenie Panno w Tobie, — Niechaj mam dnia sądnego! — Niechaj mam dnia sądnego!

19. Niech mnie ten krzyż Pański broni, — Śmierć Chrystusowa ochroni, — Niech wspiera łaska Jego! — Niech wspiera łaska Jego!

20. Kiedy ciało pójdzie w ziemię, — Niech dusza, niebieskie plemię, — Wiecznej chwały nie traci, — Wiecznej chwały nie traci. Amen.

(Po łacinie.)

Stabat Mater dolorosa, — Juxta Crucem lacrymosa, — Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem, — Contristatam et dolentem, — Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta, — Fuit illa benedicta, — Mater Unigeniti!

Quae maerebat, et dolebat, — Pia Mater dum videbat, — Nati paenas inclyti.

Quis est homo qui non fleret, — Matrem Christi si videret, — In tanto supplicio?

Quis non posset contristari, — Christi Matrem contemplari, — Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis, — Vidit Jesum in tormentis, — Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum, — Moriendo desolatum, — Dum emisit spiritum.

Eja Mater fons amoris, — Me sentire vim doloris, — Fac, ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum, — In amondo Christum Deum, — Ut sibi complaceam.

Sancta Mater istud agas, — Crucifixi sige plagas, — Cordi meo valide.

Tui Nati vulnerati, — Tam dignati pro me pati, — Paenas mecum divide.

Fac me tecum pie flere, — Crucifixo condolere, — Donec ego vixero.

Juxta Crucem tecum flare, — Et me tibi sociare, — In planctu desidero.
Virgo virginum praeclara, — Mihi jam non sis amara, — Fac me tecum plangere.

Fac ut portem Christi mortem — Passionis fac consortem, — Et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari, — Cruce hac inebriari, — Et cruore Filii.

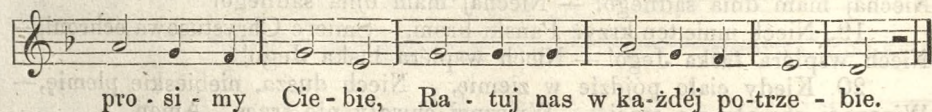
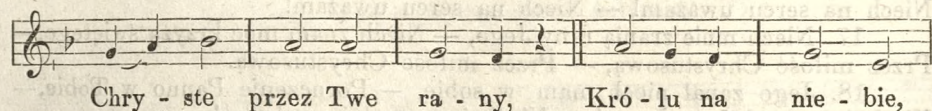
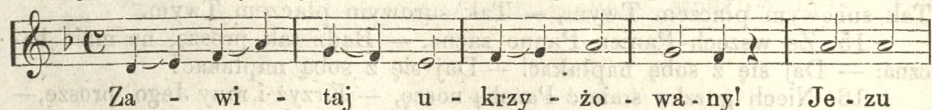
Flammis ne urar succensus, — Per te virgo sim defensus, — In die Judicii.

Christe cum sit hinc exire, — Da per matrem me venire, — Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur, — Fac ut animae donetur — Paradisi gloria.
Amen.

25. Zawitaj ukrzyżowany.

(M. K. T. I Nr. 29).

1. Zawitaj ukrzyżowany! — Jezu Chryste przez Twe rany, — Królu na niebie, prosimy Ciebie, — Ratuj nas w każdej potrzebie.

2. Zawitaj ukrzyżowany! — Całuje Twe święte rany, — Przebite ręce, nogi w tej męce, — Miejcież nas w swojej opiece!

3. Zawitaj ukrzyżowany, — Biczmi srodze skatowany! — Zorane boki, krwawe potoki, — Wynieścież nas pod obłoki!

4. Zawitaj ukrzyżowany, — Cierniem ukoronowany! — W takiej koronie, zbolale skronie, — Miejcież nas w swojej obronie.

5. Zawitaj ukrzyżowany, — Wprzód pod krzyżem zmocowany! — Rano w ramieniu, z niej krwi strumieniu, — Podźwignij nas ku zbawieniu!

6. Zawitaj ukrzyżowany, — Na twarzy zbity, zeplwany! — O święte lice, łez, krwi krynice, — Zwróćcież na nas swe zrenice!

7. Zawitaj ukrzyżowany, — Na sercu włócznią stargany! — Piersi, wnętrzności pełne gorzkości, — Miejcież nas w swojej litości!

8. Zawitaj ukrzyżowany, — Na duszy srodze stroskany! — Smutki i żale, w serca upale, — Wynieścież nas ku swęj chwale!

9. Zawitaj ukrzyżowany, — W ubóstwie sponiewierany! — We czci i chwale, zniszczony wcale, — Zbaw nas na tym trybunale!

10. Zawitaj ukrzyżowany, — Niewinnie zamordowany! — Bądź konający, na nas pomnący, — Raj łotrowi darujący!

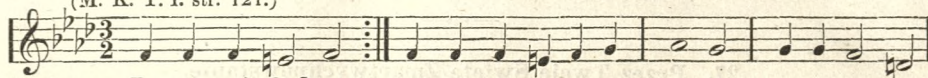
11. Przez Twoje gorzkie skonanie, — Litościwy bądź nam, Panie! — W ostatnim zgonie, miej nas w obronie, — Na prawęj postaw nas stronie.

12. O Jezu, miłości moja, — Do Twego wzdycham pokoja! — Za grzechy płacę, sercem się raczę, — Krzyżem Twoim głowę znaczę. Amen.

26. Ustęp, czyli Dodatek do męki Pańskiej.

(Śpiewa się przy końcu Nabożeństwa Passyjnego, przed Processyą.)

(M. K. T. I. str. 121.)

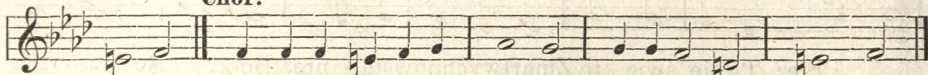
Celebrans. Je - zu naj-słod-szy

W o-gro-dzie smutny

Oj - ca pro - szą-cy

W mł-łościach bę-dą-cy, Krwawy pot wy-le-wa - ją - cy, Zmiłuj się nad

Chór.

na-mi. Zmi-łuj się nad nami Pa-nie, Zli-tuj się nad na - mi.

Celebrans. 1. Jezu najśłodszy—W ogrodzie smutny—Ojca proszący—
W mł-łościach będący,—Krwawy pot wylewający,—Zmiłuj się nad nami.

Chór. Zmiłuj się nad nami Panie,—Zlituj się nad nami!

C. 2. Jezu najśłodszy,—Pocałowaniem zdrajcy—W ręce bezbożnych
wydany—I jako łotr złapany, związany,—Oraz od uczniów wydany—Zmi-
łuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się nad nami Panie,—Zlituj się nad nami!

C. 3. Jezu najśłodszy,—Od niegodziwój żydowskiej rady,—Śmierci
godzinie okrzyczany,—Do Piłata jako niegodziwiec prowadzony,—Od niego-
dziwego Heroda wzgardzony i wysmiany,—Zmiłuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 4. Jezu najśłodszy,—Z sukni obnażony—I przy słupie—Najokru-
tniej biczowany—Zmiłuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 5. Jezu najśłodszy,—Cierniem ukoronowany,—Osepmi i trzcina
bity,—Na twarzy zasłoniiony,—Suknią purpurową odziany,—Tysiącnie wy-
smiany,—I wzgardami napełniony,—Zmiłuj się nad nami.

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 6. Jezu najśłodszy,—Gorzój od Barabasa zbójcy osądzony,—Od
żydów wzgardzony,—I na śmierć krzyżową niesprawiedliwie skazany,—Zmi-
łuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 7. Jezu najśłodszy,—Drzewem krzyża obciążony—I do miejsc kary
jak owca na zabicie prowadzony,—Zmiłuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 8. Jezu najśłodszy,—Między zbrojcami policzony,—Zbluźniony i wy-
smiany,—Żółcią i octem napojony—I okrutnemi boleściami—Od pierwszej do
trzeciej godziny na drzewie dręczony,—Zmiłuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 9. Jezu najśłodszy,—Na szubienicy krzyżowej umarły,—I w obec
Twój Najświętszej Matki—Włócznią przebity,—Razem krew z wodą wypuszcza-
jący,—Zmiłuj się nad nami!

Ch. Zmiłuj się etc.

C. 10. Jezu najśłodszy,—Z krzyża złożony—I łzami Najświętszej, Pan-
ny Matki Twój obłany,—Zmiłuj się nad nami!

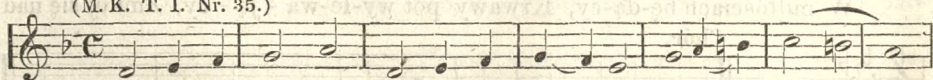
Ch. Zmiłuj się etc.

PIEŚNI WIELKANOCNE.

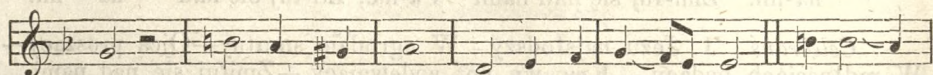
27. Przez Twoje Święte Zmartwychpowstanie.

Uwaga. W dzień Wniebowstąpienia Pańskiego śpiewa się: *Przez Twoje święte Wniebowstąpienie*; — na Zielone Świątki zaś: *Przez Twoje święte Ducha Zestanie*.

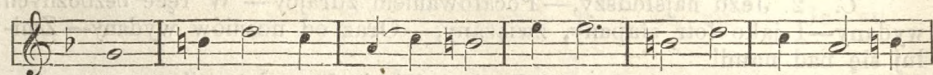
(M. K. T. I. Nr. 35.)

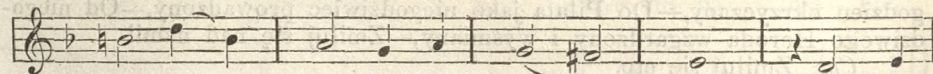
Przez Twoje świę - te Zmartwychpowsta - nie, Bo - ży Sy -

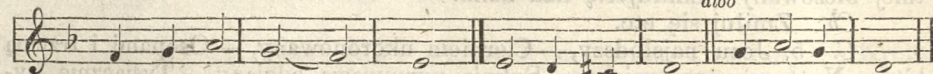
nul od - pu - ścisz nam na - sze zgrzesze - nie: Wierzy -

my, żeś zmartwychpo - wstał, ży - wo - teś nam na - pra - wił,

Z śmierci wie - cznej nas zba - - - wił, Swo - ja
albo

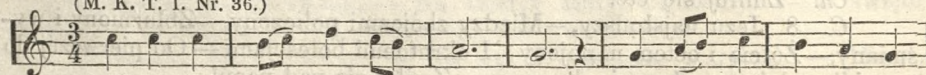

świę - tą moc zja - wił. Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja!

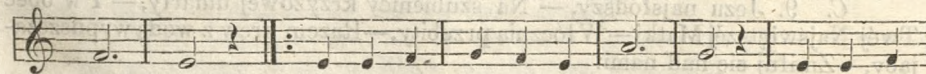
1. Przez Twoje święte Zmartwychpowstanie, Boży Synu! odpuścisz nam nasze zgrzeszenie: Wierzymy, żeś zmartwychpowstał, żywoteś nam naprawił; Z śmierci wiecznej nas zbawił, Swoją świętą moc zjawił. Alleluja.

28. Wesoly nam dzień.

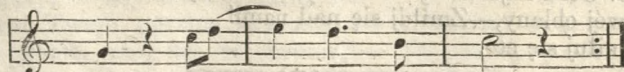
(M. K. T. I. Nr. 36.)

We - so - ły nam dzień dziś na - stał, Któ - re - go z nas każdy

zą - dał, Te - go dnia Chrystus zmartwychwstał. Al - le - lu -

ja. Al - le - lu - ja!

1. Wesoły nam dzień dziś nastał, — Którego z nas każdy żądał, — Tego dnia Chrystus zmartwychwstał. — Alleluja, Alleluja!

2. Król Niebieski k'nam zawiatał, — Jako słiczny kwiat zakwitał, — Po śmierci nam się pokazał. — Alleluja, Alleluja!

3. Piekielne mocy zwojował, — Nieprzyjaciele podeptał, — Nad nędznie-
mi się zmiłował. — Alleluja, Alleluja!

4. Do trzeciego dnia tam mieszkał, — Ojce Święte tam pocieszał, — Potem im z sobą iść kazał. — Alleluja, Alleluja!

5. Którzy w otchłaniach mieszkali, — Wesoło tam zawołali, — Gdy Zbawiciela ujrzeli. — Alleluja, Alleluja!

6. Zawitaj przybywający! — Boże Synu wszechmogący, — Wybaw nas z piekielnej mocy. — Alleluja, Alleluja!

7. Wielkie tam wesele mieli, — Gdy Zbawiciela ujrzeli, — Którego z dawna żądali. — Alleluja, Alleluja!

8. Potem swą mocą zmartwychwstał, — Pieczęci z grobu nie ruszał, — Na stróż wielki powstał. — Alleluja, Alleluja!

9. A gdy Chrystus Pan Zmartwychwstał, — Miłośnikom się pokazał, — Anioły do Matki posłał, — Alleluja, Alleluja!

10. O Anieli najmilejsi! — Idźcież do Panny Najświętszej, — Do Matki mój najmilejszej. — Alleluja, Alleluja!

11. Odemnie Ją pozdrawiajcie, — I wesoło zaśpiewajcie: — Królowo Rajską wesel się. — Alleluja, Alleluja!

12. Potem z swą wielką światłością, — Do Matki swój przystąpiwszy, — Pocieszył Ją pozdrowiwszy. — Alleluja, Alleluja!

13. Napęlniona bądź słodkości, — Matko moja i radości, — Po onej wielkiej żałości. — Alleluja, Alleluja!

14. Witajże Jezu najśłodszy, — Synaczku mój najmilejszy, — Pociesze-
nie wszelkiej duszy. — Alleluja, Alleluja!

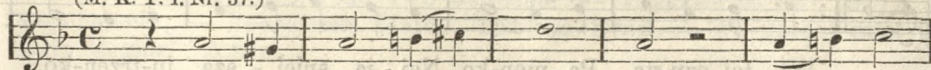
15. Jestem już bardzo wesoła, — Gdym Cię żywego ujrzała, — Jako bym się narodziła. — Alleluja, Alleluja!

16. Łaskawie z Nim rozmawiała, — Usta Jego całowała, — W radości się z Nim rozstała. — Alleluja, Alleluja!

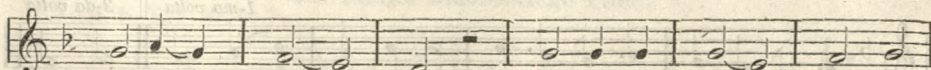
17. Przez Twe Chryste Zmartwychwstanie, — Daj nam grzechów od-
puszczenie, — A potem wieczne zbawienie. — Alleluja, Alleluja! Amen.

29. Chrystus zmartwychwstan jest.

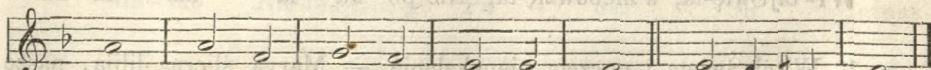
(M. K. T. I, Nr. 37.)

Chry - stus Zmar - twych - wstan jest, Nam na

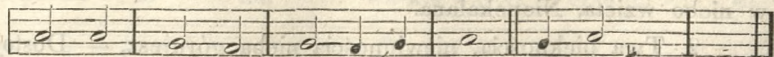

przy-kład dan jest; Iż ma - my zmar - twych po-

wstać, Z Pa-nem Bo - giem kró - lo - wać, Al - le - lu - ja.

albo:

z Pa - nem Bo - giem kró - lo - wać, Al - le - lu - ja.

1. Chrystus zmartwychwstan jest, — Nam na przykład dan jest; — Iż mamy zmartwychpowstać, — Z Panem Bogiem królować, — Alleluja.

2. Leżał trzy dni w grobie, — Dał bok przebić sobie: — Bok, ręce, nogi obie, — Na zbawienie człowiecze tobie, — Alleluja.

3. Trzy Marye poszły, — Drogie maści nosły, — Chciały Chrystusa pomazać, — Jemu cześć i chwałę dać, — Alleluja.

4. Gdy na drodze były, — Tak sobie mówiły: — Jest tam kamień nie mały, — A któż nam go odwali? — Alleluja.

5. Powiedz nam Marya, — Gdzieś Pana widziała? — Widziałam Go po mece, — Trzymał chorągiew w ręce, — Alleluja.

6. Gdy nad grobem stały, — Rzekł im Anioł biały: — Nie bójcie się dziewice, — Ujrzycie Boże lice, — Alleluja.

7. Jezusa szukacie? — Tu Go nie znajdziecie; — Wstał ci zmartwych tu Go nie, — Tylko Jego odzienie, — Alleluja.

8. Łukasz z Kleofasem, — Oba jednym czasem, — Szli do miasteczka Emmaus, — Spotkał ci ich Pan Jezus, — Alleluja.

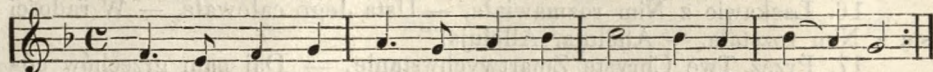
9. Bądźmy wszyscy weseli, — Jako w niebie Anieli; — Czegośmy pożąдали, — Tegośmy doczekali, — Alleluja. Amen.

PIEŚNI

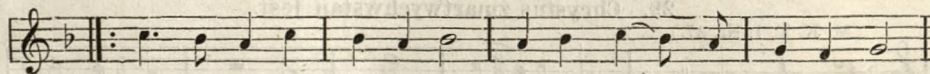
o Najświętszej Maryi Pannie.

30. Witaj Święta.

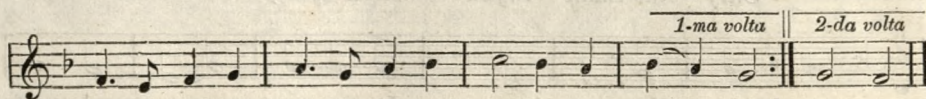
(M. K. T. I. Nr. 58.)

Wi - taj Świę - ta i po - czę - ta nie - po - ka - la - nie,
Ma - ry - ja sli - czna li - li - ja, na - sze ko - cha - nie,

Wi - taj czy - sta Pa - nien - ko, Naj - ja - śniej - sza ju - trzen - ko,

Wi - taj Świę - ta, w niebowzię - ta, Nie - po - ka - la - na. la - na.

1. Witaj Święta i poczęta niepokalanie, — Marya śliczna lilija, nasze kochanie, — Witaj czysta Panienko, — Najjaśniejsza jutrenko, — Witaj Święta, w niebo wzięta, Niepokalana.

2. Twą pięknoscią, niewinnością nieba górujesz, — Dostojeństwa i panieństwa wszystkie celujesz, — W pierwszym Panno momencie, — Święte Twoje poczęcie, — Jaśniejące jako słońce niepokalanie.

3. Sam Bóg Święty z Ciebie wzięty, dla téj przyczyny, — Żeś się stała i została zawsze bez winy; — Tyś przed wieki przejrzana i za Matkę wybrana, — Jezusowi Chrystusowi, Niepokalana.

4. Twoje państwo i poddaństwo świat, nieba Pani: — Cesarzowie, Monarchowie Twój poddani, — Dla Twojej niewinności, dał Ci Bóg swój hojności; — Żeś poczęta zaraz Święta, Niepokalana.

5. Luminarze chociaż w parze nie tak jaśnieją, — Bo przy świętem poczęciu Twem, zaraz błednieją, — Tyś nad słońce jaśniejsza i nad gwiazdy Sliczniejsza, — Jako zorze, w swojej porze, Niepokalana.

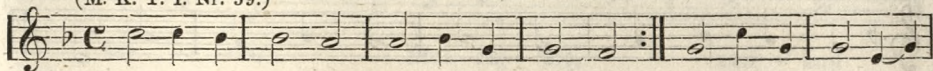
6. Sami Święci w niebo wzięci nie wyrównają, — Twój piękności i czystości, którą przynają; — Wszyscy Ci się dziwią, niewinność adorują, — Żeś tak Święta z Anny wzięta, — Niepokalana.

7. I świat cały, choć zuchwały, Twoje poczęcie, — Niepokalane wysławia, w pierwszym momencie, — Wszystkie razem stworzenia, wyznają bez wątpienia, — Żeś jest droga Matka Boga, Niepokalana.

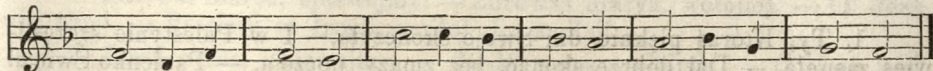
8. Więc Cię sławiąc błogosławiąc, Panno prosimy, — Niech czystymi, niewinnymi, zawsze będziemy; — Za to życie dajemy, i mocno wyznajemy: — Żeś jest Święta i poczęta Niepokalanie. Amen.

31. Witaj Królowa, Matko litości. (Salve Regina).

(M. K. T. I. Nr. 59.)

Wi - taj Kró - lo - wa, Mat - ko li - to - ści,
Na - sza na - dzie - jo, ży - cia słod - ko - ści; Wi - taj, Ma - ry - ja

Mat - ko je - dy - na, Ma - tko nas lu - dzi, Sal - ve Re - gi - na!

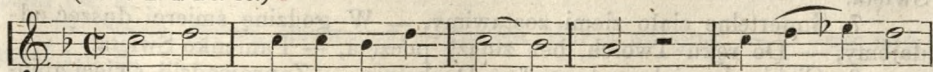
1. Witaj Królowa, Matko litości, — Nasza nadziejo, życia słodkości; — Witaj Maryja, Matko jedyna, — Matko nas ludzi, Salve Regina!

2. Nędzne my, dzieci Ewy, wołamy: — Do Ciebie Matko z płaczem wdychamy: — Niech nas wspomaga Twoja przyczyna, — Na tym padole, Salve Regina!

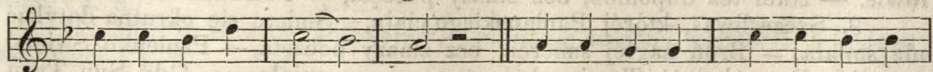
3. O pośredniczko, rzuć Twe wejrzenie, — Łaskawe na nas, przyjmij westchnienie, — Pokaż nam Matko, Twojego Syna, — W górnej krainie, Salve Regina! Amen.

32. Matko Niebieskiego Pana.

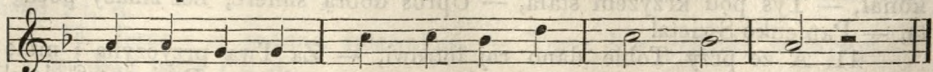
(M. K. T. I. Nr. 60.)

Ma - tko Nie - bie - skie - go Pa - na, Sli - cznaś

i Nie - po - ka - la - na, Ja - kie wie - ki, czas da - le - ki,

czas nie ma - ły, gdy świat ca - ły, nie sły - szal -

1. Matko Niebieskiego Pana, — Ślicznaś i niepokalana, — Jakie wieki, czas daleki, — Czas nie mały, gdy świat cały, — Nie słyszał.

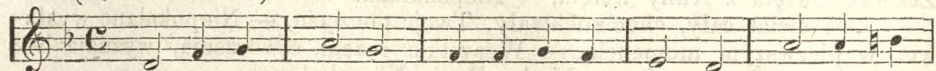
2. Wszystkie skarby co są w niebie, — Bóg wydał Panno dla Ciebie, — Jak bogata z słońca szata, — Z gwiazd korona upleciona, — Na głowie.

3. Księżyc swe ogniste rogi, — Skłonił pod Twe święte nogi, — Gwiazdy wszystkie asystują, — Bo Królowę w niebie czują, — Nad sobą.

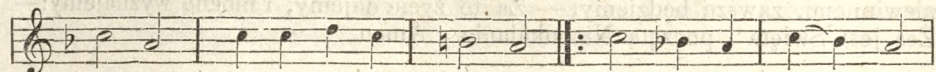
4. Przez Twą poważną przyczynę, — Niech nam Bóg odpuści winę, — Uproś pokój Panno Święta, — Boś bez zmaży jest poczęta, — Marya!

33. Ty, Któraś pięknie.

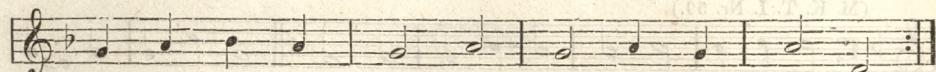
(M. K. T. I. Nr. 64.)

Ty, Któ-raś pięknie dni Swo-je skoń - czy - ła, I w Pa - le-

sty - nie szczę-sli-wie za - snę - ła, Daj do-brze sko - nać,

bez zma - zy po - czę - ta, Pa - nien - ko Świe - ta.

1. Ty, Któraś pięknie dni Swoje skończyła, — I w Palestynie szczęśliwieś zasnęła, — Daj dobrze skonać, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

2. A kiedy przyjdzie ostatnia godzina, — Uproś nam łaskę u Swojego Syna, — I żał za grzechy, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

3. Kiedy nam język śmiertelność skrepuje, — I myśli nasze rozum rozwiązuje, — Uproś nam skrucę, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

4. Twój Syn a Bóg nasz był przy zejściu Twojem, — Gdy będziemy konać Świętym Ciałem Twojem, — Niech nas posili, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

5. Tobie dwunastu kapłanów służyli, — Prosimy żeby i ci z Tobą byli, — Przy naszej śmierci, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

6. Józef Panięństwu Twemu poślubiony, — Ty z jedną, a on także z drugą, — Niech przy nas będzie, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

7. Śmiertelne ciało ziemi zostawimy, — W godzinę śmierci duszę oddajemy, — Do ręk Twoich, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

8. Ciebie do nieba z tryumfem Duchowie, — Zaprowadzili święci aniołowie, — Nam też dopomóż, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

9. Szczęśliwaś, której Panięńskiego ciała, — Śmierć się okrutna dotykać nie śmiała, — Broń nagłej śmierci, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

10. Przez boleść Twoją, któraś w onczas miała, — Gdy Syn Twój konał, — Tyś pod krzyżem stała, — Uproś dobrą śmierć, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

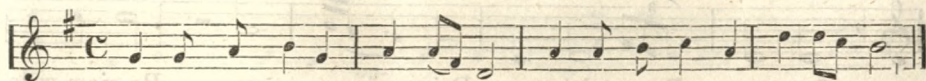
11. A że przy Tobie dano raj łotrowi, — Za Twą przyczyną i mnie grzesznikowi, — Niech niebo dadzą, bez zmaży poczęta, — Panienko Święta!

12. Szczęśliwys łotrze, że z litości swojej, — Jezus z Maryą, był przy śmierci Twojej, — Uproś lekką śmierć, bez zmayı poczęta, — Panienko Święta!

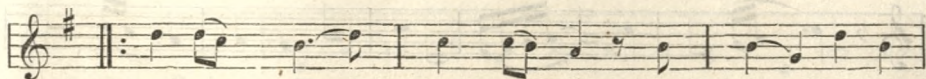
13. A ci którzy już dni swoje skończyli, — I straszny termin śmierci odprawili, — Niech mają pokój, pokój żądany, — Jezu kochany!

14. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, — Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu, — Temu który jest w osobach trojaki, — W Bóstwie jednaki.

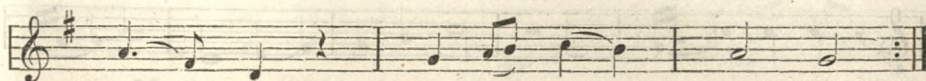
34. Zdrowaś Marya, śpiewajmy.

Zdro-waś Ma-ry-ja, śpie-waj-my! Zdrowaś Ma-ry-ja wo-łaj-my!

O! Je - zu nad na - mi, Pro - si - my ze

łza - mi, Zmi - łuj się, zmi - łuj!

1. *Zdrowaś Marya, śpiewajmy! — Zdrowaś Marya, wołajmy! — O! Jezu nad nami, — Prosimy ze łzami, zmiłuj się, zmiłuj!*

2. *Łaski pełna, śpiewajmy, — Łaski pełna wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

3. *Pan z Tobą, śpiewajmy, — Pan z Tobą wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

4. *Błogosławionas Ty, śpiewajmy, — Błogosławionas Ty, wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

5. *Mędzy niewiastami, śpiewajmy, — Mędzy niewiastami wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

6. *Błogosławion, śpiewajmy. — Błogosławion wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

7. *Owoc żywota, śpiewajmy, — Owoc żywota wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

8. *Twojego Jezus, śpiewajmy, — Twojego Jezus wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

9. *Święta Marya, śpiewajmy, — Święta Marya wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

10. *Matko Boża śpiewajmy, — Matko Boża wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

11. *Módl się za nami, śpiewajmy, — Módl się za nami wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

12. *Grzesznymi, śpiewajmy, — Grzesznymi wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

13. *Teraz i w godzinę, śpiewajmy, — Teraz i w godzinę wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.*

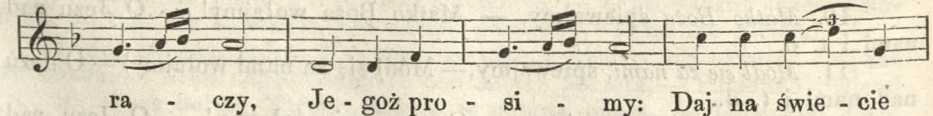
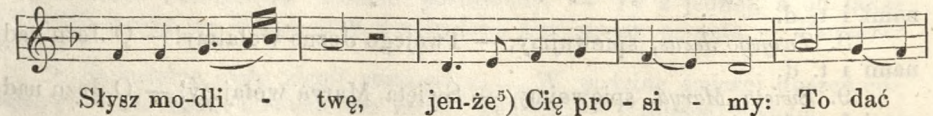
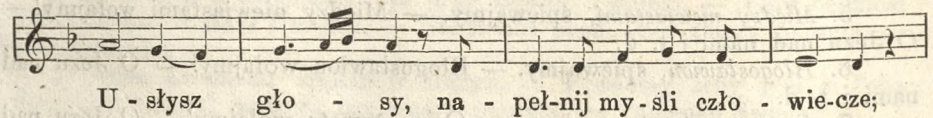
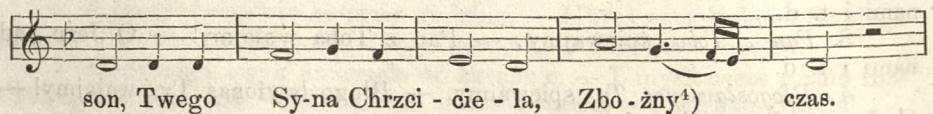
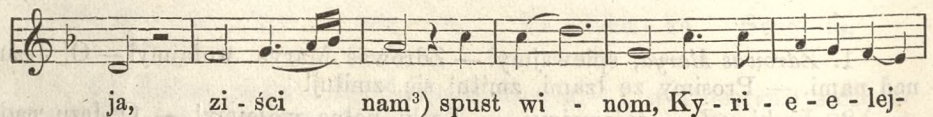
14. Śmierci naszój, śpiewajmy, — Śmierci naszój, wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

15. Amen, Jezus śpiewajmy, — Amen Jezus wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d. Amen.

35. Boga-Rodzica Dziewica.

(Pieśń św. Wojciecha.)

(M. K. T. I. Nr. 66.)

¹⁾ Pana. ²⁾ z woli Bożej. ³⁾ odpuszczenie. ⁴⁾ pobożny. ⁵⁾ którzy.

zbożny po - byt, Po ży - wo - cie raj-ski prze - byt⁶⁾, Kyri - e - e -
 lej - son. Na - ro - dził się dla nas Syn Bo-ży, W to wierzaj
 czło-wie-cze zbożny, Iż przez trud⁷⁾, Bóg Swój lud Od-jął dja-błu
 z stra - ży. Przy-dał nam zdro-wia wie-czne-go, Sta - ro - stę⁸⁾
 sko - wał pie - kiel - ne - go: Śmierć pod - jął, wspo - mi - nał
 czło-wie - ka pier - wsze - go. Je-szcze tru-dy cier-piał bezmierne,
 Jeszcze był nie przyspiał za wierne, A że Sam Bóg zmartwychwstał.
 A - da-mie, ty Bo - ży kmieciu,⁹⁾ Ty sie-dzisz u Bo - ga w wie-cu,
 Domieść nas Swe dzie - ci, gdzie kró - lu - ją już Świe - ci.
 A - nie - li.
 Tam ra - dość, tam mi - łość, Tam wi-dze-nie, Twór - ca
 Ni sre - brem, ni zło - tem nas z pie-kła od - ku - pił,

⁶⁾ przebywanie, mieszkanie. ⁷⁾ mękę. ⁸⁾ Władcę. ⁹⁾ rolnika.

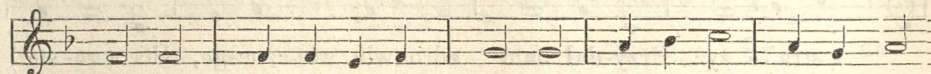
A-niel-skie bez koń - ca: Tu się nam zja-wi - ło dja-ble po-tę-
Mo-cą swą za - stą - pił. Dla cie-bie czło-wie-cze, dał Bóg przekłuć

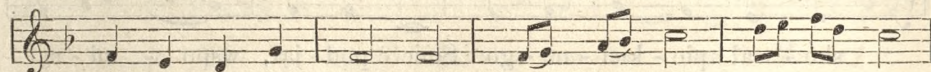
pie - nie,
so - bie: Bok, rę - ce, no-dze o - bie; krew, święta szła z bo-ku

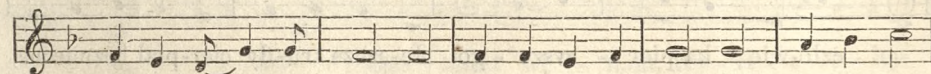
na zba-wie-nie to - bie. Wierżże w to czło-wie - cze, iż Je-zus Bóg

pra-wy, cier-piał za nas ra - ny, Swą świę-tą Krew prze-lał

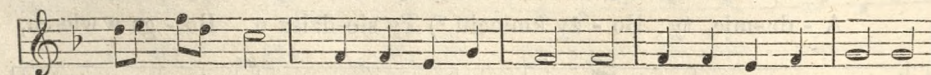
za nas chrześci - ja - ny. O du - szy o grze-sznej

Sam Bóg pie - czą i - ma, dja-błu ją o - dej - ma, gdzie to sam

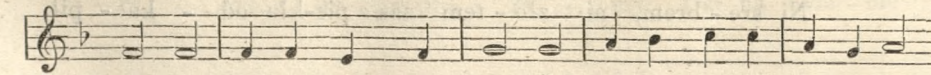
kró-lu - je, tam ją so - bie przyj-mu-je. Już nam czas,
Ma - ry - ja

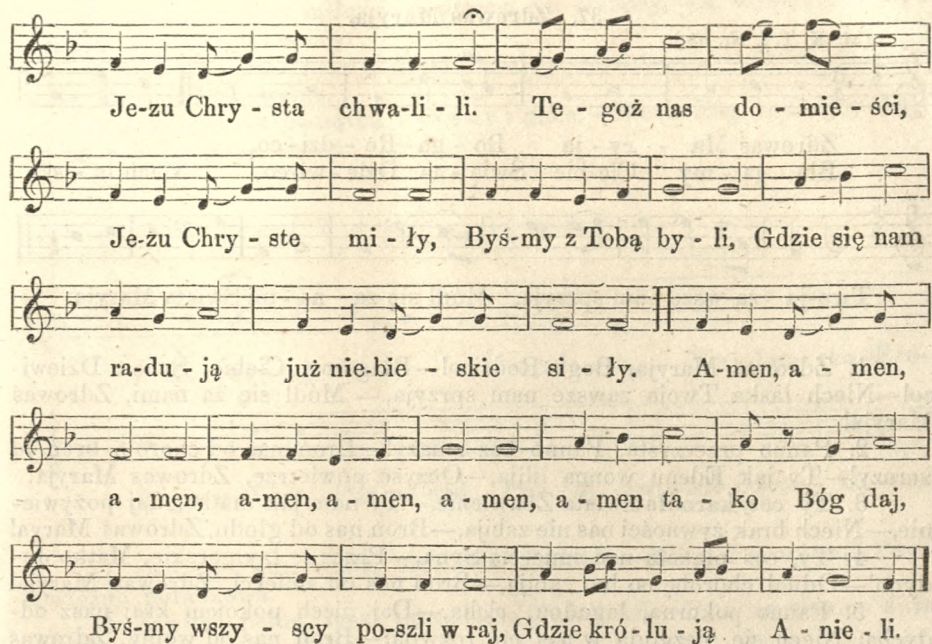
go - dzi - na grze-chów się ka - ja - ci, Bo-gu chwa-łę da - ci,
Dzie-wi - ca, pro - si Sy - na Swe-go, Kró-la nie-bie - skie-go.

Ze wsze-mi si - ła-mi Bo-ga mi - ło - wa-ci:
A - byś nas u - cho-wał o - de-wsze-go zło-go. Wszyscy Świę - ci

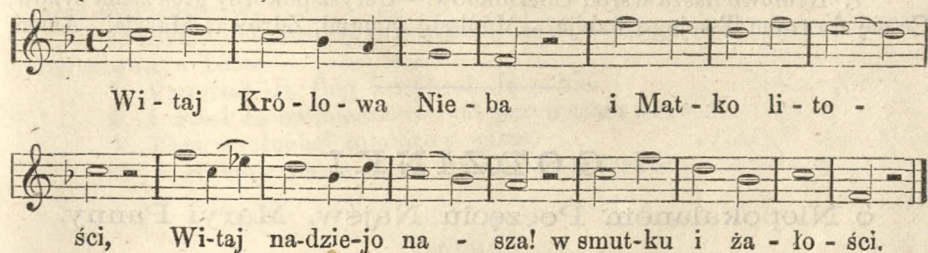
pro - ście, Nas grzesznych wspo-móż-cie; By-śmy z wami przeby - li,

Je-zu Chry - sta chwa-li - li. Te - goż nas do - mie - ści,
 Je-zu Chry - ste mi - ły, Byś-my z Tobą by - li, Gdzie się nam
 ra-du - ją już nie-bie - skie si - ły. A-men, a - men,
 a - men, a-men, a - men, a - men, a - men ta - ko Bóg daj,
 Byś-my wszy - scy po-szli w raj, Gdzie kró - lu - ją A - nie - li.

36. Witaj Królowa Nieba.

(M. K. T. I- Nr. 57.)

Wi - taj Kró - lo - wa Nie - ba i Mat - ko li - to -
 ści, Wi-taj na-dzie-jo na - sza! w smut-ku i ża - ło - ści.

1. Witaj Królowa nieba i Matko litości,—Witaj nadziejo nasza! w smutku i żałości.

2. K'Tobie, wygnańcy Ewy, wołamy synowie!—K'Tobie wdychamy, płacząc z padółu więźniowie:

3. Oredowniczo nasza, racz swe litościwe—Oczy spuścić na nasze serca żałosliwe.

4. I owoc błogosławion żywota Twojego—Racz pokazać po zejściu z świata mizernego!

5. O łaskawa, pobożna, o Święta Maryja,—Niechaj będą zbawieni wszyscy grzeszni i ja!

6. O Jezu, niech po śmierci Ciebie oglądamy;—O Maryja uprosz nam czego pożądamy!

7. O Jezu, Jezu, Jezu, Jezu mój kochany,—Jezu wielkiej dobroci nigdy nieprzebrany. Amen.

37. Zdrowaś Maryja.

(M. K. T. I. Nr. 63.)

Zdrowaś Ma - ry - ja Bo - ga - Ro - dzi - co,
 Bła - ga - my Cie - bie Świę - ta Dzie - wi - co, Niech ła - ska

Two - ja za - wsze nam sprzyja, Módl się za na - mi Święta Maryja.

1. Zdrowaś Maryja, Boga Rodzico!—Błagamy Ciebie, Święta Dziewico!—Niech łaska Twoja zawsze nam sprzyja,—Módl się za nami, Zdrowaś Maryja!

2. Panno przeczysta, Panno bez zmyły!—Broń nas od chorób, broń od zarazy!—Ty jak Edenu wonna lilijska,—Oczyść powietrze, Zdrowaś Maryja.

3. Ty coś karmiła świata Zbawienie,—Ty nam jak matka, daj pożywienie,—Niech brak żywności nas nie zabija,—Broń nas od głodu, Zdrowaś Maryja!

4. Ty, ccoś płakała nad śmiercią Syna,—Przez te łzy gorzkie, Matko Jedyna!—Oddal chorobę co lud zabija,—Broń nas od śmierci, Zdrowaś Maryja!

5. Panno pokorna, łagodna, cicha,—Daj niech pokojem kraj nasz od - dycha; Niech się niezgoda w nas nie rozwija;—Broń nas od wojny, Zdrowaś Maryja!

6. Matko Najświętsza, Niepokalana!—Twoja opieka nam pożądana!—I Twoja łaska niechaj nam sprzyja,—Módl się za nami, Zdrowaś Maryja!

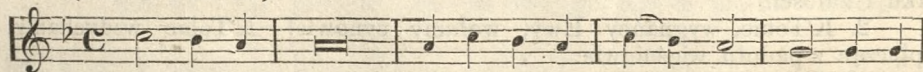
7. Królowo nasza wśród Cherubinów!—Usłysz pokorny głos ziemi synów, Co się do tronu Twojego wzbija,—Módl się za nami, Zdrowaś Maryja! Amen.

G O D Z I N K I

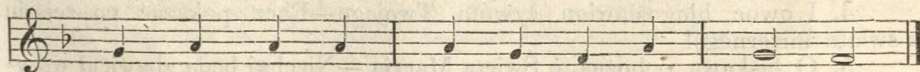
o Niepokalaném Poczęciu Najśw. Maryi Panny.

38.

(M. K. T. I. str. 127).

Za - cznij - cie wargi nasze chwalić Pannę Świę - tą, Z - cznij - cie

o - po - wia - dać cześć Ję nie - po - ję - tą.

1. Zaczniście wargi nasze chwalić Pannę Świętą,—Zaczniście opowiadać cześć Ję niepojętą.

2. Przybądź nam miłościwa Panno ku pomocy,—A wybaw nas z potężnych nieprzyjaciół mocy.

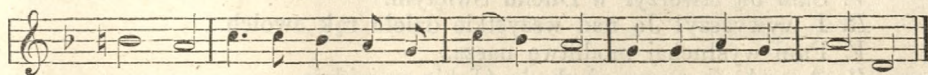
3. Chwała Ojcu i Synowi Jego Przedwiecznemu.—I równemu Im w Bóstwie Duchowi Świętemu:

4. Jak była na początku i zawsze i ninie,—Niech Bóg w Trójcy Jedyny na wiek wieków słyńcie.

39. H Y M N.

Za - wi - taj Pa - ni świa - ta, Nie - bie - ska Kró -

lo - wa; Wi-taj Pan-no nad Pan - ny, gwia-zdo po-ran - ko - wa.

1. Zawitaj Pani świata, niebieska Królowa;—Witaj Panno nad Panny, gwiazdo porankowa.

2. Zawitaj pełna łaski przesłiczna światłości,—Pani na pomoc świata spiesz się, zbaw nas złości.

3. Ciebie Monarcha wieczny od wieków swojemu,—Za matkę obrał Słowu jednorodzonemu.

4. Przez które ziemi okrąg i niebo ogniste,—I powietrze i wody stworzył przezroczyste.

5. Ciebie oblubienicę przyozdobił sobie,—Bo przestępstwo Adama nie ma prawa w Tobie.

V. Przejrzał Ją Bóg i wybrał Ją sobie.

R. I wziął Ją na mieszkanie do przybytku swego.

V. Pani wysłuchaj modlitwy naszej,

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

MÓDLMY SIĘ.

Święta Maryja Królowa niebieska, Matko Pana naszego Jezusa Chrystusa i Pani Świata, która nikogo nieopuszczasz i nikim niegardzisz, wejrzyj na nas Pani nasza, łaskawem okiem miłosierdzia Twego, a uproś nam u Syna Twego miłego odpuszczenie wszystkich grzechów naszych, abyśmy, którzy teraz Święte Twoje i niepokalane poczęcie nabożnem sercem rozpamiętywamy, wiecznego błogosławieństwa zapłatę w niebie otrzymać mogli. Co niechaj da Ten któregoś Ty Panno porodziła Pan nasz Jezus Chrystus, który z Ojcem i Duchem Świętym żyje i króluje w Trójcy jedyny Bóg na wieki wieków. Amen.

V. Panie wysłuchaj modlitwę naszą.

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

V. Błogosławmy Panu, Bogu chwała.

R. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

NA PRIME.

Zdrowaś Maryja.....

V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy, i t. d. jak na jutrzni.

HYMN.

1. Zawitaj Panno mądra, domie Bogu miły,—Który złoty stół i siedm kolumn ozdobiły.

2. Od wszelakiej zarazy świata ochroniona,—Pierwiej Święta w żywocie matki, niż zrodzona.

3. Tyś Matką wszech-żyjących, Tyś jest Świętych drzwiami;—Nowa gwiazdo z Jakóba, Tyś nad Aniołami.

4. Ogromna czartu jesteś, w szyku obóz silny,—Bądź Chrześcijan ucieczką, i port nieomylny.

V. Sam Ją stworzył w Duchu Świętym.

R. I wywyższył Ją nad wszystkie dzieła rąk swoich.

V. Pani wysłuchaj modlitwę naszą.

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Święta Maryja. etc.

NA TERCYĄ.

V. Przybądź nam miłościwa etc.

R. Chwała Ojcu etc. jako wyżej.

HYMN.

1. Witaj arko przymierza, Tronie Salomona,—Tęczo wszechmocną ręką z pięknych farb złożona.

2. Tyś krzak Mojżeszów, Boskim ogniem gorejąca—Rószczko Aaronowa, sliczny kwiat rodząca.

3. Bramo rajska zamkniona, runo Gedeona,—Tyś niezwyciężonego plastr miodu Samsona.

4. Przysłało aby Cię Syn tak zaczął od winy—Pierworodnej zachował i zmaży Ewiny.

5. Który Ciebie za Matkę obierając sobie,—Chciał by przywara grzechu nie powstała w Tobie.

V. Ja mieszkam na wysokościach.

R. A tron mój w słupie obłoku.

V. Panie wysłuchaj modlitwę naszą

R. A wołanie nasze niech etc.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

NA SEXTĘ.

V. Przybądź nam miłościwa Panno etc.

R. Chwała Ojcu etc. jako wyżej.

HYMN.

1. Witaj świątynio Boga w Trójcy Jedynego,—Tyś raj anielski, pałac wstydu panińskiego.

2. Pocięcho utrapionych, ogrodzie wdzięczności,—O Palmo cierpliwości, o Cedrze czystości!

3. Ziemia jesteś kapłańska, i błogosławiona,—Święta i pierworodną zmaza nie dotknięta.

4. Miasto Pańskie i brama na wschód wystawiona,—Wszelkąs łaską jedyna Panno napełniona.

V. Jak lilija między cierniem.

R. Tak przyjaciółka moja między córkami Adamowemi.

V. Pani wysłuchaj modlitwę naszą.

R. A wołanie nasze niech etc.

Modlmy się. Święta Marya.

NA NONE.

V. Przybądź nam miłościwa Panno etc.

R. Chwała Ojcu jako wyżej.

HYMN.

1. Witaj miasto ucieczki, wieżo utwierdzona — Dawidowa, basztami i bronią wzmocniona.

2. Tyś przy poczęciu ogniem miłości pałała,—Przez Cię władza piekielnych mocarzów stała.

3. O! mężna białogłowo, Judyt wojująca;—Abizai prawego Dawida grzejąca.

4. Rachel ożywiciela Egiptu nosiła,—Nam Zbawiciela świata Maryja powiła.

V. Wszystkąs piękna jest przyjaciółko moja.

R. A zmaza pierworodna nigdy w Tobie niepowstała.

V. Pani wysłuchaj modlitwy nasze,

R. A wołanie etc.

Modlmy się. Święta Maryja...

NA NIESZPÓR.

Zdrowaś Maryja.

V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy i t. d.

R. Chwała Ojcu i t. d.

HYMN.

1. Witaj zegarze w którym nazad jest cofnione,—Słońce, dziesięcią linii, gdy Słowo wcielone.

2. Aby człowiek z padoku, powstał wywyższony,—Nieźmiernie od Aniołów jest coś umniejszony.

3. Słońca tego promieniami Maryja jasnieje,—W poczęciu Swém jak złota zorza światłem sieje.

4. Między cierniem lilija kruszy łeb smokowi,—Piękna jak w pełni księżyc, świeci człowiekowi.

V. Jam sprawiła na niebie, aby wschodziła światłość nieustająca.

R. I jako mgła okryłam wszystką ziemię.

V. Pani wysłuchaj i t. d.

Modlmy się. Święta Maryja etc.

NA PRIME.

Zdrowaś Maryja.....

V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy, i t. d. jak na jutrzni.

HYMN.

1. Zawitaj Panno mądra, domie Bogu miły,—Który złoty stół i siedm kolumn ozdobiły.

2. Od wszelakięj zarazy świata ochroniona,—Pierwiej Święta w żywocie matki, niż zrodzona.

3. Tyś Matką wszech-żyjących, Tyś jest Świętych drzwiami;—Nowa gwiazdo z Jakóba, Tyś nad Aniołami.

4. Ogromna czartu jesteś, w szyku obóz silny,—Bądź Chrześcijan ucieczką, i port nieomylny.

V. Sam Ją stworzył w Duchu Świętym.

R. I wywyższył Ją nad wszystkie dzieła rąk swoich.

V. Pani wysłuchaj modlitwę naszą.

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Święta Maryja. etc.

NA TERCYĄ.

V. Przybądź nam miłościwa etc.

R. Chwała Ojcu etc. jako wyżej.

HYMN.

1. Witaj arko przymierza, Tronie Salomona,—Tęczo wszechmocną ręką z pięknych farb złożona.

2. Tyś krzak Mojżeszów, Boskim ogniem gorejąca—Rószczko Aaronowa, słiczny kwiat rodząca.

3. Bramo rajską zamkniona, runo Gedeona,—Tyś niezwyciężonego plastr miodu Samsona.

4. Przysłało aby Cię Syn tak zaczął od winy—Pierworodnej zachował i zmyły Ewiny.

5. Który Ciebie za Matkę obierając sobie,—Chciał by przywara grzechu nie powstała w Tobie.

V. Ja mieszkam na wysokościach.

R. A tron mój w słupie obłoku.

V. Panie wysłuchaj modlitwę naszą

R. A wołanie nasze niech etc.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

NA SEXTE.

V. Przybądź nam miłościwa Panno etc.

R. Chwała Ojcu etc. jako wyżej.

HYMN.

1. Witaj świątynio Boga w Trójcy Jedynego,—Tyś raj anielski, pałac wstydu panińskiego.

2. Pociecho utrapionych, ogrodzie wdzięczności,—O Palmo cierpliwości, o Cedrze czystości!

3. Ziemia jesteś kapłańska, i błogosławiona,—Święta i pierworodną zmaza nie dotknięta.

4. Miasto Pańskie i brama na wschód wystawiona,—Wszelkąs łaską jedyna Panno napełniona.

V. Jak lilija między cierniem.

R. Tak przyjaciółka moja między córkami Adamowemi.

V. Pani wysłuchaj modlitwę naszą.

R. A wołanie nasze niech etc.

Módlmy się. Święta Marya.

NA NONE.

V. Przybądź nam miłościwa Panno etc.

R. Chwała Ojcu jako wyżej.

HYMN.

1. Witaj miasto ucieczki, wieżo utwierdzona — Dawidowa, basztami i bronią wzmocniona.

2. Tyś przy poczęciu ogniem miłości pałała,—Przez Cię władza piekielnych mocarzów stała.

3. O! mężna białogłowo, Judyt wojująca;—Abizai prawego Dawida grzejąca.

4. Rachel ożywiciela Egiptu nosiła,—Nam Zbawiciela świata Maryja powiła.

V. Wszystkąs piękna jest przyjaciółko moja.

R. A zmaza pierworodna nigdy w Tobie niepowstała.

V. Pani wysłuchaj modlitwy nasze,

R. A wołanie etc.

Módlmy się. Święta Maryja...

NA NIESZPÓR.

Zdrowaś Maryja.

V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy i t. d.

R. Chwała Ojcu i t. d.

HYMN.

1. Witaj zegarze w którym nazad jest cofnione,—Słońce, dziesięcią linii, gdy Słowo wcielone.

2. Aby człowiek z padoku, powstał wywyższony,—Nieźmiernie od Aniołów jest coś umniejszony.

3. Słońca tego promieniami Maryja jasnieje,—W poczęciu Swém jak złota zorza światłem sieje.

4. Między cierniem lilija kruszy łeb smokowi,—Piękna jak w pełni księżyc, świeci człowiekowi.

V. Jam sprawiła na niebie, aby wschodziła światłość nieustająca.

R. I jako mgła okryłam wszystką ziemię.

V. Pani wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

NA KOMPLETE.

Zdrowaś Maryja...

V. Niech nas Pani Twą prośbą, do siebie nawróci Jezus Syn Twój.

R. A swój gniew niech od nas odwróci.

V. Przybądź nam miłosiwa Pani ku pomocy.

R. A wyrwij nas z potężnych nieprzyjaciół mocy.

V. Chwała Ojcu i t. d.

HYMN.

1. Witaj Matko szlachetna, w panińskiej czystości,—Gwiazdami uwien-
czona, Pani łaskawości.

2. Niepokalana, czystsza niżli Aniołowie,—Po prawej ręce Króla stoisz
w złotogłowie.

3. O Rodzicielko łaski! nadziejo grzeszających,—O jasna gwiazdo mor-
ska, o porcie tonących.

4. Bramo rajska, niemocnych zdrowie, w Twój obronie,—Niech Boga
ogładamy na górnym Syonie.

V. Olej wylany o Maryjo Imię Twoje.

R. A słudzy Twoi zakochali się bardzo w Tobie.

V. Pani wysłuchaj modlitwy nasze

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

OFIAROWANIE GODZINEK.

1. Z pokłonem Panno Świętą ofiaruję Tobie,—Te godzinki ku większej
czci Twojej ozdobie.

2. Prosząc byś nas zbawienną drogą prowadziła,—A przy śmierci nam
słodką Maryją przybyła. Amen.

ANTYFONA.

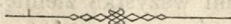
Tać jest różyczka, w której ani sęk pierworodny, ani skaza uczynkowej
winy nie powstała.

V. W poczęciu Twojem Panno niezmazana była.

R. Módl się za nami do Ojca, któregoś Syna porodziła.

MÓDLMY SIĘ.

Boże, któryś przez Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny go-
dne Synowi Twemu mieszkanie zgotował; prosimy Cię; aby, jakoś Ją przez
śmierć tegoż Syna przejrzaną od wszelkiej zmyzy zachował, tak nam za Jój
przyczyną, niepokalanemi przyjsz do siebie dopuścić raczył, przez tegoż Je-
zusa Chrystusa, Pana naszego, który z Tobą w jedności Ducha Świętego,
żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

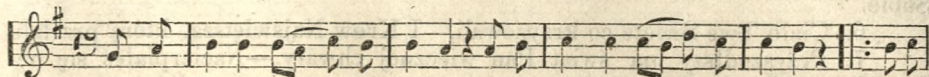

PIESNI PRZYGODNE.

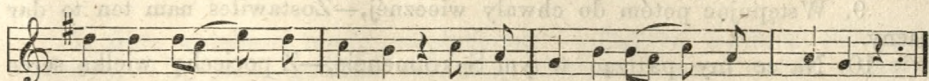
40. Kiedy ranne wstają zorze.

(PIEŚŃ PORANNA).

(M. K. T. I. Nr. 80.)

Kie-dy ran-ne wsta - ją zo-rze, Tobie zie-mia To - bie mo-rze, Tobie

śnie-wa ży - wioł wszelki, Bądź pochwa-lon Bo - że Wiel-ki.

1. Kiedy ranne wstają zorze,—Tobie ziemia Tobie morze,—Tobie śpie-wa żywioł wszelki,—Bądź pochwalon Boże wielki.

2. A człowiek który bez miary—Obsypany Twemi dary.—Coś go stwo-rzył i ocalił,—A czemuż by Cię nie chwalili?

3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam,—Wnet do mego Pana wołam,—Do mego Boga na niebie,—I szukam Go w koło siebie.

4. Wielu snem śmierci upadli,—Co się wczoraj spać pokładli,—My się jeszcze obudzili,—Byśmy Cię Boże chwalili.

41. Wszystkie nasze dzienne sprawy.

(PIEŚŃ WIECZORNA).

Melodya jak: „Kiedy ranne wstają zorze“ (Nr. 40).

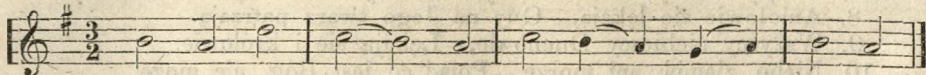
1. Wszystkie nasze dzienne sprawy,—Przyjm litośnie Boże prawy,—A gdy będziem zasypiali,—Niech Cię nawet sen nasz chwali.

2. Twoje oczy obrócone,—Dzień i noc patrzą w tę stronę,—Gdzie nie-dołężność człowieka,—Twojego ratunku czeka.

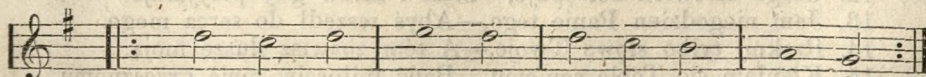
3. Odwracaj nocne przygody,—Od wszelakięj broń nas szkody,—Miej nas zawsze w swojej pieczy,—Stróżu i Sędzio człowieczy.

42. Twoja cześć, chwała.

(M. K. T. I. Nr. 50).

Two - ja cześć, chwa - ła, nasz wie - czny Pa - nie!

Na wie - czne cza - sy niech nie u - sta - nie.

1. Twoja cześć chwała, nasz wieczny Paniel—Na wieczne czasy niech nie ustanie.

2. Tobie dziś dajem z gronem tych ludzi,—Pokłon i pienie, my Twoi słudzy.

3. Dziękując wielce Twój wielmożności,—Za ten dar zacny Twój wszechmocności.

4. Żeś się darował nam nic niegodnym,—W tym Sakramencie Bogiem istotnym.

5. Raczylesz zostać w takiej Osobie,—Dla nas grzeszników nie folgując Sobie.

6. Ciało Twe Święte co krzyżowali,—I Krew Najświętszą, którą przelali.

7. Przyszedłszy na świat Pan wiecznej chwały,—Nacierpiałeś się nędy nie małej.

8. Dałeś się potem z wielkiej miłości,—Na męki srogie i bez litości.

9. Wstępując potem do chwały wiecznej,—Zostawiłeś nam ten to dar zacny.

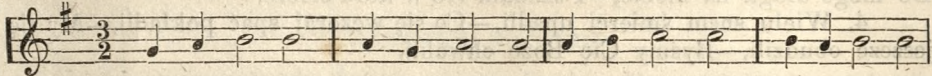
10. Na co my patrząc w tym Sakramencie,—Z pociechą wielką serce nam rośnie.

11. Tobie my Boże teraz śpiewamy,—Przed Twą Świętością nisko padamy:

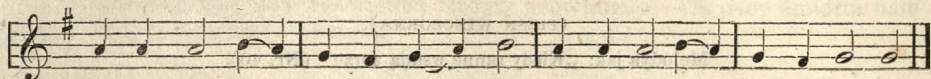
12. Użycz nam łaski, wszechmocny Boże;—Bez Twój pomocy, człek nic nie może, Amen.

43. U drzwi Twoich.

(M. K. T. I. Nr. 51).

U drzwi Twoich sto - ję Pa - nie, U drzwi Twoich sto - ję Pa - nie,

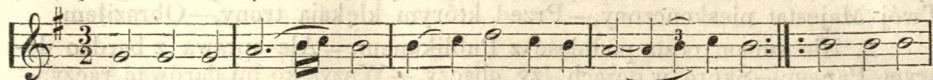

Czekam na Tve zmi - ło - wa - nie, czekam na Tve zmi - ło - wa - nie.

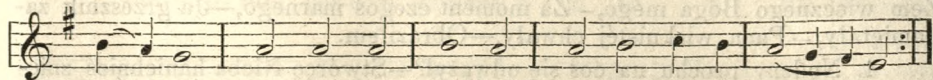
1. U drzwi Twoich stoję Panie,—Czekam na Tve zmiłowanie.
2. Który pod postacią chleba,—Prawdziwy Bóg zstąpił z Nieba.
3. W tej Hostyi jest Bóg żywy,—Choć zakryty lecz prawdziwy.
4. W tym Najświętszym Sakramencie,—Z nieba stawa w tym momencie.
5. Jak wielki cud Bóg uczynił,—Gdy chleb w Ciało swe przemienił.
6. A nam pożywać zostawił,—Chcąc aby nas przez to zbawił.
7. Święty mocny, nieśmiertelny,—W majestacie swym niezmierny.
8. Aniołowie się lękają,—Gdy na Jego twarz patrzą.
9. Wszyscy niebiescy Duchowie,—Lękają się i królowie.
10. Niebo, ziemia, ani morze,—Pojąć co jest Bóg, nie może.
11. Żaden z wojska Anielskiego,—Nie dostąpi nigdy tego;
12. Czego człowiek dostępuje,—Ciało i Krew gdy przyjmuje.
13. Jám niegodzien Panie tego,—Abyś wszedł do serca mego.
14. Rzeknij tylko słowo Twoje,—A tém zbawisz duszę moją.
15. Kłaniam się Tobie samemu,—Bądź miłościw mnie grzesznemu.
16. Niechaj żyję z Tobą Panem,—Aż na wieki wieków. Amen.

44. Boże w dobroci.

(M. K. T. I. Nr. 83).

Bo-że w do-bro - ci ni - gdy nieprzebra - ny, Ty je-steś
 Żadnym ję-zy - kiem nie - wy - powiedzia - ny, Po-sza-no-

go - dzien, Ty jes - teś go-dzien wsze-la-kiój mi - ło - ści,
 wa - nia, po - sza - no - wa - nia, chwa-ły, u - czci - wo - ści.

1. Boże w dobroci nigdy nieprzebrany. — Żadnym językiem niewypowiedziany, — Ty jesteś godzien wszelakiój miłości: — Poszanowania, chwały, uczciwości.

2. Ciebie chcę, pragnę i ważę Samego, — Nad wszystkie dobra, — Tyś u serca mego, — Najwyższe dobro, Tyś w największej cenie, — Sam jeden u mnie, nad wszystko stworzenie.

3. Choćbyś mnie nigdy za grzechy mój Panie, — Nie karał; przecież żałowałbym za nie; — A żałowałbym dla tego samego, — Żem Cię obraził Pana tak dobrego.

4. Więc o mój Boże i teraz żałuję, — Dla tego że Cię nad wszystko miłuję; — I to u siebie statecznie stanowią, — Że grzechów moich nigdy nie ponowię.

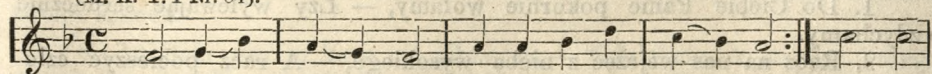
5. Mam mocną wolę spowiadać się szczerze, — I zawsze trzymać z Tobą to przymierze; — Co gdy uczynię, spodziewam się Ciebie — Widzieć z radością i żyć z Tobą w niebie.

6. O Boże dobry! Boże litościwy! — Racz być mej duszy nędznej miłościwy, — Jakos ją stworzył, tak jęj do zbawienia, — Użycz swęj łaski, broń od potępienia. Amen.

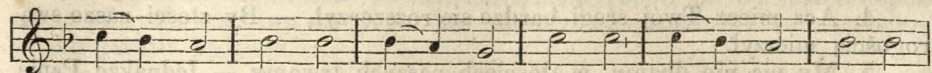
45. Straszliwego Majestatu Panie.

(Pieśń pokutującego grzesznika).

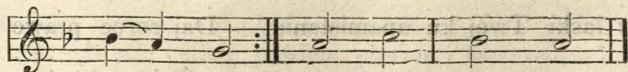
(M. K. T. I. Nr. 84).

Strasзли - we - go Ma-je - sta - tu Pa - nie, Jam stwo-
 Za me grze - chy pła-kać łez nie sta - nie, Twój Ma-

rze - nie Twe wy - ro - dne, Świe-tych o - czu, Twych nie-
 je - stat nie - skoń - czo - ny, Przed Któ - rym kłę - ka - ją

go - dne,
 tro - ny, O - bra - zi - łem.

1. Straszliwego Majestatu Paniel— Za me grzechy płakać łez nie stanie:— Jam stworzenie Twe wyrodne, — Świętych oczu Twych niegodne, — Twój Majestat nieskończony,—Przed którym kłękają trony,—Obraziłem.

2. Nie śmiem oczu podnieść z Publikanem, —Ale sprawa z bardzo dobrym Panem;—Skoro w oczach łzy obaczy,—Wszystko mi darować raczy;—Lecz ztąd w sercu większa rana;—Żem tak łaskawego Pana,—Śmiał obrazić.

3. Kto da oczom łez obfite rzeki!—Trzeba bowiem płakać całe wieki,—Żem wiecznego Boga mego,—Za moment czegoś marnego,—Ja grzesznik zapamiętały,—Pana wiekuistą chwałę,—Obraziłem.

4. Nędzny prochu na coś się odważył?—Stwórcę Nieba haniebnieś znieważył,—Wiesz li co jest grzech przekłety,—Słuchaj co rzekł Paweł Święty:—Każde przestępstwo Mandatu,—Jest zniewagą Majestatu,—Najwyższego.

5. Bym był zepchnion na bezdno piekielne,—I tam gorzał za grzechy śmiertelne;—Całą wieczność gorząc srodze,—Już téj krzywdy nie nagrodzę,—Chyba że mi Sam daruje,—Na wieki nie powetuje,—Téj zniewagi.

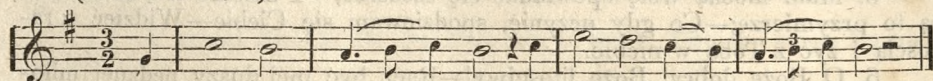
6. O! nad wieczność i ogień piekielny,—Strasliwszy mi jest grzechu śmiertelny,—Zadość tobie nie uczynię,—W onej ognistej dolinie,—Chyba dla Krwi Syna Swego,—Odpuści dług grzechu mego,—Bóg łaskawy.

7. Jakoż ufam, że mój grzech wyznany,—Przez Najświętsze Jezu Twoje rany,—Zgładzisz z dobroci Twój wiecznie,—Gdy za niego ach! serdecznie,—Płakać będę z wielkim wstydem,—Mówiąc pokornie z Dawidem:—Ach zgrzeszyłem! Amen.

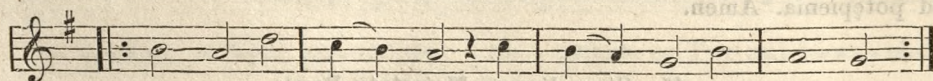
46. Do Ciebie Panie.

(Pieśń w każdym utrapieniu).

(M. K. T. I. Nr. 82).

Do Cie - bie Pa - nie po - kor - nie wo - ła - my,

Łzy wy - le - wa - jąc, ser - de - cznie wzdy - cha - my.

1. Do Ciebie Panie pokornie wołamy, — Łzy wylewając serdecznie wdychamy.

2. Racz na nas wejrzeć z nieba wysokiego, — A racz pocieszyć człowieka grzesznego.

3. Ktoregoś Panie zbyt nie umiłował, —I Krwi Najświętszej przelać nie litował.

4. Acz miecz Twój srogi bardzo się rozszerzył, — By złości nasze swą srogością mierzył.

5. My nic nie dbamy, w złościach naszych trwamy, — Jednakże Panie ku Tobie wołamy.

6. Byś złości nasze łaskawie przebaczył,—A gniew swój srogi pohamować raczył.

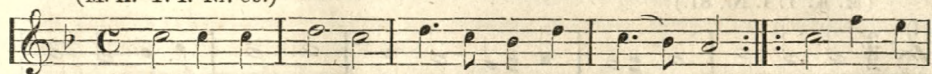
7. Użyc łaski Twój ku upamiętaniu, — Daj serce prawe ku Twemu wzywaniu.

8. Abyśmy zawsze w pobożności żyli, — Ciebie z Świętymi na wieki chwalili. Amen.

47. Kto się w opiekę poda Panu swemu.

(Pieśń o Opatrzności Boskiej).

(M. K. T. I. Nr. 85.)

Kto się w o - pie-kę po - da Pa-nu swe - mu, Śmie-le rzeć
A ca - lém ser-cem szcze-rze u - fa Je - mu, Nie przyj-dzie

mo - że: mam o-broń-cę Bo - ga,
na mnie ża - dna stra-szna trwo - ga, Ża-dna straszna trwo-ga.

Ża-dna stra - szna trwo - ga.

1. Kto się w opiekę poda Panu swemu, — A całym sercem szczerze ufa Jemu; — Śmieć rzecz może: mam obrońcę Boga, — Nie przyjdzie na mnie żadna straszna trwoga.

2. Ciebie On z łowczych obierzy wyzuje, — I w zaraźliwym powietrzu ratuje. — W cieniu Swych skrzydeł, zachowa się wiecznie, — Pod Jego pióry uleżysz bezpiecznie.

3. Stateczność Jego tarcz i puklerz mocny; — Za którym stojąc na żaden strach nocny; — Na żadną trwogę ani dbaj na strzały, — Którymi sieje przygoda w dzień biały.

4. Ztąd wedle ciebie tysiąc głów poleże, — Ztąd drugi tysiąc, ciebie nie dosięże, — Miecz nieuchronny, a ty przecie swemi — Oczyma ujrzysz, pomstę nad grzesznymi.

5. I żeś rzekł Panu: Tyś nadzieja moja, — Iż Bóg Najwyższy jest obro- na twoja; — Nie dostąpi cię żadna zła przygoda, — Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.

6. Aniołom swoim każe cię pilnować, — Gdziekolwiek stąpisz, którzy cię piastować — Na ręku będą, abyś idąc drogą, — Na ostry kamień nie ugodził nogą.

7. Będiesz bezpiecznie po źmijach zjadliwych, — I po padalcach deptał niecierpliwych. — Na lwa srogiego bez obrazy wsiedzisz, — I na okropnym smoku jeździć będziesz.

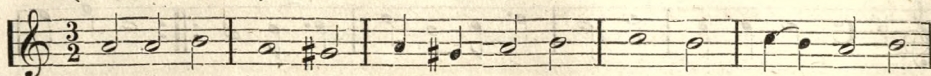
8. Słuchaj co mówi Pan: kto mnie miłuje, — A ze mną sobie szczerze postępuje; — Ja go też także w jego każdą trwogę, — Nie zapamiętam i owszem wspomogę.

9. Głos jego u mnie nie będzie wzgardzony, — Ja z nim w przygodzie, odemnie obrony, — Niech będzie pewien, pewien i zacności, — I lat sędziwych i méj życzliwości. Amen.

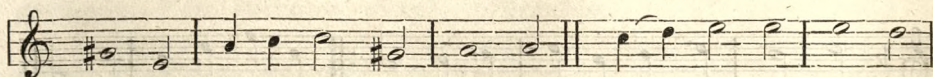
48. Trójca Bóg Ojciec.

(Pieśń katechizmowa).

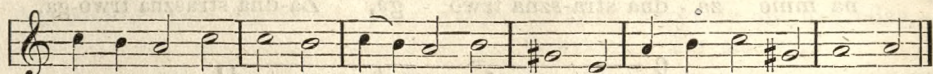
(M. K. T. 1. Nr. 81.)

Trójca Bóg Oj - cieć, Bóg Syn, Bóg Duch Świę - ty, W Trój - cy Bóg

je - den ni - gdy nie - po - ję - ty. Bóg Oj - cieć przed wiek

z Sie - bie Sy - na ro - dzi, Bóg Duch od Oj - ca i Sy - na po - cho - dzi.

1. Trójca Bóg Ojciec, Bóg Syn, Bóg Duch Święty,— W Trójcy Bóg jeden nigdy nie pojęty.—Bóg Ojciec przed wieki z siebie Syna rodzi,—Bóg Duch od Ojca i Syna pochodzi.

2. Syn Boży stał się człowiekiem dla Ciebie;—Wziął duszę, ciało, abys ty był w Niebie;—Począł się z Ducha Świętego bez męża;—Zrodziła Panna, starła głowę węza.

3. Trzydzieści trzy lat żył na świecie z nami;—Okrutnie na krzyż przybity gwoździami.— Umarł, pogrzebion i do piekieł zstąpił; — Wstał zmarłych, potem na niebiosy wstąpił.

4. A z tamtąd przyjdzie na sąd ostateczny, — Dobrym da Niebo, złym zaś ogień wieczny. — A że zły człowiek łamie przykazanie, — W chorobie, w szkodzie, w czarach ma ufanie.

5. A Bóg rozkazał: wierz w Boga jednego,—Drugie: Imienia nie bierz darmo Jego.—Trzecie: Pamiętaj, abys święcił dni moje,—Czwarte zaś: Szanuj Ojca, Matkę swoją.

6. Piąte: Nie zabijaj; szóste: Nie cudzołóż;—Siódme: Nie kradnij; ósme: Fałszu nie mnóż;—Dziewiąte: Żony nie żądaj bliźniego; — Dziesiąte: Ani żadnej rzeczy jego!

7. Pięć kościelnego mamy przykazania;—Dni Święte święcić z dawnego podania;—Słuchaj Mszy świętej w dni Święte uczciwie;—Zachowaj posty, jedząc wstrzemięźliwie.

8. Czyn spowiedź szczerą, blisko Wielkiejnocy, — Weź ciało Pańskie dla duszy pomocy! — Siedm Sakramentów: Chrzest i Bierzmowanie, — Cia-Krwi Pańskiej także przyjmowanie.

9. Spowiedź, Kapłaństwo i Małżeństwo Święte—I namaszczenie przed śmiercią przyjęte. — I tać przyczyna Boskiego karania, — Że człowiek łamie Jego przykazania.

10. Aby się dusza dostała do Nieba, — Zostawać w wierze katolickiej trzeba;—Co kościół Rzymski daje do wierzenia,— Trzymaj statecznie, a pewnyś zbawienia!

11. „Jeden Bóg wszędzie, jeden Chrzest przyjęty, — I jedna wiara,” mówi Paweł święty.—Piotr z następcami jest głową w Kościele.—Ta wiara sama, innych chociaż wiele,

12. Wiar się rachuje, w nich żaden zbawiony — Człowiek nie będzie, ale potępiony, — Bóg to objawił swym wiernym dla tego, — Iż nieomylna prawda święta Jego.

13. Straszliwa trwoga na świecie powstanie — Wtenczas, gdy wszystkich ciało zmartwychwstanie; — Zaćmi się słońce, miesiąc, wszystkie gwiazdy — Na ziemię spadną, aż struchleje każdy.

14. Strach niesłychany będzie grzesznych ludzi, — Gdy ich Anielska trąba z grobów wzbudzi. — On dzień ostatni i niebieskie siły — Poruszy, oraz odsłoni mogiły.

15. Przegnile ciało i skruszone kości — Zarówno przyjdą do swojej całości; — Wróci się dusza do swojego ciała, — Aby z spraw swoich rachunek oddała.

16. Na Józefata staniemy dolinie, — Tam się obaczmy wraz wszyscy w godzinie. — Lecz niezadługo odmiana nastaje, — Zważ, co świat kochasz, zważcie, chrześcijanie!

17. Matce od córki odłączyć się trzeba; — Córka do piekła, a matka do Nieba; — Albo też córka pójdzie ze świętymi, — Nieszczęsna matka wraz z potępionymi.

18. Brat z bratem, ojciec z synem się rozstanie, — Jedno do Nieba, drugie w piekle stanie; — I mąż od żony weźmie rozłączenie, — Jedno na męki, drugie na zbawienie.

19. Potém Bóg, Sędzia, na tronie zasiędzie, — Ogłosi wyrok. Co tam za płacz będzie, — Gdy tam obaczą wszystkie swoje sprawy, — Myśli, zle mowy i sprosne zabawy!

20. Bóg sprawiedliwy wsze dzieła poznaje, — Kto jak zasłuży, tak zapłatę daje. — Rzecz do dobrych: pójdźcie ze świętymi, — Zli zaś na wieki idźcie z przeklętymi.

21. Szczęśliwy, który w Niebo się dostanie; — Ach biada temu, co w piekle zostanie! — Żałuj, grzeszniku, za twe wszystkie złości; — Poprzestań grzeszyć, będziesz w szczęśliwości.

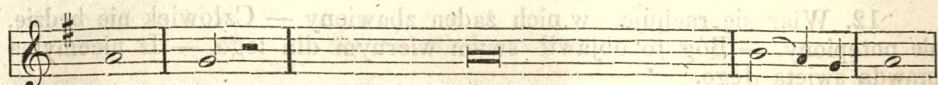
22. Łaskawy Pan Bóg, nie gubi człowieka; — Gorzkich łez jego i spowiedzi czeka. — Jeżeli nie chcesz żałować serdecznie, — Będiesz przeklęty i zaginiesz wiecznie. Amen.

Zakończenie Nabożeństwa Porannego.

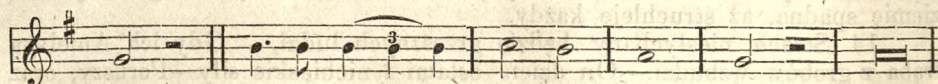
49. Anioł Pański.

(M. K. T. II. str. 250.)

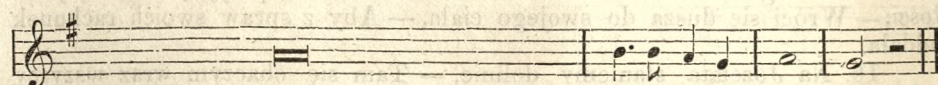
A-nioł Pań-ski zwiastował Pan-nie Ma-ry - i, I po-czę-ła
z Ducha świę - te - go. Zdrowaś Maryja łas - kiś peł-
na Pan z To - bą, Błogosławionaś Ty między nie-wia-

sta - mi, i błogosławion owoc żywota Two - je - go Je -

zus, Świę - ta Maryja Mat - ko Bo - ża, módl się

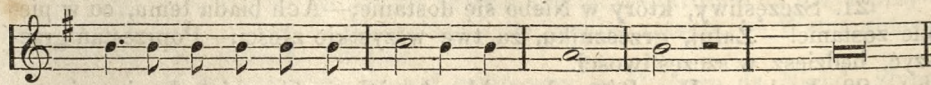

za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej A - men.

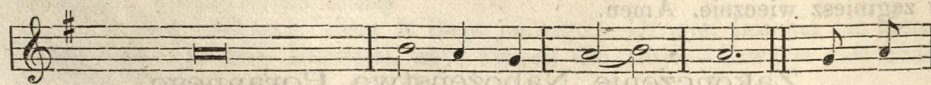
1. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi,—I poczęła z Ducha Świętego.—Zdrowaś Maryja, łaskis pełna, Pan z Tobą, Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławion owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryja Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

2. Oto ja służebnica Pańska;—Niech mi się stanie według słowa twego!—Zdrowaś Maryja, i t. d.

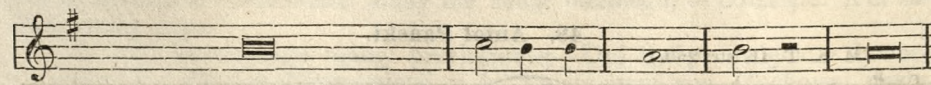
3. A Słowo stało się Ciałem — I mieszkało między nami. — Zdrowaś Maryja, i t. d.

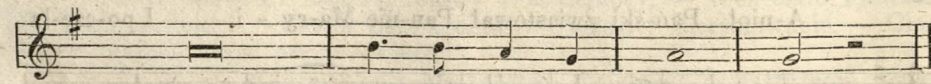
Wieczny od-po-czy-nek racz im dać Pa - nie, A światłość

wiekuista niechaj im świe - ci na wie - ki! Nie - chaj

będzie pochwalony Przenaj - świętszy Sa - kra - ment, Teraz

i zawsze i na wie - ki wie - ków A - men.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, — A światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki!

Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, — Teraz i zawsze i na wieki wieków! Amen.

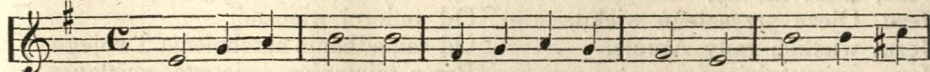
Od Wielkanocy aż do Świętej Trójcy.

- V. Wesel się Królowo niebieska—Alleluja.
 R. Któregoś godna była nosić w żywocie—Alleluja.
 V. Już zmartwychwstał, jako był powiedział, Alleluja.
 R. Módl się za nami grzesznymi, Alleluja.

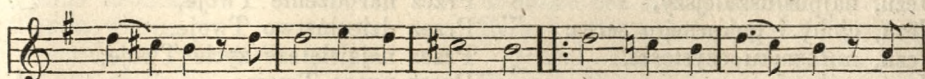
Potém: Wieczny odpoczynek i t. d. (jak wyżej).

50. Chwała bądź Bogu.

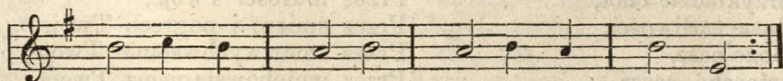
(M. K. T. II. str. 251).

Chwała bądź Bo - gu, w Trójcy je-dy - ne-mu, Oj - cu, Sy-

no - wi, Du-cho-wi Świę - te - mu, Te - mu któ - ry jest w O-
 I Mat - ce Sy - na bez

so - bach tro - ja - ki, w Bó-stwie je - dna - ki.
 zma - zy po - czę-tój, Pa - nien-ce Świę-tój!

1. Chwała bądź Bogu, w Trójcy jednemu, — Ojcu Synowi, Duchowi Świętemu; — Temu który jest w osobach trojaki, — W Bóstwie jednaki; — I Matce Syna, bez zmazy poczętój, — Panience Świętój!

2. A kiedy przyjdzie ostatnia godzina, — Uproś nam łaskę u Twojego Syna — I żal za grzechy, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

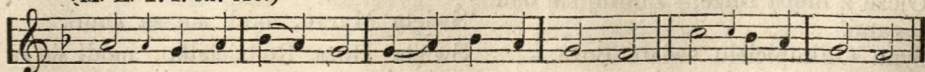
3. A ci, którzy już dni swoje skończyli, — I ów straszliwy termin odprawili, — Niech mają pokój, pokój pożądanym, — Jezu kochany!

Niech będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament i t. d.

LITANJE.

51. Litanja do Pana Jezusa.

(M. K. T. I. str. 120.)

Kyri-e - e - lej - son, Chry - ste - e - lej-son, Kyri-e - e - lej-son.

Jezu usłysz nas, Jezu wysłuchaj nas!
 Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
 Synu Odkupicielu świata Boże,
 Duchu święty Boże,
 Święta Trójco, jedyny Boże,
 Jezu, Synu Boga żywego,
 Jezu, jasności Ojcowska,
 Jezu, śliczności światła wiecznego,
 Jezu, Królu chwały,
 Jezu, słońce sprawiedliwości,
 Jezu, Synu Maryi Panny,
 Jezu, przedziwny,
 Jezu, Boże mocny,
 Jezu, Ojcze przeszłego wieku,
 Jezu, wielkiej rady Aniele,
 Jezu, najmężniejszy,
 Jezu, najcierpliwszy,
 Jezu, najposłuszniejszy,
 Jezu, cichy i pokornego serca,
 Jezu, miłośniku czystości,
 Jezu, miłości nasza,
 Jezu, Boże pokoju,
 Jezu, dawco żywota,
 Jezu, przykładzie cnót,
 Jezu, dusz żarliwości,
 Jezu, Boże nasz,
 Jezu, ucieczko nasza,
 Jezu, Ojcze ubogich,
 Jezu, skarbie wiernych,
 Jezu, dobry Pasterzu,
 Jezu, światłości prawdziwa,
 Jezu, mądrości wieczna,
 Jezu, dobroci nieskończona,
 Jezu, żywocie i drogo nasza,
 Jezu, wesele Aniołów,
 Jezu, mistrzu Apostołów.
 Jezu, doktorze Ewangelistów,
 Jezu, mężstwo Męczenników,

N
m
i
i
i
j
s
i
ę
n
a
d
n
a
m
i

Jezu, światłości Wyznawców, zmiłuj się nad nami.
 Jezu, czystości Panińska, zmiłuj się nad nami.
 Jezu, korono Wszystkich Świętych, zmiłuj się nad nami.
 Bądź nam miłościw, — Odpuść nam Jezu!
 Bądź nam miłościw, — Wysłuchaj nas Jezu!
 Od grzechu każdego,
 Od gniewu Twojego,
 Od siideł szatańskich,
 Od ducha nieczystego,
 Od śmierci wiecznej,
 Od zaniebawania natchnienia Twojego,
 Przez tajemnicę świętego wcielenia Twego,
 Przez narodzenie Twoje,
 Przez dzieciństwo Twoje,
 Przez najświętsze życie Twoje,
 Przez pracę Twoją,
 Przez mękę i krwawy pot Twój,
 Przez krzyż i opuszczenie Twoje,
 Przez młodości Twoje,
 Przez śmierć i pogrzeb Twój,
 Przez zmartwychwstanie Twoje,
 Przez wniebowstąpienie Twoje,
 Przez radość Twoją,
 Przez chwałę Twoją,
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, — Przepuść nam Jezu! (Panie).
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, — Wysłuchaj nas Jezu! (Panie).
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, — Zmiłuj się nad nami!
 Jezu usłysz nas, Jezu wysłuchaj nas!
 Kyrie elejson, — Chryste elejson, — Kyrie elejson!

W
y
s
ł
u
c
h
a
j
n
a
s
J
e
z
u.

52. Litanja do Najśw. Maryi Panny.

(Melodya jak wyżej).

Kyrie elejson, — Chryste elejson, —
 Kyrie elejson.
 Chryste usłysz nas, — Chryste wysłuchaj nas.
 Ojcze z nieba Boże, — Zmiłuj się nad nami.
 Synu Odkupicielu świata Boże, —
 Zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty Boże, — Zmiłuj się nad nami.
 Święta Trójco jedyny Boże, — Zmiłuj się nad nami.
 Święta Maryo, módl się za nami.
 Święta Boża Rodzicielko, módl się za nami.

Święta Panno nad pannami, Módl się za nami.
 Matko Chrystusowa,
 Matko łaski Bożej,
 Matko najczystsza,
 Matko najśliczniejsza,
 Matko niepokalana,
 Matko nienaruszona,
 Matko najmiłsza,
 Matko przedziwna,
 Matko Stworzyciela,
 Matko Odkupiciela,
 Panno roztropna,
 Panno czcigodna,
 Panno wsławiona,
 Panno można,
 Panno łaskawa,
 Panno wierna,
 Zwierciadło sprawiedliwości,
 Stolica mądrości,
 Przyczyno naszej radości,
 Naczynie duchowne,
 Naczynie poważne,
 Naczynie osobliwszego nabożeństwa,
 Różo duchowna,
 Wieżo Dawidowa,
 Wieżo z kości słoniowej.

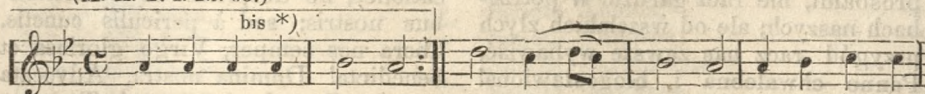
Domie złoty, Módl się za nami
 Arko przymierza,
 Bramo niebieska,
 Gwiazdo zaranna,
 Uzdrowienie chorych,
 Ucieczko grzesznych,
 Pocieszycielko strapiionych,
 Wspomożenie wiernych,
 Królowo Anielska,
 Królowo Patryarchów,
 Królowo Proroków,
 Królowo Apostołów,
 Królowo Męczenników
 Królowo Wyznawców,
 Królowo Panienska,
 Królowo Wszystkich Świętych,
 Królowo bez zmały poczęta,
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy
 świata, — Przepuść nam Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy
 świata, — Wysłuchaj nas Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy
 świata, — Zmiłuj się nad nami.
 Chryste usłysz nas, — Chryste wysłuchaj nas.
 Kyrie elejson, — Chryste elejson, — Kyrie elejson.

Módl się za nami.

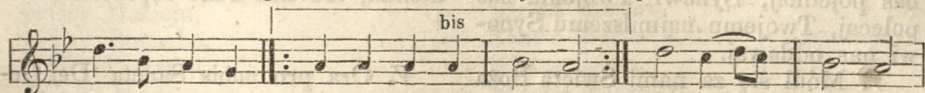
ANTYFONA.

53. Pod Twoją Obronę. (Sub Tuum praesidium.)

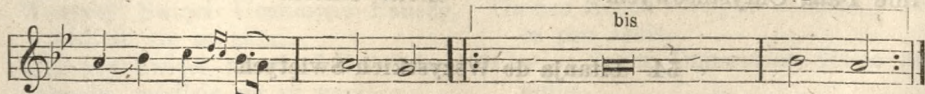
(M. K. T. I. Nr. 55.)

Pod Two-ją o - bro - nę u - cie - ka - my się Święta Bo-ża
 Sub Tu-um prae-si-dium con - fu - gi - mus San-cta De - i

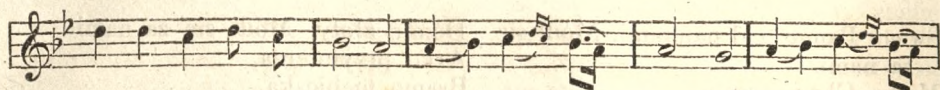

Ro - dzi-ciel-ko! Na-sze-mi pro - śba-mi Nie racz gar - dzie
 Ge - ni-tris! Nostras de pre-cati - o - nes, ne de - spi - cias

w po - trze-bach na-szych, ale od wszelakich złych przy-gód,
 in necessitati-bus no - stris; sed a periculis, cunc - tis,

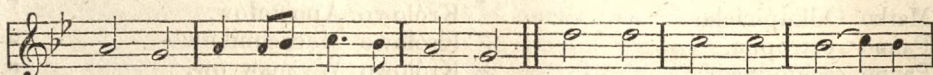
*) bis znaczy powtórzyć dwa razy.

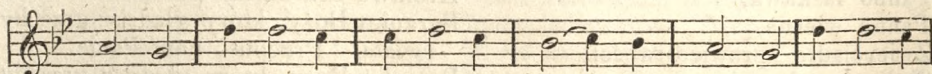
racz nas zawsze wy-bawiać, Pan - no chwa - le - bna i bło-go - śła-
li - be - ra nos sem-per, Vir - go glo-ri - o - sa et be - ne-

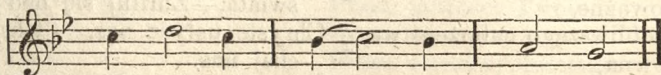
wio - na! O Pa - ni! o Pa - ni! o Pa - ni na - sza! O-re-do-wni-czko
dic - ta! Do - mi - na! Do - mi - na! Do - mi - na no - stra! Ad - vo-ca - ta

na - sza, Po - śre-dni-czko na - sza! Z Sy-nem Two-im nas po-
no - stra, Con - so-la-trix no - stra! Tuo nos Fi - li-o re - con-

je-dnaj, Sy - no-wi Two - je-mu nas po - le-caj, Two-je-mu
ci - lia, Tu - o nos Fi - li - o re - co - men - da, Tu - o nos

Sy - no - wi nas od - da - waj.
Fi - li - o re - pre - sen - ta.

Pod Twoją obronę uciekamy się,
Święta Boża Rodzicielko! Naszemi
prośbami, nie racz gardzić w potrze-
bach naszych; ale od wszelakich złych
przygód racz nas zawsze wybawiać,
Panno chwalebna i błogosławiona!
O Pani nasza! Oredowniczo nasza,
Pośredniczo nasza! Z Synem Twoim
nas pojednaj, Synowi Twojemu nas
polecaj, Twojemu najmiłszemu Syno-
wi nas oddawaj.

V. Módl się za nami Święta Boża
Rodzicielko,

R. Abyśmy się stali godnemi obie-
tnic Pana Chrystusowych.

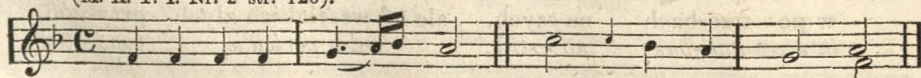
Sub Tuum praesidium confugimus
Sancta Dei Genitrix! Nostras de pre-
cationes, ne despicias in necessitati-
bus nostris; sed à periculis cunctis,
libera nos semper, Virgo gloriosa et
benedicta! Domina nostra, Advocata
nostra, Consolatrix nostra! Tuo nos
Filio reconcilia, tuo nos Filio recom-
menda, tuo nos Filio representa.

V. Ora pro nobis Sancta Dei Ge-
nitrix.

R. Ut digni efficiamur promissio-
nibus Christi.

54. Litanja do Wszystkich Świętych.

(M. K. T. I. Nr. 2 str. 120).

Ky - ri - e - e - lej - son, Chry - ste e - lej - son.
Ky - ri - e - e - lej - son.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson,

Chryste usłysz nas, — Chryste wysłuchaj nas!

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!

Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Maryjo,

Święta Boża Rodzicielko.

Święta Panno nad Pannami,

Święty Michale,

Święty Gabryelu,

Święty Rafaelu,

Wszyscy Święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za nami.

Wszyscy Święci niebiescy Duchowie, módlcie się za nami.

Święty Janie Chrzcicielu, módl się za nami.

Święty Józefie, módl się za nami.

Wszyscy Święci Patryarchowie i Procy, módlcie się za nami.

Święty Piotrze,

Święty Pawle,

Święty Andrzej,

Święty Jakóbie,

Święty Janie,

Święty Tomasz,

Święty Filipie,

Święty Bartłomieju,

Święty Mateuszu,

Święty Szymonie,

Święty Tadeuszu,

Święty Macieju,

Święty Barnabo,

Święty Łukaszu,

Święty Marku,

Wszyscy Święci Apostołowie i Ewangelistowie, módlcie się za nami.

Wszyscy Święci Uczniowie Pańscy, módlcie się za nami.

Wszyscy Święci niewinni Młodzianowie, módlcie się za nami.

Święty Szczepanie,

Święty Wawrzyniec,

Święty Wincenty Ferreryusz,

Święty Wojciechu,

Święty Stanisławie,

Christe audi nos, — Christe exaudi nos.

Pater de coelis Deus, Miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Misere-re nobis.

Spiritus Sancte Deus, Miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, Miserere nobis.

Sancta Maria,

Sancta Dei Genitrix,

Sancta Virgo Virginum,

Sancte Michaël,

Sancte Gabriel,

Sancte Raphaël,

Omnes Sancti Angeli et Archangeli. Orate pro nobis.

Omnes Sancti Beatorum Spirituum ordines, Orate pro nobis.

Sancte Joannes Bap̄tista, Ora pro nobis.

Sancte Joseph, Ora pro nobis.

Omnes Sancti Patriarchae et Prophetae, Orate pro nobis.

Sancte Petre,

Sancte Paule,

Sancte Andrea,

Sancte Jacobe,

Sancte Joannes

Sancte Thoma,

Sancte Philippe,

Sancte Bartholomaeae.

Sancte Matthaeae,

Sancte Simon,

Sancte Thaddae,

Sancte Mathia,

Sancte Barnaba,

Sancte Luca,

Sancte Marce,

Omnes Sancti Apostoli et Evangelistae, Orate pro nobis.

Omnes Sancti discipuli Domini, Orate pro nobis.

Omnes Sancti Innocentes, Orate pro nobis.

Sancte Stephane,

Sancte Laurenti,

Sancte Vincenti,

Sancte Adalberte,

Sancte Stanislae,

Módl się za nami.

Módl się za nami.

Módl się za nami.

Ora pro nobis.

Ora pro nobis.

Ora pro nobis.

Święty Wacławie, módl się za nami.
 Święty Floryanie, módl się za nami.
 Święci Fabianie i Sebstyanie módlcie się za nami.

Święci Janie i Pawle, módlcie się za nami.

Święci Kosmo i Damianie, módlcie się za nami.

Święci Gerwazy i Protazy, módlcie się za nami.

Wszyscy Święci Męczennicy i Męczennice, módlcie się za nami.

Święty Sylwestrze,

Święty Grzegorzu,

Święty Ambrozy,

Święty Augustynie,

Święty Hieronimie,

Święty Marcinie,

Święty Mikołaju,

Wszyscy Święci Biskupi i Wyznawcy, módlcie się za nami.

Wszyscy Święci Doktorowie, módlcie się za nami.

Święty Benedykcie,

Święty Antoni,

Święty Bernardzie,

Święty Dominiku,

Święty Jacku,

Święty Franciszku,

Święty Wincenty à Paulo,

Święty Kazimierzu,

Święty Stanisławie Kostko,

Święty Onufry,

Wszyscy Święci Zakonnicy i Pustelnicy, módlcie się za nami.

Wszyscy Święci Kapłani i Lewitowie, módlcie się za nami.

Święta Anno,

Święta Maryjo Magdaleno,

Święta Agato,

Święta Lucyo,

Święta Agnieszko,

Święta Cecyljo,

Święta Katarzyno,

Święta Anastazyo,

Święta Barbaro,

Święta Małgorzato,

Święta Jadwigo,

Święta Elżbieto,

Święta Apolonio,

Święta Salomeo,

Święta Kunegundo,

Sancte Venceslae, ora pro nobis.

Sancte Floriane, ora pro nobis.

Sancti Fabiane et Sebastiane, Orate pro nobis.

Sancti Joannes et Paule, Orate pro nobis.

Sancti Cosma et Damiane, Orate pro nobis.

Sancti Gervasi et Protasi, Orate pro nobis.

Omnes Sancti Martyres, Orate pro nobis.

Sancte Silvester,

Sancte Gregori,

Sancte Ambrosi,

Sancte Augustine,

Sancte Hieronyme,

Sancte Martine,

Sancte Nicolae,

Omnes Sancti Pontifices et Confessores Orate pro nobis.

Omnes Sancti Doctores, Orate pro nobis.

Sancte Benedicte,

Sancte Antoni,

Sancte Bernarde,

Sancte Dominice,

Sancte Hyacinthe,

Sancte Francisce,

Sancte Vincenti à Pauli,

Sancte Casimire,

Sancte Stanislae Kostka,

Sancte Onuphri,

Omnes Sancti Monachi, et Eremitae, Orate pro nobis.

Omnes Sancti Sacerdotes et Levitae, Orate pro nobis.

Sancta Anna,

Sancta Maria Magdalena,

Sancta Agatha,

Sancta Lucia,

Sancta Agnes,

Sancta Caecilia,

Sancta Catharina,

Sancta Anastasia,

Sancta Barbara,

Sancta Margarita,

Sancta Hedvigis,

Sancta Elisabeth,

Sancta Apolonia,

Sancta Salomea,

Sancta Cunegundis,

Módl się za nami.

Módl się za nami.

Módl się za nami.

Ora pro nobis.

Ora pro nobis.

Ora pro nobis.

Święta Emilio, módl się za nami.

Święta Zofio,

Święta Heleno,

Święta Rozalio,

Święta Filomeno,

Święta Urszulo z towarzyszkami swe-
mi módlcie się za nami.

Wszystkie Święte Panny i Wdowy,
módlcie się za nami.

Wszyscy Święci i Święte Boże, przy-
czynicie się za nami.

Bądź nam miłościw, Opuść nam
Panie.

Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas
Panie.

Od wszelkiego złego, wybaw nas Panie.

Od grzechu każdego,

Od gniewu Twego,

Od powietrza, głodu, ognia i wojny,

Od nagłej i niespodziewanej
śmierci,

Od siideł szatańskich,

Od gniewu, nienawiści i wszelkiej
złej woli,

Od ducha nieczystego,

Od piorunów i gwałtownej niepo-
gody,

Od potępienia wiekuistego,

Przez tajemnicę Świętego Weie-
lenia Twego,

Przez przyjście Twoje,

Przez narodzenie Twoje,

Przez chrzest i święty post Twój.

Przez krzyż i mękę Twoją,

Przez śmierć i pogrzeb Twój,

Przez Święte zmartwychwstanie
Twoje,

Przez cudowne wniebowstąpienie
Twoje,

Przez Ducha Świętego Pocieszy-
ciela zesłanie,

W dzień sądu Twego,

My grzeszni wołamy, wysłuchaj nas
Panie.

Abyś nam grzechy odpuścić ra-
czył, Ciebie prosimy,

Abyś karanie od nas oddalić ra-
czył, Ciebie prosimy,

Abyś nas do prawdziwej pokuty
przyprowadzić raczył, Ciebie pr.

Sancta Emilia, ora pro nobis.

Sancta Sophia,

Sancta Helena,

Sancta Rozalia,

Sancta Filomena,

Sancta Ursula cum Sodalibus tuis,
Orate pro nobis.

Omnes Sanctae Virgines et Viduae,
Orate pro nobis.

Omnes Sancti et Sanctae Dei, inter-
cedite pro nobis.

Propitius esto, Parce nobis Domine.

Propitius esto, Exaudi nos Domine.

Ab omni malo, Libera nos Domine.

Ab omni peccato,

Ab ira tua,

A flagello terrae motus,

A subitanea et improvisa morte,

Ab insidiis diaboli,

Ab ira, et odio et omni mala vo-
luntate,

A spiritu fornicationis.

A fulgure, et tempestate,

A morte perpetua;

Per mysterium sanctae Incarnatio-
nis tuae.

Per Adventum tuum,

Per Nativitatem tuam,

Per Baptismum et sanctum jeju-
nium tuum,

Per Crucem et Passionem tuam,

Per mortem et sepulturam tuam,

Per sanctam Resurrectionem
tuam,

Per admirabilem Ascensionem
tuam,

Per Adventum Spiritus Sancti
Paracleti,

In die Judicii,

Peccatores, Te rogamus audi nos
Domine.

Ut nobis parcas, Te rogamus.

Ut nobis indulgeas, Te rogamus.

Ut ad veram poenitentiam nos per-
ducere digneris, Te rogamus.

Módl się
za nami.

Ora pro
nobis.

W
y
b
a
w
n
a
s
P
a
n
i
e.

Wys. nas Pan.

L
i
b
e
r
a
n
o
s
D
o
m
i
n
e.

Audi nos D.

Abyś Kościół Twój Święty rządzić i zachować raczył, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Abyś Namiestnika przedniejszego Apostolskiego i wszystkie duchowne stany, w świętej pobożności zachować raczył,

Abyś nieprzyjaciół Kościoła Świętego poniżyć raczył,

Abyś Królom i Panom Chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył,

Abyś wszystek lud chrześcijański pokojem i jednością opatrzyć raczył,

Abyś też nas samych w służbie Twojej Świętej utwierdzić i zachować raczył,

Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy pożądaniu podnieść raczył,

Abyś wszystkim dobrodziejom naszym wiekuistą zapłatą uczynność ich nagrodzić raczył,

Abyś dusze nasze, braci, powiniących i dobrodziejów naszych, od wiekuistego zatracenia wyswobodzić raczył,

Abyś urodzaje ziemskie dać i one w całości zachować raczył,

Abyś wszystkie wierne zmarłe wiekuistego odpocznienia domieścić raczył,

Abyś prośby nasze miłościwie przyjąć raczył,

Synu Boży, Ciebie prosimy,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,—Przepuść nam Panie.

Baranku Boży który gładzisz grzechy świata,—Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,—Zmiłuj się nad nami.

Chryste usłysz nas,—Chryste wysłuchaj nas.

Kyrie elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson.

Ut Ecclesiam tuam Sanctam regere et conservare digneris, te rogamus, audi nos Domine.

Ut Domnum Apostolicum, et omnes Ecclesiasticos ordines in sancta Religione conservare digneris,

Ut inimicos Sanctae Ecclesiae humiliare digneris,

Ut Regibus et Principibus Christianis pacem, et veram concordiam donare digneris,

Ut cuncto populo Christiano pacem et unitatem largiri digneris.

Ut nos metipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris,

Ut mentes nostras ad coelestia desideria erigas,

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas,

Ut animas nostras, fratrum, propinquorum, et benefactorum, nostrorum, ab oeterna damnatione eripias,

Ut fructus terrae dare, et conservare digneris,

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris,

Ut nos exaudire digneris,

Fili Dei, Te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Christe audi nos, Christe exaudi nos,

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

T
e
r
o
g
a
m
u
s,
A
u
d
i
n
o
s
D
o
m
i
n
e.

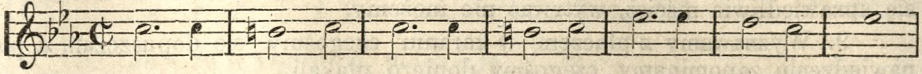
Ojeze nasz,—Zdrowaś Maryja i t. d.

SUPPLIKACYE.

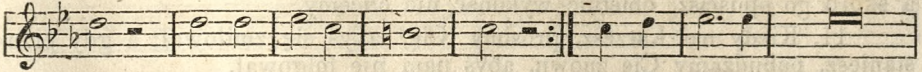
55. Święty Boże.

(M. K. T. I. str. 118.)

(Każdą strofę powtórzyć trzy razy.)

1. Świę - ty Bo - że! Świę - ty mo - cny! Świę - ty nie - śmier - tel -

ny! Zmi - łuj się nad na - mi.

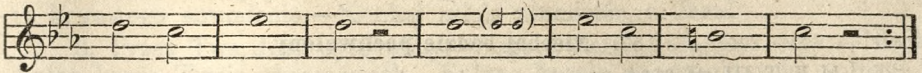
2. Od po - wietrza głodu o -

3. Od na - głój i niespodzie -

4. My grze - szni Ciebie Bo -

5. O Je - zu! Je -

6. O Ma - ry - ja, Maryja

gnia i woj - ny!

Wy - baw nas

Pa - nie.

wa - néj śmier - ci!

Za - cho - waj nas

Pa - nie.

ga pro - si - my!

Wy - słu - chaj nas

Pa - nie.

zu! Je - zu!

Zmi - łuj się nad

na - mi.

Mat - ko Bo - skal

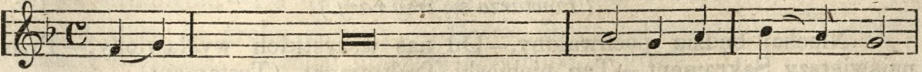
Przy - czyn się za

na - mi.

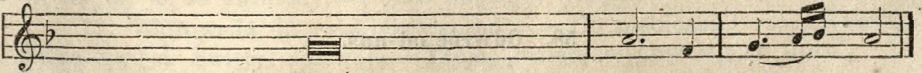
56. Przed oczy Twoje Panie.

(Pieśń w każdym utrapieniu, przez Urbana VIII Papieża, ułożona.)

(M. K. T. I. str. 117.)

Przed oczy Twoje Panie, winy na - sze skła - da - my;

A karanie, które za nie odbieramy, przy - ró - wny - wa - my.

1. Przed oczy Twoje Panie, winy nasze składamy; A karanie, które za nie odbieramy, przyrównujemy,

2. Jeżeli uważamy złości, któreśmy popełnili; mniej daleko cierpiemy, niżeliśmy zasłużyli.

3. Cięższe to jest, do czego się znamy być winnymi; aniżeli to co ponosimy.

4. Karę za grzechy dobrze czujemy; a przecież grzeszyć poprzestać nie chcemy.

5. W pośród kar Twoich, niedoleżność nasza wielce truchleje; wszakże w nieprawości żadna się odmiana nie dzieje.

6. Umysł w utrapieniu srodze ściśniony; a upór w złem trwa nic nie poruszony.

7. Życie w uciskach prawie ustaje; złych jednak nałogów swoich nie poprzestaje.

8. Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz, my się nie poprawujemy; jeżeli się sprawiedliwie mścisz, wytrwać nie możemy.

9. Wyznawamy z płaczem w karaniu czegośmy się dopuszczali; a po nawiedzeniu zapominamy, czegośmy dopiero płakali.

10. Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz, siłać obiecujemy; a skoro go spuścisz, obietnicę wykonać nie chcemy.

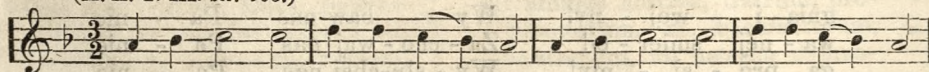
11. Kiedy nas karzesz, prosimy Cię, abys się zmiłował; a gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu, abys nam nie folgował.

12. Oto nas masz korzących się Tobie Wszechmogący Boże; wiemy iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści, sprawiedliwość słusznie nas zagubić może.

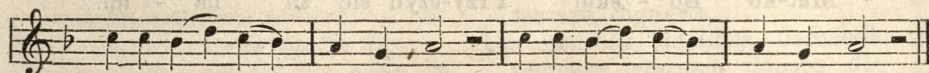
13. Racz nam tedy dać, o co żerzemy, lubośmy nie zasłużyli; Któryś nas z niczego stworzył, abysmy Cię chwalili. Amen.

57. Niechaj będzie pochwalony.

(M. K. T. III. str. 363.)

Nie-chaj bę-dzie po-chwa-lo - ny, Od nas wszystkich wysławio - ny,

Przenajświęt-szy Sa-kra-ment, Ten Nie-bie-ski Tra-кта-ment.
(Testament).

(Powtarza się trzy razy.)

Niechaj będzie pochwalony,—Od nas wszystkich wysławiony,—Przenajświętszy Sakrament,—Ten niebieski Traktament. (Testament).

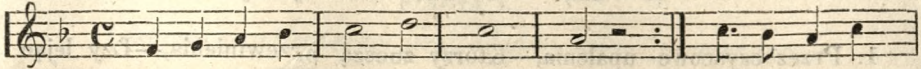
58. Odwróć od nas.

Śpiewa się od czwartej strofy Pieśni Adwentowej „Gwiazdo morza“ (Nr. 2) i stanowi pieśń oddzielną zwykle używaną po Nabożeństwie.

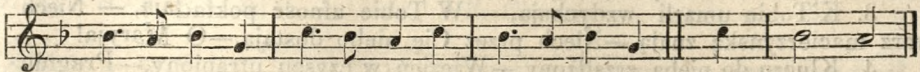
PIESNI ZA UMARLYCH.

59. Jezu w Ogrórcu.

(M. K. T. I. Nr. 89.)

Je - zu w Ogrórcu mdle - ją - cy,
Krwawy pot wy - le - wa - ją - cy; Du-sze w czyscu

omdlewa - ją, Twój o-chłó-dy wy-glą-da - ją, o Je - zu!

1. Jezu w Ogrórcu mdlejący, — Krwawy pot wylewający; — Dusze w czyscu omdlewają, — Twój ochłody wyglądają, o Jezu!

2. Przez Twój pot o Jezu drogi! — Wyzwól dusze z męki srogiej; — Potu krwawego strumienie, — Niechaj zaleją płomienie, o Jezu!

3. Przez Twe Jezu dyscypliny, — Któraś cierpiał dla dusz winy; — Niech z różg krwią Twoją zbuczonych, — Spłyną krople na strapionych, o Jezu!

4. Królu w cierniowej koronie! — Przez ukłute Twoje skronie, — Wyrwij z czysca do korony, — Którzy żebrzą Twój obrony, o Jezu!

5. Krzyż okrutny dźwigający, — Po trzykroć upadający! — Przez ten ciężar krzyża Twego, — Wyzwól z ognia czyscowego, o Jezu!

6. Jezu z sukien obnażony, — I na krzyżu rozciągniony, — Dusze z czysca wyglądają, — Ręce ku Tobie ściągają, o Jezu!

7. Jezu z krzyżem podniesiony, — Między łotry policzony, — Policz dusze między Święte, — Przez Twe bóle niepojęte, o Jezu!

8. Niechaj z boku przebitego, — Z serca Twego zranionego, — Spłyną do czysca strumienie, — Na dusz wiernych ochłodzenie, o Jezu!

9. Jezu do grobu złożony, — Maścią drogą namaszczone! — Wypuść te dusze z więzienia, — Niechaj dostąpią zbawienia, o Jezu!

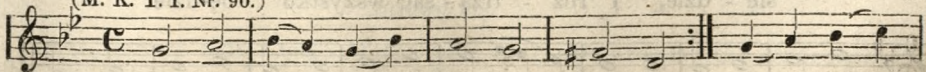
10. Przez Twą Chryste srogą mękę, — Podaj duszom w czyscu rękę, — Wyciągnij je do swobody, — Policz między Świętych trzody, o Jezu!

11. Wprowadź do rajskiej wieczności, — Do niebieskiej szczęśliwości, — Gdzie Święci: Święty! śpiewają, — Trójęc Świętą wychwalają, o Jezu!

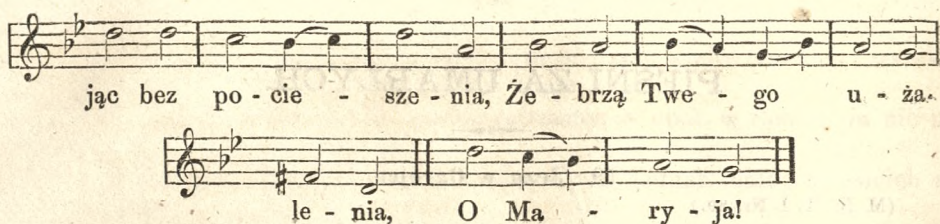
60. Przez czyscowe upalenia.

(Pieśń do N. Maryi Panny.)

(M. K. T. I. Nr. 90.)

Przez czy - sco - we u - pa - le - nia,
Któ - rzy zno - szą prze - wi - nie - nia, Łzy! le -

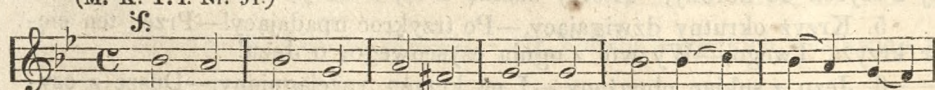

1. Przez czyscowe upalenia,—Którzy znoszą przewinienia,—Łzy lejąc bez pocieszenia,—Żebrzą Twego uzalenia,—O Maryja!
2. Tyś źródło grzechy czyszczące,—Wszystkim zdrowie przynoszące,—Posił umierające,—Ratuj męki ponoszące,—O Maryja!
3. K'Tobie umarli wzdychają,—W Tobie ufnosć pokładają,—Niech twarz macierzyńską znają,—Niech przez Cię niebo dostają,—O Maryja!
4. Kluczu do nieba zrzadzony,—Więzien w czyscu utrapiony,—Pragnie przez Cię być puszczony,—Z więzienia w niebieskie strony,—O Maryja!
5. Sprawiedliwych oświecenie,—Nadziei grzesznych wzmocnienie,—Niech przez Twoje przyczynienie,—Gasną czyscowe płomienie,—O Maryja!
6. Twe zasługi, Twe przyczyny,—Popłaciwszy grzechów winy,—Niech wprowadzą ludzkie syny,—Z męk do niebieskiej krainy,—O Maryja!

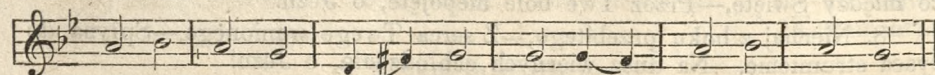
Processya na dzień Zaduszny.

61. H Y M N.

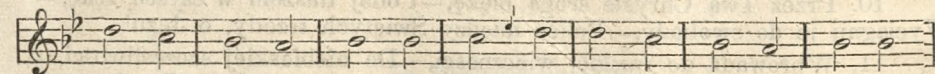
(M. K. T. I. Nr. 91.)

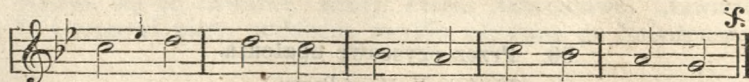
1. Dzień on dzień gnie - wu Pań - skie - go, Świat w proch ze - trze,
3. Trą - ba dzi - wny głos wy - da - jąc, Gro - by ziem - skie

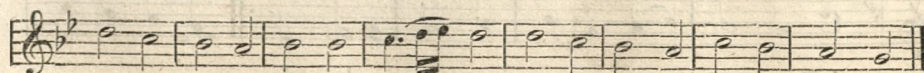
świad - kiem te - go Da - .. wid z Sy - bil - łą wszyst - kie - go,
prze - ni - ka - jąc, Wszyst - kich wzbu - dzi po - zy - wa - jąc.

2. O jak wiel - ki tam strach bę - dzie, Gdy sam Bóg na sąd za -

się - dzie, I roz - trzą - sać wszystko bę - dzie.

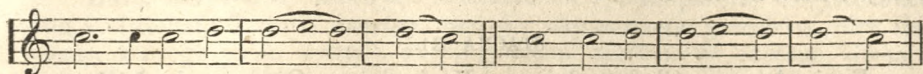

4. Do - bry Je - zu a nasz Pa - nie, Daj im wie - czne spoczy - wa - nie.

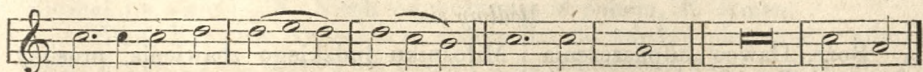
1) Dzień on dzień gniewu Pańskiego,—Świat w proch zetrze, świadkiem tego—Dawid z Sybillą wszystkiego.—2) O jak wielki tam strach będzie,—Gdy sam Bóg na sąd zasiędzie,—I roztrząsać wszystko będzie.—3) Trąba dziwny głos wydając,—Groby ziemskie przenikając,—Wszystkich wzbudzi pozywając.—4) Dobry Jezu a nasz Panie,—Daj im wieczne spoczywanie.

STACYA I.

(Celebrans przykleknąwszy wraz z ludem, śpiewa co następuje).

V. Ky - ri - e e - lej - son, R. Chryste e - lej - son,

Ky-ri - e e - lej - son. Oj - cze nasz i t. d.

V. I nie wwodź nas na pokuszenie,—R. Ale nas zbaw odezłego. —V. Od wrót piekielnych,—R. Wybaw ich dusze Panie.—V. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie,—R. A światłość wiekuista niechaj im świeci.—V. Panie wysłuchaj modlitwy naszej,—R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże któryś między Apostolskimi Kapłanami, sług Twoich na godność stanu kapłańskiego i Biskupiego powołać raczył, daj im prosimy Cię, aby co prędzej w chwale niebieskiej, wspólnie z Apostołami Twemi, cieszyć się i chwalić Cię mogli. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya, jak Dzień on dzień).

1) Zdumieje się przyrodzenie—I śmierć, gdy stanie stworzenie,—Na ostatnie rozsądzenie. 2) Księgi spisane wystawia,—Które każdy grzech wyjawia,—Z czego na świat dekret sprawia. 3) Gdy tedy Sędzia zasiędzie,—Wszelka skrytość jawna będzie,—Kary żaden grzech niezbędzie. 4) Cóż tam pocznę człek mizerny!—Kto mi Patron będzie wierny,—Gdzie i Świętym strach niezmierny?—Dobry Jezu i t. d.

STACYA II.

Kyrie elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson. Ojciec nasz i t. d. jak wyżej.

Módlmy się.

Boże, któryś nam Ojca i Matkę czcic rozkazał; prosimy Cię serdecznie, zmiłuj się łaskawie nad duszami Rodziców naszych, racz im grzechy odpuścić, a nam daj ich w światłości oglądać. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya, jak Dzień on dzień).

1) Król tronu straszliwego, — Który zbawić chcesz każdego, — Zbaw z łaski i mnie grzesznego. 2) Wspomnij o mój Jezu drogi, — Żem przyczyną Twojej drogi, — Nie zgubże mnie w on dzień srogi. 3) Szukałeś mnie spracowany, Odkupiłeś ukrzyżowany, — Niech nie giną Twoje rany. 4) Sędzió Boże sprawiedliwy! — Nim przyjdzie Twój sąd straszliwy, — Bądź mi teraz miłościwy. — Dobry Jezu i t. d.

STACYA III.

Kyrie elejson, — Chryste elejson, — Kyrie elejson. Ojciec nasz i t. d. jak wyżej.

Módlmy się.

Boże, Dawco odpuszczenia i Miłośniku ludzkiego zbawienia, prosimy łaskawości Twojej, abys naszych braci, siostry, powinowatych i dobrodziejów, którzy z tego świata zeszedli, za przyczyną błogosławionej zawsze Maryi Panny i Wszystkich Świętych Twoich, do wiecznego błogosławieństwa doprowadzić raczył. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya jak Dzień on dzień).

1) Wzdycham jako obwiniony, — Wstydmnie za grzech popełniony, — Odepuść Boże nieskończony. 2) Tyś Magdalenie odpuszcił, — Łotraś do łaski przypuścił, — Mnieś nadzieję z nieba spuścił. 3) Prośba ma, niegodna tego, — Lecz sam z miłosierdzia swego, — Zbaw mnie od ognia wiecznego. Dobry Jezu i t. d.

STACYA IV.

Kyrie elejson, — Chryste elejson, — Kyrie elejson. Ojciec nasz i t. d. jak wyżej.

Módlmy się.

Boże, którego własność jest litować się zawsze i odpuszczać grzechy: prosimy Cię pokornie za duszami, których ciała w tym kościele lub gdziekolwiek indziej spoczywają w Chrystusie, abys ich nie opuszczał, ale co prędzej do wiecznej ojczyzny przyjać raczył, a co przez ułomność ciała, żyjąc tu, zgrzeszyli, to dobroć Twoja nieskończona niechaj to zastąpi; aby, ponieważ w Tobie nadzieję mieli i wiarę, tej wiary i nadziei swój skutek w zbawieniu otrzymali. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya, jak Dzień on dzień).

1) Daj mi miejsce z owieczkami, — Nie odłączaj mnie z kozłami, — Na prawicy staw z sługami. 2) Pohańbiwszy potępionych, — W ogień wieczny osądzonych, — Weź mnie do błogosławionych. 3) Proszę duchem uniżonym, — Sercem jak popiół skruszonym, — Bądź mi do końca Patronem. 4) Oplakanyż to dzień będzie, — Kiedy się z prochu dobędzie, — Na sąd straszny człek mizerny, — Bądź mu Boże miłosierny. Jezu Panie łaskawy, — Daj zmarłym pokój prawy.

STACYA V.

(Stacya ta, odprawia się w Kościele koło katafalka, z pokropieniem onego i incenzacją czyli kadzeniem).

Kyrie elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson. Ojcze nasz (jak wyżej).

Módlmy się.

Boże, wszystkich wiernych Stworzycielu i Odkupicielu, Chryste Jezu, sług i służebnic Twoich duszom, racz dać odpuszczenie grzechów, aby zbawienia, którego sobie życzyli, za niegodnymi modlitwami naszemi, dostąpić co prędzej mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. R. Amen.

V. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie,—R. A światłość wiekuista niechaj im świeci.—V. Niech odpoczywają w pokoju, R. Amen.

Witaj Królowa Nieba i t. d. (patrz Nr. 36 między pieśniami), albo na stacyi V. śpiewa się: *Libera me Domine* i, na zakończenie *Salve Regina* (str. 84).

62. Libera me, Domine.

RESPONSORIUM.

Li - be - ra me, Do - mi ne, de

mor - te ae - ter - - - na in di - e

il - la tre - men - - da, *Quan-do coe - -

li mo - - - ven-di sunt et ter - - - ra. **

Dum ve - - - neris ju - di - ca - re sae - cu -

lum per i - - gnem. V. Tre-mens fa-ctus sum e-go et

ti - me - o, dum dis-cus-si-o ve-nerit, at - que ven - tu -

ra i-ra. *Quan-do coe - li etc. V. Di-es il-la, di - es
i - - - - rae, ca - la-mi - ta - tis et mi - se - ri -
ae, di - es ma-gna et a - ma-ra val - de: **Dum
ve - - - - neris etc. V. Requiem ae-ternam dona e - is,
Do - mi - ne, et lux per-pe - tu-a lu - ce - at
e - is. Li - be - ra me, Domine etc.

Libera me, Domine, de morte aeterna in die illa tremenda. *Quando coeli movendi sunt et terra. ** Dum veneris judicare saeculum per ignem. V. Tremens factus sum ego et timeo, dum discussio venerit, atque ventura ira. * Quando coeli etc. V. Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae, dies magna et amara valde: **Dum veneris etc. V. Requiem aeternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis. Libera me etc.

63. LITANIA

Za dusze wiernych zmarłych.

(M. K. T. I. str. 120).

Ky - ri - e e - lej - son, Chry - ste e - lej - son.
Ky - ri - e e - lej - son.

Kyrie elejson,—Chryste elejson.—Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas,—Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Synu odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Święta Maryo, módl się za wierne zmarłe.

Święta Boża Rodzicielko, módl się za wierne zmarłe.

Święta Panno nad Pannami, módl się za wierne zmarłe.

Matko Stworzyciela, módl się za wierne zmarłe.

Święty Michale, módl się za wierne zmarłe.

Święty Gabryelu, módl się za wierne zmarłe.

Święty Rafale, módl się za wierne zmarłe.

Wszyscy Święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za wiernymi zmarłymi.

Święty Józefie, módl się za wierne zmarłe.

Święty Janie, módl się za wierne zmarłe.

Wszyscy Święci Patryarchowie i Prorocy, módlcie się za wierne zmarłe.

Święci: Piotrze i Pawle,

Święci: Jakóbie i Janie,

Wszyscy Święci Apostołowie i Ewangelistowie,

Święty Łukaszu i Święty Dyzma,

Święty Szczepanie i Święty Wawrzyńcze,

Święty Wojciechu i Święty Stanisławie,

Wszyscy Święci Męczennicy i Męczennice,

Święty Dominiku i Święty Franciszku,

Święty Ignacy i Święty Ksawery,

Wszyscy Święci Wyznawcy i Nauczyciele,

Wszyscy Święci Biskupi i Pasterze,

Wszyscy Święci Zakonnicy i Pustelnicy,

Wszyscy Święci Kapłani i Lewitowie,

Święta Anno i Święta Elżbieta,

Święta Maryjo Magdaleno i Święta Katarzyno,

Wszystkie Święte Panny i Wdowy,

Wszyscy Święci Patronowie i Patronki,

Wszyscy Święci Wybrani Pańscy,

Boże, przez zasługi Jezusa Chrystusa Syna Twego, Pana naszego, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Boże, przez zasługi Najświętszej Maryi Panny, Matki Jezusowej, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Boże, przez zasługi wszystkich Świętych Twoich, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Jezu, bądź miłościw wszystkim duszom zmarłych, Krwią Twoją Najświętszą odkupionym, zmiłuj się nad wiernymi zmarłymi.

Od wszelkiego złego, wybaw ich Panie Jezu.

Od gniewu Twego,

Od mocy djabelskiej,

Od upalenia ognistego,

Przez Święte Wcielenie Twoje,

Przez Obrzezanie Twoje,

Przez Najśodsze Imię Jezus Twoje,

Przez Najdroższą Krew Twoją,

Przez Najokrutniejszą śmierć Twoją,

Przez Święte Zmartwychwstanie Twoje,

Przez Cudowne Wniebowstąpienie Twoje,

Przez moc i władzę Twoją.

Przez zasługi wszystkich Świętych Twoich,

My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie Jezu.

Módlcie się za wierne zmarłe.

Wybaw ich Panie Jezu.

Któryś Maryją Magdalenę z grzechów Jój rozwiązał, rozwiąż ze wszystkich więzów grzechowych dusze zmarłych, Ciebie prosimy, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Który chwałą wieczną koronujesz wybranych Twoich, wybaw wszystkie dusze zmarłe z męk czyscowych, a zaprowadź je do Królestwa wiecznego, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Boże, któryś wybawił Lota z Sodomy, Jonasza z wnętrzości wieloryba, Daniela z paszczyki lwów, Zuzannę od śmierci, Piotra od utonienia, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Abys rodziców, braci i siostry nasze, powinnych i dobrodziejów naszych, od męk czyscowych, przez miłosierdzie swoje raczył wybawić,

Abys wszystkie wierne zmarłe od męk czyscowych wybawić raczył,

Abys się zmiłować nad nimi raczył,

Abys ich przez Aniołów Świętych wyprowadzić raczył,

Abys ich do społeczności wszystkich Świętych Twoich przyprowadzić raczył,

Abys ich do Boga swego od którego są stworzeni przywrócić raczył,

Abys im Najświętsze Oblicze Swoje łaskawie pokazać raczył.

Abys ich na prawicy swojej w towarzystwie wybranych Twoich postanowić raczył.

Synu Boży, źródło łaskawości i miłosierdzia, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Przepuść im Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Zmiłuj się nad duszami w mękach czyscowych zostającymi.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

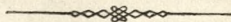
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcze nasz, Zdrowaś Marya i t. d.

MODLITWA.

Boże, Dawco odpuszczenia i Miłośniku ludzkiego zbawienia, prosimy łaskawości Twojej, abys naszego zgromadzenia: braci, siostry, rodziców, krewnych i dobrodziejów, którzy z tego świata zesłi, za przyczyną błogosławionej zawsze Panny Maryi, ze wszystkimi Świętymi, do uczestnictwa zbawienia wiecznego przypuścić raczył. Amen.

Wysłuchaj nas Panie Jezu.

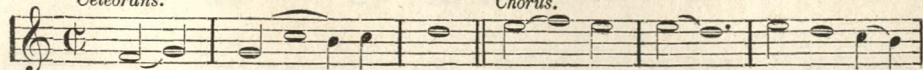

O D D Z I A Ł II.

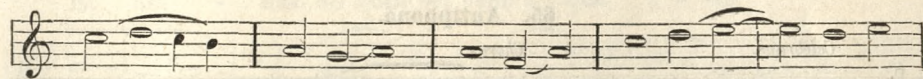
ASPERSYIE.

Aspersio Dominicis per annum.

64. Antiphona.

*Celebrans.**Chorus.*

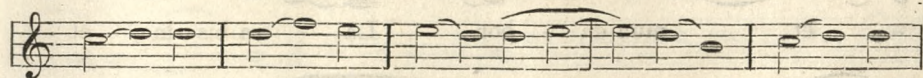
A - sper - ges me, Do - mi - ne hys - so - po

et mun - da - bor, la - va - bis me, et

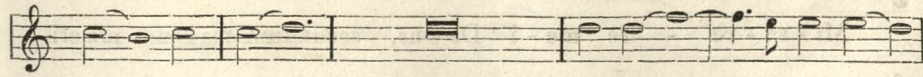
su - per ni - vem de - - al - ba - bor. V. Mi - se -

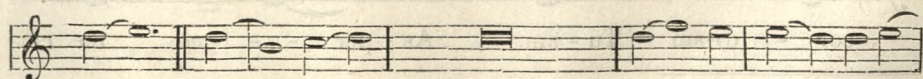
re - re me - i De - us, se - cun - dum

magnam misericor - - - di - am tu - - am.

V. Glo - ri - a Patri, et F'ilio et Spi - ri - tu - i san -

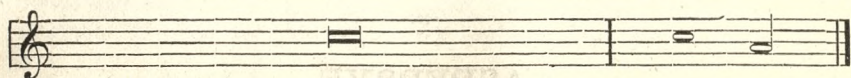
cto: Si - cut - erat in principio, et nunc et sem - per,

et in sae-cu-la sae - - - cu-lo-rum, A -

men. A - sper - - ges me etc.

V. Ostende nobis Domine misericordiam Tu - am.
R. Et salutare Tuum da no - bis.

OREMUS. Praesta nobis, quaesumus Domine, hac aqua aspersis, sanitatem corporis, integritatem mentis, tutelam salutis, securitatem spei, corroboratio-nem fidei, fractum charitatis. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Ad Aspersiorem Dominica Passionis et Palmarum.

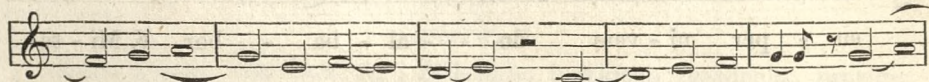
65. Antiphona.

Celebrans.

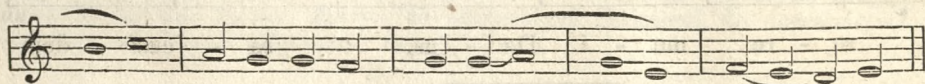
Chorus.

As-per - ges me, Do - - - mi - ne hys-so-po

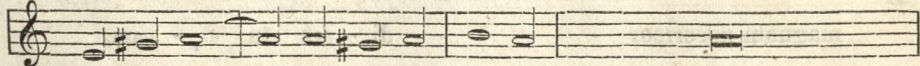

et mun-da - bor, La - va-bis me, et

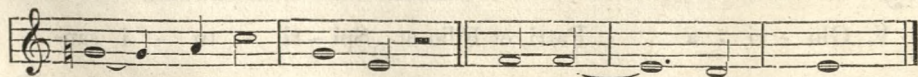

su-per ni-vem del al - - - ba - - bor.

Psalms

Mi - se - re - re me - i De - us, secundum magnam miseri-

cor - di-am Tu - am. As - per - - ges me. etc.

Uwaga. Wiersz i Oracya, jak wyżej.

Ad Aspersiorem Dominica Resurrectionis, et usque
ad Pentecosten, inclusive.

66. Antiphona.

Celebrans.

Chorus.

Vi - - di a - - - quam. E - gre - - di-en-

tem de tem - - - plo a la -

te-re dex - tro. Al-le - - - lu - - - ja.

Et om - nes ad quos per venit a - qua i - sta

sal - - vi fa - - - cti sunt, et

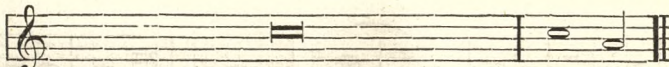
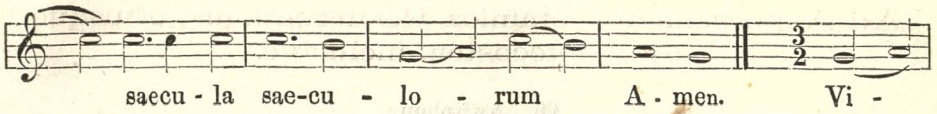
di - - - cent, Al - le - lu - ja, Al-le - - - -

lu - - - ja. V. Con - fi - te - mi-ni Domino quo - ni - am

bo - nus. Quoniam in saeculum mi - se - ri - cor - diam e - jus.

V. Glo - ri - a Patri, et Filio et Spi - ri - - tu - i san - cto:

Si - cut erat in principio, et nunc et sem - per, et in

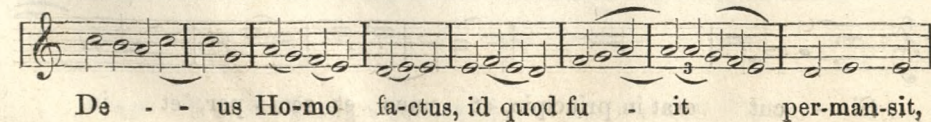
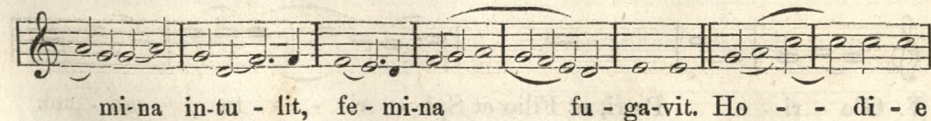
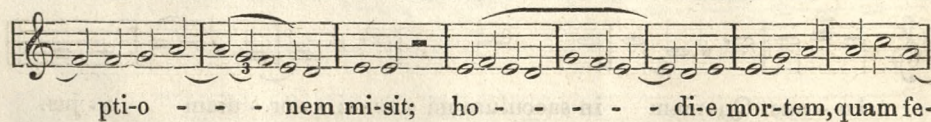
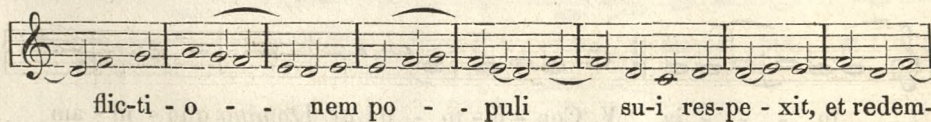
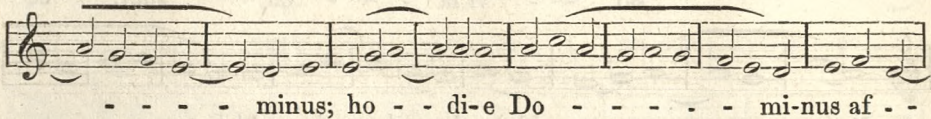
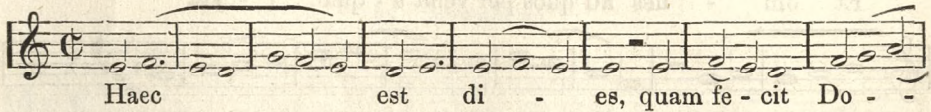
R. Et in Nomine Tuo videbimus lumen Alle - lu - ja.

OREMUS. Concede, quaesumus omnipotens Deus, ut qui Paschalia festa peragimus, coelestibus desideriis accensi, fontem vitae sitiamus: Jesum Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Ante Processionem per Annum.

(de consuetudine) cantatur sequens.

67. Antiphona.

et quod non e - rat as-sumpsit. Ergo exor - - - dium no - -
 strae re - demptio - - - - - nis de - vo - te
 re - - - - co-la - mus, et e - - - xul - te-mus di -
 - - - centes: Glo-ri - a ti - bi Do - - - - - mi - ne.
 Al - le - - - - - lu - ja!

Modus Ministrandi Sacerdoti

CELEBRANTI MISSAM.

SACERDOS. Introibo ad Altare DEI.

MINISTER. Ad DEUM qui laetificat juventutem meam.

s. Judica me DEUS, et discerne causam meam, degente non Sancta, ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es DEUS fortitudo mea, quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus.

s. Emitte lucem tuam, et veritatem tuam, ipsa me deduxerunt, ed adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare DEI ad DEUM qui laetificat juventutem meam.

s. Confitebor tibi in cithara DEUS, DEUS, meus, quare tristis es anima mea, et quare conturbas me.

M. Spera in DEO quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei et DEUS meus.

s. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper et in saecula saeculorum, Amen.

s. Introibo ad Altare DEI.

M. Ad DEUM qui laetificat Juventutem meam.

s. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

M. Qui fecit Caelum, et terram.

S. Confiteor DEO omnipotenti etc.

M. Misereatur tui Omnipotens DEUS et dimissis peccatis tuis perducat te ad vitam aeternum.

S. Amen.

M. Confiteor DEO Omnipotenti, Beatae MARIAE semper Virgini, Beato Michaeli Archangelo, Beato Joanni Baptistae, Sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis et Tibi Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor Beatam Mariam semper virginem, Beatum Michaellem Archangelum, Beatum Joannem Baptistam, Sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos et te Pater, orare pro me, ad Dominum Deum nostrum.

S. Misereatur vestri etc. M. Amen.

S. Indulgentiam, absolutionem remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

M. Amen.

S. DEUS Tu conversus vivificabis nos.

M. Et plebs tua laetabitur in te.

S. Ostende nobis Domine misericordiam Tuam,

M. Et salutare Tuum da nobis.

S. Domine exaudi orationem meam,

M. Et clamor meus ad te veniat.

S. Dominus vobiscum,—M. Et cum spiritu tuo.

S. Kyrie elejson,—M. Kyrie elejson.

S. Kyrie elejson,—M. Christe elejson.

S. Christe elejson,—M. Christe elejson.

S. Kyrie elejson. M. Kyrie elejson, S. Kyrie elejson.

S. Gloria in excelsis DEO etc.

S. *Ante Collectam.* Dominus vobiscum.

M. Et cum Spiritu tuo.

S. *In fine Collectae.* Per omnia saecula saeculorum.

M. Amen.

Post Epistolam vero: DEO gratias.

Lecta Epistola, Gruduali Alleluja, Minister accipit Missale et defert ad dexterum cornu Altaris, deinde dicit.

S. Dominus vobiscum,

M. Et cum Spiritu tuo.

S. Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

M. Gloria Tibi Domine.

S. *Finito Evangelio dicit.*—M. Laus Tibi Christe.

S. Credo in unum DEUM etc.

S. Orate Fratres.

M. Suscipiat Dominus hoc Sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam Nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiae suae sanctae.

S. Per omnia saecula saeculorum.—M. Amen.

S. Dominus vobiscum,

M. Et cum spiritu tuo.

S. Sursum corda.—M. Habemus ad Dominum.

S. Gratias agamus Domino DEO nostro.

M. Dignum et iustum est.

- s. Per omnia saecula saeculorum.
 m. Amen. Pater noster etc.
 s. Et ne nos inducas in tentationem.
 m. Sed libera nos a malo.
 s. Per omnia saecula saeculorum.—*M. Amen.*
 s. Pax Domini sit semper vobiscum.
 m. Et cum spiritu tuo.
 s. Dominus vobiscum.
 m. Et cum spiritu tuo.
 s. Ite missa est, vel Benedicamus Domino.
 m. DEO gratias.
 s. Requiescant in pace.—*M. Amen.*

MSZA (Missa).

KYRIE:

Kyrie elejson,—Christe elejson,—Kyrie elejson.

GLORIA.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus Te. Benedicimus Te. Adoramus Te. Glorificamus Te. Gratias agimus Tibi propter magnam gloriam Tuam. Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Filii Unigenite, Jesu Christe. Domine Deus, Agnus Dei Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus. Tu solus Altissimus Jesu Christe. Cum sancto Spiritu, in Gloria Dei Patris. Amen.

CREDO.

Credo in unum Deum. Patrem omnipotentem factorem coeli et terrae, visibilium omnium, et invisibilium; Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei Unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in coelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis: Et in Spiritum Sanctum, Dominum, et vivificantem; qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam, et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

SANCTUS.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth! Pleni sunt coeli et terra gloria Tua. Hosanna in excelsis.

BENEDICTUS.

Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

AGNUS DEI.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Dona nobis pacem.

REQUIEM (Msza żałobna).

(MISSA PRO DEFUNCTIS).

INTROITUS.

Requiem aeternam dona eis, Domine: Et lux perpetua luceat eis.

Psalm: Te decet hymnus, Deus, in Sion: Et tibi reddetur votum in Jerusalem: exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet.

KYRIE.

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

TRACTUS.

Absolve, Domine, animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. V. Et, gratia tua illis succurrente, mereantur evadere iudicium ultionis. V. Et lucis aeternae beatitudine perfrui.

SEQUENTIA.

1. Dies irae, dies illa. Solvet saeculum in favilla: Teste David cum Sybilla.
2. Quantus tremor est futurus, Quando Judex est venturus, Cuncta stricte discussurus.
3. Tuba mirum spargens sonum, Per sepulchra regionum, Coget omnes ante thronum.
4. Mors stupebit et natura, Cum resurget creatura, Judicanti responsura.
5. Liber scriptus proferetur;—In quo totum continetur, — Unde mundus judicetur.
6. Judex ergo cum sedebit, — Quidquid latet, apparebit, — Nil inultum remanebit.
7. Quid sum miser tunc dicturus? Quem patronum rogaturus? Cum vix justus sit securus.
8. Rex tremendae majestatis, — Qui salvandos salvas gratis, — Salva me fons pietatis.
9. Recordare Jesu pie, — Quod sim causa tuae viae, — Ne me perdas illa die.
10. Quaerens me, sedisti lassus, — Redemisti, crucem passus, — Tantus labor non sit cassus.
11. Juste Judex ultionis, — Donum fac remissionis, — Ante diem rationis.
12. Ingemisco, tantum reus: Culpa rubet vultus meus, — Supplici parce Deus.

13. Qui Mariam absolvisti,—Et latronem exaudisti,—Mihi quoque spem dedisti.

14. Preces meae non sunt dignae:—Sed tu bonus fac benigne,—Ne perenni cremer igne.

15. Inter oves locum praesta,—Et ab hoedis me sequestra,—Statuens in parte dextra.

16. Confutatis maledictis,—Flammis acerbis addictis,—Voca me cum benedictis.

17. Oro supplex et acclinis,—Cor contritum quasi cinis;—Gere curam mei finis.

18. Lacrymosa dies illa,—Qua resurget ex favilla.

19. Judicandus homo reus: Huic ergo parce, Deus!

20. Pie Jesu, Domine,—Dona eis requiem. Amen.

OFFERTORIUM.

Domine Jesu Christe,—Rex gloriae! libera animas omnium fidelium defunctorum, de poenis inferni, et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadant in obscurum: sed signifer sanctus Michael, repraesentet eas in lucem sanctam. Quam olim Abrahae promisisti et semini ejus.

V. Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus: tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas, Domine, de morte transire ad vitam. Quam olim etc.

SANCTUS.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth! Pleni sunt coeli et terra gloria tua; Hosanna in excelsis.

BENEDICTUS.

Benedictus, qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis.

AGNUS.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem,—Agnus Dei qui tollis peccata mundi, dona eis requiem,—Agnus Dei qui tollis peccata mundi, dona eis requiem sempiternam!

COMMUNIO.

Lux aeterna luceat eis Domine! Cum Sanctis tuis in aeternam, quia pius es. Requiem aeternam dona eis Domine! et lux perpetua luceat eis. Cum Sanctis tuis in aeternum quia pius es.

Vita, dul-

ma-mus

mus ge-

E - ja

mi-se-ri-

n, be-ne-

sten - -

dul - cis

69. Salve Regina.

(Od pierwszych Nieszporów Trójcy Św. aż do Nony przed pierwszą Niedzielą Adwentu.)

*Celebrans.**Chorus.*

(M. K. str. 232).

Sal - - ve Re - - - gi - - - - - na, ma-ter

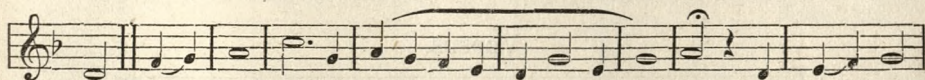
mi-se-ri-cor - - di - ae. Vi - ta dul - ce - - - -

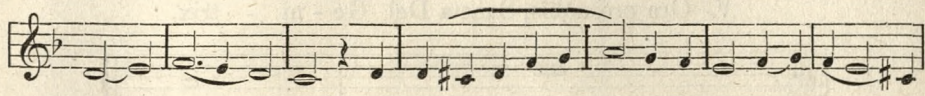
do, et spes no-stra sal - - - - ve. Ad te cla-ma - -

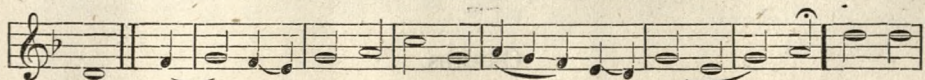
mus e-xu-les - - - fi-li-i, E - - - -

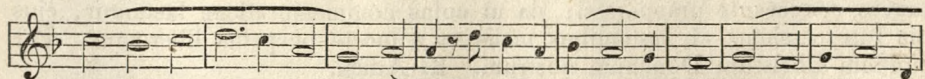
vae. Ad te su-spi-ra - - - - - mus ge-men-tes

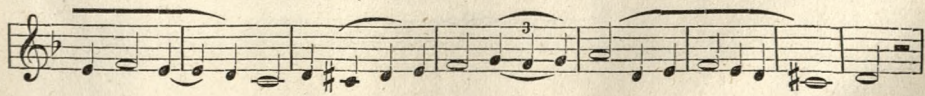
et fien - tes, in hac lacry-ma-rum val - -

le. E - ja er-go Ad-vo-ca - ta no - stra, il-los

tu - - - - - os mi-se-ri-cor - - des o - - - -

cu-los ad nos con - ver - - - - - te.

Et Je - - - sum be-ne-di - - ctum fruc-tum ven - -

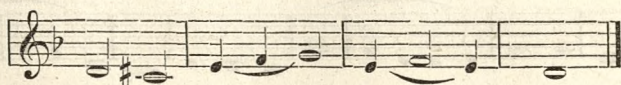
tris tu - - - i, no - - - bis post hoc e - xi - li-

um o - sten - - - de. O cle-mens! o

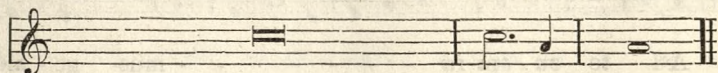

pi - a! o dul - cis

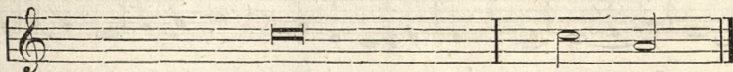

Vir-go Ma - - - ri - - - a!

VERSUS.

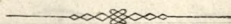
V. Ora pro nobis, Sancta Dei Ge - ni - trix.

R. Ut digni effiamur promissionibus Chri - sti.

OREMUS.

Onnipotens sempiterne Deus, qui gloriosae Virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur. Spiritu sancto cooperante praeparasti: da ut cujus commemoratione laetamur, ejus pia intercessionem ab instantibus malis et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

ODDZIAŁ III.

PSALMODYE

CZYLI

Wzór ośmiu tonów kościelnych.

(M. K. str. 257—271).

Zaczęcie. Ton panujący. Końcówka części 1-cj. * Ton panujący. Końcówka części 2-cj.

Ton 1. Primo tono.

— 2. Secundo tono.

— 3. Tertio tono.

— 4. Quarto tono.

— 5. Quinto tono.

— 6. Sexto tono.

— 7. Septimo tono.

— 8. Octavo tono.

— 9. Nono tono.

Nieszpory na Uroczystości całego roku.

1. Pierwsze Nieszpory na Boże Narodzenie.

(*Primae Vesperae in Nativitate Dni*).

Jak na str. 92.

2. Drugie Nieszpory na Boże Narodzenie.

(*Secun. Vesperae in Nativ. Dni*).

Dixit Dominus.....w tonie 1.
 Confitebor....." 7.
 Beatus vir....." 7.
 De profundis....." 4.
 Memento Domine....." 8.
 Hymn „Jesu Redemptor”. (M. K. Tom
 III. Nr. 2. między Hymnami).
 Wiersz. Notum fecit Dominus, Alleluja.
 Respons. Salutare suum Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 6.

3. Nieszpory na św. Szczepan.

(*Vesperae in Festo S. Stephani*).

Psalmy, jak w Boże Narodzenie.
 Hymn: Deus tuorum militum: (podług
 melodyi Hymnu Jesu Redemptor).
 V. Stephanus vidit Coelos apertos.
 R. Vidit et introivit, beatus homo cui
 coeli patebant.
 Magnificat.....w tonie 8.

4. Nieszpory w dzień św. Niewinątek.

(*Vesp. in Festo SS. Innocentium*).

Psalmy: jak wyżej.
 Hymn: Salvete flores, (podług melodyi
 hymnu Jesu Redemptor).
 V. Sub throno etc.
 R. Vindica sanguinem nostrum, Deus
 noster.
 Magnificat.....w tonie 2.

5. Pierwsze Nieszpory na Nowy Rok.

(*Primae Vesp. in Circumcisionis Dni*).

Dixit Dominus.....w tonie 6.
 Laudate Pueri....." 3.
 Laetatus sum....." 4.
 Nisi Dominus....." 4.
 Lauda Jerusalem....." 2.
 Hymn: Jesu Redemptor.
 V. Verbum caro factum est Alleluja.
 R. Et habitavit in nobis, Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 8.

6. Drugie Nieszpory na Nowy Rok.

(*In 2. Vesperis Circumcisionis Dni*).

Psalmy i Hymny jak wyżej.
 V. Notum fecit Dominus, Alleluja.
 R. Salutare suum Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 2.

7. W dzień św. Trzech Króli.

(*In Epiphania Domini*).

Dixit Dominus.....w tonie 2.
 Confitebor....." 1.
 Beatus vir....." 1.
 Laudate pueri....." 4.
 Laudate Dominum omnes gentes., 7.
 Hymn: Crudelis Herodes, jak Nr. 2-gi
 w Hymnach.
 V. Reges Tharsis et insulae munera
 offerrent.
 R. Reges Arabum et Saba dona ad-
 ducent.
 Magnificat.....w tonie 8.

8. Na Gromnice.

(*In Festo Purificationis B. M. V.*)

Dixit Dominus.....w tonie 6.
 Laudate pueri....." 3.
 Laetatus sum....." 4.

Nisi Dominus.....w tonie 4.
 Lauda Jerusalem....." 2.
 Hymn: Ave maris stella (M. K. Tom
 III. Nr. 12 między hymnami).
 V. Responsum accepit Simeon a Spi-
 ritu Sancto.
 R. Non visurum se mortem nisi vide-
 ret Christum Domini.
 Magnificat.....w tonie 1.

9. Na Zwiastowanie N. M. P.

(In Festo Annuntiationis B. M. V.)

Dixit.....w tonie 8.
 Laudate pueri....." 1.
 Laetatus sum....." 8.
 Nisi Dominus....." 1.
 Lauda Jerusalem....." 8.
 Hymn: Ave maris stella.
 V. Ave Maria gratia plena.
 R. Dominum tecum.
 Magnificat.....w tonie 8.

10. W Wielką Sobotę.

(Sabbato Sancto).

W czasie Summy.

Psalm: Laudate Dominum omnes
 gentes:.....w tonie 8.
 Hymnu i Wiersza, nie ma, ale zaraz
 następuje:
 Magnificat.....w tonie 8.
 Po Ite Missa est, Alleluja, Alleluja,
 Deo gratias, Alleluja, Alleluja.

11. Na Wielkanoc.

(Dominica Resurrectionis).

Dixit Dominus.....w tonie 8.
 Confitebor tibi....." 7.
 Beatus vir....." 8.
 Laudate pueri....." 7.
 In exitu Israel, w tonie 9 albo 8.
 Hymnu i Wiersza nie ma.
 Magnificat.....w tonie 8.

12. Na św. Stanisław.

(In Festo S. Stanislawi Episc. Mart.)

Na pierwsze Nieszpory.

Dixit.....w tonie 8.

Confitebor.....w tonie 7.
 Beatus vir....." 1.
 Laudate pueri....." 8.
 Laudate Dominum....." 2.
 Hymn: Gaude Mater Polonia, M. K.
 Tom III. Nr. 11. w Hymnach.
 V. Sancti etc. etc. etc.
 R. Vos elegit Deus in haereditatem
 sibi, Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 6.

Na drugie Nieszpory.

Psalmi też same; wyjąwszy ostatni,
 zamiast którego, Credidi w tonie 2.
 Hymn ten sam.
 V. Pretiosa in conspectu Domini, Al-
 leluja.
 R. Mors Sanctorum ejus, Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 4.

13. Na Wniebowstąpienie Pańskie.

(In Festo Ascensionis Dni).

Dixit.....w tonie 7.
 Confitebor tibi....." 8.
 Beatus vir....." 4.
 Laudate pueri....." 8.
 Laudate Dominum....." 8.
 Hymn: Salutis humanae (M. K. Tom
 III. Nr. 6. między hymnami).
 V. Ascendit Deus in etc.
 R. Et Dominus in voce tubae, Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 6.

14. W sobotę przed Zielonemi Świątkami.

(Sabbato ante Pentecostes).

Dixit Dominus.....w tonie 3.
 Confitebor....." 8.
 Beatus vir....." 8.
 Laudate pueri....." 1.
 Laudate Dominum....." 7.
 Hymn: Veni Creator.
 V. Repleti sunt omnes Spiritu Sancto.
 R. Et coeperunt loqui Alleluja.
 Magnificat.....w tonie 1.

15. W Niedzielę Świąteczną.

(Dominica Pentecostes).

Psalmi: jak wyżej wyjąwszy ostatni

zamiast którego In exitu Israel w tonie 9. albo 7.

Hymn: jak wyżej.

V. Loquebantur etc.

R. Magnalia Dei, Alleluja.

Magnificat.....w tonie 1.

16. W Sobotę przed św. Trójcą.

(*Sabbato ante Festum SS. Trinitatis*).

Dixit.....w tonie 1.

Confitebor tibi „ 2.

Beatus vir..... „ 3.

Laudate pueri „ 4.

Laudate Dominum..... „ 5.

Hymn: Jam sol recedit.

V. Benedicamus, etc.

R. Laudamus et superexaltamus cum in saecula.

Magnificat.....w tonie 1.

17. Na św. Trójcę.

(*In Festo SS. Trinitatis*).

Psalmy: jak wyżej wyjąwszy ostatni zamiast którego, In exitu Israel. w tonie 5. albo 9.

Hymn: ten sam.

V. Benedictus etc.

R. Et laudabilis, et gloriosus in saecula.

Magnificat.....w tonie 4.

18. Na Boże Ciało.

(*In Festo Corporis Christi*).

Dixit.....w tonie 1.

Confitebor tibi..... „ 2.

Credidi „ 3.

Beati omnes..... „ 4.

Lauda Jerusalem..... „ 5.

III. Pange Lingua (zob. M. K. Tom *Hymn:* Nr. 9. między Hymnami).

V. Panem de Coelo etc.

R. Omne delectamentum in se habentem, Alleluja.

Magnificat.....w tonie 6.

19. Na Poświęcenie Kościoła.

(*In dedicatione Ecclesiae*).

Dixit.....w tonie 7.

Confitebor tibi..... „ 1.

Beatus vir..... „ 1.

Laudate pueri..... „ 8.

Lauda Jerusalem..... „ 1.

Hymn: Coelestis Urbs (zob. M. K. Tom III. Nr. 22. między hymnami).

V. Haec est Domus etc.

R. Bene fundata est supra firmam petram.

Magnificat.....w tonie 1.

Na drugie Nieszpory.

V. Domum tuam Domine etc.

R. In longitudinem dierum.

Magnificat.....w tonie 6.

20. Na św. Apostołów: Piotra i Pawła.

(*In Festo SS. Ap. Petri et Pauli*).

Na pierwsze Nieszpory.

Dixit.....w tonie 8.

Confitebor tibi..... „ 7.

Beatus vir..... „ 8.

Laudate pueri „ 7.

Laudate Dominum..... „ 7.

Hymn: Decora lux (zob. M. K. Tom III. Nr. 19. między Hymnami).

V. In omnem terram etc.

R. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Magnificat.....w tonie 7.

Na drugie Nieszpory.

Dixit.....w tonie 7.

Laudate pueri „ 3.

Credidi..... „ 7.

In convertendo..... „ 8.

Domine probasti me..... „ 7.

Hymn: Decora lux.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Magnificat.....w tonie 1.

21. Na Wniebowzięcie Panny Maryi.

(*In Festo Assumptionis B. M. V.*)

Dixit.....w tonie 7.

Laudate pueri..... „ 8.

Laetatus sum..... w tonie 4.
 Nisi Dominus " 7.
 Lauda Jerusalem..... " 1.
Hymn: Ave Maris stella (M. K. Tom III. Nr. 12. między Hymnami).
 V. Exaltata etc.
 R. Super Choros Angelorum ad coelestia regna.
 Magnificat..... w tonie 1.

22. Na Narodzenie Panny Maryi.

(*In Festo Nativitatis B. M. V.*)

Dixit..... w tonie 8.
 Laudate pueri..... " 7.
 Laetatus sum..... " 6.
 Nisi Dominus..... " 8.
 Lauda Jerusalem..... " 7.
Hymn: Ave Maris stella.
 V. Nativitatis est hodie, etc.
 R. Cujus vita inclita cunctos illustrat Ecclesias.
 Magnificat..... w tonie 1.

23. Na Niepokalane Poczęcie.

(*In Festo Conceptionis B. M. V.*)

Wszystko tak samo jak wyżej.
 V. Conceptio est hodie etc.
 R. Cujus vita inclita cunctos illustrat Ecclesias.

24. Na Przeniesienie św. Stanisława.

(*In Festo Translationis S. Stanisłai.*)

Dixit..... w tonie 1.
 Confitebor..... " 3.

Beatus vir..... w tonie 1.
 Laudate pueri..... " 1.
 Laudate Dominum..... " 1.
Hymn: Gaude Mater Polonia.
 V. Gloria et honore etc.
 R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.
 Magnificat..... w tonie 6.

25. Na św. Wacław.

(*In Festo S. Venceslai M.*)

Wszystko toż samo co wyżej, wyjąwszy *Hymn: Deus tuorum militum*, (zob. M. K. Tom III. Nr. 17. między Hymnami).

26. Na Wszystkich Świętych.

(*In Festo Omnium Sanctorum.*)

Na pierwsze Nieszpory.

Dixit..... w tonie 1.
 Confitebor..... " 1.
 Beatus vir..... " 8.
 Laudate pueri..... " 8.
 Laudate Dominum..... " 8.
Hymn: Placare Chryste, (zob. M. K. Tom III. Nr. 21. między Hymnami).
 V. Laetamini in Domino, etc.
 V. Et gloriamini omnes recti corde.
 Magnificat..... w tonie 1.

Na drugie Nieszpory.

Psalmi téż same, wyjąwszy ostatni:
 Credidi..... w tonie 8.
 V. Exultabunt Sancti, etc.
 R. Laetabuntur in cubilibus suis.
 Magnificat..... w tonie 1.

N I E S Z P O R Y .

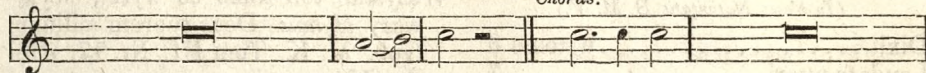
(Vesperae.)

(M. K. T. III. str. 272).

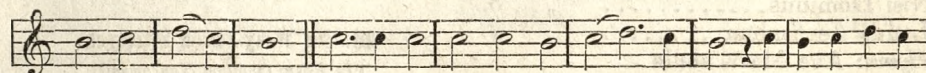
70.

*Celebrans.**lub tak:*

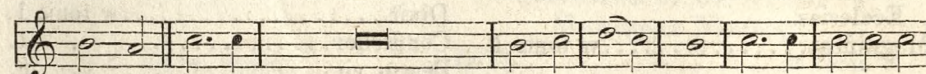
V. De-us in ad - ju - to - rium me-um in - ten - de. De-us

Chorus.

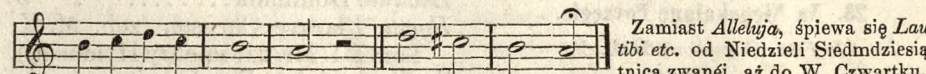
in adjutorium meum in-ten - de. R. Do-mi-ne ad adjuvandum

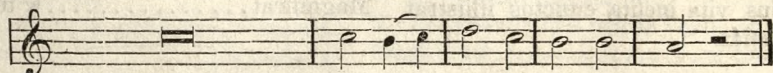
me fe - sti - na. Glo - ri-a Pa - tri, et Fi - - li - o, et Spi-ri-tu-i

San-cto. Si - cut erat in principio et nunc et sem - per, et in sae-cu-la

Zamiast *Alleluja*, śpiewa się *Laus tibi etc.* od Niedzieli Siedmdziesiątnicą zwaną, aż do W. Czwartku.

sae-cu-lo-rum. A - men. Al - le - lu - ja.

Laus tibi Domine, Rex ae - ter-nae glo-ri - ae.

V. Deus in adjutorium meum intende.

R. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. — Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

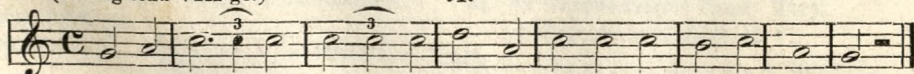
Alleluja, *vel* Laus tibi Domine, Rex aeternae gloriae.

Psalmy na 1-sze Nieszpory Bożego Narodzenia.

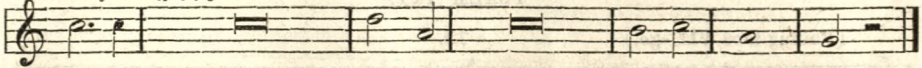
PSALM 109.

(Podług tonu VIII-go.)

71.

1. Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me - o: * Se-de a dextris me - is.

dla strof następujących.

2. Do-nec ponam inimicos tu - os, * scabellum pedum tu - o - rum.

1. Dixit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis.

2. Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

3. Virgam virtutis tuae emitet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

4. Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus Sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

5. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedech.

6. Dominus a dextris tuis: * confregit in die irae suae reges.

7. Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

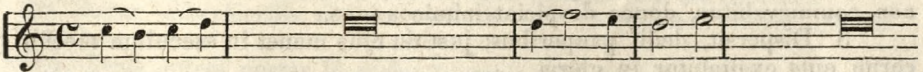
8. De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

9. Gloria Patri, et Filio, etc.

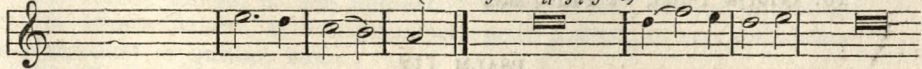
PSALM 110.

(Podług tonu VII.)

72.

1. Con - fi - tebor tibi Domine in toto cor - de me - o: * in consilio justo-

(dla strof następujących.)

rum, et congre-ga - ti - o - ne. 2. Magna opera Do - mi-ni: * exquisita etc.

1. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatione.

2. Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

3. Confessio, et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

4. Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: escam dedit timentibus se.

5. Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum, annuntiabit populo suo.

6. Ut det illis haereditatem gentium; * opera manuum ejus veritas et judicium.

7. Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi: * facta in veritate, et aequitate.

8. Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum, testamentum suum.

9. Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini

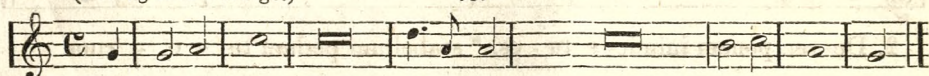
10. Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

11. Gloria Patri, et Filio, etc.

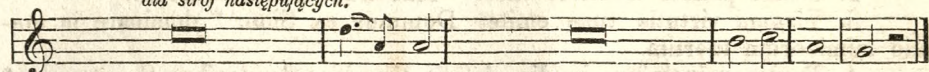
PSALM 111.

(Podług tonu VIII-go.)

73.

1. Be - a-tus vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus volet ni - mis.

dla strof następujących.

2. Potens in terra erit semen e - jus: * generatio rectorum bene-di - ce - tur.

1. Beatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus volet nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

3. Gloria, et divitiae in domo ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

4. Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et justus.

5. Jucundus homo, qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio: * quia in aeternum non commovebitur.

6. In memoria aeterna erit justus: * ab audicione mala non timebit.

7. Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: * non commovebitur, donec despiciat inimicos suos.

8. Dispersit, dedit pauperibus; justitia ejus manet in saeculum saeculi: * cornu ejus exaltabitur in gloria.

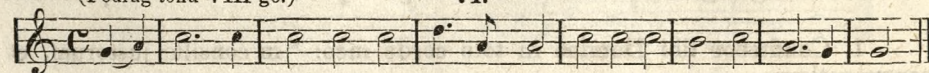
9. Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet, et tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

10. Gloria Patri, et Filio, etc.

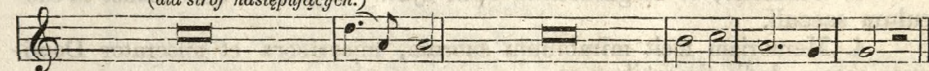
PSALM 112.

(Podług tonu VIII-go.)

74.

1. Lau - da - te pu - e - ri Do-mi-num: * Laudate nomen Do-mi - ni.

(dla strof następujących.)

2. Sit nomen Domini benedic-tum, * ex hoc nunc, et usque in sae - cu - lum.

1. Laudate pueri Dominum: * Laudate nomen Domini.

2. Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc et usque in saeculum.

3. A solis ortu usque ad occasum: * laudabile nomen Domini.

4. Excelsus super omnes gentes Dominus: * et super coelos gloria ejus.

5. Quis sicut Dominus, Deus noster, qui in altis habitat: * et humilia respicit in coelo et in terra.

6. Suscitans a terra inopem: * et de stercore erigens pauperem.

7. Ut collocet eum cum principibus: * cum principibus populi sui.

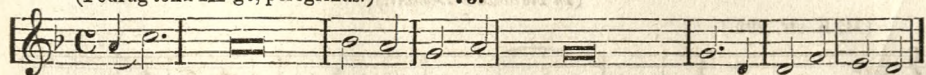
8. Qui habitare facit sterilem in domo: * matrem filiorum laetandem.

9. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 113.

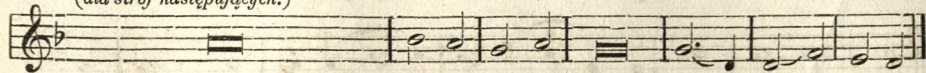
(Podług tonu IX-go, peregrinus.)

75.

1. In exitu Israel de Ae-gyp-to, * Domus Jacob de po-pu-lo bar-ba-ro.

(dla strof następujących.)

2. Facta est Judea sanctifi-ca-tio e-jus. * Israel pote - stas e-jus.

1. In exitu Israel de Aegypto: * domus Jacob de populo barbaro.
 2. Facta est Judea sanctificatio ejus: * Israel potestas ejus.
 3. Mare vidit, et fugit: * Jordanis conversus est retrorsum.
 4. Montes exultaverunt ut arietes: * et colles sicut agni ovium.
 5. Quid est tibi mare, quod fugisti; * et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?
 6. Montes exultastis sicut arietes: * et colles sicut agni ovium.
 7. A facie Domini mota est terra: * a facie Dei Jacob.
 8. Qui convertit petram in stagna aquarum: * et lupem in fontes aquarum.
 9. Non nobis Domine, non nobis: * sed Nomini tuo da gloriam.
 10. Super misericordia tua, et veritate tua: * ne quando dicant gentes: ubi est Deus eorum?
 11. Deus autem noster in coelo: * omnia, quaecumque voluit, fecit.
 12. Simulacra gentium, argentum et aurum: * opera manuum hominum.
 13. Os habent, et non loquentur: * oculos habent, et non videbunt.
 14. Aures habent, et non audient: * nares habent, et non adorabunt.
 15. Manus habent, et non palpabunt: pedes habent, et non ambulabunt * non clamabunt in gutture suo.
 16. Similes illis fiant, qui faciunt ea: * et omnes, qui confidunt in eis.
 17. Domus Israel speravit in Domino: * adjutor eorum, et protector eorum est.
 18. Domus Aaron speravit in Domino: * adjutor eorum, et protector eorum est.
 19. Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: * adjutor eorum, et protector eorum est.
 20. Dominus memor fuit nostri: * et benedixit nobis.
 21. Benedixit Domui Israel: * benedixit Domui Aaron.
 22. Benedixit omnibus, qui timent Dominum: * pusillis cum majoribus.
 23. Adjiciat Dominus super vos: * super vós, et super filios vestros.
 24. Benedicti vos à Domino: * qui fecit coelum et terram.
 25. Coelum coeli Domino: * terram autem dedit filiis hominum.
 26. Non mortui laudabunt te Domine: * neque omnes, qui descendunt in infernum.
 27. Sed nos, qui vivimus, benedicimus Domino: * ex hoc, nunc et usque in saeculum.
 28. Gloria Patri, et Filio, etc.
- Celebrans śpiewa:—Capitulum.*
 Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

76. Hymn na Boże Narodzenie.

(In Nativitate Domini.)

(M. K. str. 295.)

Je - su Re - demptor o - - mni-um, Quem lu - cis an - te
o - ri - gi - nem, Patrem Pa - ter - nae glo - ri - ae,
Pa - ter su - pre - mus e - - di - dit.

1. Jesu Redemptor omnium,—Quem lucis ante originem.—Patrem Paternae gloriae,—Pater supremus edidit.

2. Tu lunem et splendor Patris,—Tu spes perennis omnium,—Intende quas fundunt preces—Tui per orbem servuli.

3. Memento, rerum Conditor;—Nostri quod im corporis,—Sacrata ab alvo Virginis,—Nascendo, formam sumpseris.

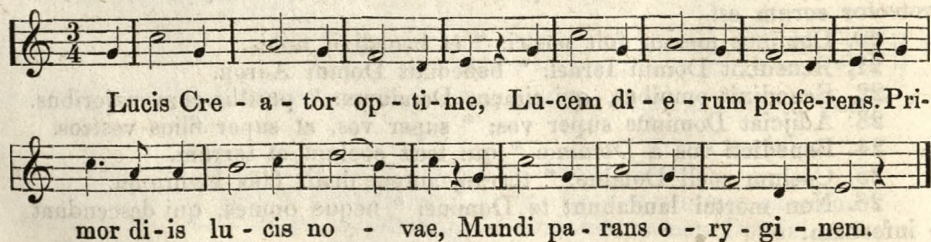
4. Tertatur hoc praesens dies,—Currrens per anni circulum,—Quod solus e. sinu Patris—Mundi salus adveneris.

5. Hunc astra, tellus, aequora,—Hunc omne, quod coelo subest,—Salutis Auctorem novae—Novo salutat cantico.

6. Et nos, beata quos sacri—Rigavit unda Sanguinis,—Natalis ab diem tui—Hymni tribatum solvimus.

7. Jesu, tibi sit gloria,—Qui natus es de Virgine,—Cum Patre, et almo Spiritu,—In sempiterna saecula. Amen.

77. Hymn na różne Święta.

Lucis Cre - a - tor op - ti-me, Lu-cem di - e - rum profe-rens. Pri-
mor di-is lu - cis no - vae, Mundi pa - rans o - ry - gi - nem.

1. Lucis Creator optime,—Lucem dierum proferens,—Primordiis lucis novae,—Mundi parans originem.

2. Qui mane junctum vesperi,—Diem vocari praecipis,—Illabitur te-trum chaos,—Audi preces cum fletibus.

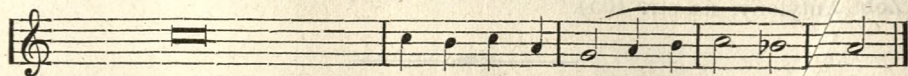
3. Ne mens gravata crimine,—Vitae sit exul munere,—Dum nil perenne cogitat,—Seseque culpis illigat.

4. Coelēste pulset ostium:—Vitale tollat praemium:—Vitemus omne noxium:—Purgemus omne pessimum.

5. Presta, Pater piissime,—Patrique compas unice—Cum Spiritu Paracrito—Regnas per omne saeculum. Amen.

V. Digitatur Domine oratio mea.

R. Sicut incensum in conspectu tuo.

V. Crastina die delebitur i - ni - qui - tas ter - - - - - rae.

R. Et regnabit super nos Salvator mun - - - - - di.

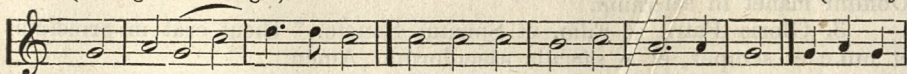
Antifona, którą Celebrans śpiewa podług tonu VIII.

Cum ortus fuerit sol de coelo, videbitis Regem regum procedentem à Patre, tamquam sponsum thalamo suo.

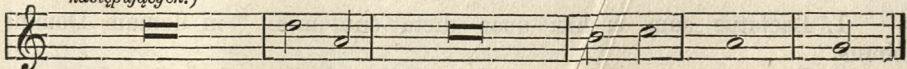
78. Magnificat. (Canticum B. Mariae Virginis.)

(Podług tonu VIII-go.)

(dla strof)

1. Ma - gni - - - fi - cat: * a - ni - ma me - a Do - mi - num. 2. Et exul -
(następujących.)

tavit Spiritus me - us - * in Deo salu - ta - ri me - o.

1. Magnificat: * anima mea Dominum.

2. Et exultavit spiritus meus: * in Deo salutari meo.

3. Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

4. Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericordia ejus a progenie in progenies: * timentibus eum.

6. Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

7. Deposuit potentes de sede: * et exultavit humiles.

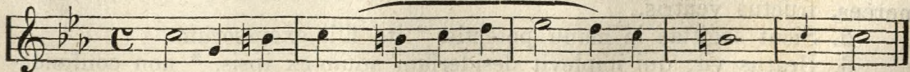
8. Esurientes implevit bonis: * et divites dimisit inanes.

9. Suscepit Israel puerum suum: * recordatus misericordiae suae.

10. Sicut locutus est ad Patres nostros: * Abraham, et semini ejus in saecula.

11. Gloria Patri, et Filio, etc.

W czasie śpiewania powyższego *Canticum*, Celebrans czyta stosowne Antyfony; potem zaś następują oracye, które gdy skończonemi będą, odpowiedzieć. Amen. Po *Dominus vobiscum*. R. *Et cum Spiritu tuo*.

Celebr. Be - ne - di - ca - - - - - mus Do - mi - no.

Chorus. De - o gra - - - - - ti - as.

V. *Fidelium animae etc.* R. Amen. (i zaraz krótka preludya na organach, w czasie kiedy Celebrans po cichu odmawia *Pater noster*).

Jeżeli w dalszym ciągu Nieszporów, Kompleta nie ma być uroczystości śpiewana, natenczas, Celebrans mówi: Dominus det nobis suam pacem. R. Et vitam aeternam. Amen.

Tu następuje jedna z większych Antyfon, stosowna do uroczystości (Zob. Antyfony, na str. 105).

79.

PSALMY

na Uroczystości całego roku.

PSALM 116.

1. Laudate Dominum omnes gentes: * laudate eum omnes populi.
2. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in aeternum.
3. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto: * Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

PSALM 121.

1. Laetatus sum in his; quae dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.
2. Stantes erant pedes nostri: * in atriis tuis Jerusalem.
3. Jerusalem, quae aedificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.
4. Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.
5. Quia illic sederunt sedes in judicio: * sedes super domum David.
6. Rogate, quae ad pacem sunt Jerusalem: * et abundantia diligentibus te.
7. Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.
8. Propter fratres meos, et proximos meos: * loquebar pacem de te.
9. Propter domum Domini Dei nostri; * quaesivi bona tibi.
10. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 126.

1. Nisi Dominum aedificaverit domum: * in vanum labora verunt, qui aedificant eam.
2. Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat, qui custodit eam.
3. Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
4. Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce haereditas Domini, filii; merces, fructus ventris.
5. Sicut sagittae in manu potentis: * ita filii excussorum.
6. Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.
7. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 147.

1. Lauda Jerusalem Dominum: * Lauda Deum tuum Sion.
2. Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.
3. Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti sariat te.
4. Qui emittit eloquium suum terrae: * velociter currit sermo ejus.
5. Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.
6. Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus
quis sustinebit?
7. Emittet verbum suum, et liquefaciet eas: * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.
8. Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, et judicia sua Israel.
9. Non fecit taliter omni nationi: * et judicia sua non manifestavit eis.
10. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 115.

1. Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.
2. Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.
3. Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?
4. Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.
5. Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus.
6. O! Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.
7. Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini in vocabo.
8. Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis Domus Domini, in medio tui Jerusalem.
9. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 129.

1. De profundis clamavi ad te Domine * Domine exaudi vocem meam.
2. Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.
3. Si iniquitates observaveris Domine: * Domine, quis sustinebit.
4. Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.
5. Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.
6. A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Domino.
7. Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.
8. Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.
9. Gloria Patri, et Filio etc.

PSALM 127.

1. Beati omnes, qui timeant Dominum: * qui ambulant in viis ejus.
2. Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et bene tibi erit.
3. Uxor tua sicut vitis abundans: * in lateribus domus tuae.
4. Filii tui sicut novellae olivarum: * in circuitu mensae tuae.
5. Ecce sic benedicetur homo: * qui timet Dominum.
6. Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.

7. Et videas filios filiorum tuorum: * pacem super Israel.
8. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 125.

1. In Convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati.
2. Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.
3. Tunc dicent inter Gentes: * magnificavit Dominus facere cum eis.
4. Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus laetantes.
5. Convertite Domine captivitatem nostram; * sicut torrens in Austro.
6. Qui seminant in lacrymis: * in exultatione metent.
7. Euntes ibant et plebant: * mittentes semina sua.
8. Venientes autem venient cum exultatione: * portantes manipulos suos.
9. Gloria Patri, et Filio, etc.

K O M P L E T A.

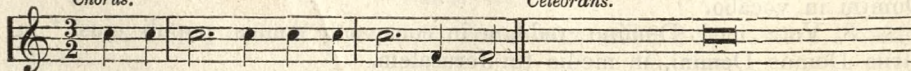
80.

Lectio incipit.

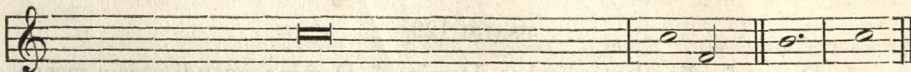
Benedictio.

Chorus.

Celebrans.

V. Ju-be dom-ne be-ne-di-ce-re. Noctem quietam, et finem per-

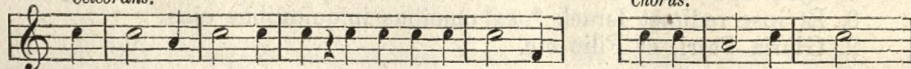
fectum tribuat nobis omnipotens et misericors Domi-nus R. A - men.

Lectio brevis.

Fratres, sobrii estote et vigilate; quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide.

Celebrans.

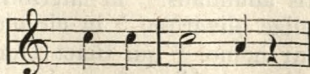
Chorus.

Tu au-tem Do-mi-ne mi-se-re-re no-stri. De-o gra-ti - as.

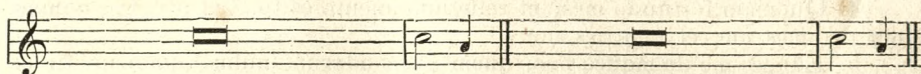
V. Adjutorium nostrum in Nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

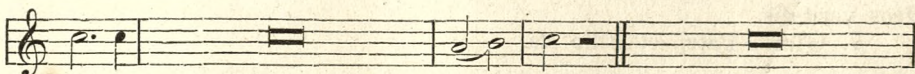

Pa - ter no - ster

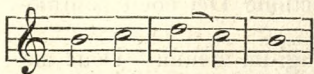
Pater noster, (*dalszy ciąg po cichu*) qui es in Coelis: sanctificetur Nomen tuum. Adveniat Regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in Coelo et in Terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo. Amen.

V. Converte nos Deus salutaris no-ster. R. Et averte iram Tuam a nobis.

V. Deus in adjutorium meum in - ten - de. R. Domine ad adjuvandum

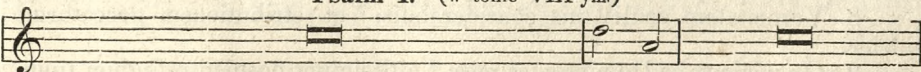
Gloria Patri, et Filio (*dalszy ciąg jak na Nieszporach*).

me fe - sti - na.

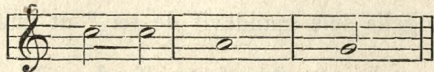
PSALMY.

81.

Psalm 4. (w tonie VIII-ym.)

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae me-ae * in tribulatione dila-

ta - sti mi - - hi.

1. Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.
2. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.
3. Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?
4. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.
5. Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.
6. Sacrificate sacrificium justitiae, et speratae in Domino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?
7. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedistis laetitiam in corde meo.
8. A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.
9. In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.
10. Quoniam tu Domine singulariter in spe * consistuisti me.
11. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 30.

1. In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.
2. Inclina ad me aurem tuam, * accelera, et eruas me.
3. Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum.
4. Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.
5. Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.
6. In manus tuas commendo spiritam meum: * redemisti me Domine Deos veritatis.
7. Gloria Patri, et Filio *etc.*

PSALM 90.

1. Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei coeli commorabitur.
2. Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus, sperabo in eum.
3. Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.
4. Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.
5. Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.
6. A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et daemonio meridiano.
7. Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.
8. Verumtatem oculis tuis considerabilis: * et retributionem peccatorum videbis.
9. Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.
10. Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
11. Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant in omnibus viis tuis.
12. In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
13. Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.
14. Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.
15. Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.
16. Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.
17. Gloria Patri, et Filio *etc.*

PSALM 133.

1. Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini.
2. Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.
3. In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.
4. Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit coelum et terram.
5. Gloria Patri, et Filio *etc.*

Ana. Miserere mei Domine, et exaudi orationem meam. (*Tempore Pasch.: Ana. Alleluja, alleluja, alleluja.*)

82. HYMN. (Melodia jak: „Jesu Redemptor“).

Te lucis ante terminum,
Rerum Creator poscimus;
Ut solita clementia
Sis praesul ad custodiam.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata;
Hostemque nostrum compriare,
Ne polluantur corpora.
Praesta, Pater omnipotens,
Patrique compar Unice
Cum Spiritu Paraclito
Regnas per omne saeculum.

Amen.

W czasie Wielkanocnym hymn ten wi-
nien się kończyć następującą zwrotką.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac paraclito,
In sempiterna saecula.

Amen.

Celebrans czyta Capitulum:

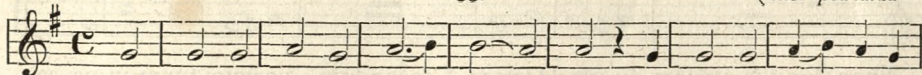
Tu autem in nobis es Domine, et nomen sanctum tuum invocatum est
super nos, ne derelinquas nos Domine Deus noster. R. Deo gratias.

Oprócz czasu Wielkanocnego.

Celebrans.

83.

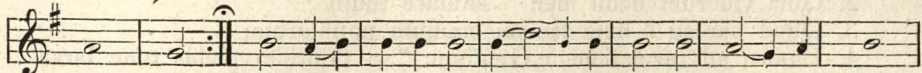
(Chór powtarza

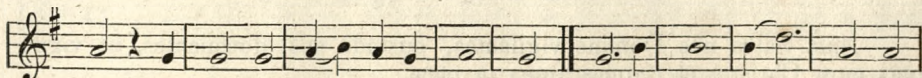
In ma-nus tu-as Do - mi - ne, Com-men-do spi - ri-tum

toż samo.)

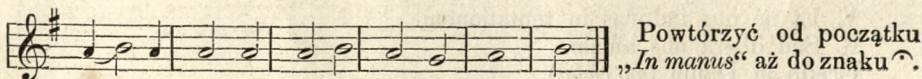
Celebrans.

me - um. Re-de - mi-sti nos Do - mi-ne Deus ve - ri - ta-

tis. Com-men-do Spi - ri-tum me - um. Glo-ri - a Pa - tri et

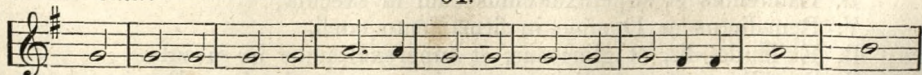
Powtórzyć od początku
„In manus“ aż do znaku ^.

Fi - li - o et Spi - ri - tu - i San - cto.

W czasie Wielkanocnym.

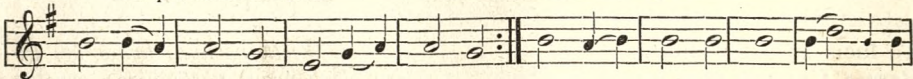
Celebr.

84.

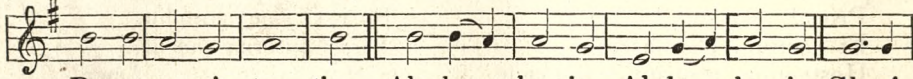
In ma-nus tu-as Do-mi-ne, Commendo spi-ri-tum me - um,

Chór powtarza toż samo. *Celebr.*

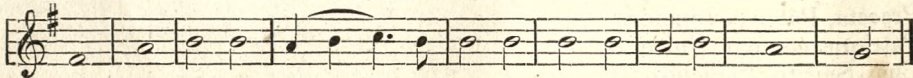

Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja. Red - de - mi - sti nos Do - mi - ne

Chór. *Celebr.*

De - us ve - ri - ta - tis. Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja. Glo - ri -

a Pa - tris et Fi - li - o et Spi - ri - tu - i San - cto.

(*Chór powtarza od początku: „In manus.“*)

V. Custodi nos Domine ut pupillam oculi.

R. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

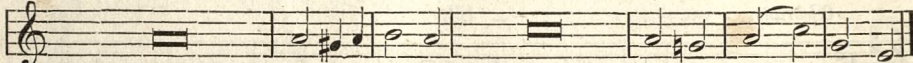
W czasie Wielkanocnym dodaje się:

ALLELUJA.

Ana. Salva nos etc.

85.

Chór.

Nunc dimittis servum tu - um Domine, * secundum verbum tuum in pa - ce.

1. Nunc dimittis servum tuum Domine * secundum verbum tuum in pace.
2. Quia viderunt oculi mei: * salutare tuum.
3. Quod parasti * ante faciem omnium populorum;
4. Lumen ad revelationem Gentium: * et Gloriam plebis tuae Israel.
5. Gloria Patri *etc.*

Ana. Salva nos Domine vigilantes, custodi nos dormientes, ut vigilemus cum Christo, et requiescamus in pace.

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

Pater noster (*po cichu*).

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum (*po cichu*).

V. Carnis resurrectionem.

R. Vitam aeternam. Amen.

V. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum.

R. Et laudabilis et gloriosus in saecula.

V. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritum.

R. Laudemus et superexaltemus cum in saecula,

V. Benedictus es Domine in firmamento coeli,

R. Et laudabilis, et gloriosus, et superexaltamus in saecula.

V. Benedicat, et custodiat nos omnipotens, et misericors Dominus.

R. Amen.

V. Dignare Domine nocte ista.
 R. Sine peccato nos custodire.
 V. Miserere nostri Domine.
 R. Miserere nostri.
 V. Fiat misericordia tua Domine super nos.
 R. Quemadmodum speravimus in te.
 V. Domine exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

Visita, quaesimus Domine, habitationem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repelle: Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum.

V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum Spiritu tuo
 V. Benedicamus Domino.
 R. Deo gratias.

BENEDICTIO.

Benedicat et custodiat nos, omnipotens et misericors Dominus, Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus.

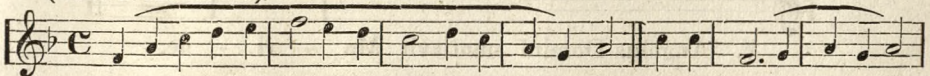
R. Amen.

A N T Y F O N Y .

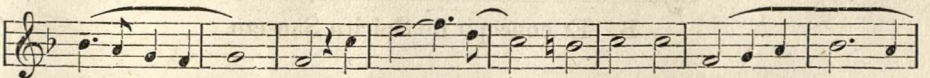
78. Alma Redemptoris.

(Od Soboty przed pierwszą Niedzielą, aż do Gromnic).

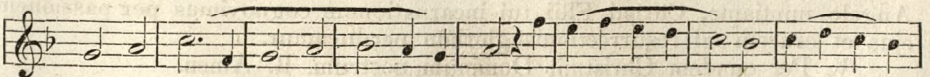
(M. K. T. III. str. 278).

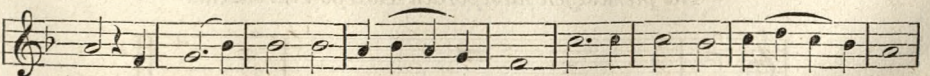
Al - - - - - ma Redem - pto - - ris

Ma - - - - - ter, quae per - vi - a coe-li Por - - - -

- ta ma - - - - - nes, et Stel - - - la ma - -

ris, suc - cur - re ca - den - - ti, Sur - ge - re qui cu - - rat,

po - pu - lo: Tu, quae ge - nu - i - - -

sti, Na - tu - - - ra mi - ran - - - te, tu - - - um

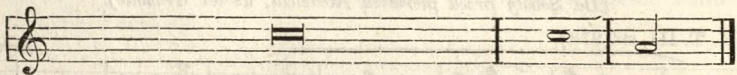
san - ctum Ge - ni - to - rem. * Vir - - - - - go

pri - - - - - us ac po - ste - ri - us: Gabri - e - - lis ab

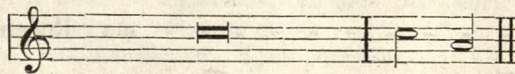
o - - - - - re Su - mens il - lud A - - -

ve, pecca - to - - - - rum mi - se - - re - re.

VERSUS (*w czasie Adwentu*).

V. Angelus Domini nuntiavit Ma - ri - ae.

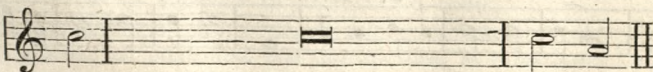
R. Et concepit de Spiritu San-cto.

OREMUS.

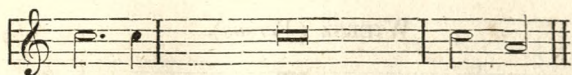
Gratiam tuam, quaesumus Domine, mentibus nostris infunde; ut, qui Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur.

V. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Na pierwszych nieszpórach Bożego Narodzenia.

V. Post Patrum, Virgo, inviolata perman - si - sti.

R. De-i Genitrix intercede pro no - bis.

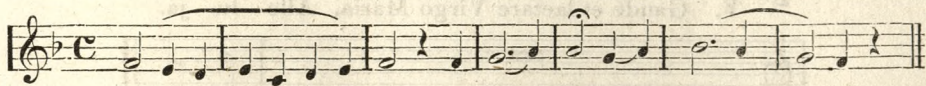
OREMUS.

Deus, qui salutis aeternae, Beatae Mariae virginitatae saecunda humano generi praemia praestitisti; tribue queamus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. R. Amen.

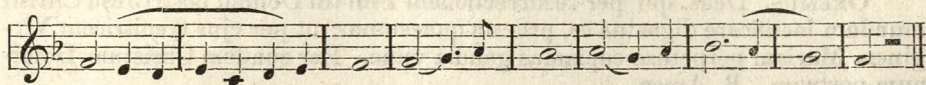
79. Ave Regina coelorum.

(Od Gromnic aż do Wielkiego Czwartku).

(M. K. T. III. str. 280.)

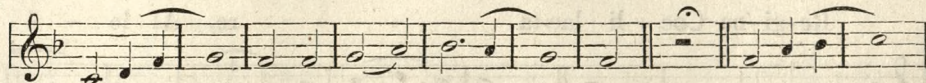
A - - - - - ve, Re-gi - na coe - lo - - - rum,

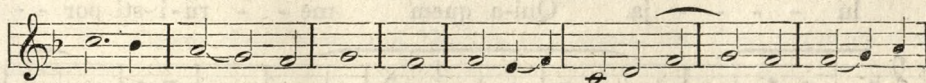
A - - - - - ve, Do - mi - na An - ge-lo - - - rum;

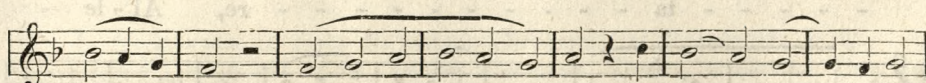
sal - - - - - ve ra - dix, sal-ve por - ta, ex qua

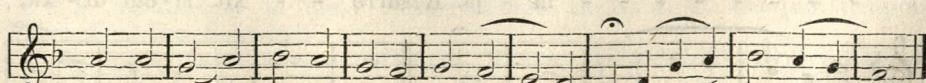
mun - - - do lux est or - - - ta: Gau-de

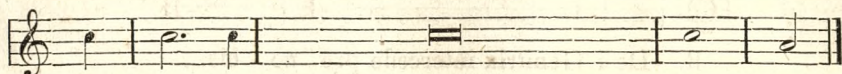
Vir-go glo - ri - o - sa, su-per o - - - mnes spe - ci-

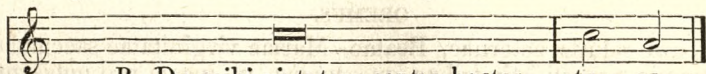
o - - - sa: va - - - - - le o val - de de-co-

ra, et pro no-bis semper Chri - - - stum e xo - - - ra.

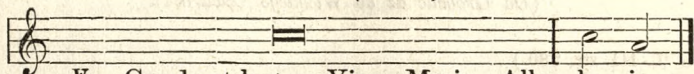
WIERSZ (*Versus*).

V. Di - gna - re me laudare te, Virgo sa - - cra - ta.

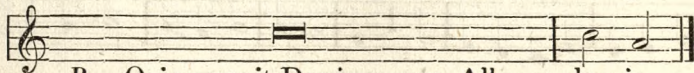

R. Da mihi virtutem contra hostes tu - as.

OREMUS. Concede misericors Deus fragilitati nostrae praesidium; ut, qui sanctae Dei Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

WIERSZ (*Versus*).

V. Gaude et laetare Virgo Maria, Alle - lu - ja.

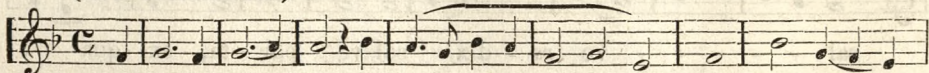
R. Quia surrexit Dominus vere, Alle - lu - ja.

OREMUS. Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es, praesta quaesumus; ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

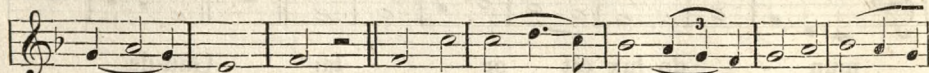
80. Regina Coeli.

(Od Wielkanocy aż do pierwszych Nieszpór Trójcy Świętej).

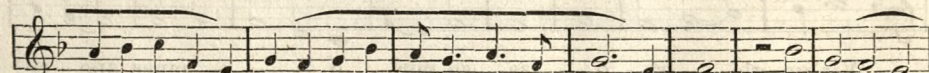
(M. K. T. III. str. 281.)

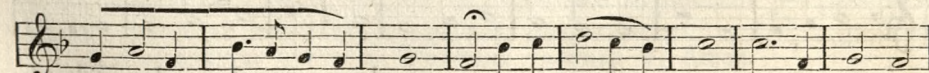
Re-gi-na Coe - li lae-ta - - - - - re, Al - le - -

lu - - - - ja. Qui-a quem me - - ru-i-sti por - -

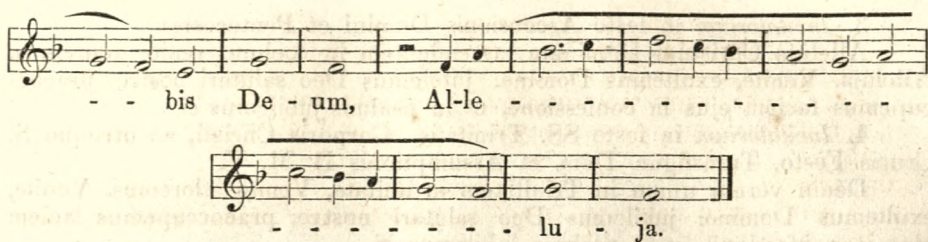
- - - - - ta - - - - - re, Al - le -

- - - - - lu - ja. Resurre - - xit si-cut di - xit,

Al-le - - - - - lu - ja. O - ra pro no - -

Wiersz i oracya, jak wyżej, po *Ave Regina*.

Salve Regina.

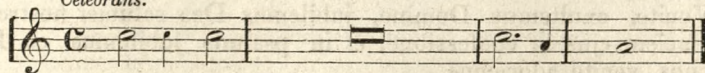
(Od pierwszych Nieszporów Trójcy Św. aż do Nony przed pierwszą Niedzielą Adwentu.)

(Patrz strona 85.)

JUTRZNIA (Matutinum).

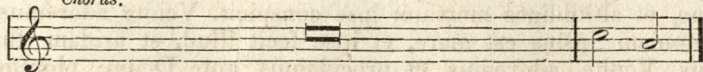
Jutrznia odprawiana w dni świąteczne i niedzielne z rana, poczyną się następującym versetem:

Celebrans.

V. Do-mi - ne labia mea a - - pe - ri - es.

Chorus.

R. Et os meum annuntiabit laudem tu - am.

W dalszym ciągu następuje *Deus in adjutorium*. etc. (jak początek nieszporów).

Invitatoria na różne Uroczystości.

1. *Invitatorium* in festo Nativitatis Circumcis: et Epiph: D. J. C.

Christus natus est nobis. Venite adoremus. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

2. *Invitatorium* in festo Resurrectionis D. N. J. C. totoque tempore Paschali et des Sanctis.

Surrexit Dominus vere, Alleluja. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

3. *Invitatorium* in festo Ascensionis Domini et Pentecostes.

Alleluja Christum Dominum ascendentem in coelum, venite adoremus. Alleluja. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

4. *Invitatorium* in festo SS. Trinitatis, Corporis Christi, ac utroque S. Crucis Festo, Transfigur. Dom. et Assumptionis B. M. V.

Deum verum unum in Trinitatem in unitate, Venite adoremus. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro; praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

5. *Invitatorium* in festo Visitationis Nativitatis, Conceptionis B. M. V. fest: Omnium—SS. Convers.—S. Pauli.—S. Mariae Magdalenae.—S. Annae Matris B. M. V., et aliarum SS. mulierum.

Visitationem Virginis Mariae celebremus, Christum ejus Filium adoremus Dominum. Venite exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro; praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

6. *Invitatorium* in festo Annuntiationis B. M. V. a Dom. Septuagesimae usque ad Dom. Pars. ac Dedicat. Ecclesiae:

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, in tercede pro nobis.—Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro; praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

7. *Invitatorium* in festo Purificationis B. M. V. S. Michaelis. Archangeli, et Dominicis per annum.

Ecce venit ad templum sanctum suum Dominator Dominus, Gaude et laetare sion occurens Deo suo.—Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione et in psalmis jubilemus ei.

PSALMUS 94.

1. Venite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei. Dominum, qui fecit nos, venite adoremus.

2. Quoniam Deus magnus Dominus, et Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellit Dominus plebem suam: qui in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitudines mortium ipse conspicit. Venite adoremus.

3. Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus ejus. Venite adoremus, et procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos. Quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem populus ejus, et oves pascuae ejus. Dominum, qui fecit nos, venite adoremus.

4. Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra: sicut in exarcebatone secundum diem tentationis in deserto; ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt me, et viderunt opera mea. Venite adoremus.

5. Quadraginta anni proximus fui generationi huic, et dixi: semper hi errant corde. Ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

6. Dominum, qui fecit nos, venite adoremus. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. Venite adoremus.

Dominum, qui fecit nos, venite adoremus.

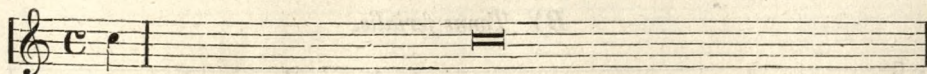
Tu następuje hymn, (patrz Muz. Koś. Tom III. str. 295), stosowny do czasu lub święta, a po nim śpiewają się psalmy, przy zakończeniu których, przegrać nieco na organach należy. Psalmów zwykło się grać i śpiewać trzy, poprzedzanych i zakończanych stosowną do *rubrum* Antyfoną, po skończeniu

których, celebrans śpiewa *versus* (wiersz), chór zaś odpowiada stosownemi do święta słowami i następującą powszechnie używaną melodyę.

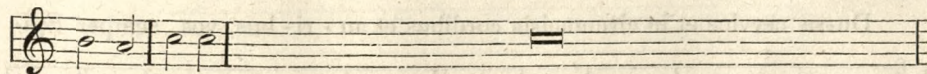

W czasie, kiedy celebrans śpiewa *Pater noster*, na organach krótką gra się preludyę; po zaintonowaniu zaś: *A vinculis penatorum nostrorum etc.* odpowiedzieć zwyczajnym tonem, *Amen*. W dalszym ciągu chóry lub organista intonuje *Jube Domne benedicere*, celebrans zaś śpiewa *Evangelica lectio* i t. d., po skończeniu czego, odpowiada się z organem zwyczajne *Amen*. Gdy celebrans prześpiewa Ewangelię i stosowną Homilię, kończącą się słowami: *Tu autem Domine miserere nobis*, odpowiedzieć należy *Deo gratias* i zaraz począć śpiewać bez organu, jak *Jube Domne benedicere*. Celebrans śpiewa: *Cujus festum colimus*, lub inne słowa, stosowne do święta, odpowiedź *Amen*. Dalszy ciąg Jutrznii, odbywa się sposobem następującym: Celebrans śpiewa dalszą część homilii, po ukończeniu której, odpowiada się jak wyżej *Deo gratias* (z organem); i znów chór lub organista intonuje po raz trzeci *Jube Domne benedicere*. Celebrans śpiewa *Ad societatem etc.*, lub inne słowa, po skończeniu których, odpowiada się *Amen*. Tu następuje ostatnia część homilii, po ukończeniu której przez Celebransa, odpowiada się z organem: *Deo gratias*. Po drugim i trzecim nokturnie, a po dziewiątej lekcji, celebrans intonuje Hymn S-go Ambrożego „*Te Deum laudamus*“, który wraz ze śpiewem odegrać należy, podług tego jak jest umieszczony między hymnami na str. 122. Na *Dominus vobiscum* i *Benedicamus Domino*, zwyczajne odpowiedzi; słowa śpiewane przez Celebransa: „*Divinum auxilium*“, kończą Jutrznię. W uroczystość Bożego Narodzenia, zaraz po *Te Deum*, następuje Msza Pastorska, innych zaś czasów, niżej zamieszczone *Laudes*.

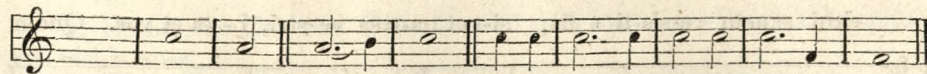
Wzór, podług którego śpiewa się absolucya w czasie Jutrznii.

R. E - xaudi Domine, Jesu Christe, preces servorum tuorum, et mise-

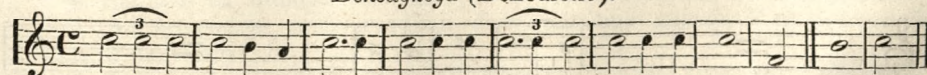

re-re no-bis, qui cum Patre et Spiritum sancto vivis et regnas in saecula

saecu-lo - rum. A - - men. V. Jube Do-mne be-ne-di-ce - re.

Benedykcyja (Benedictio).

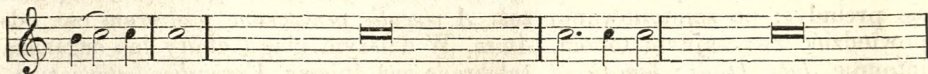

V. Be-nedic-tio-ne per-pe-tu-a, be-ne-di-cat nos Pater ae-ter-nus. R. Amen.

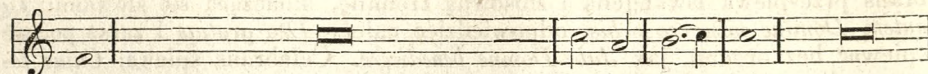
Sposób śpiewania lekeji w czasie Jutrzni.

A) *Tonus solemnus.*

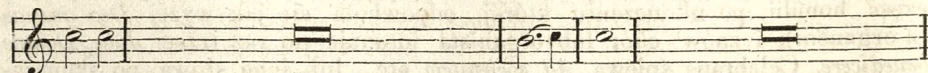
De actibus Aposto - lo - rum. Dura cervice et in circumcisis cordibus et

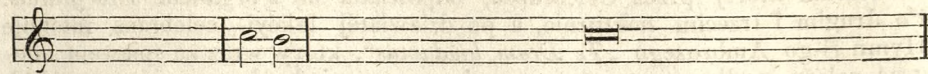
au - ri - bus vos semper Spiritui sancto re-si-sti-tis, sicut patres vestri, ita et

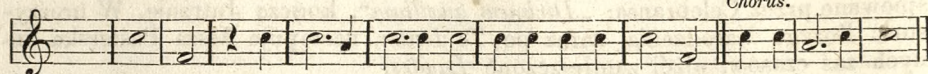
vos. Quem prophetarum non sunt persecuti patres ve - stri? Et occiderunt

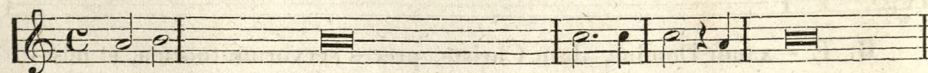
e-os, qui prænuntiabant de adventu ju - sti, cujus vos nunc proditores

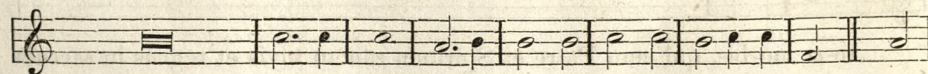
et homicidæ fu-i-stis: qui accepistis legem in dispositione angelorum et non

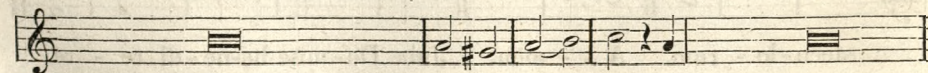
custo-dis - tis. Tu au-tem Domine, mi-se-re-re no-bis. R. Deo gra-ti-as.

B) *Tonus ferialis.*

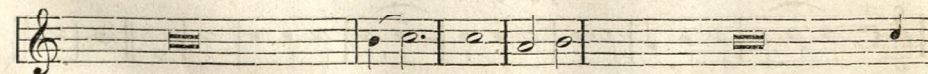
Du-ra cervice et in circumcisis cordibus et au - ri - bus, vos semper Spi-

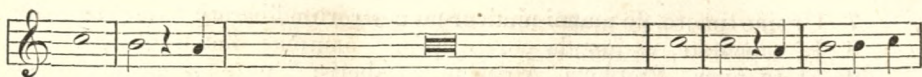
ritui sancto re-sis-ti - tis, si-cut pa-tres ve-stri, i - ta et vos. Quem

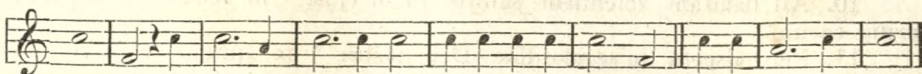
prophetarum non sunt persecuti patres ve - stri? Et occiderunt eos, qui

prænuntiabant de adventu ju - sti, cu-jus vos proditores homicidæ fu-

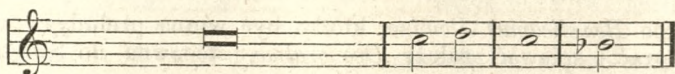

i - stis: qui accepistis legem in dispositione ange - lo - rum, et non custo -

dis - tis. Tu au - tem Do - mi - ne, mi - se - re - re no - bis. R. Deo gra - ti - as.

Uwaga. W officium Defunctorum, zamiast „*Tu autem etc.*“ należy śpiewać

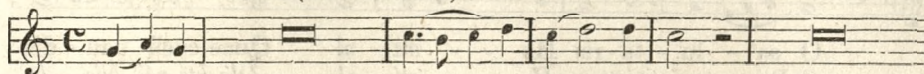

Et si mane me quaesieris, non sub - si - stam.

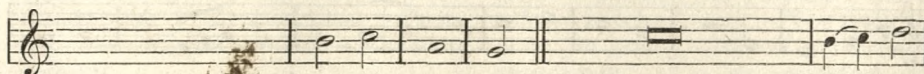
LAUDES.

Laudes składa się z pięciu psalmów, zakończanych zwykle krótką na organach przegrywką: nadto, ze stosownego do Święta Capitulum, Hymnu, Wiersza i odpowiedzi; wszystko w takim tonie, jak na Nieszporach. W dalszym zaś ciągu następuje Antyfona (ad Benedictus), zamiast której, jeżeli Celebrans zaintonuje *Benedictus Dominus Deus Israel*, grać i śpiewać należy co następuje:

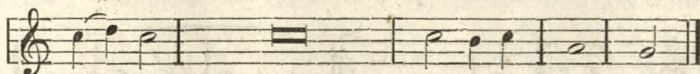
Canticum Zachariae (w tonie VIII).

1. Be - ne - dictus Dominus De - us I - sra - el, * quia visitavit,

et fecit redemptionem ple - bis su - ae. 2. Et erixit cornu sa - lu - tis

no - bis; * in Domo David pu - e - ri su - i.

1. Benedictus Dominus Deus Israel: * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suae.

2. Et erixit cornu salutis nobis: * in Domo David pueri sui.

3. Sicut locutus est per os sanctorum: * qui a saeculo sunt, Prophetarum ejus.

4. Salutem ex inimicis nostris: * et de manu omnium, qui oderunt nos.

5. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.

6. Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum: * daturum se nobis.

7. Ut sine timore, de manui nimicorum nostrorum liberati: * serviamus illi.
 8. In sanctitate, et justitia coram ipso: * omnibus diebus nostris.
 9. Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.
 10. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.
 11. Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos oriens ex alto.
 12. Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
 13. Gloria Patri etc.

Zaraz po *Benedicamus Domino*, krótka być winna preludya, po skończeniu której grać i śpiewać należy *Deo gratias*, stosowne do Święta (M. K. T. II. str. 253).

Laudes kończy się odśpiewaniem jednej z Antyfon większych po komplecie zamieszczonych.

H Y M N Y.

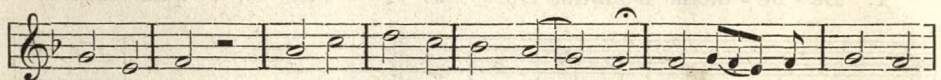
81. O Salutaris Hostia!

(Przy wystawieniu Najświętszego Sakramentu.)

(M. K. T. I. Nr. 46.)

O sa - lu - ta - ris Ho - - sti - al Quae coeli pan - dis
 O Prze - naj-święt-sza Ho - - sti - ol Dla któ-rój Nie - bo

o - sti - um. Bel-la premunt ho-sti - li - a, Da ro - bur, fer au-
 nam sprzy-ja. Broń od nie-przy-ja-ciół wszel-kich, Do - daj mo - cy

xi - - - li-um. A - - - - men.
i *sił wielkich.*

1. O Salutaris Hostia!—Quae Coeli pandis ostium,—Bella premunt hostilia,—Da robur, fer auxilium.

2. Uni Trinoque Domino,—Sit sempiterna gloria,—Qui vitam sine termino,—Nobis donet in Patria. A.

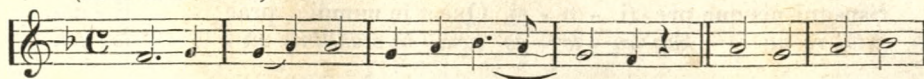
1. O Przenajświętsza Hostyo!—Dla której Niebo nam sprzyja,—Broń od nieprzyjaciół wszelkich,—Dodaj mocy i sił wielkich.

2. Chwała bądź Panu naszemu,—Z Dziewicy narodzonemu,—Ojcu, Duchowi Świętemu,—Bogu w Trójcy Jedynemu. Amen.

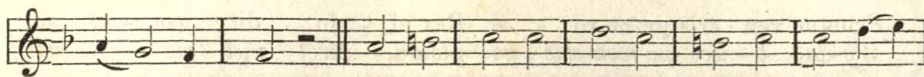
82. Tantum ergo Sacramentum.

(Przy schowaniu Najśw. Sakramentu.)

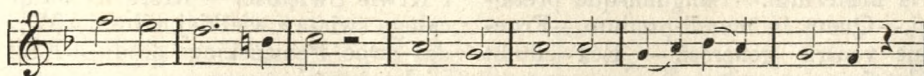
(M. K. T. I. Nr. 47.)

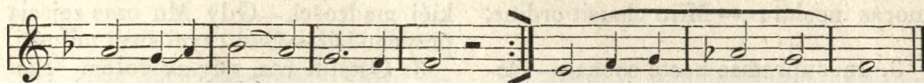
Tantum er - go Sa-cra-men - tum, Ve-ne-re-mur
Przed tak wiel - kim Sa-kra-men - - tem, U - pa - daj - my

cer - nu - i; Et an - ti-qum do - cu - men-tum, No-vo
na twa - rze, Niech u - sta-pią z Te - sta - men-tem: No-wym

ce-dat ri - tu - i; Prae-stet fi-des sup - ple - men-tum,
spra-wom już starzy, Wia - ra bę-dzie sup - ple - men-tem,

Sen-suum de - fec-tu - i. A - - - - - men.
Co się zmy-słom nie zda-rzy.

1. Tantum ergo Sacramentum, — Veneremur cernui; — Et antiquum documentum, — Novo cedat ritui; — Praestet fides supplementum, — Sensuum defectui.

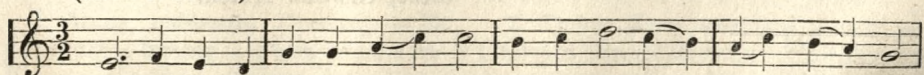
2. Genitori, Genitoque, — Laus et jubilatio, — Salus, honor, virtus quoque, — Sit et benedictio. — Procedenti ab utrôque, — Compar sit laudatio. Amen.

1. Przed tak wielkim Sakramentem, — Upadajmy na twarz, — Niech ustąpią z testamentem: — Nowym sprawom już starzy, — Wiara będzie supplementem, — Co się zmysłom nie zdarzy.

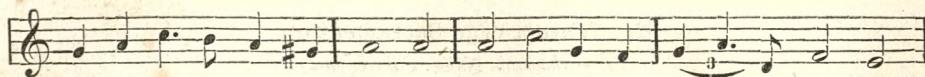
2. Ojciec z Synem niech to sprawi, — By Mu dzięki zabrzmiała, — Niech Duch Święty błogosławi, — By się Jego moc stała, — Niech nas nasza wiara stawia, — Gdzie jest wieczna cześć chwała. Amen.

83. Pange lingua. (Sław języku.)

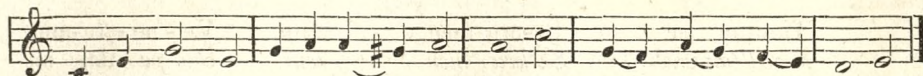
(M. K. T. Nr. 48.)

Pan-ge lin-gua glo-ri - o - si Cor-po-ris my - ste - ri - um:
Sław je-zy - ku chwa-le - bne - go Cia - ła i Krwie świę - to - ści,

San-gui-nis-que pre-ti-o-si, Quem in mundi prae-ti-um,
Któ-re na o-kup-ca-le-go świa-ta z wielkiej mi-ło-sci,

Fructus ven-tris ge-ne-ro-si, Rex ef-fu-dit gen-ti-um.
Wy-dał o-woc pa-nień-skie-go pło-du, Król wiel-mo-żno-sci.

1. Pange lingua gloriosi, — Corporis misterium: — Sanguinisque pretiosi, — Quem in mundi pretium, — Fructus ventris generosi, — Rex effudit Gentium.

2. Nobis datus, nobis natus, — Ex intacta Virgine, — Et in mundo conversatus, — Sparso verbi femine, — Sui moras incolatus, — Miro clausit ordine.

3. In supremæ nocte coenæ, — Recumbens cum fratribus, — Observata lege plene, — Cibis in legalibus, — Cibus turbæ duodenæ, — Se dat suis manibus.

4. Verbum caro, panem verum, — Verbo carnem efficit: — Fitque sanguis Christi merum, — Et si sensus deficit, — Ad firmandum cor sincerum, — Sola fides sufficit.

5. Tantum ergo Sacramentum, — Veneremur cernui, — Et antiquum documentum, — Novo cedat ritui: — Praestet fides supplementum, — Sensum defectui.

6. Genitori, Genitoque, — Laus et jubilatio, — Salus, honor, virtus quoque, — Sit et benedictio: — Procedenti ab utroque, — Compar sit laudatio. Amen.

1. Sław jęzvk chwałebnego Ciała i Krwie Świętości — Które na okup całego świata z wielkiej miłości — Wydał owoc Panińskiego płodu, — Król wielmożności.

2. Nam jest dany, nam się zrodził, — Z czystych Panny wnętrzości, i po świecie sięjąc, chodził — Ziarno Boskiej mądrości, — Gdy Mu czas zejścia przychodził. — Cud czyni swęj miłości.

3. Ostatni raz, gdy za stołem — Siedząc z Apostołami, — Wieczerezając z nimi spolem, — Zakon wprzód z obrządkami — Wypełniwszy, wszystkim kołem — Dał się swemi rękami.

4. Słowo, co się Ciałem stało, — Słowem swém chleb prawdziwy — Przemienia w Swe własne ciało, — Wino w Krwi napój żywy! — Coby się zmysłom nie zdało, — Wierz, a bądź nie wątpliwy.

5. *) Przed tak wielkim Sakramentem — Upadajmy na twarzy, — Niech ustąpią z Testamentem, — Nowym sprawom już starzy, — Wiara będzie supplementem, — Co się zmysłom nie zdarzy.

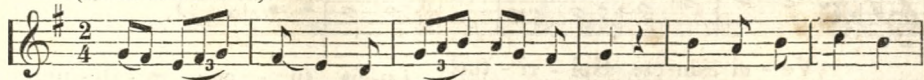
6. Ojciec z Synem niech to sprawi, — By Mu dzięki zabrzmiała, — Niech Duch Święty błogosławi, — By się Jego moc stała; — Niech nas nasza wiara sławi, — Gdzie jest wieczna cześć, chwała! Amen.

*) Te dwie ostatnie strofy: „Przed tak wielkim Sakramentem” i „Ojciec z Synem” śpiewają się powszechnie przy schowaniu Najświęt. Sakramentu.

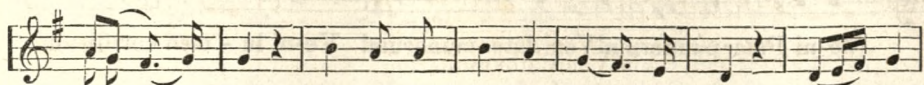
84. Jesu dulcis. (Jezu słodkie.)

(W czasie processyi z Najświętszym Sakramentem.)

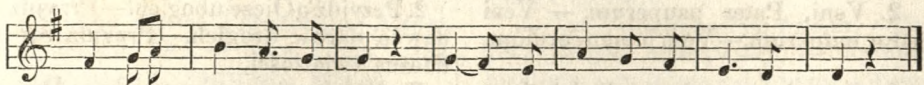
(M. K. T. I. Nr. 49).

Je - su! dul - cis me - mo - ri - a, Dans ve-ra cor-dis
Je - zu-sa słod - kie wspo-mnie - nie, Da - je ser - cu

gau - di - a, Sed su-per mel et o - mni - a, E - jus
po-cie-sze - nie, Lecz nad miód i wszyst - ko słod - sza Je - go

dul-cis prae-sen-ti - a. E - jus dul - cis prae-sen-ti - a.
o - be - cność naj-droż-sza. Je - go o - be-cność naj-droż-sza.

1. Jesu dulcis memoria,—Dans vera cordis gaudia,—Set super mel et omnia,—Ejus dulcis praesentia.

2. Nil canitur suavius,—Auditor nil jucundius,—Nil cogitatur dulcius,—Quam Jesus Dei Filius.

3. Jesu spes poenitentibus,—Quam pius es petentibus,—Quam bonus Te quaerentibus,—Sed quid invenientibus?

4. Jesu, dulcedo cordium,—Fons vivus, lumen mentium,—Excedens omne gaudium,—Et omne desiderium.

5. Nec lingua valet dicere,—Nec littera exprimere,—Expertus potest credere,—Quid sit Jesum diligere.

6. Jesu Rex admirabilis,—Et triumphator nobilis,—Dulcedo ineffabilis,—Totus desiderabilis.

7. Mane nobiscum Domine,—Et nos illustra lumine,—Pulsa mentis caligine,—Mundum replens dulcedine.

1. Juzusa słodkie wspomnienie,—Daje sercu pocieszenie;—Lecz nad miód i wszystko słodsza,—Jego obecność najdroższa.

2. Nic do śpiewania miłszego,—Nic dla słuchu wdzięczniejszego,—Nic w myśl nie wchodzi lepszego,—Jak Jezus Syn Boga mego.

3. Nadziejo pokutujących,—Jezu ucieczko proszących!—Takeś dobry szukającym,—Cóż dopiero znajdującym?

4. Jezu serdeczna słodkości,—Źródło żywe dusz jasności,—Przewyższasz wszelkie radości.—Wszelkie żądze i lubości.

5. Ani język to wymówi,—Ani piśmo to wysłowi;—Ten powie co mógł spróbować,—Co jest Jezusa miłować?

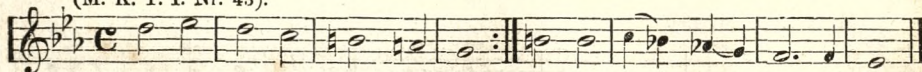
6. Jezu Królu dziwnej chwały,—I zwyciężco okazały,—Słodkości niewymówiona,—Miłości nienasycona!

7. Dobry Jesu mieszkaj z nami,—Obsypuj Twemi darami;—Oddaliwszy dusz ciemności,—Nie oddalaj Twój światłości;—Jezu bądź błogosławiony,—Na wiek wieków nieskończony.

85. Veni Sancte.

(PROZA O DUCHU ŚWIĘTYM.)

(M. K. T. I. Nr. 43).

Ve - ni San-cte Spi - ri - tus! Lu-cis tu - ae ra - di - um:
Et e - mit - te coe - li - tus,

Ve-ni Pater pauperum! Veni dator munerum! Ve-ni lu - men cor-di-um.

1. Veni Sancte Spiritus,—Et emitte coelitus,—Lucis tuae radium.

2. Veni, Pater pauperum, — Veni dator munerum,—Veni lumen cordium.

3. Consolator optime,—Dulcis hospes animae,—Dulce refrigerium.

4. In labore requies,—In aestu temperies,—In fletu solatium.

5. O lux beatissima,—Repte cordis intima,—Tuorum fidelium.

6. Sine tuo numine, — Nihil est in homine,—Nihil est innoxium.

7. Lava quod est sordidum,—Riga quod est aridum,—Sana quod est saucium.

8. Flecte quod est rigidum,—Fove quod est frigidum,—Rege quod est devium.

9. Da Tuis fidelibus,—In te confidentibus,—Sacrum Septenarium.

10. Da virtutis meritum,—Da salutis exitum,—Da parenne gaudium. A.

1. Zstąp Duchu Przenajświętszy!—Spuść nam jak najgorętszy,—Promień Twojej miłości.

2. Przyjdź o Ojczy ubogich!—Przyjdź dawco darów drogiego,—Przyjdź serdeczna światłości.

3. Wdzięczny pocieszycielu,—Drogi nasz przyjacielu,—Słodka nasza ochłodo.

4. Tyś w pracach odpocznienie,—W upałach ugaszenie,—Miła w smutku swoboda.

5. O Najświętsza Światłości! — Oświeć swe głębokości,—Ludu twego wiernego.

6. Boć bez Twojej dzielności,—Nic w ludzkiej nieczemności,—Nie masz nic porządnego.

7. Więc oczyść co szpetnego,—Skrop, co w nas jest oschłego,—Uzdrów co niezdrowego.

8. Skrusz co zatwardziałego,—Rozgrzej co oziębłego,—Sprostuj co jest błędnego.

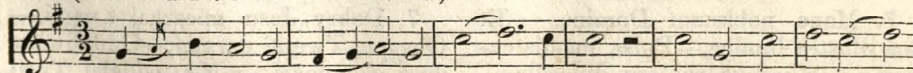
9. Użycz nam w Cię wierzącym,—I w Tobie ufającym,—Siedmiu darów światłości.

10. Pomnóż w cnotach zasługę,—Daj zbawienia wysługę,—Daj zapłatę w wieczności.

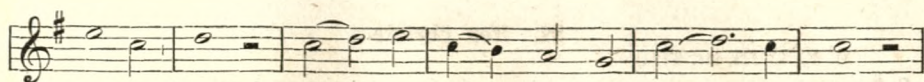
86. Veni Creator.

(HYMN O DUCHU ŚWIĘTYM.)

(M. K. T. I. Nr. 42 lub T. III. str. 298.)

Ve - - ni Cre - a - tor Spi - ri - tus, Men-tes tu - o - rum
Przy - bądź Du - chu Stworzycie - lu, Dusze ludzkich Na - u - czy-

vi - si - ta, Im - ple su - per-na gra - ti - a,
cie - lu, Racz ła - ską swą ob - da - rzyć,

Quae tu cre - a - sti pec - to - ra. A - - - - men.
Serca któ-reś ra - czył spra - wić.

1. Veni Creator Spiritus, — Mentestuatorum visita, — Imple superna gratia, — Quae tu creasti Pectora.

2. Qui diceris Paraclitus, — Altissimi donum Dei, — Fons vivus, ignis, Charitas, — Et spiritualis unctio.

3. Tu septiformis munere, — Digitus Paternae dexteræ, — Tu rite promissum Patris, — Sermone ditans guttura.

4. Accende lumen sensibus, — Infunde amorem cordibus, — Infirma nostri corporis, — Virtute firmans perpeti.

5. Hostem repellas longius, — Pacemque dones protinus, — Ductore sic te praevio, — Vitemus omne noxium.

6. Per te sciamus da Patrem, — Noscamus atque Filium, — Te utriusque Spiritum, — Credamus omni tempore.

7. Deo Patri sit gloria, — Ejusque soli Filio, — Cum Spiritu Paraclito, — Nunc et per omne saeculum. Amen.

1. Przybądź Duchu Stworzycielu, — Dusz ludzkich Nauczycielu, — Racz łaską swą obdarzyć, — Serca któreś raczył sprawić.

2. Tyś Pocieszycielem zwany, — Darrem Bożym mianowany, — Żywym źródłem i miłością, — Ogniem i duszną światłością.

3. Darów Twoich siedm liczymy, — Palcem Bożym być się wiemy, — Obietnicą jest Ojcowską, — Zdobiąc w nas miłość Synowską.

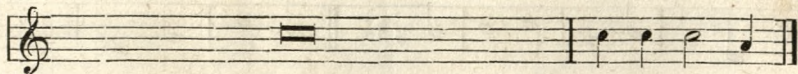
4. Racz dać zmysłom dar światłości, — Pomnażaj w sercach miłości, — A krewkość serca naszego, — Utwierdź mocą Bóstwa swego.

5. Odpędź od nas czarta złego, — Użycz pokoju Twojego, — Aby za twoją obroną, — Złe odeszło inną stroną.

6. Racz nam Ojca Niebieskiego, — Dać poznać, i Syna Jego, — I Ciebie Ducha Świętego, — Od Obu pochodzącego.

7. Bogu Ojcu Wszechmogącemu, — Synowi zmartwychwstałemu, — Iz Duchem Świętym społecznie; — Niech brzmi chwała na wiek wiecznie. A.

Deinde dicit Versum et Orationem:

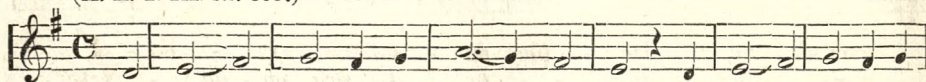
V. Emitte Spiritum tuum et creabuntur, Al - le - lu - ja.
R. Et renovabis faciem terrae, - - - Al - le - lu - ja.

OREMUS.

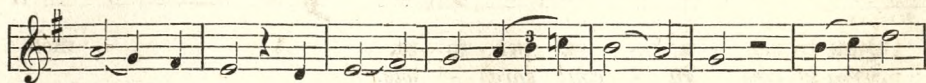
Praesta quaesumus omnipotens et misericors Deus, ut Sanctus Spiritus adveniens, templum nos gloriae tuae, dignanter inhabitando, perficiat. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

87. Rex Christe.

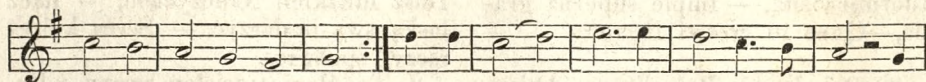
(M. K. T. III. str. 311.)

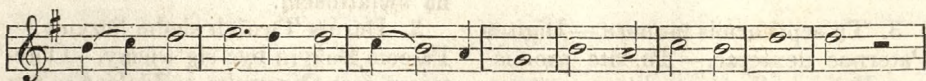
Rex Chri - ste pri-mo - ge - ni - te A - gnel - le De-i
Di - vi - ni - ta - tis Ho - sti - a, Ae - ter - ni Patris

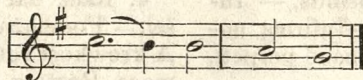
my - sti - ce, Vir-tu - tum Fons, Vi - ta, Mun - di
Vic - ti - ma. Om - ni - um plas - ma - tor Mun - di

Ca-ro vi - - - va. Tu - o nos Cor - po - re re - fi - ce, Sa-
Re-stau-ra - - - tor.

cro - que San-gui-ne a - blu - e, Sor-des no-strae cul-pae,

Je - su Chri-ste.

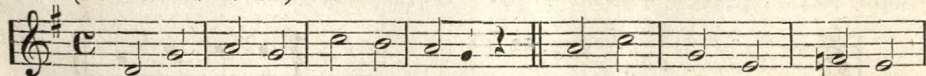
1. Rex Christe primogenite, — Agnelle Dei mystice, — Virtutum Fons, Vita, — Mundi Caro viva.

2. Divinitatis Hostia, — Aeterni Patris Victima. — Omnium plasmator: — Mundi Restaurator.

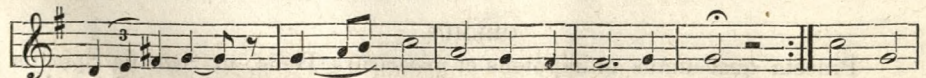
3. Tuo nos Corpore refice, — Sacroque Sanguine ablue, — Sordes nostrae culpae, — Jesu Christe. Amen.

88. Lauda Sion.

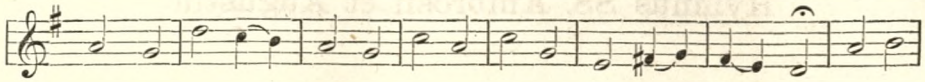
(M. K. T. III. str. 312.)

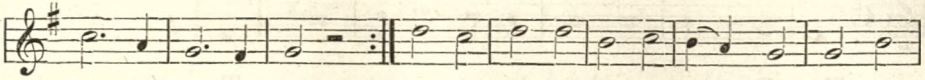
1. Lau-da Si-on Sal-va-to-rem, lau-da Du-cem et Pa-
2. Quan-tum po-tes, tan-tum au-de, qui-a ma-jor o-mni

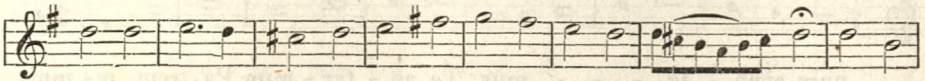
sto - rem, in hy-mnis et can-ti - cis. 3. Lau-dis
lau - de, nec lau-da - re suf-fi - cis. 4. Quem in

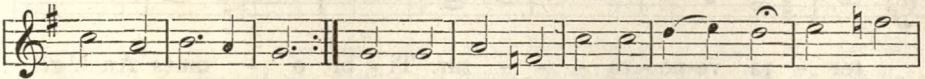
the - ma spe - ci - a - lis: Pa - nis vi - vus et vi - ta - lis, ho - di -
sa - crae men - sa coe - nae, tur - bae fra - trum du - o de - nae: Datum

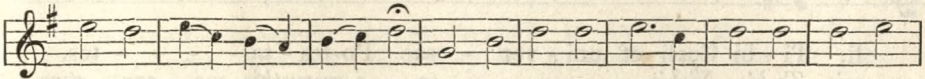
e pro - po - ni - tur. 5. Ec - ce pa - nis An - ge - lo - rum, fac - tus
non am - bi - gi - tur. 6. In fi - gu - ris prae - si - gna - tur, cum I -

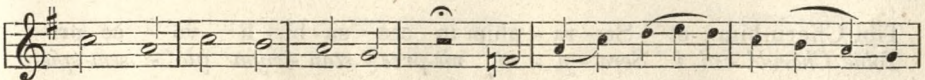
ci - bus vi - a - to - rum: ve - re pa - nis fi - li - o - - - rum, non mit -
sa - ac im - mo - la - tur: Agnus Paschae de - pu - ta - - - tur: da - tur

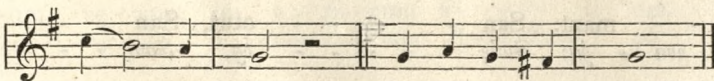
ten - dus ca - ni - bus. 7. Bo - nae Pa - stor, pa - nis ve - re, Je - su
man - na pa - tri - bus. 8. Tu qui cun - cta scis et va - les, qui nos,

no - stri mi - se - re - re; tu nos pa - sce, nos tu - e - re, tu nos
pa - scis hic mor - ta - les; tu - os i - bi com - men - sa - les, co - hae -

bo - na fac vi - de - re in ter - ra vi - - - -
re - des et so - da - les fac san - cto - rum

ven - ti - um. A - - - - - men.
ci - vi - um. (vel) Al - le - lu - - - ja.

Uwaga. Sposób śpiewania tego hymnu jest kilkoraki: zamieszczony zaś tu, zdaje się być najużywanym i praktycznym.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudamus. (Ciebie Boże chwalimy.)

(M. K. T. III. str. 314).

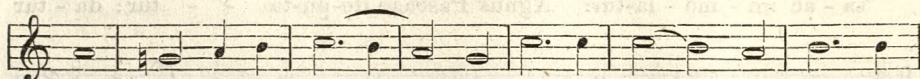
Chór.

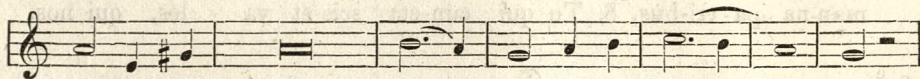
Te De - um lau - da - - - mus, Te Do - mi -
Ciebie, Bo - że, chwa - li - my, Cie - bie Pa -

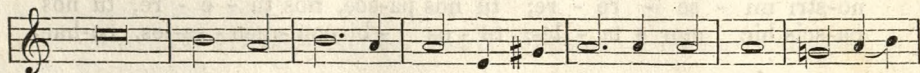
num confi - te - - - mur. Te ae - ter - num Pa - trem, o - mnis
nem być wy - zna - wa - my. Tobie Ojcu wie - kui - ste - mu, wszys - tek

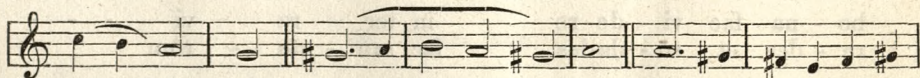
ter - ra ve - ne - ra - - - tur. Ti - bi o - mnes An - ge -
ziem - ski o - krag cześć od - da - wa. To - bie wszy - scy A - nio - ło -

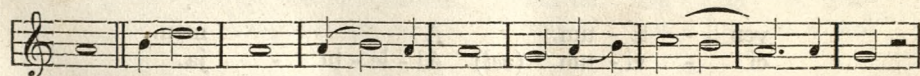
li, Ti - bi Coeli et uni - ver - sae Po - tes - ta - - - tes.
wie, To - bie Niebio - - - - sa i wszystkie mo - car - stwa.

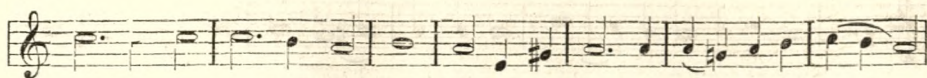
Tibi Cheru - bim et Se - ra - phim in ces - sa - bi - li vo - ce pro -
Tobie Cherubi - ni i Sera - fi - ni, nie - prze - stan - nym gło - sem śpie -

cla - - mant: San - - - - ctus, San - - - -
- - wa - ją: Świę - - - - ty, Świę - - - -

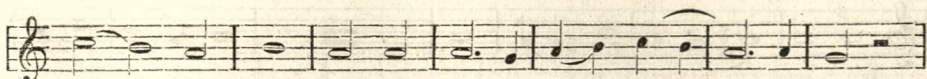
ctus, San - ctus, Do - mi - nus De - us Sa - - - ba - oth.
ty, Świę - ty, Pan Bóg Za - - stę - pów.

Ple-ni sunt coe - li et ter - ra Ma - je - sta - tis glo - ri - ae Tu - -
Peł - ne sa - nie - bio - sa i zie - mia Ma - je - sta - tu chwa - ły Two - -

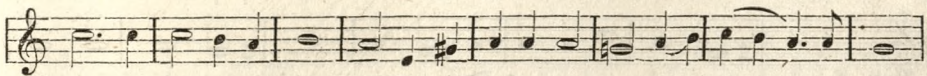
ae. Te glo - ri - o - sus. A - po - sto - lo - rum Cho - rus, Te
jéj. Cie - bie prze - śła - wny chór A - po - stol - ski, Cie -

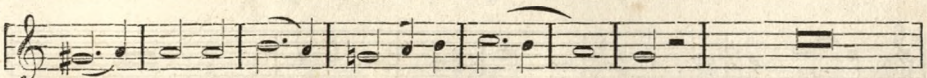
Pro - phe - ta - rum lau - da - bi - lis nu - - - me - rus.
bie chwa - le - bny po - - czet pro - - roc - ki.

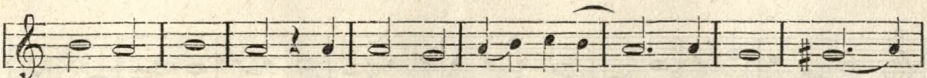
Te Martyrum can - di - da - tus lau - dat e - xer - ci - tus.
Ciebie świetne woj - sko chwa - le - bnych Męczenników wy - śła - wia.

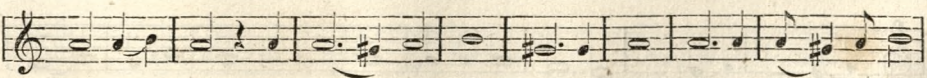
Te per or - bem ter - ra - rum, sancta confi - te - tur Ec - cle - si - a.
Ciebie po wszyst - kim świe - cie świę - ty ko - ściół wy - zna - wa.

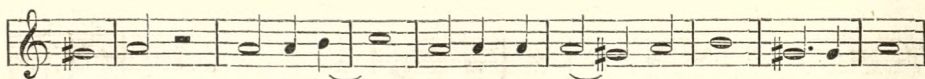
Pa - trem im - men - sae ma - je - sta - - - tis. Venerandum
Oj - ca nie - zmiernie - go Ma - je - sta - - - tu. Chwalebnego téż i

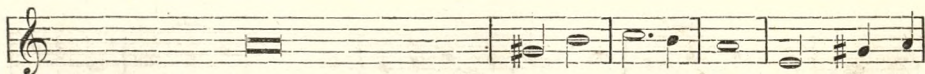
tu - um ve - rum, et u - ni - cum Fi - - - li - um. San -
prawdzi - we - go a jednorodzo - nego Sy - na Twa - go i

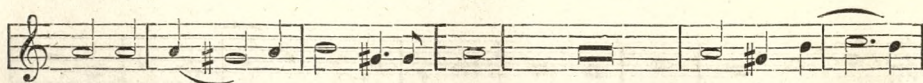
ctum quo - que Pa - ra - cli - tum Spi - ri - tum. Tu Rex glo - ri - ae
Du - cha Świę - te - go pocie - szycie - la. Tyś jest Król chwały, o

Chri - ste. Tu Pa - - tris sem-pi-ter - nus es Fi - li - us.
Chry - ste. Ty Oj - - ca wiecznym je - - steś Sy - nem.

Tu ad liberandum suscep - - tu-rus ho-mi-nem, non hor-ru-
Ty mając wziąć człowieczeństwo dla zbawie - nia na - sze - go, nie brzydzi-łeś

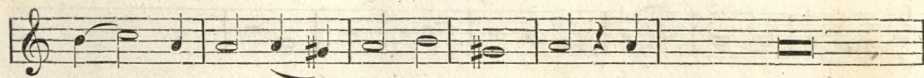
i - sti, Vir - gi-nis u-te-rum. Tu devicto mor-tis, a-cu-le-
się w Panięńskim żywocie mieszka - niem. Ty skruszywszy żą-dło śmier -

o, a - pe - ru - i - sti cre-den-ti-bus re - gna Coe - lo - rum. Tu ad
ci, o - two - - rzy - łeś Kró-le - stwo niebieskie wie - rzą - cym. Ty na

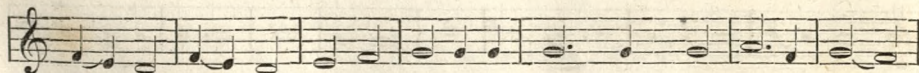
dexteram De - i se-des in glo - ri - a Pa - tris. Ju-dex
prawicy Bo - żej sie - dzisz w chwa - le Ojca Twe-go. A wie-

cre - de-ris es - se ven - tu - rus, Te ergo quaesumus, tuis
rzy - my temu iż przyjdiesz nas są - dzić, Przeto prosimy Cię, racz pora-

fa-mulis, subve-ni, quos praeci-o-so Sanguine re - de - mi - sti. Ac-
to - wać słu - gi Two - je krwią od - ku - pio - ne. i

ter - na fac cum San-ctis tu-is, in glo - ri - a nume-ra -
racz nas z Twoimi Świę - ty-mi chwały wiecznej obdarzeniem o - pa -

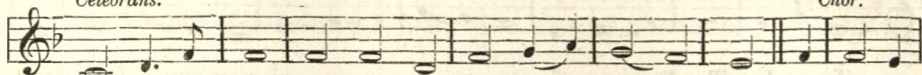
Celebrans i Chór.

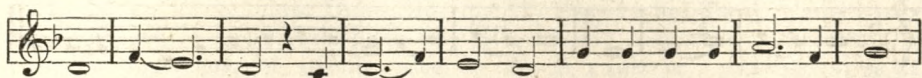
ri. Sal-vum fac po - pu-lum tu - um, Do - - mi-ne,
trzyć. Zbaw-że lud Twój Pa - - - nie,

Celebrans.

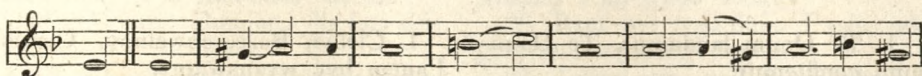
Chór.

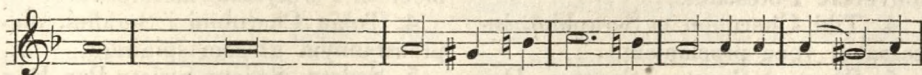
et be-ne - dic hae-re - di - ta - ti tu - - ae. Et re -
i racz bło-go-sławić dzie-dzi - ctwu Two - je - - mu. A rządź

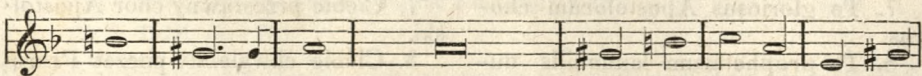
ge e - os, et ex - tol - le il - los us-que in ae - ter-
je i pod - wyż - szaj je aż na wie-

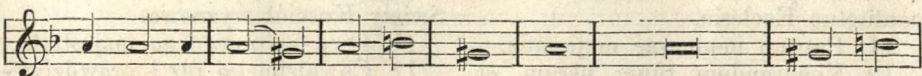
num. Per sin - gu - los di - es be-ne - di-ci-mus
ki. Na ka - - - żdy dzień bło - go-sła - wie - my

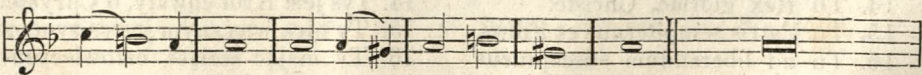
Te. Et laudamus Nomen Tu - um in sae - cu-lum, et in sae - cu-
Cię. I chwalimy Imię Two - je na wie - ki, i na wie - -

lum sae - cu - li. Dignare, Domine, di - e i - sto si - ne
ki wie - ków. Racz nas tego dnia, Pa-nie, od

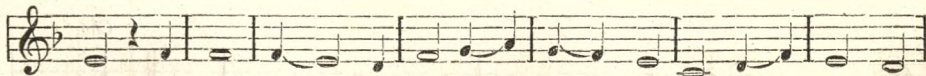
pecca - to nos cu - sto - di - re. Miserere no - stri
grzechu wszel-kie - go u - wol - nić. Zmiłuj się nad na - mi

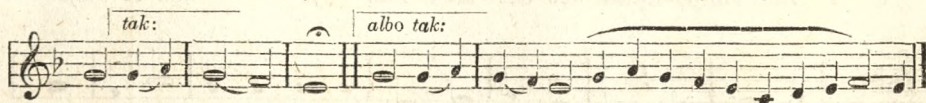
Do - mi - ne, mi-se - re - re no - stri. Fiat misericordia tua
Pa - - nie, zmi - łuj się nad na - mi. Uczyń miłosierdzie

Do - mi-ne, su - per nos, quem ad - mo-dum spe - ra - vi-mus in
Pa - nie, nad na - mi, którzy od po-czątku w Tobie nadzieję pokłada-

Te. In Te Do - mi - ne, spe - ra - vi: non con - fun-dar
my. W Tobie Pa - nie, nadzieję po - lo - żył: nie daj - że mnie

in ae - ter - num. in ae - ter - - - - - num.
na wieczne pochanbienie. na wie - czne po - - - - - chanbienie.

1. Te Deum laudamus, Te Domi-num confitemur.

2. Te aeternum Patrem, omnis ter-ra veneratur.

3. Tibi omnes Angeli, tibi coeli et universae Potestates.

4. Tibi Cherubim et Seraphim, in-cessabili voce proclamant.

5. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Do-minus Deus Sabaoth.

6. Pleni sunt coeli et terra maje-statis gloriae Tuae.

7. Te gloriosus Apostolorum cho-rus.

8. Te prophetarum laudabilis nu-merus.

9. Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

10. Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia.

11. Patrem immensae majestatis.

12. Venerandum tuum verum, et unicum Filium.

13. Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

14. Tu Rex gloriae, Christe.

15. Tu Patris sempiternus es Filius.

16. Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horuisti Virginis ute-rum.

1. Ciebie, Boże, chwalimy, Ciebie Panem być wyznawamy.

2. Tobie Ojcu wiekuistemu, wszy-stek ziemski okrąg cześć oddawa.

3. Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie niebiosa i wszystkie mocarstwa.

4. Tobie Cherubini i Serafini, nie-przestannym głosem śpiewają.

5. Święty, Święty, Święty Pan Bóg Zastępów.

6. Pełne są niebiosa i ziemia maje-statu chwały Twojej.

7. Ciebie przesławny chór Apostol-ski.

8. Ciebie chwalebny poczet Proro-cki.

9. Ciebie świetne wojsko chwaleb-nych Męczenników wysławia.

10. Ciebie po wszystkim świecie Święty Kościół wyznawa.

11. Ojca niezmiernego majestatu.

12. Chwalebnego też i prawdziwe-go a jednorodzonego Syna Twego.

13. I Ducha Świętego pocieszyciela.

14. Tyś jest Król chwały, o Chryste.

15. Ty ojca wiecznym jesteś synem.

16. Ty mając wzięść człowieczeń-stwo nasze dla zbawienia naszego, nie brzydziłeś się w Panińskim żywocie mieszkaniem.

17. Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna Coelorum.

18. Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

19. Judex crederis esse venturus.

20. Te ergo quaesumus, famulis tuis subveni, quos praetioso sanguine redemisti.

21. Aeterna fac cum sanctis tuis, in gloria numerari.

22. Salvum fac populum Tuum, Domine, et benedic haereditati Tuae.

23. Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

24. Persingulos dies benedicimus Te.

25. Et laudamus Nomen Tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.

26. Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.

27. Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

28. Fiat misericordia tua, Domine super nos, quemadmodum speravimus in Te.

29. In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum.

17. Ty skruszywszy żądło śmierci, otworzyłeś królestwo niebieskie wierzącym.

18. Ty na prawicy Bożej siedzisz w chwale Ojca Twego.

19. A wierzymy temu, iż przyjdiesz nas sądzić.

20. Przeto prosimy Cię, racz poratować sługi Twoje krwią Twoją odkupione.

21. I racz nas z Twoimi Świętymi chwały wiecznej obdarzeniem opatrzyć.

22. Zbawże lud Twój, Panie i racz błogosławić dziedzictwu Twojemu.

23. A rządz je i podwyższaj je aż na wieki.

24. Na każdy dzień błogosławimy Cię.

25. I chwalimy Imię Twoje na czas wieczny i na wieki wieków.

26. Racz nas tego dnia, Panie, od grzechu wszelkiego uwolnić.

27. Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami.

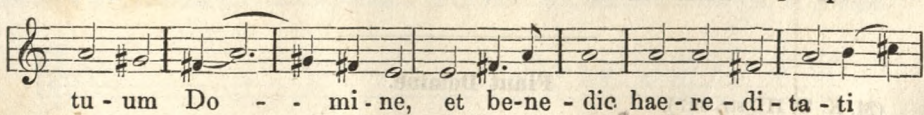
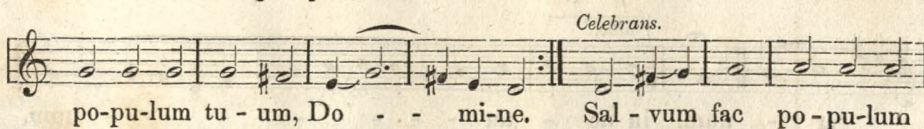
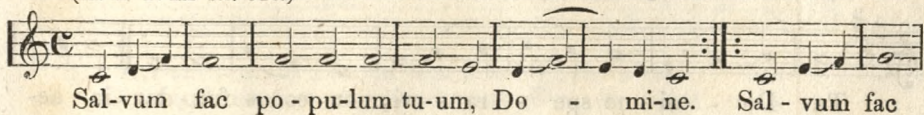
28. Uczyń miłosierdzie, Panie, nad nami, którzy od początku w Tobie nadzieję pokładamy.

29. W Tobiem Panie, nadzieję położył: nie dajże mnie na wieczne pohaniebienie.

Salvum fac.

które zwykło się śpiewać przy zakończeniu Nabożeństw w Uroczystości większego rzędu.

(M. K. T. III str. 321.)

Uwaga. Dwie pierwsze części, śpiewa naprzód *Celebrans*, które chór powtarza. Po trzecim razie powtórzenia przez *Celebransa Salvum fac*, (w wyższym tonie), Chóry śpiewają w dalszym ciągu *Et rege eos, etc.*

Chór.

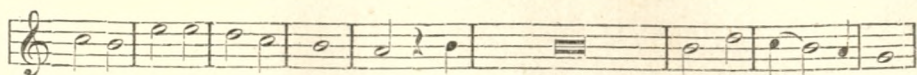
tu - - ae. Et re - ge - e - os, et ex - tol - le,
ill-os usque in ae - ter-num. Per sin - gu - los di - - es,
be-ne - di - ci-mus te, Et laudamus Nomen tu - um in sae - cu-
lum, et in sae - cu - lum sae-cu - li. Dignare Domine, di-e, i' - sto
(nocte ista)
si - ne pec-ca - to nos cu - sto - di - re. Miserere no - stri
Do - mi - ne, mi - se - re - re no - stri. Fiat misericordia tua,
Do - mi-ne su - per nos, quem admodum spe-ra - vi-mus in Te. In
Te Do - mi-ne spe - ra - vi: non con - fun-dar in ae-
ter - num. in ae - ter - - - - - num.

Fiant Domine.

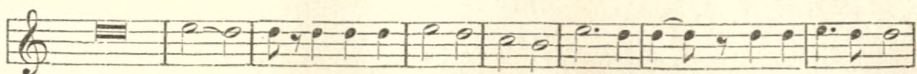
(M. K. T. III. str. 327).

*Celebrans.**albo: (vel)**Chór. (Coro).*

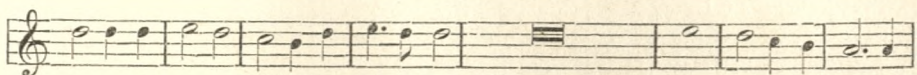
Fi-ant Do - mi - ne. Fi-ant Do - mi - ne o - cu - li tu - i in-ten-

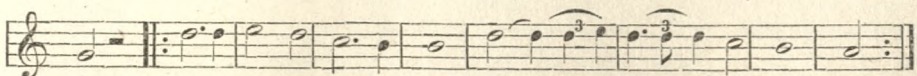
dentes, super regnum i - stud, et super Proceres re - gni i - sti - us,

Regionem i - stam, et omnem Christi-anum po-pu-lum, Sa-pi-en-ti-am,

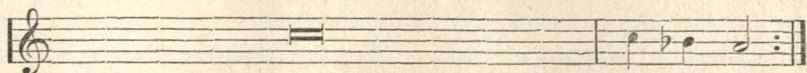
pacem et chari - tatem, et omni-a, quae nobis nosti es - se neces - sa - ri -

a, Clemens et propi - ti - us no - bis tri-bue - re di - gne - ris.

Fiant Dómine óculi tui intendéntes, super régnum istud, et super proceres regni istius, regionem istam, et omnem Christianum populum, sapientiam, pacem et charitatem, et omnia, quae nobis nosti esse necessaria, — Clemens et propitius nobis tribuere digneris.

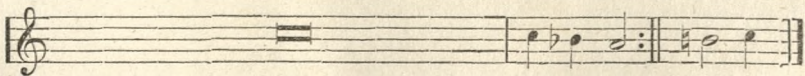
W nabożeństwie dziękczynném, po odśpiewaniu *Te Deum laudamus* celebrans intonuje:

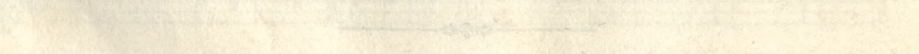
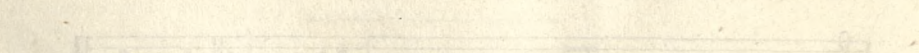
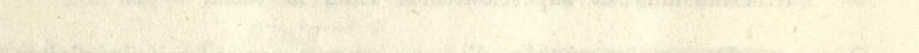
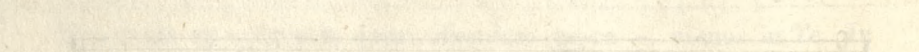
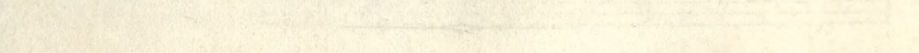
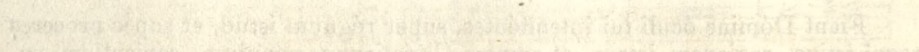
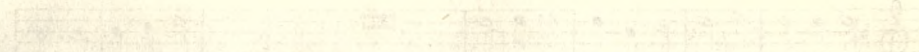
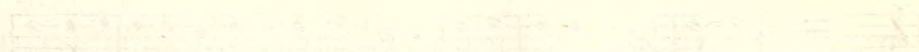
V. Benedicamus Patrem cum Filio et Spiritu San - cto.

R. Laudemus et superexaltemus Eum in saecu - la.

OREMUS. Deus, cujus misericordiae non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae Majestati Tuae pro collatis donis gratias agimus, Tuam semper Clementiam exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

V. Divinum auxilium manet semper nobis - cum. R. A-men.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

OFFICIUM DEFUNCTO

IV.

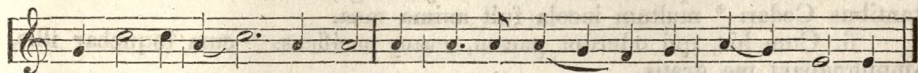
OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur in Choro vel in Domo defuncti, in die depositionis et aliis diebus, pro temporis opportunitate et Ecclesiarum consuetudine. In die vero depositionis, et tertio, septimo, et anniversario, duplicantur Antiph.

Et in fine Psalmorum dicitur: **Requiem aeternam dona eis Domine. Et lux perpetua luceat eis.** *Etiamsi pro uno tantum fiat Officium.*

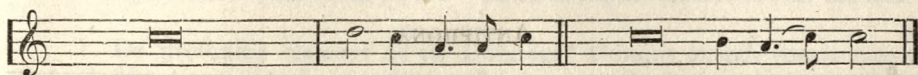
Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab Antiphona.

Pla-cé-bo Dó - mi - no, in re - gi - ó - - ne vi - vó - rum.

PSALMUS 114.

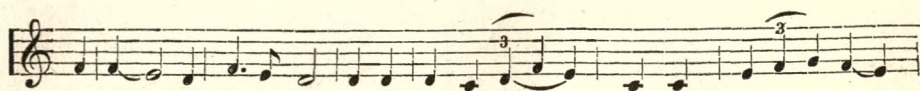

Diléxi, quóniam exaudiet Dó-mi-nus: * vocem oratiónis me - ae.

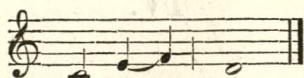
1. Diléxi, quóniam exaudiet Dóminus: * vocem oratiónis meae.
2. Quia inclinavit aurem suam mihi: et in diébus meis invocabo.
3. Circumdederunt me dolores mortis: * et pericula inferni invenerunt me.
4. Tribulatióem et dolórem invéni: et nomen Dómini invocavi.
5. O Domine, libera animam meam: * misericors Dominus et justus, et DEUS noster miserétur.
6. Custodiens parvulos Dóminus: * humiliatus sum, et liberavit me.
7. Convértere anima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefecit tibi.
8. Quia eripuit animam meam de morte: * óculos meos a lacrymis pedes meos a lapsu.
9. Placébo Dómino: * in regióné vivorum.
10. Réquiem aetérnam: * dona eis Dómine.
11. Et lux perpétua: * luceat eis.

Antiphona. Placébo Dómino, in regione vivórum.

ANTIPHONA.

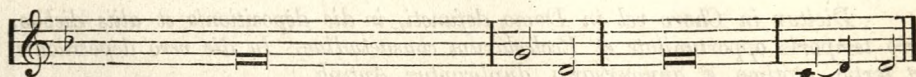

Hei mi - hi Dó-mi-ne, quia in - co-la - tus me-us pro - lon-

ga - tus est.

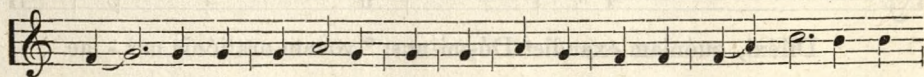
PSALMUS 119.

Ad Dóminum, cum tribularer clama-vi: * et exaudi - vit me.

1. Ad Dominum, cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.
 2. Domine libera animam meam a labiis iniquis: * et a lingua dolosa.
 3. Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: * ad linguam dolósam?
 4. Sagittae potentis acutae: * cum carbónibus desolatóriis:
 5. Heu mihi quia, incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.
 6. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.
 7. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
 8. Et lux perpetua: * luceat eis.
- Antiphona.* Hei mihi Domine, quia incolatus meus prolongatus est.

ANTIPHONA.

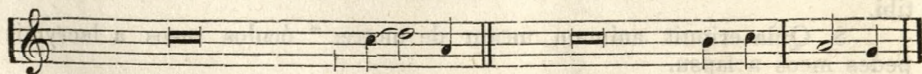

Dó - mi-nus cu-stó-dit te ab om-ni ma-lo: cu - stó-di-at

a - ni - mam tu - am Dó-mi - nus.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in mon - tes, * unde véniet auxi-li - um mi - hi.

1. Levavi oculos meos in montes: * unde veniet auxilium mihi.
2. Auxilium meum a Domino: * qui fecit coelum et terram.

3. Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet, qui custodit te.

4. Ecce non dormitabit, neque dormiet: * qui custodit Israel.

5. Dominus custodit te, Dominus protectio tua: * super manum dexteram tuam.

6. Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

7. Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

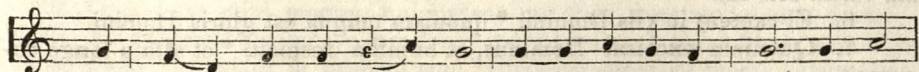
8. Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

9. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

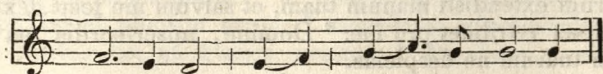
10. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat, animam tuam Dominus.

ANTIPHONA.

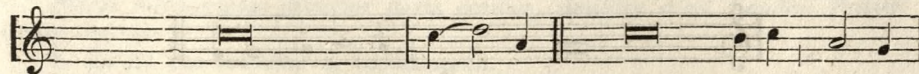

Si i - - ni-qui - ta - tes ob - ser-va-ve-ris, Dómi - ne,

Dó-mi-ne, quis su - sti - né-bit?

PSALMUS 129.

De profúndis clamavi ad te, Dó - mine: Dómine exaudi vocem me-am.

1. De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine exaudi vocem meam.

2. Fiant aures tuae intuentes: * in vocem deprecationis meae.

3. Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?

4. Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

5. Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

6. A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Domino.

7. Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

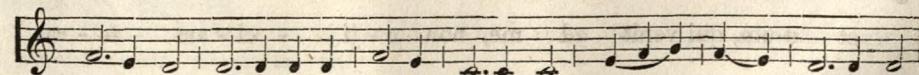
8. Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.

9. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

10. Et lux perpetua: * luceat eis.

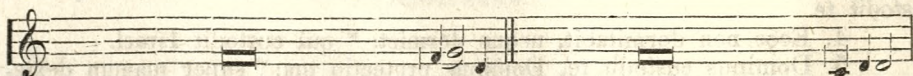
Antiphona. Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

ANTIPHONA.

O-pe-ra ma-num tu - a-rum, Dómi-ne, ne de - - spi-ci - as.

PSALMUS 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde me-o: * quóniam exaudisti verba oris me-i.

1. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam exaudisti verba oris mei.

2. In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

3. Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

4. In quacunque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

5. Confiteantur tibi Domine omnes Reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

6. Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

7. Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

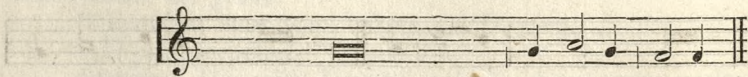
8. Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

9. Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias.

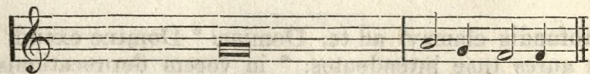
10. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

11. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Opera manuum tuarum Domine ne despicias.

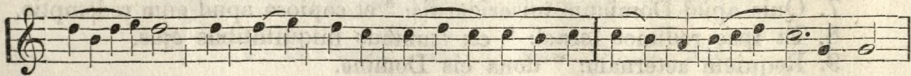

V. Audiui vocem de coelo dicentem mi-hi:

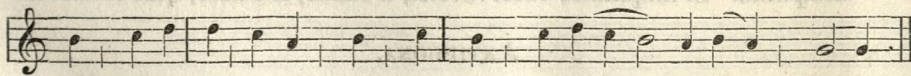

R. Beati mortui, qui in Dómino mo-ri-ún-tur.

ANTIPHONA.

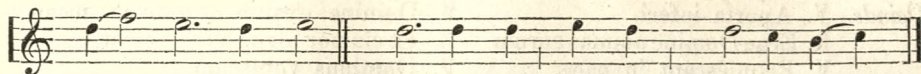

O - mne, quod dat mi-hi Pa - ter, ad me ve - niet:

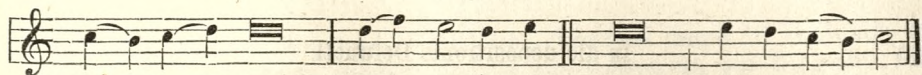

et e-um, qui venit ad me, non e - jí - - ci - am fo - ras.

Canticum Beatae Virginis Mariae.

Ma - gni - fi - cat * a - ni - ma me - a Dó-mi - num.

Et ex - ultavit spi - ri - tus me - us * in Deo salu - ta - ri - me - o.

1. Magnificat * anima mea Dominum.
2. Et exultavit spiritus meus: * in Deo salutari meo.
3. Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
4. Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericordia ejus a progenie in progenies: * timentibus eum.
6. Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.
7. Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.
8. Esurientes implevit bonis: * et divites, dimisit inanes.
9. Suscepit Israel puerum suum: * recordatus misericordiae suae.
10. Sicut locutus est ad Patres nostros: * Abraham et semini ejus in saecula.

11. Requiem aeternam dona eis Domine: * et lux perpetua, luceat eis.

Antiphona. Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: et eum, qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptae dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes. **Pater noster** *secreto.*

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

PSALMUS 145.

1. Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: * psallam Deo meo, quamdiu fuero.

2. Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.

3. Exhibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

4. Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius: * qui fecit coelum et terram, mare, et omnia, quae in eis sunt.

5. Qui custodit veritatem in saeculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.

6. Dominus solvit compeditos: * Dominus illuminat caecos.

7. Dominus erigit elisos: * Dominus diligit justos.

8. Dominus custodit advenas, pupillum, et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.

9. Regnabit Dominus in saecula, Deus tuus, Sion: * in generationem et generationem. Requiem etc.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus De profundis etc., ut supra. Qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum.

In fine psalmi. Requiem aeternam * dona eis Domine.

Et lux perpetua luceat eis.

Deinde. V. Aporta inferi.

R. Erue Domine animas eorum

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

In die depositionis Defuncti.

OREMUS.

Absolve quaesumus Domine, animam famuli tui N. ut defunctus saeculo, tibi vivat: et quae per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, tu venia misericordissimae pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si fuerit femina, dicatur: animam famulae tuae N. ut defuncta. Idem in sequentibus orationibus observandum.

In die tertio, septimo, et trigesimo, depositionis defuncti.

OREMUS.

Quaesumus Domine, ut animae, famuli tui N. cujus depositionis diem.... commemoramus Sanctorum atque Electorum tuorum largiri digneris consortium; et rorem misericordiae tuae perennem infundas. Per Christum, Dominum nostrum. R. Amen.

In Anniversario die.

OREMUS.

DEUS indulgentiarum Domine, da animae famuli tui, cujus anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si fuerint plures, dicatur: da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum etc.

In die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum.

OREMUS.

Fidelium DEUS omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

V. Requiem aeternam dona eis Domine.

R. Et lux perpetua luceat eis.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

Aliae Orationes diversae pro Defunctis.

Pro summo Pontifice defuncto.

OREMUS.

Deus, qui inter summos Sacerdotes, famulum tuum N. ineffabili tua dispositione connumerari voluisti: praesta quaesumus, ut, qui Unigeniti Filii tui vices in terris gerebat, Sanctorum tuorum Pontificum consortio perpetuo aggregentur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Pro defuncto Episcopo.

OREMUS.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulum tuum, N. Pontificali fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Pro Episcopo Cardinali dicatur: famulum tuum N. Episcopum Cardinalem.
Pro Presbytero Cardinali: Presbyterum Cardinalem, Sacerdotali etc. *Pro Diacono Cardinali dicitur Oratio:* Inclina Domino, quae habetur infra.

Pro defuncto Sacerdote.

OREMUS.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes famulum tuum N. Sacerdotali fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Pro Patre et Matre.

OREMUS.

Deus, qui nos Patrem et Matrem honorare praecepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meae, eorumque peccata dimitte, meque eos in aeternae claritatis gaudio fac videre. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si fit pro pluribus, dicatur: animabus parentum nostrorum. *Si pro Patre tantum dicatur:* animae patris etc.

Pro uno Defuncto.

OREMUS.

Inclina Domine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: ut animam famuli tui, quam de hoc saeculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum ju-beas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Pro una Defuncta.

OREMUS.

Quaesumus Domine, pro tua pietate miserere famulae tuae: et a contagiis mortalitatis exutam, in aeternae salvationis partem restitue. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

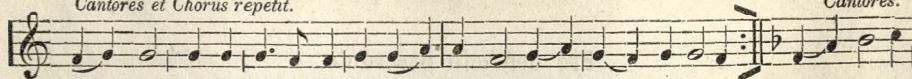
Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus.

OREMUS.

Deus veniae largitor, et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam, ut nostrae congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, Beata Maria, semper Virginiae intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

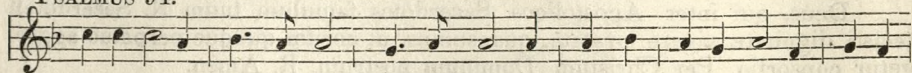
A d M a t u t i n u m.

Invitatorium.

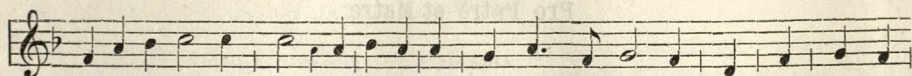
*Cantores et Chorus repetit.**Cantores.*

Re - gem, cu-i ómni-a vi-vunt. Ve-ni-te a - doré-mus. Ve-ni-te,

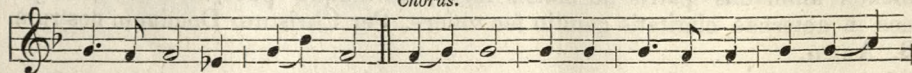
PSALMUS 94.

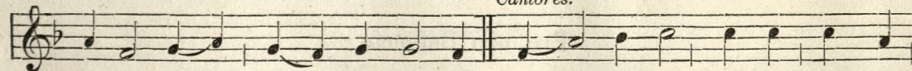
e-xultémus Do-mi-no, ju-bi - le - mus De-o sa-lu - ta-ri nostro:

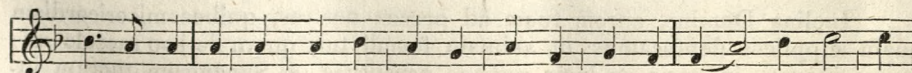
praeoccupemus fa-ciem e-jus in con-fes-si - ó - ne, et in psalmis

Chorus.

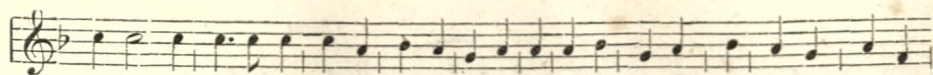
ju - bi - le-mus e - i. Re - gem, cu - i ó - mni-a vi - vunt,

Cantores.

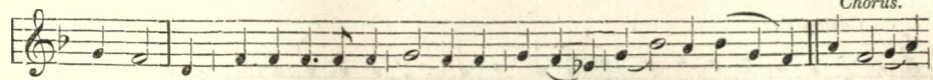
ve - ni - te a - - do - ré-mus. Quo - ni - am De-us ma-gnus

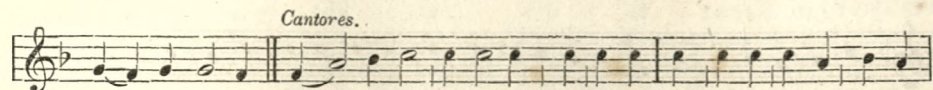
Do-mi-nus, et Rex magnus su-per o-mnes De-os; quo - ni - am non

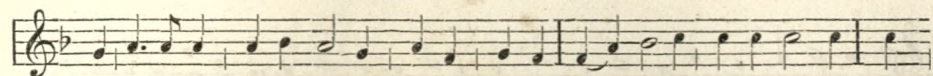
re-pél-let Dóminus plebem suam, quia in manu e-jus sunt omnes fi-nes

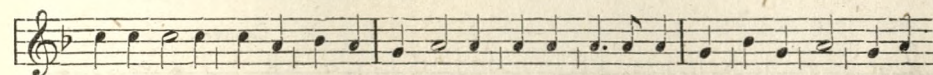
ter-rae: et al-ti-tu-dines mónti-um i - pse cón - spi-cit. Ve-ni-te

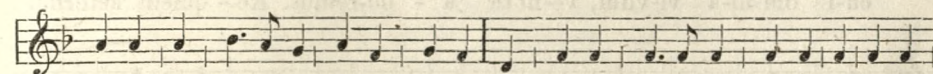
a - do-ré-mus. Quó - niam i - psi-us est ma-re, et i - pse fecit il-lud,

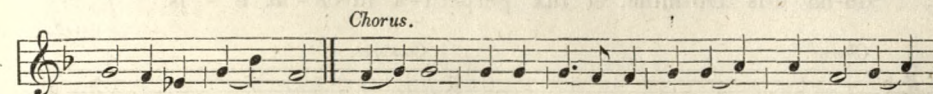
et a-ridam funda-ve-runt manus e-jus: Ve - ni-te a-do-re-mus, et

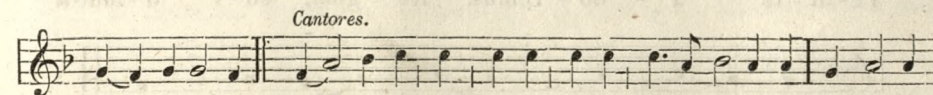
proci-damus an-te Deum; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia

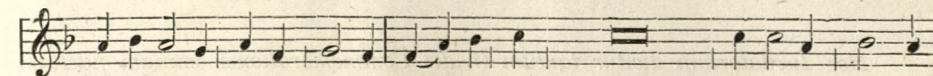
i - pse est Dóminus Deus noster: nos autem populus e-jus, et o-ves

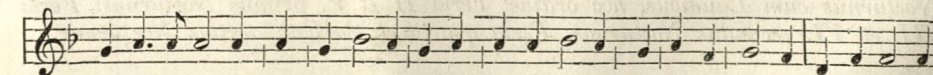
pascu-ae e - jus. Re - gem, cu-i ó-mnia vi-vunt, ve-ni - te

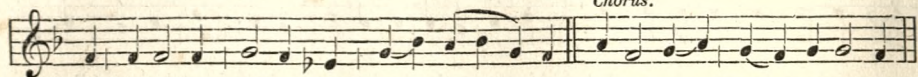
a - dorémus. Ho - di - e, si vo-cem ejus au-di-é-ri-tis, no-li-te

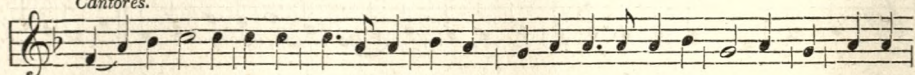
ob-du-ra-re corda vestra, si - cut in exacerbatione secundum di-em

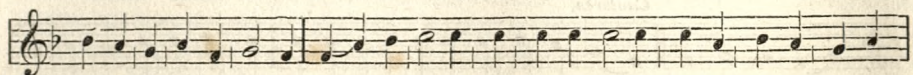
ten-ta-ti-ó-nis in desér-to, u-bi tentavérunt me patres vestri, probavérunt

Chorus.

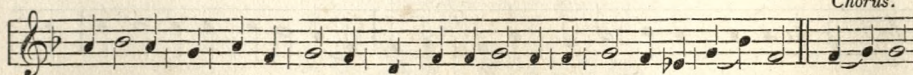
et vi-dérunt ó-pe - ra me - a. Veni - te a - do-ré-mus,

Cantores.

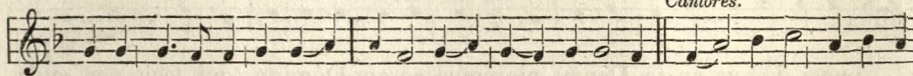
Qua-draginta annis próxímus fu - i ge-ne-ra-ti-o-ni hu-ic, et di-xi:

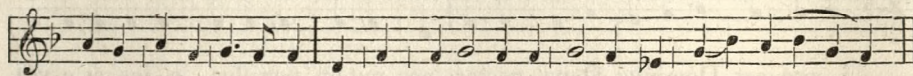
semper hi errant corde: i - psi ve-ro non co-gnovérunt vias me-as, quibus

Chorus.

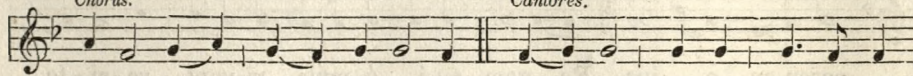
ju-ra-vi in i - ra me-a, si in-tro-ibunt in ré-quiem me - am. Re-gem

Cantores.

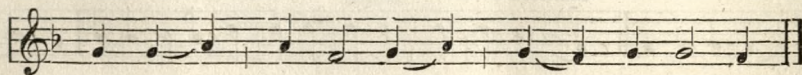
cu-i óm-ni-a vi-vunt, ve-ni-te a - do-rémus. Re - quiem aetérnam

do-na e-is Dó-mine, et lux perpétu-a lú-ce - at e - is.

*Chorus.**Cantores.*

Ve-ni - te a - do - ré-mus. Re - gem, cu - i ó-mni-a

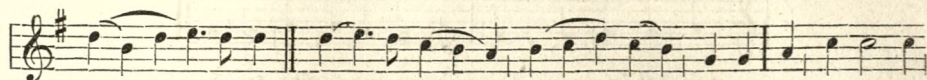
vi - vunt, ve - ni - te a - do - ré - mus.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, et in die depositionis defuncti: quibus diebus dicuntur tres infra scripti Nocturni, et Antiphonae duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unus Nocturnus cum Laudibus, hoc ordine: Feria II. et V. primus Nocturnus: Feria III. et VI. secundus Nocturnus. Feria quarta et Sabbato, tertius Nocturnus.

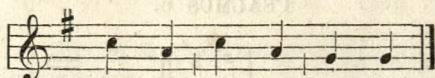
In Primo Nocturno.

Pro Feria secunda et quinta.

ANTIPHONA.

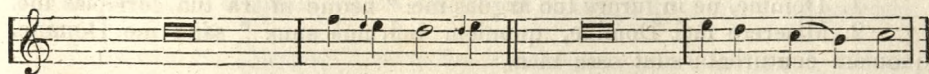

Di - - ri-ge, Dó - mi-ne, De - us me-us, in conspéctu

tu - o vi - am me - am.

PSALMUS 5.

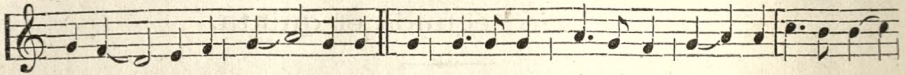

Verba mea auribus pèrcipe Dómine,* intellige cla - mó-rem me - um.

1. Verba mea auribus pèrcipe Domine,* intellige clamórem meum.
2. Intende voci orationis meae: * Rex meus et Deus meus.
3. Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.
4. Mane astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.
5. Neque habitabit juxta, te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos, tuos.
6. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.
7. Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.
8. Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.
9. Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.
10. Quoniam non est in ore eórum veritas: * cor eórum vanum est.
11. Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolose agebant: * judica illos, Deus.
12. Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expélle eos: * quoniam irritaverunt te, Domine.
13. Et laetentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.
14. Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.
15. Domine ut scuto bonae voluntatis tuae,* coronasti nos.
16. Requiem aeternam, * dona eis, Domine.
17. Et lux perpetua, * luceat eis.

Antiphona. Dirige, Domine, Deus meus, in conspectu tuo viam meam.

ANTIPHONA.

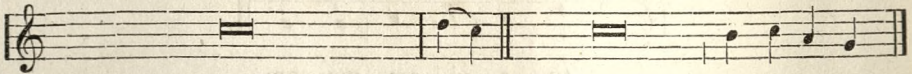

Convér - tere Dó - mi-ne, et é - ri-pe a - nimam me-am: quóni-am

non est in mor - te, qui me-mor sit tu - i.

PSALMUS 6.

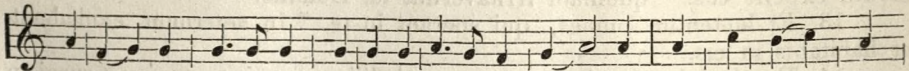

Dómine, ne in furóre tuo arguas me:* neque in ira tua corri-pias me.

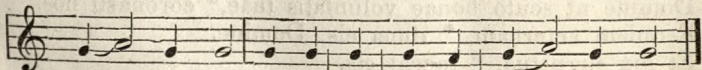
1. Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripas me.
2. Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
3. Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine, usquequo?
4. Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.
5. Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem, quis confitebitur tibi?
6. Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.
7. Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.
8. Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.
9. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.
10. Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, et erubescant valde velociter.
11. Requiem aeternam, * dona eis Domine.
12. Et lux perpetua, * luceat eis.

Antiphona. Convertere Domine, et eripe animam meam: quoniam non est in morte, qui memor sit tui.

ANTIPHONA.

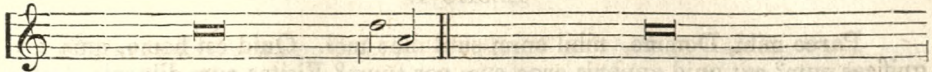

Ne quan-do ra-pi-at ut le-o a-ni-mam me - am: dum non est, qui

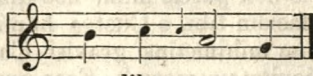

ré - - di - mat, neque qui sal-vum fa - ci - at.

PSALMUS 7.

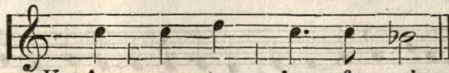

Dómine, Deus meus, in te speravi: * saluum me fac ex ómnibus persequentibus me,

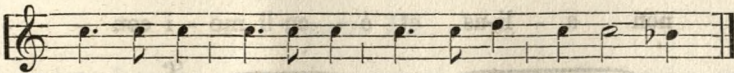

et libe - ra me.

1. Domine, Deus meus, in te speravi: * saluum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.
 2. Ne quando rapiat ut leo animam meam: * dum non est, qui redimat, neque qui saluum faciat.
 3. Domine, Deus meus, si feci istud: * si est iniquitas in manibus meis.
 4. Si reddidi retribuētibus mihi mala: * decida[m] merito ab inimicis meis inanis.
 5. Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat et conculcet in terra vitam meam: * et gloriam meam in pulverem deducat.
 6. Exurge, Domine, in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.
 7. Et exurge, Domine, Deus meus, in praecepto, quod mandasti: * et synagoga populorum, circumdabit te.
 8. Et propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populos.
 9. Iudica me, Domine, secundum iustitiam meam: * et secundum innocentiam meam super me.
 10. Consumetur nequitia peccatorum, et diriges iustum: * scrutans corda et renes Deus.
 11. Iustum adiutorium meum a Domino: * qui salvos facit rectos corde.
 12. Deus iudex iustus, fortis, et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?
 13. Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.
 14. Et in eo paravit vasa mortis: * sagittas suas ardentibus effecit.
 15. Ecce parturit in iustitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.
 16. Lacum, aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.
 17. Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas, ejus descendet.
 18. Confitebor Domino secundum iustitiam ejus: * et psallam nomini Domini Altissimi.
 19. Requiem aeternam: * dona eis, Domine.
 20. Et lux perpetua: * luceat eis.
- Antiphona.* Ne quando rapiat ut leo animam meam; dum non est, qui redimat, neque qui saluum faciat.

V. A por - ta in - fe - ri.

R. E - ru - e Dó-mi-ne a - ni-mas e - ó - rum.

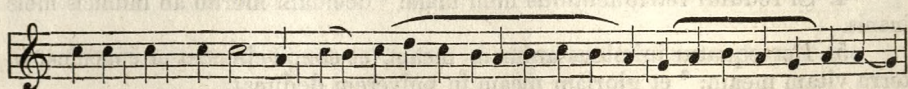
Pater noster: totum secreto. Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo.

LECTIO I.

Parce mihi, Domine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, et subito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam meam? Peccavi, quid faciam tibi, o Custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihi metipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, et quare non auferis iniquitatem meam? Ecce nunc in pulvere dormiam, et si mane me quaesieris, non subsistam.

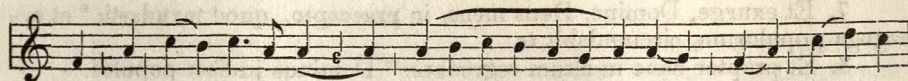
Lectiones terminantur sine Te autem, vel alia conclusione.

Responsorium primum.

Credo, quod Redemptor me - us

vi - - - vit:

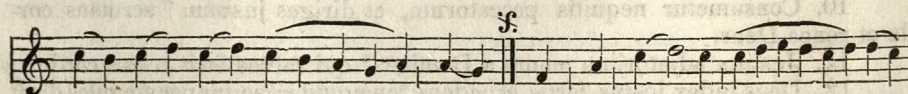

et in no - vis-si - mo

di - - -

e

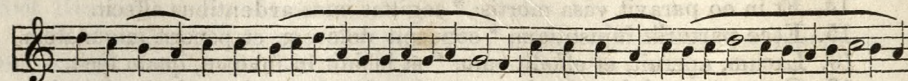
de ter - ra

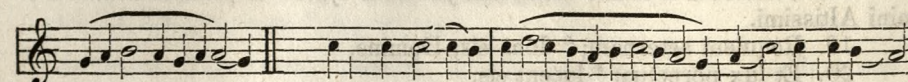
sur - re - ctu - rus

snm:*

Et in car - ne me - - a

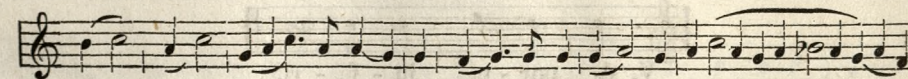

vide - - bo De - - - um, Salvato - rem

me - - - um. V. Quem vi-surus, sum

e - go i - pse,

et non

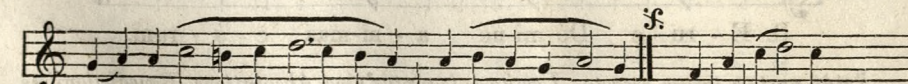
a - li-us

et

ó - cu-li

me - i con - - -

spe -

ctu - ri

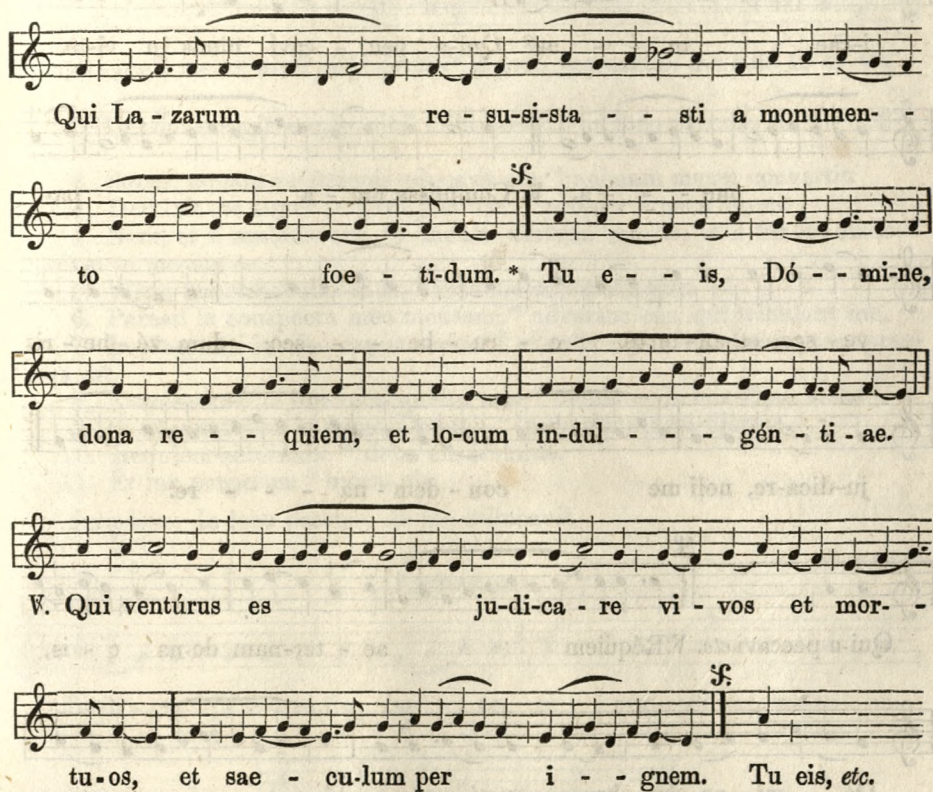
sunt.*

Et in car-ne: etc.

LECTIO II.

Taedet animam meam vitae meae, dimittam adversum me eloquium meum, loquar in amaritudine animae meae. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi, cur me ita judices? Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, et opprimas me, opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt? aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quaeras iniquitatem meam, et peccatum meum scruteris? Et scias, quia nihil impium fecerim; cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere.

Responsorium secundum.

Qui La - zarum re - su-si-sta - - sti a monumen -

to foe - ti-dum.* Tu e - - is, Dó - - mi-ne,

dona re - - quiem, et lo-cum in-dul - - - gén - ti - ae.

V. Qui ventúrus es ju-di-ca - re vi - vos et mor -

tu-os, et sae - cu-lum per i - - gnem. Tu eis, etc.

LECTIO III.

Manus tuae fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu: et sic repente praecipitas me? Memento, quaeso, quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

Responsorium tertium.

Dómi-ne, quando vé - ne-ris ju - dica - - re

ter - ram, u - bi me ab - scon - dam à vul - tu

i-rae tu - - ae? Qui-a pec - cavi nimis in vi-ta

me - - - a. V. Commissa me - a pa-

ve - sco, et an-te te e - ru - be - - sco: dum vé - ne - ris

ju-dica-re, noli me con - dem - na - - - re.

Qui-a peccavi etc. V. Réquiem ae - ter-nam do-na e - is,

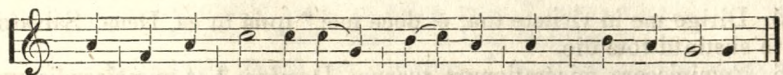
Dó - mi - ne, et lux perpé - tu - a lú - - - - ce-at

e - - - - is. Qui-a pec - - ca-vi etc.

In Secundo Nocturno.

Pro Feria tertia et sexta.

ANTIPHONA.

In lo - co pa-scu-ae i - bi me col - lo-ca-vit.

PSALMUS 22.

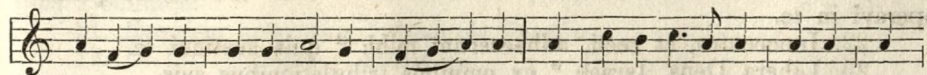

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit,* in loco pascuae ibi me col - lo - ca - vit.

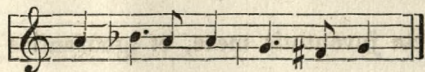
1. Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.
2. Super, aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.
3. Deduxit me super semitas justitiae: * propter nomen suum.
4. Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.
5. Virga tua et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.
6. Parasti in conspectu meo mensam: * adversus eos, qui tribulant me.
7. Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est.
8. Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitae meae.
9. Et ut inhabitem in domo Domini: * in longitudinem dierum.
10. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
11. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. In loco pascuae ibi me collocavit.

ANTIPHONA.

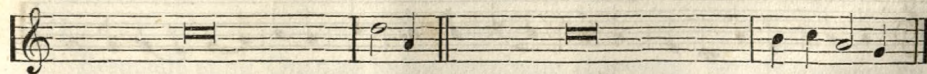

De-lí - cta ju-ven-tú-tis me - ae, et i-gno-rantias me-as ne

me - mí-ne - ris. Dó-mi - ne.

PSALMUS 24.

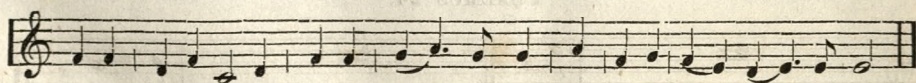

Ad te, Dómine, levavi animam meam.* Deus meus in te confido, non e-rubéscam.

1. Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam.
2. Neque irrideant me inimici mei: * et enim universi, qui sustinent te, non confundentur.
3. Confundantur omnes iniqua agentes: * supervacue.
4. Vias tuas Domine, demonstra mihi: * et semitas tuas edoce me.
5. Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvator meus, et te sustinui tota die.
6. Reminiscere miserationum tuarum Domine: * et misericordiarum tuarum, quae a saeculo sunt.
7. Delicta juventutis meae: * et ignorantias meas ne memineris.
8. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.
9. Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
10. Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.
11. Universae viae Domini, misericordia et veritas: * requirentibus testamentum ejus, et testimonia ejus.
12. Propter nomen tuum Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.
13. Quis est homo, qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.
14. Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus haereditabit terram.
15. Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.
16. Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.
17. Respice in me, et miserere mei: * quia unicus, et pauper sum ego.
18. Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: * de necessitatibus meis erue me.
19. Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.
20. Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt: * et odio iniquo oderunt me.
21. Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.
22. Innocentes, et recti, adhaeserunt mihi: * quia sustinui te.
23. Libera Deus, Israel: * ex omnibus tribulationibus suis.
24. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
25. Et lux perpetua: * luceat eis.

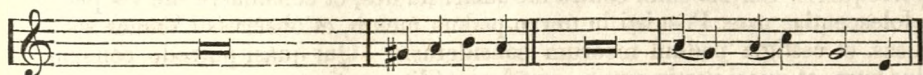
Antiphona. Delicta juventutis meae, et ignorantias meas ne memineris Domine.

ANTIPHONA.

Credo vi-dé - re bo-na Dó - mi - ni in terra vi - vén - tium.

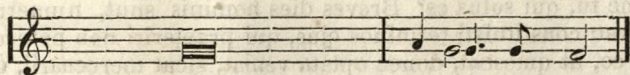
PSALMUS 26.

Dóminus illuminatio mea, et sa-lus me-a,*

quem ti - mé-bo?

1. Dominus illuminatio mea, et salus mea: * quem timebo?
2. Dominus protector vitae meae: * à quo trepidabo?
3. Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.
4. Qui tribulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.
5. Si consistant adversum me castra: * non timebit cor meum.
6. Si exurgat adversum me praelium: * in hoc ego sperabo.
7. Unam petii a Domino, hanc requiram: * ut inhabitem in domo Do-
mini omnibus diebus vitae meae.
8. Ut videam voluptatem Domini: * et visitem templum ejus.
9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum prote-
xit me in abscondito tabernaculi sui.
10. In petra exaltavit me: * et nunc exaltavit caput meum, super inimicos
meos.
11. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: *
cantabo et psalmum dicam Domino.
12. Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei,
et exaudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam,
Domine, requiram.
14. Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.
15. Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, De-
us, salutaris meus.
16. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus
autem assumpsit me.
17. Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam
rectam propter inimicos meos.
18. Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexe-
runt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.
19. Credo videre bona Domini: * in terra viventium.
20. Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et su-
stine Dominum.
21. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
22. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Credo videre bona Domini in terra viventium.V. Cóllocet ^{eum} _{eos} Dóminus cum prin-ci - pi - bus.

R. Cum princípibus pópu - li su - - i.

Pater noster *totum secreto.*

LECTIO IV.

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea, et de-
licta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum?

Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae mae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod coméditur a tineâ.

Responsorium quartum.

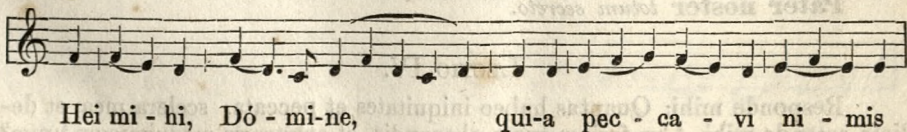

R. Memento me - i De - us, qui-a ventus est vi-ta
me - - a, * Nec a - spi - ciat me visus
hó - - - minis. V. De pro - fún - dis cla-ma - vi ad te,
Dó - - mi-ne, Dó - mi-ne exau-di vocem
me - - am. * Nec a - spi - - ci-at etc.

LECTIO V.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui praeteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii, dies ejus.

Responsorium quintum.

Hei mi - hi, Dó - mi-ne, qui-a pec - ca - vi ni - mis

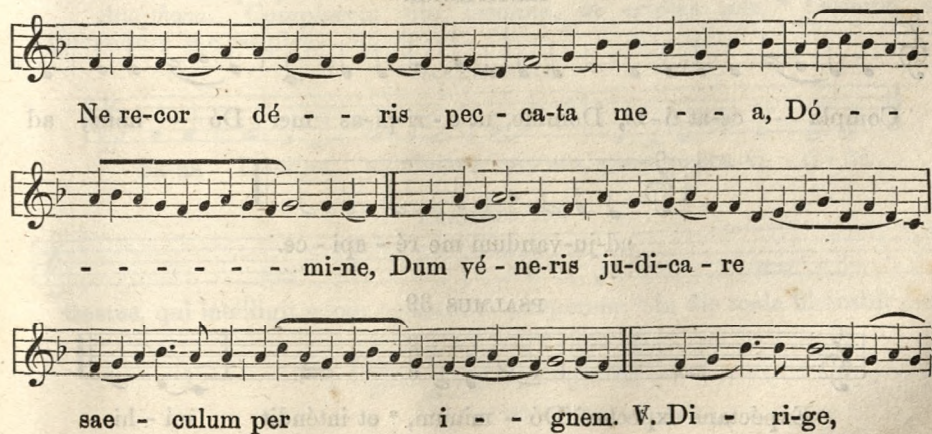

in vi-ta me - a. Quid fa-ci-am mi - ser? u - - bi
fú-gi-am, ni-si ad te, De - us me - us? Mi-se - ré-re
me - i, dum ve - neris in no - vissimo
di - - - e. V. A - - nima me-a tur-ba - ta est val - de,
sed tu, Dó - mi-ne, suc - - cúr-re e - i. Mi-se-re-re etc.

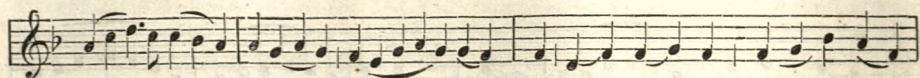
LECTIO VI.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et absandas me, donec pertranseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursus vivat? Cunctis diebus, quibus nunc, milito, expecto, donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

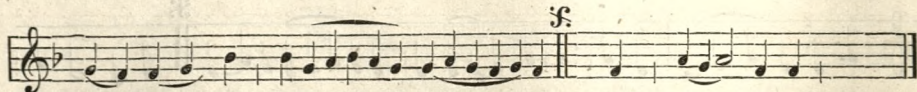
Responsorium sextum.

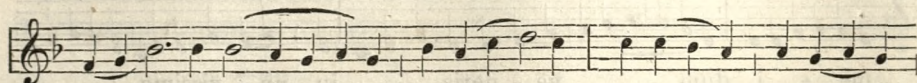
Ne re-cor - dé - - ris pec - ca-ta me - - a, Dó - -
- - - - - mi-ne, Dum vé - ne-ris ju-di-ca - re
sae - culum per i - - gnem. V. Di - ri-ge,

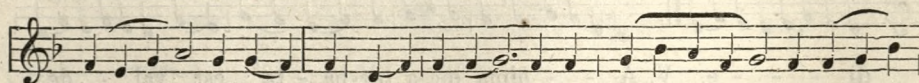
Dó - mine, De - us me - us, in con - spé - ctu tu - - o

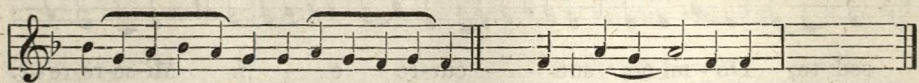
vi - am me - - am. Dum vé - ne-ris etc.

V. Ré - quem aeter - nam do-na e - is,

Dó - - mi-ne, et lux per-pe-tu-a lu - - - ce-at

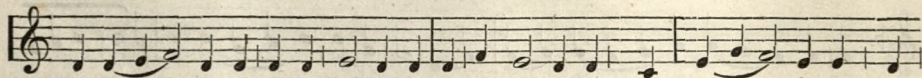

e - - - is. Dum vé - ne-ris etc.

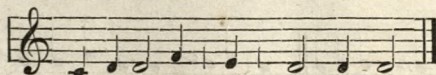
In Tertio Nocturno.

Pro Feria quarta et Sabbato.

ANTIPHONA.

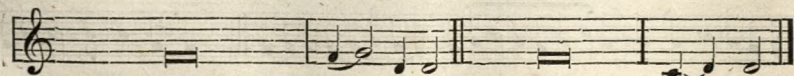

Compla - ce-at ti-bi, Dómine, ut é - rí-pi-as me: Dó - mine, ad

ad-ju-vandum me ré - spi - ce.

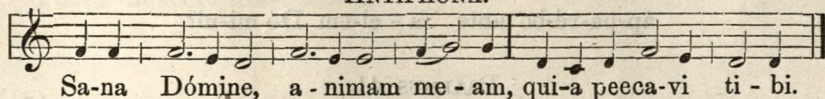
PSALMUS 39.

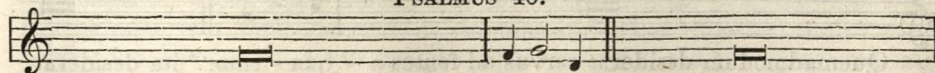
Expéctans expectavi Dó - minum, * et inténdit mi - hi

1. Expectans expectavi Dominum: * et intendit mihi.
 2. Exaudivit preces meas: * et eduxit me de laru miseriae, et deluto faecis.
 3. Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.
 4. Et immisit in os meum canticum novum: * carmen Deo nostro.
 5. Videbunt multi, et timebunt: * et sperabunt in Domino.
 6. Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.
 7. Multa fecisti tu Domine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.
 8. Annuntiavi et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.
 9. Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.
 10. Holocaustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.
 11. In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: *. Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.
 12. Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna: * ecce, labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti.
 13. Justitiam tuam (meam) non abscondi in corde meo: * veritatem tuam, et salutare tuum dixi.
 14. Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam: * à consilio multo.
 15. Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas à me: * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.
 16. Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut viderem.
 17. Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.
 18. Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.
 19. Confundantur, et revereantur simul, qui quaerunt animam meam: * ut auferant eam.
 20. Convertantur retrorsum, et revereantur: * qui volunt mihi mala.
 21. Ferant confestim confusionem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
 22. Exultent et laetentur super te omnes quaerentes te: * et dicant semper; Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
 23. Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus sollicitus est mei.
 24. Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.
 25. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
 26. Et lux perpetua: * luceat eis.
- Antiphona.* Complaceat tibi, Domine, ut eripias me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

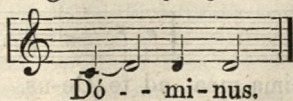
ANTIPHONA.

PSALMUS 40.

Beatus, qui intélligit super egénium et pauperem: * in die mala liberabit eum

1. Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

2. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

3. Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

4. Ego dixi: Domine, miserere mei. * sana animam meam, quia peccavi tibi.

5. Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

6. Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

7. Egrediebatur foras: * et loquebatur in idipsum.

8. Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

9. Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid, qui dormit, non adjiciet, ut resurgat?

10. Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

11. Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

12. In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

13. Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

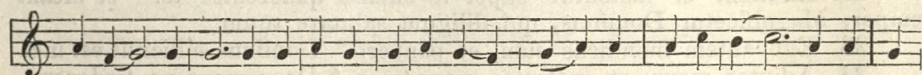
14. Benedictus Dominus, Deus Israel, à saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.

15. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

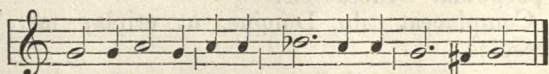
16. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Sana Domine, animam meam, quia peccavi tibi.

ANTIPHONA.

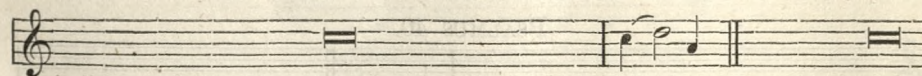

Si - ti - vit a-ni-ma mea ad De-um vi-vum; quando vé - niam, et

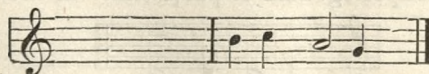

ap-pa-ré-bo ante fa - ci-em Dó-mi-ni?

PSALMUS 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes a - qua - rum: * ita desiderat

anima mea ad te De-us.

1. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

2. Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum: * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?

3. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

4. Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

5. In voce exultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

6. Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

7. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

8. Ad me ipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonim a monte modico.

9. Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.

10. Omnia excelsa tua, et fluctus tui: * super me transierunt.

11. In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.

12. Apud me oratio Deo vitae meae: * dicam Deo: Susceptor meus es.

13. Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affigit me inimicus.

14. Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

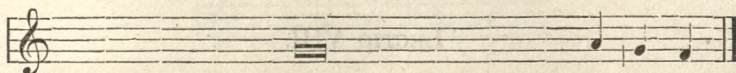
15. Dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? Et quare conturbas me?

16. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

17. Requiem aeternam: * dona eis Domine,

18. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

V. Ne tradas bestiis animas confiten - - tes ti - bi.

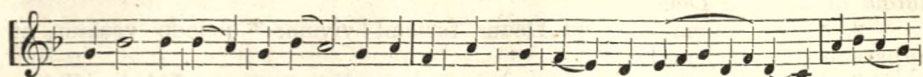
R. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in fi-nem.

Pater noster. *totum secreto.*

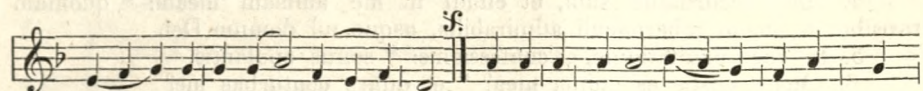
LECTIO VII.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. Non, peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, et pone me, juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, et rursus post tenebras spero lucem. Si sustinero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es; Mater mea, et Soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

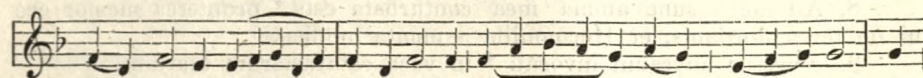
Responsorium septimum.

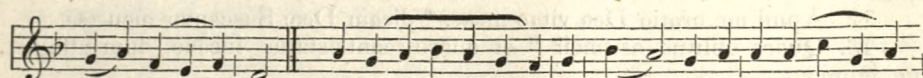
R. Peccantem me quoti - di - e, et non me poe - ni-tén - - tem, ti-mor

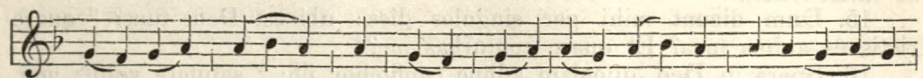
mor - tis contúr - bat me. Quia in infer-no, nul-la est

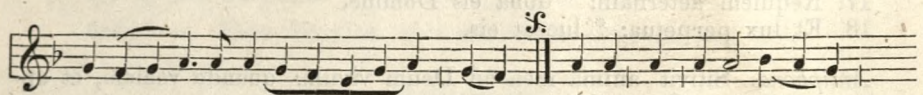
re - dem-ptio, mi-sere-re me - - - i De - us, et

sal - va me. V. Deus, in nó - mi-ne tu-o

sal - vum me fac, et in vir - tù - te tu-a

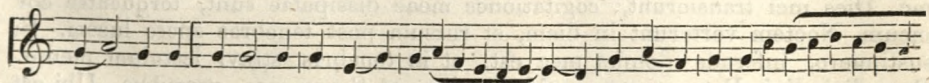

li - - bera me. Quia in infér-no etc.

LECTIO VIII.

Pelli meae, consumptis carnibus, adhaesit os meum, et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos, amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus sum, et rursum circumdabor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius: reposita est haec spes mea in sinu meo.

Responsorium octavum.

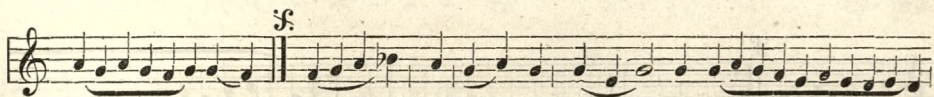
Dó - mine, secundum actum me - - um no-lí me judica - - -

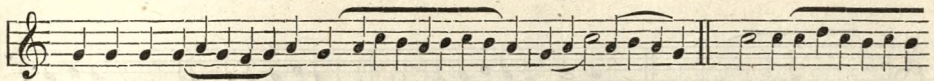
re: ni-hil dignum in conspé - ctu tu - o e - - gi:

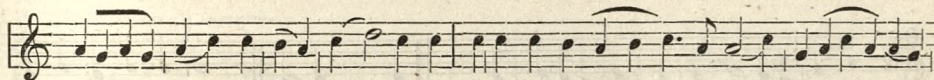
i - de-o dé - pre - - - cor ma - - - je - statem

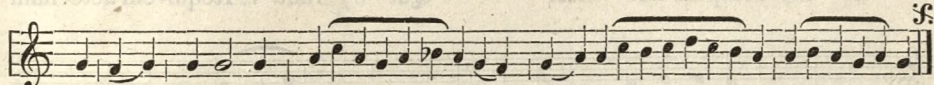
tu - - am. Ut tu, De - us, dé - - leas

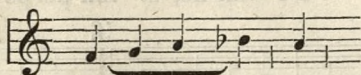
i - niq̄uita - - tem me - am. V. Amplius

la - va-me Dó - mine, ab inju-sti - - ti - a me - a,

et à de-li-cto me - - - o mun-da me.

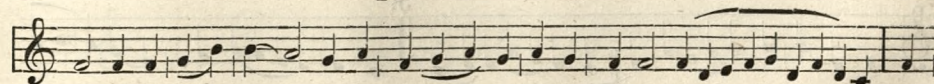

Ut tu etc.

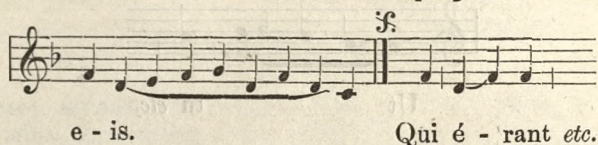
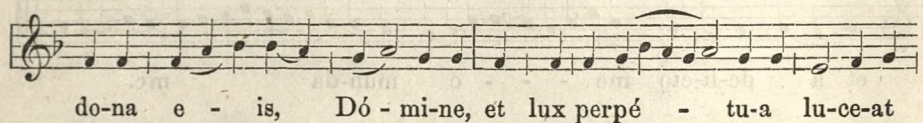
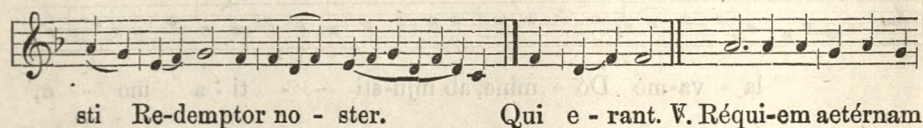
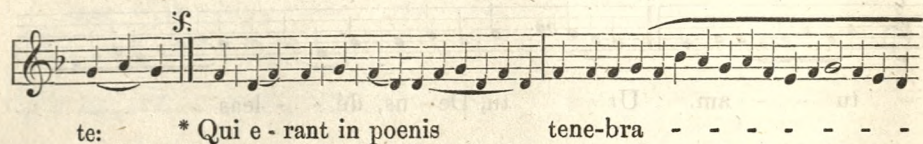
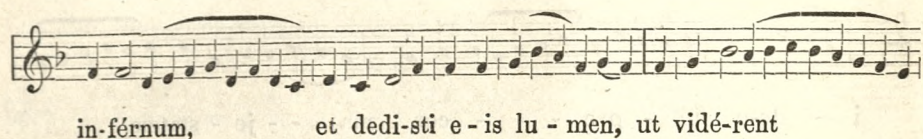
LECTIO IX.

Quare de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem, ne oculos me videret. Fuissem, quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum: antequam vadam, et non revertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine: terram miseriae et tenebrarum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

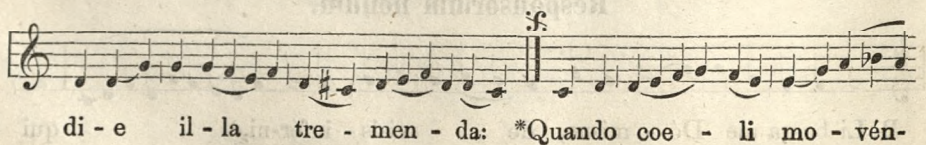
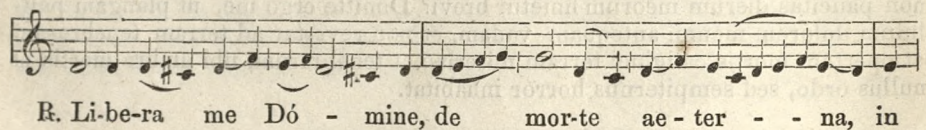
Responsorium nonum.

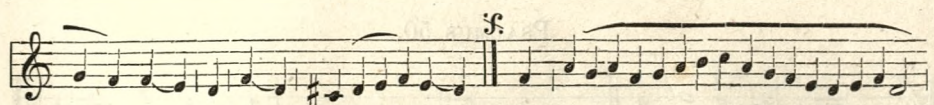

R. Li-be-ra me Dó - mi-ne, de vi-is infér-ni, qui

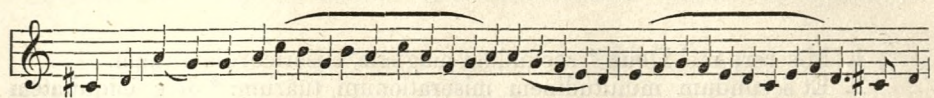

Sequens Responsorium dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

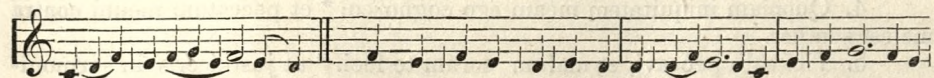

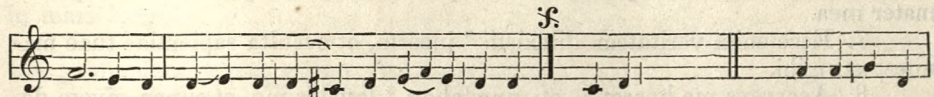
- - di sunt et ter - ra: Dum vé - - - - -

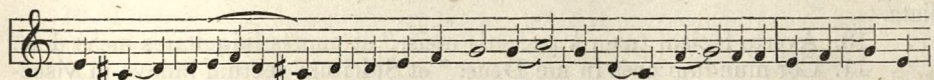
ne-ris ju - di-ca - - - - - re sae - - - - - cu-lum

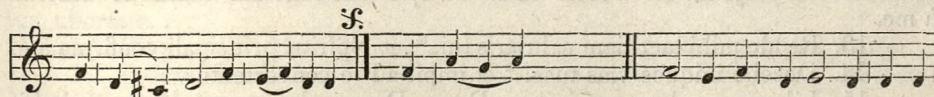
per i - - gnem. V. Tremens factus sum ego, et ti - meo, dum discus-sio

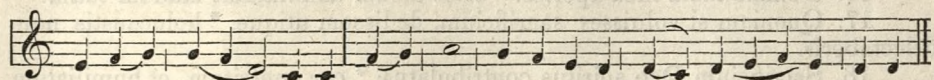
vé-ne-rit, at - que vén - tu - ra i-ra. Quando coeli etc. V. Dies il-la,

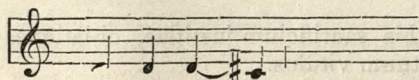
di - es i - - rae, ca-la-mi-ta-tis et mi - se - riae, dies magna

et a - ma-ra val - dè. Dum vé - neris etc. Requiem aeternam dona

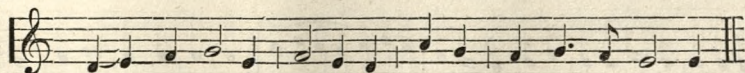
e - is, Dó - mi-ne, et lux perpétu-a lu - ce - at e-is.

Li - be - ra me etc.

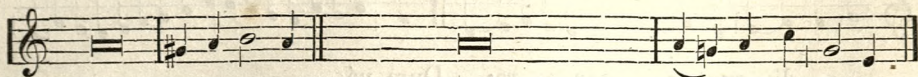
Ad Laudes.

Absolute incipitur. Antiphona.

E - xul-tabunt Dómi-no os-sa hu-mi - li - a - ta.

PSALMUS 50.

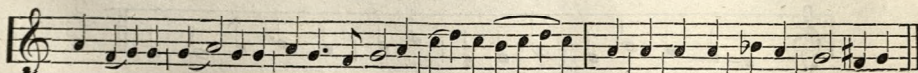

Miserere me-i De-us, * secundum magnam miseri - cor - di-am tu-am.

1. Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam.
2. Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.
3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et à peccato meo munda me.
4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.
5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.
6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.
7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
8. Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.
9. Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam: * et exultabunt ossa humiliata.
10. Averte faciem tuam à peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.
11. Cor mundum crea in me Deus: * et Spiritum rectum innova in visceribus meis.
12. Ne projicias me à facie tua: * et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.
13. Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et Spiritu principali confirma me.
14. Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.
15. Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.
16. Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.
17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.
19. Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.
20. Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.
21. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
22. Et lux perpetua: * luceat eis.

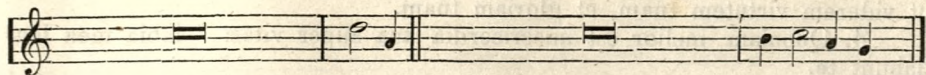
Antiphona. Exultabunt Domino ossa humiliata.

ANTIPHONA.

E-xau-di, Dómine, ora-ti-o-nem meam, ad te omnis caro ve-ni-et.

PSALMUS 64.

Te decet hymnus, Deus in Si-on: * et tibi reddetur votum in Je-ru-sa-lem.

1. Te decet hymnus, Deus in Sion: * et tibi reddetur votum in Jeru-salem.

2. Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

3. Verba iniquorum praevaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.

4. Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

5. Replebimur in bonis domus tuae: * sanctum est templum tuum, mirabile in aequitate.

6. Exaudi nos, Deus, salutaris noster: * spes omnium finium terrae, et in mari longè.

7. Praeparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

8. Turbabuntur Gentes, et timebunt, qui habitant terminos, à signis tuis: * exitus matutini, et vespere delectabis.

9. Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

10. Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est praeparatio ejus.

11. Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus laetabitur germinans.

12. Benedices coronae anni benignitatis tuae: * et campi tui replebuntur ubertate.

13. Pinguescent spectiosa deserti: * et exultatione colles accingentur.

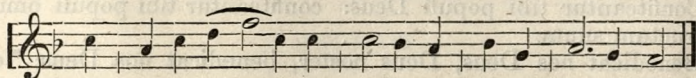
14. Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

15. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

16. Et lux perpetua: * luceat eis.

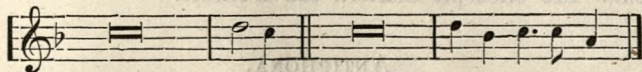
Antiphona. Exaudi Domine orationem meam, ad te omnis caro veniet.

ANTIPHONA.

Me suscep - - pit dexte - ra tu - a, Dó-mi-ne.

PSALMUS 62.

Deus, Deus me-us, * ad te de lu-ce vi-gi-lo.

1. Deus, Deus meus: * ad te de luce vigilo.

2. Sitivit in te anima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea.

3. In terra deserta, et invia, et inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

4. Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

5. Sic benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

6. Sicut adipe, et pinguedine repleatur anima mea: * et labiis exultationis laudabit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

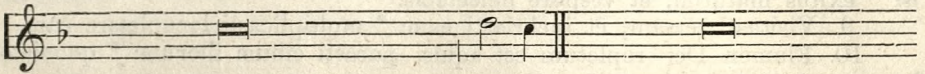
8. Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhaesit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

9. Ipsi verò in vanum quaesierunt animam meam, introibunt in inferiora terrae: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

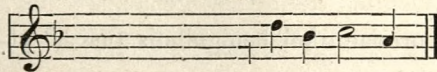
10. Rex verò laetabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur: Requiem aeternam. etc.

PSALMUS 66.

Deus misereatur nostri, et benedicat no-bis: * illuminet vultum suum super

nos, et misere - a-tur no-stri.

1. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

2. Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.

3. Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

4. Laetentur, et exultent Gentes: * quoniam judicas populos in aequitate, et Gentes in terra dirigis.

5. Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

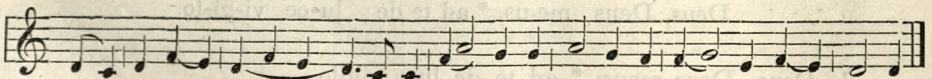
6. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terrae.

7. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

8. Et lux perpetua: * luceat eis.

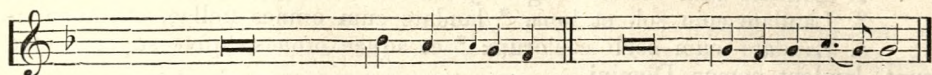
Antiphona. Me suscepit dextera tua Domine.

ANTIPHONA.

A por - ta in - - - fe - ri, e - ru - e Domine, a - ni - mam meam.

Canticum Ezechiae.

Ego dixi: In dimidio di - é-rum meó-rum: * vadam ad portas in-fe - ri.

1. Ego dixi: In dimidio dierum meórum: * vadam ad portas inferni.
2. Quaesivi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.
3. Non aspiciam hominem ultra: * et habitatorem quietis.
4. Generatio mea ablata est, et convoluta est à me: * quasi tabernaculum pastorum.
5. Praecisa est velut à texente vita mea: dum adhuc ordiner, succidit me: * de manè usque ad vesperam finies me.
6. Sperabam usque ad mane: * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.
7. De manè usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.
8. Attenuati sunt oculi mei: * suspicientes in excelsum.
9. Domine, vim patior, responde pro me: * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?
10. Recogitabo tibi omnes annos meos: * in amaritudine animae meae.
11. Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, coorripies me, et vivificabis me: * Ecce in pace amuritudo mea amarissima.
12. Tu autem eruisti animam meam, ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
13. Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.
14. Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.
15. Domine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitae nostrae in domo Domini.
16. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
17. Et lux perpetua: * luceat eis.

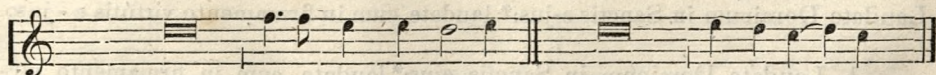
Antiphona. A porta inferi, erue Domine, animam meam.

ANTIPHONA.

Om-nis spi - ri - tus lau - det Dó - mi-num.

PSALMUS 148.

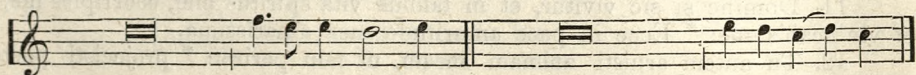

Laudate Dó-mi-num de coe-lis: * laudate eum in ex-cél - sis.

1. Laudate Dominum de coelis: * laudate eum in excelsis.
2. Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.
3. Laudate eum sol, et luna: * laudate eum omnes stellae, et lumen.
4. Laudate eum coeli coelorum: * et aquae omnes, quae super coelos sunt, laudent nomen Domini.
5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.
6. Statuit ea in aeternum, et in saeculum saeculi: * praeceptum posuit, et non praeteribit.
7. Laudate Dominum de terra: * dracones, et omnes abyssi.
8. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quae faciunt verbum ejus.
9. Montes, et omnes colles: * ligna fructifera: et omnes cedri.
10. Bestiae, et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatae.
11. Reges terrae, et omnes populi: * principes, et omnes iudices terrae.
12. Juvenes, et virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.
13. Confessio ejus super coelum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.
14. Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israel, populo appropinquantibus sibi.

Hic non dicitur: Requiem aeternam etc.

PSALMUS 149.

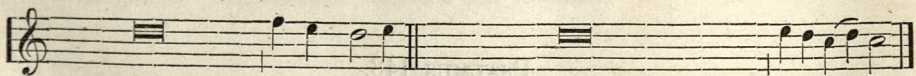

Cantate Dómino can-ti-cum no-vum: * laus ejus in Ecclesi - a sanctó - rum.

1. Cantate Domini canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.
2. Laetetur Israel in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exultent in rege suo.
3. Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psalterio psallant ei.
4. Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.
5. Exultabunt Sancti in gloria: * laetabuntur in cubilibus suis.
6. Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum.
7. Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.
8. Ad alligandos reges eorum in compedibus: * et nobiles eorum in manicis ferreis.
9. Ut faciant in eis iudicium conscriptum: * gloria haec est omnibus Sanctis ejus.

Hic non dicitur: Requiem aeternam etc.

PSALMUS 150.

Laudate Dominum in Sanctis e-jus: * laudate eum in firmamento virtútis e - jus.

1. Laudate Dominum in Sanctis ejus: * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

2. Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

3. Laudate eum in sono tubae: laudate eum in psalterio, et cithara.

4. Laudate eum in tympano et choro: * laudate eum in chordis, et organo.

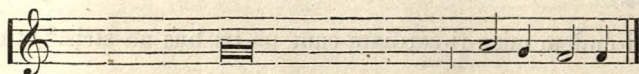
5. Laudate eum in cymbalis bene sonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis Spiritus laudet Dominum.

6. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

7. Et lux perpetua: * luceat eis.

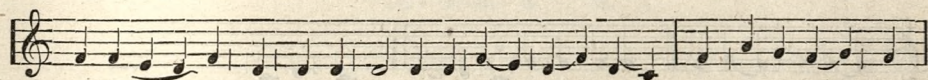
Antiphona. Omnis Spiritus laudet Dominum.

ANTIPHONA.

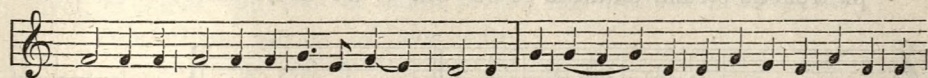

V. Audívi vocem de coelo di - cén-tem mi-hi.
R. Beati mórtui, qui in Dómino mo-ri - un-tur.

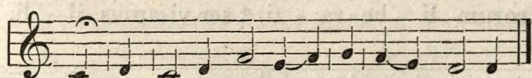
AD BENEDICTUS ANTIPHONA.

Ego sum re-sur-récti - o, et vi - tar: qui credit in me,

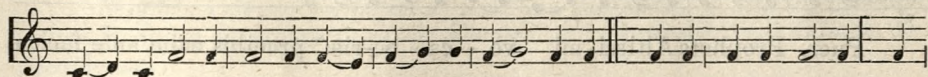
e-tiamsi mor-tuus fu-e-rit, vivet: et o - mis, qui vivit, et credit in

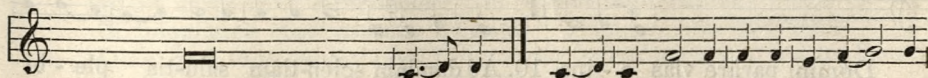
me, non mo-ri - é - tur in ae - ténum.

Canticum Zachariae.

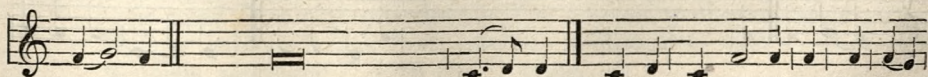
Lucae 1. g.

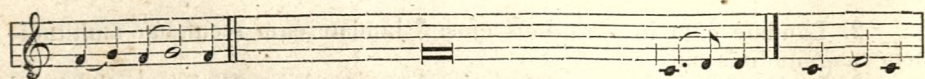
1. Be - ne-dictus Domi-nus De - us I - sra-el, * qui-a vi-si - ta-vit, et

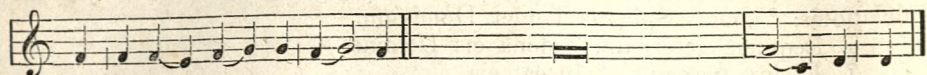
fecit redemptionem plebis su - ae. 2. Et e - re-xit cornu sa-lu - tis

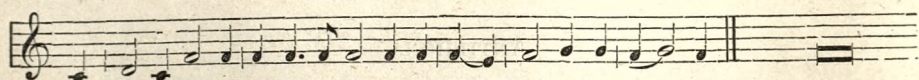
no - bis, * in domo David, púeri su - i. 3. Si-cut lo-cu-tus est, per os

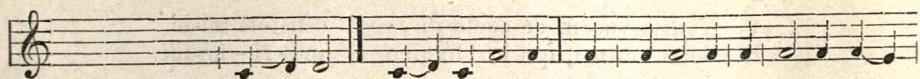
san - ctó-rum, * qui à saeculo sunt, prophetàrum e - jus. 4. Sa-lu-tem

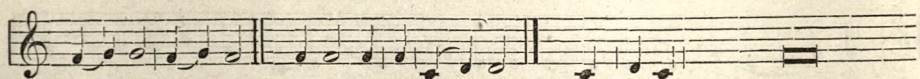
ex i - ni - mi - cis no-stris: * et de manu ómnium, qui o - dé - runt nos.

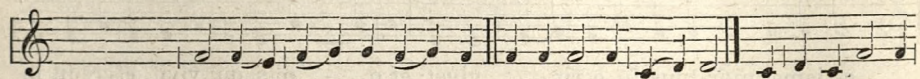
5. Ad fa-ci-éndam mise-ri-cordiam cum pa-tri-bus no-stris: * et memorari

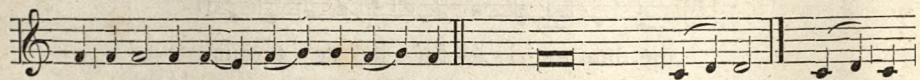
testaménti sui san - cti. 6. Jus-jurandum, quod jura-vit ad A-braham,

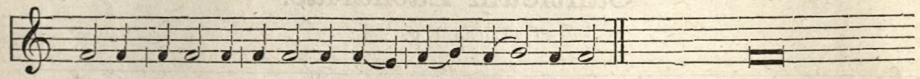
pa-trem no-strum, * datúrum se no - bis. 7. Ut si-ne timóre de manu ini-

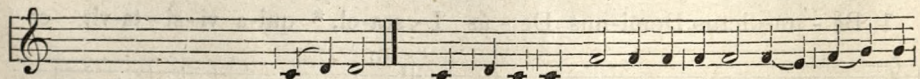
micórum nostrorum li - be-ra - ti, * ser-vi-amus il - li. 8. In sanctita-te,

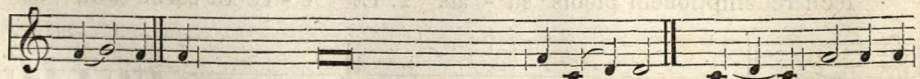
et justi-ti - a co - ram i - pso, * omnibus diebus no - stris. 9. Et tu,

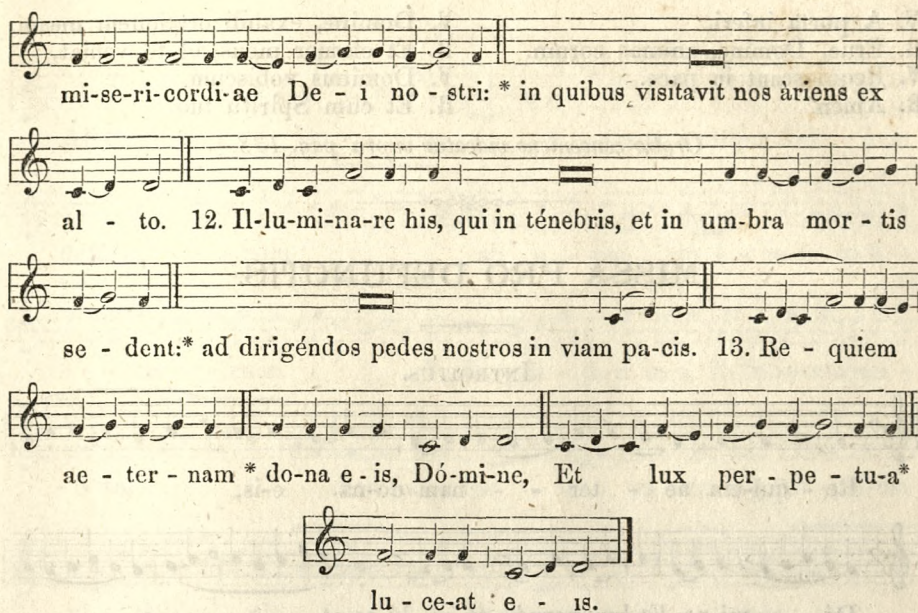
Puer, Propheta Altissi-mi vo - ca - be-ris: * praeibis enim ante faciem

Dómini paràre vias e - jus. 10. Ad dandam scién-tiam salu-tis ple - bi

e - jus, * in remissionem péccatórum e - ó - rum. 11. Per ví-sce-ra

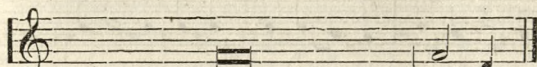

mi-se-ri-cordi-ae De-i no-stri: * in quibus visitavit nos ariens ex
al-to. 12. Il-lu-mi-na-re his, qui in ténebris, et in um-bra mor-tis
se-dent: * ad dirigéndonos pedes nostros in viam pa-cis. 13. Re-quiem
ae-ter-nam * do-na e-is, Dó-mi-ne, Et lux per-pe-tua*
lu-ce-at e-is.

ANTIPHONA.

Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet, et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in aeternum.

Deinde Pater noster, reliquum secreto.

V. Et ne nos in dúcas in tentati - ó - nem.
R. Sed libera nos a ma - lo.

PSALMUS 129.

Hic Psalmus non dicitur in die commemorationis OO. Fidelium defunctorum, et in die obitus vel depositionis defuncti, sed statio post Et ne nos inducas, dicitur V. A porta inferi: in aliis autem diebus semper dicitur, etiamsi sit dies 3, 7, 30, vel anniversarium, Idem de Psalmo Lauda anima, in vespers.

Si officium sit pro uno in fine Psalmi. De profundis, et alterius Lauda, dicitur: Requiem aeternam dona eis Domine, et in versiculis, erue animam ejus; requiescat.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine, exaudi vocem meam.
Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.
Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.
Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel: * in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.
Requiem aeternam: * dona eis, Domine.
Et lux perpetua: * luceat eis.

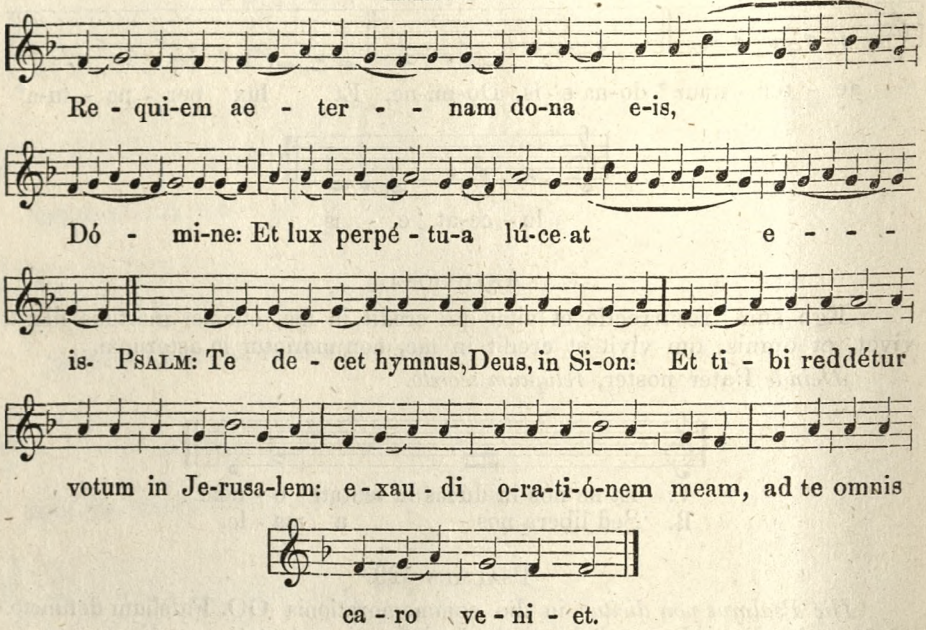
V. A porta inferi.
 R. Erue, Domine, animas eorum.
 V. Requiescant in pace.
 R. Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum Spiritu tuo.

Oratio conveniens videatur supra pag. 138.

MISSA PRO DEFUNCTIS.

INTROITUS.

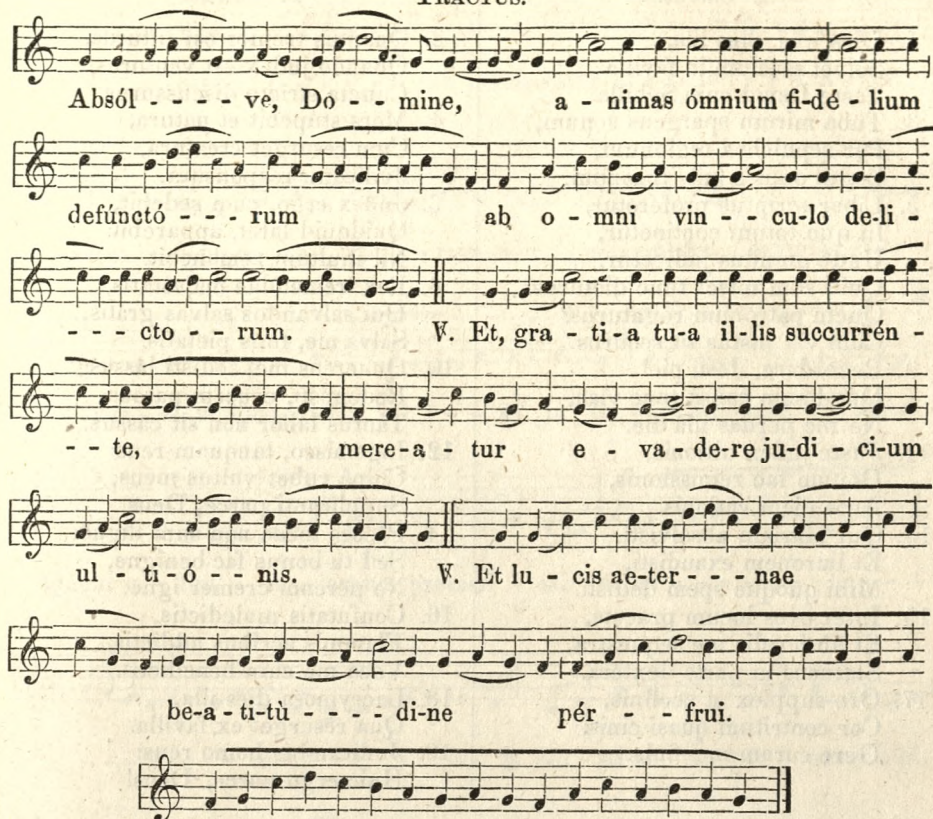
Re - qui-em ae - ter - - nam do-na e-is,
 Dó - mi-ne: Et lux perpé - tu-a lú-ce at e - - -
 is. PSALM: Te de - cet hymnus, Deus, in Si-on: Et ti - bi reddétur
 votum in Je-rusa-lem: e-xau - di o-ra-ti-ó-nem meam, ad te omnis
 ca - ro ve - ni - et.

KYRIE.

Ky - ri-e e - le - i-son. Chryste e - le - i-son. Ky - - ri-e
 e - lei - son. Ky-ri-e e - - - lei-son. Ky-ri-e
 e - - lei - son.

TRACTUS.

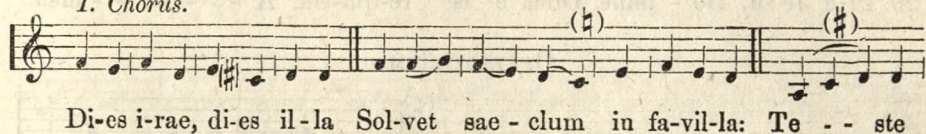

Absól - - - ve, Do - - mine, a - nimas ómnium fi-dé - lium
 defúctó - - - rum ab o - mni vin - - cu-lo de-li -
 - - - cto - - - rum. V. Et, gra - ti - a tu-a il-lis succurrén -
 - - te, mere-a - tur e - va - de-re ju-di - ci-um
 ul - ti - ó - - nis. V. Et lu - cis ae-ter - - - nae
 be-a - ti-tù - - - di-ne pér - - frui.

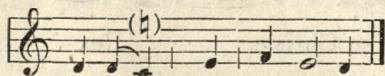
SEQUENTIA.

(Ex Cantionali.)

1. Chorus.

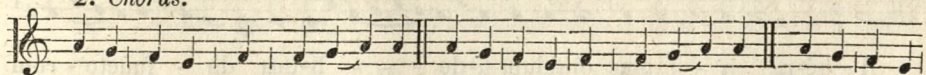

Di-es i-rae, di-es il-la Sol-vet sae - clum in fa-vil-la: Te - - ste

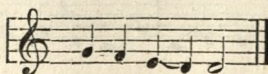

Da-vid cum Sy-bil-la.

2. Chorus.

Quantus tremor est fu - tu - rus, quando judex est ven-tu - rus, Cuncta stricte

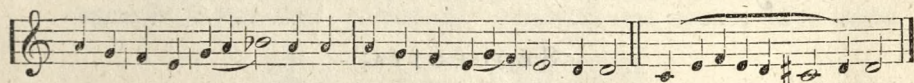
discus-su-rus.

1. Chorus.

1. Dies irae, dies illa,
Solvat saeculum in favilla:
Teste David cum Sybilla.
3. Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
5. Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
7. Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Cum vix justus sit securus.
9. Recordare, Jesu pie!
Quod sum causa tuae viae,
Ne me perdas illā die.
11. Juste judex ultionis,
Donum fac remissionis,
Ante diem rationis.
13. Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mibi quoque spem dedisti.
15. Inter oves locum praesta,
Et ab hoedis me sequestra,
Statuens in parte dextera.
17. Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis;
Gere curam mei finis.

2. Chorus.

2. Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus.
4. Mors stupebit et natura,
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.
6. Judex ergo, cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.
8. Rex tremendae majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.
10. Quaerens me, sedisti lassus:
Redemisti, crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
12. Ingemisco, tanquam reus:
Culpā rubet vultus meus,
Supplici parce, Deus.
14. Preces meae non sunt digne:
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.
16. Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis.
18. Lacrymosa dies illa,
Qua resurget ex favilla.
19. Judicandus homo reus:
Huic ergo parce, Deus!

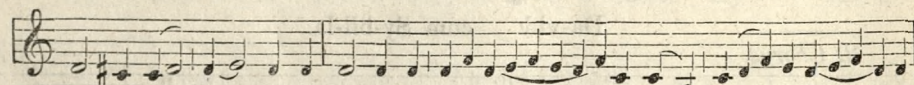

20. Pi-e Je-su, Dó - mine! Dona e - is re-qui-em. A - - - - - men.

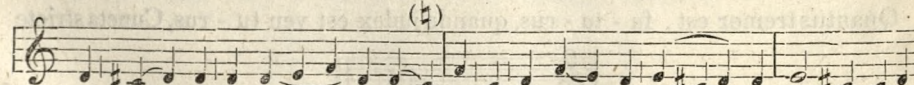
OFFERTORIUM.

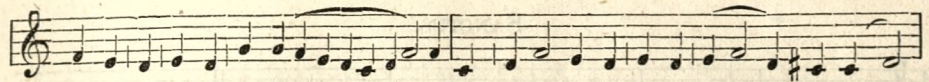
Do - - mi-ne Je - su Christe, Rex glo - - - - ri - ae!

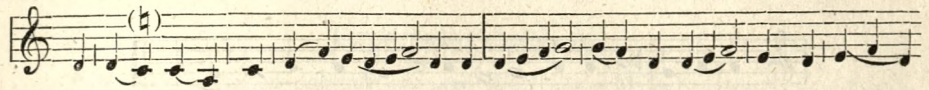
li - bé-ra a - nimas omnium fi-de - - - li-um de - functo - rum

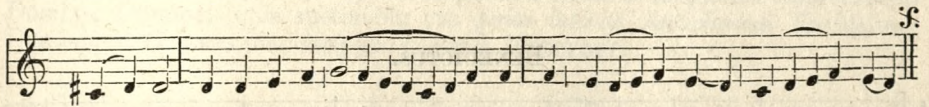
de poe-nis in-fer - - - ni, et de profun - do la - cu: li - be-ra

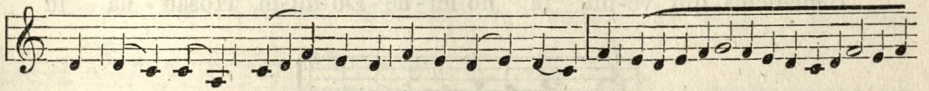
e-as de o-re le-o - - - - nis, ne ab-sorbe-at e-as tar - - - ta - rus,

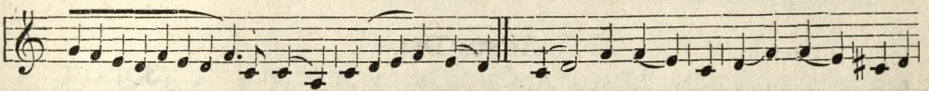
ne ca - dant in ob - scu - - - rum: sed si - gni-fer sanctus, Mi - -

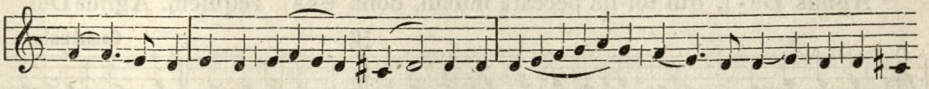
cha - el, repraesentet e - - - - as in lu - - cem san - - ctam.

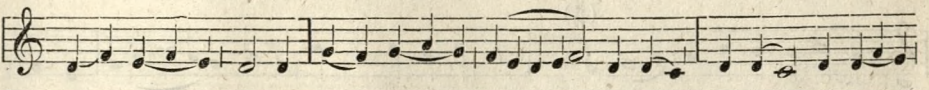
Quam o - lim. A - brahae promisi - sti et se - - - - -

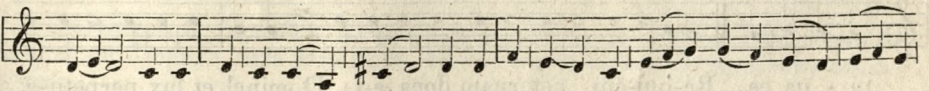
- - - - - mi-ni e - - - jus. V. Ho - sti-as et pre - ces ti-bi,

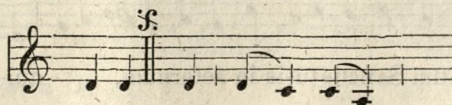
Do - mine, laudis of - - - fé - rimus: tu su - sci-pe pro a-ni-

ma - bus il-lis, qua - rum ho - - - di - e memo - ri-am

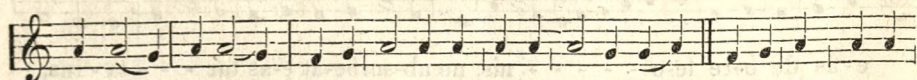

fa - - cimus: fac e-as, Do - mine, de mor-te tran - si - re ad

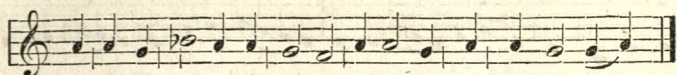

vi-tam. Quam o - - lim etc.

SANCTUS.

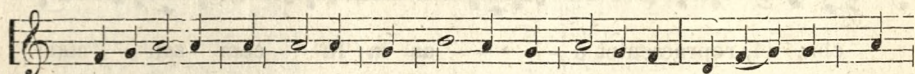

San-ctus, San-ctus, Sanctus Dominus Deus Sa-ba-oth! Ple-ni sunt coeli

et ter-ra glo-ri-a tu-a; Hosanna in ex-cel-sis.

BENEDICTUS.

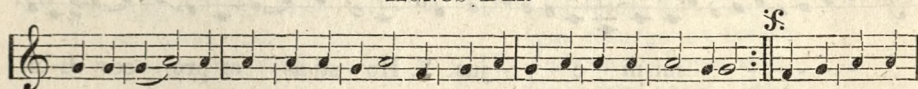

Benedictus, qui ve-nit in no-mi-ne Do-mi-ni, Hosan-na in

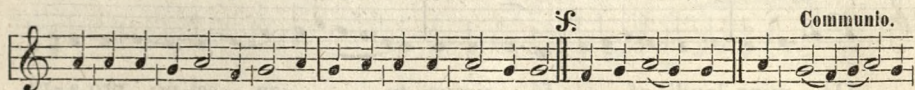

excel - - - sis.

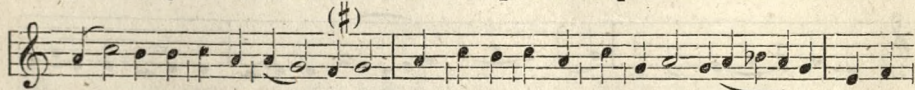
AGNUS DEI.

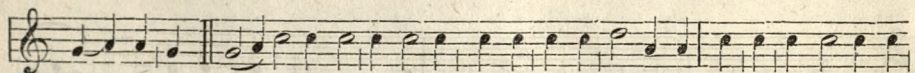
Agnus De-i, qui tol-lis peccata mundi, dona e-is requiem. Agnus Dei,

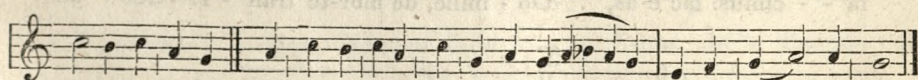
qui tollis peccata mundi, dona e-is requiem sempiternam! Lux ae-ter-na

lu-ce-at e-is Do-mine! Cum Sanctis tuis in aeter-num, qui-a

pi-us es. Re-qui-em aeternam dona e-is, Domine! et lux perpetu-a

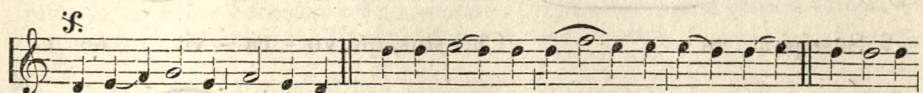

lu-ce-at e-is. Cum Sanctis tu-is in aeternum, qui-a pi-us es.

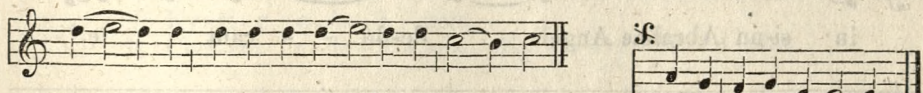
Ordo Sepeliendi Adultos.

Exportatio defuncti.

Sacerdos antequam cadaver efferatur illud aspergit, mox incipit Antiphonam: Si iniquitates observaveris et statim dicit. De profundis (stando).¹³⁵ In fine Requiem aeternam etc., deinde repetit Antiphonam totam: Si iniquitates observaveris Domine, Domine, quis sustinebit: qua finita intonat Antiphonam Exultabunt Domino, et Cantores mox incipiunt psalmus Miserere.

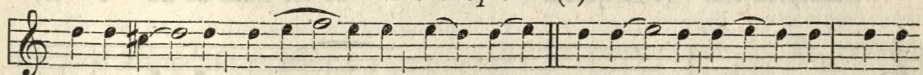
E-xul - tábunt Dómino. Mi-se-ré - re me - - i De - us: * secúndum

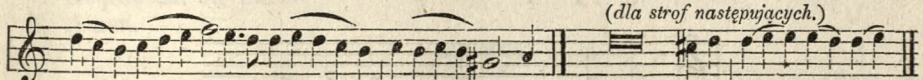
ma - gnam mi-se-ri-cor-di-am tu - am.

Antiphona. F Exultábunt Domino os-sa hu-mi-li-a - ta.

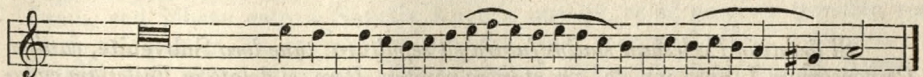
Vel tono sequenti. ()*

Mise-re - re me - - i De - us: * se-cun-dum ma - gnam mise-

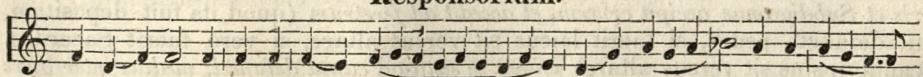
ri - cór - - - di-am tu - - - - am.

Psalmus 50: **Miserere mei Deus.** (Vide pag. 162.)

In ingressu in Ecclesiam: Requiem aeternam etc., et repetitur Antiphona tota: Exultabunt Domino ossa humiliata. Si non statim futura sit sepultura, canitur sequens.

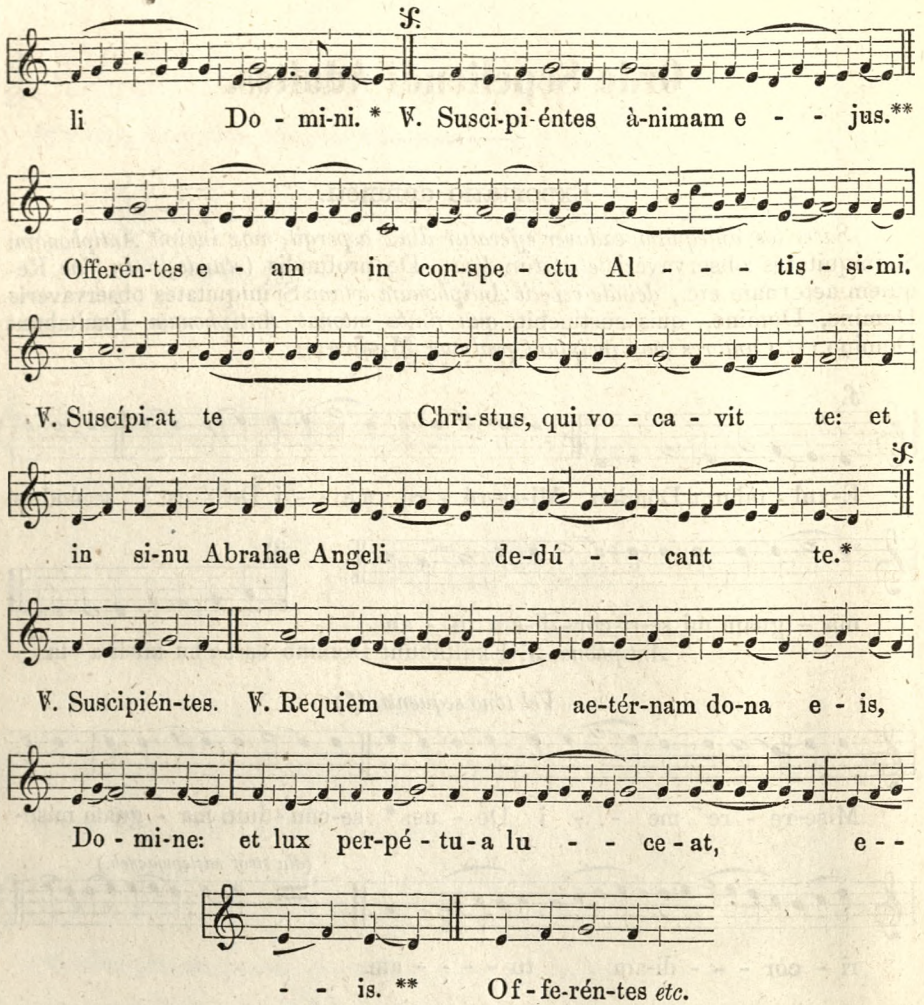
Responsorium.

Sub ve - ni-te Sancti De - i,

oc - cúr - ri-te An - ge-

*) Sic usus fért.

li Do - mi-ni. * V. Susci-pi-éntes à-nimam e - - jus.**

Offerén-tes e - am in con-spe - ctu Al - - - tis - si-mi.

V. Suscípi-at te Chri-stus, qui vo - ca - vit te: et

in si-nu Abrahae Angeli de-dú - - cant te.*

V. Suscipién-tes. V. Requiem ae-tér-nam do-na e - is,

Do - mi-ne: et lux per-pé - tu - a lu - - ce - at, e - -

- - is. ** Of-fe-rén-tes etc.

Si delati in Ecclesiam statim futura sit sepultura, tunc loco Subvenite, canitur Responsorium Libera me etc., prout infra ponitur. Item, si delato in Ecclesiam cadavere statim canendum sit officium Defunctorum, post repetitam Antiphonam Exultabunt, statim intonatur invitatorium: Regem cui omnia vivunt etc.

Conductus et Sepultura.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula et manipulo, accipit pluviale nigri coloris et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum (quod ita fuit depositum, ut defuncti, pedes, si fuerit laicus sit versus altare, si vero fuerit Sacerdos, caput ipsius sit versus altare) ibique se sistit ad caput defuncti, medius inter duos acolythos: deinde sistit se Clerus circumcirca Sacerdos vero cum Diacono confert se ad pedes defuncti ex opposito crucis, retro astantibus ei a sinistris duobus officialibus, uno cum thuribulo et navicula, altero cum aqua benedicta, et coere-moniario tenente librum, absolute incipit sequentem orationem.

Non intres in iudicium cum servo tuo, Domine, quia nullus apud Te justificabitur homo, nisi per Te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum, quaesumus, Tua iudicialis sententia premat, quem Tibi vera supplicatio fidei christianae commendat: sed gratia Tua illi succurrente, mereatur evadere iudicium ultionis, qui, dum viveret, insignitus est signaculo sanctae Trinitatis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

„Libera me, Domine“ **Responsorium** (*). (Vide pag. 71).

Sacerdos, circa finem Responsorii, ponit incensum in thuribulum; et finito responsorio, ab eodem Sacerdote vel a cantoribus, proecinitur: Kyrie eleison, Chorus vero respondet: Christe eleison, Kyrie eleison, in tono sequenti.

V. Ky-ri-e e-le-i-son.

R. Chri-ste e-le-i-son, Ky-ri-e e-le-i-son.

Mox alta voce dicit Sacerdos: Pater noster reliquum secreto dicitur, et interim Sacerdos incensat corpus defuncti, et aspergit aqua benedicta, quibus peractis cantat sequentia, respondente choro.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

R. Erue, Domine, animam ejus.

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad Te veniat.

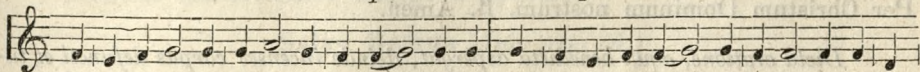
V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

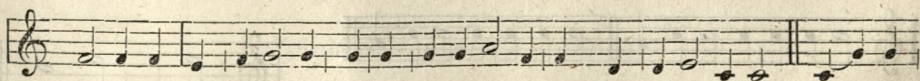
OREMUS-

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere, Te supplices exoramus pro anima famuli tui N. (vel famulae tuae N.), quam de hoc saeculo migrare iussisti, ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem, sed jubeas eam a Sanctis Angelis suscipi, et ad patriam paradisi perducí; ut, quia in Te speravit et credidit, non poenas inferni sustineat, sed gaudia sempiterna possideat. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen,

Postea sequens cantatur Antiphona.

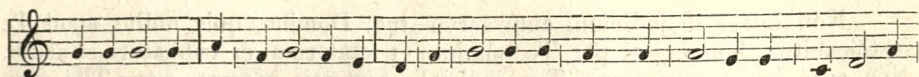

In paradísium dedúcant te An - ge-li: in tu-o ad vén - tu suscipiant te

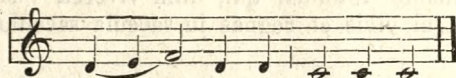

martyres, et perdúcant te in ci-vi-tatem sanctam Jerú-salem. Cho-rus

*) Haec melodia Respons.: **Libera** tamquam abbreviata postea in usum venit.

An-gelórum, te su-scí-piat, et cum Lázaro quamdam paupe-re aeternam

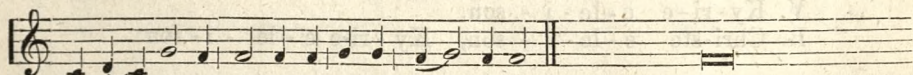

ha - - be - as re-qui-em.

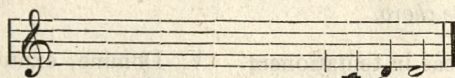
Deinde celebrans intonat Antiphonam: Ego sum; Mox incipit canticum Benedictus et corpus defertur ad sepulchrum.

E - go sum.

Be-ne-dic-tus Dominus, Deus I - sra-el, * quia visitavit, et fecit re-

demptionem plebis su - ae.

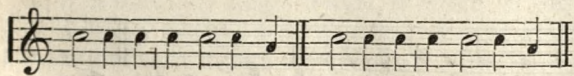
Canticum Zachariae. (Vide pag. 167.)

In fine: Requiem etc. et repetitur Antiphona tota Ego sum. Interim, si sepulchrum non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens sequentem orationem.

OREMUS.

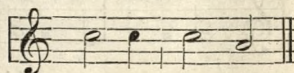
Deus, cujus miseratione animae fidelium requiescunt, hunc tñmulum benedicere dignare, eique angelum tuum sanctum deputa custodem, et quorum quarumque corpora hic sepeliuntur, animas eorum ab ómnibus absolve vinculis delictorum, ut in Te semper cum Sanctis tuis sine fine laetentur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Dicta oratione, aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti et tumulum.—Finita Antiphona Ego sum, Sacerdos canit sequentia, respondente choro.

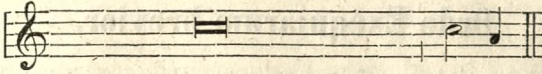
V. Ky-ri-e e-le-i-son.

R. Chri-ste e-le-i-son, Ky-ri-e e-le-i-son.

Pa-ter no-ster:

reliquum dicitur secreto, interea aspergitur corpus defuncti, deinde:

V. Et ne nos inducas in tentatio-nem.
 R. Sed libera nos a ma-lo.
 V. A porta inferi.
 R. Erue, Domine, animas e - o - rum.
 V. Requiescat in pa - ce.
 R. Amen.
 V. Domine, exaudi orationem me - am.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

Fac, quaesumus, Domine, hanc cum servo tuo defuncto misericordiam, ut factorum suorum in poenis non recipiat vicem, qui tuam in votis tenuit voluntatem: ut, sicut hic eum vera fides junxit fidelium turmis, ita illic eum tua miseratio societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si fuerit femina, dicatur:

OREMUS.

Fac, quaesumus, Domine, hanc cum serva tua defuncta misericordiam, ut factorum suorum in poenis non recipiat vicem, quae tuam in votis tenuit voluntatem: ut, sicut hic eam vera fides junxit fidelium turmis, ita illic eam tua miseratio societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

V. Réquiem aeternam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua luceat ei.

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

V. Anima ejus, et animae omnium fidelium defunctorum per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Denique demisso corpore in tumultum Sacerdos terram injicit dicens.

De terra formasti me et carne induisti me, resuscita me in novissimo die, Redemptor meus, Domine.

Postremo canitur: Salve Regina ut sequitur.

Salve Regina (vide pag. 84.)

Conductus absente corpore.

Responsorium Libera me, Domine, et cum versiculis Oratio Alsolve, quaesumus, Domine, pag. 138. vel alia conveniens. Deinde: Requiem aeternam dona ei, Domine. Requiescat in pace. Salve Regina.

Ordo Exequiarum brevior.

Cum corpus defuncti domo effertur, cantatur Responsorium Libera me, Domine etc. Cum autem ad Ecclesiam, vel Coemeterium delatum fuerit, canitur Responsorium: Qui Lazarum etc. cum suo versu, et Requiem aeternam etc.

Quo finito, Sacerdos cum aliis, si commode poterit, genuflexus, dicit tono consueto, lugubri.

V. Kyrie eleison.

R. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo

V. A porta inferi

R. Erue, Domine, animam ejus.

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Deinde assurgendo prosequitur.

OREMUS.

Omnipotens, sempiterna Deus, qui humano corpori animam inspirare dignatus es, dum, te jubente, pulvis redit in pulverem: tu imaginem tuam eidem corpori, virtute resurrectionis tuae reddendam cum Sanctis, electis tuis, aeternis sedibus praecipias sociari. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde defuncto in tumultu demisso, Sacerdos aspergat illum aqua benedicta, et parum terrae injiciendo, dicat:

De terra formasti me, Domine, et carne induisti me: resuscita me in novissimo die, Redemptor meus, Domine.

Is ordo adhiberi potest, dum Sacerdos invitatur ad corpus sine cantu et solemnitate exequiarum sepeliendum, sive ut vulgo dicitur aspergendum.

Conductus, qui Castrum doloris dicitur.

Absolvitur a celebrante Praelato, et quatuor aliis Praelatis vel Canonicis, quorum junior sedet in angulo feretri ad pedem dextrum; alius post eum in angulo ad humerum sinistrum; tertius ad pedem sinistrum; quartus dignior, ad humerum dextrum. Praelatus celebrans ad caput defuncti vel feretri, ex adverso crucis. Primo incipit celebrans ab oratione *Non intres*: post quam cantatur.

I. Responsorium *Subvenite*. Finito hoc responsorio, a Cantoribus intonatur *Kyrie eleison* et chorus respondet, *Christe eleison, Kyrie eleison*. Sequitur *Pater noster*, aspersio incensatio et cum Versiculis oratio, a digniori Praelato, qui ad angulum dextrum capitis sedebat, ex pontificali Romano persolvenda. Cantatur.

II. Responsorium *Qui Lazarum*, et eodem modo caetera complentur ab alio digniori.

III. Cantatur Responsorium *Domine, quando veneris*.

IV. Cantatur Responsorium *Ne recorderis* et quartus junior praelatus justa persolvit. His quatuor Praelatis vel Canonicis, dum suo officio funguntur, iidem assistant officiales, qui erant ad latus Praelati celebrantis. Scilicet

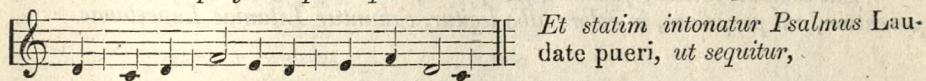
Diaconus, Subdiaconus, Caeremoniarius, Thuriferarius et Clericus cum aqua lustrali, circa finem primi responsorii, accedunt ad latus dignioris Praelati, eique assistunt; circa finem secundi responsorii ad alium, et sic consequenter.

V. Denique cantatur Responsorium *Libera me, Domine*, post quod ipse celebrans exequias complet ut in communi conductu, et sepultura (si sit corpus praesens).

Ordo Sepeliendi Parvulos.

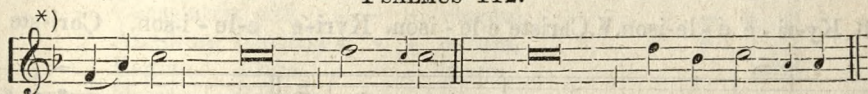
Exportatio.

Sacerdos aspergit corpus aqua benedicta, deinde intonat Antiphonam:

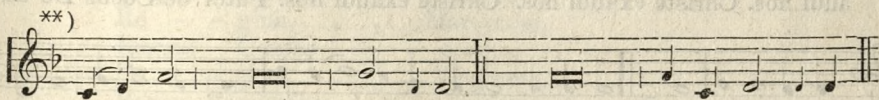

Sit no-men Dómi-ni be-ne-dictum.

PSALMUS 112.

Lau - da - te, pueri Do - mine: * laudate no-men Dó - mini.

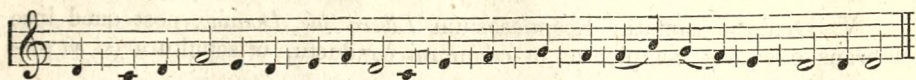
Lau - da - te, pueri, Dó-minum: * laudate nomen Dó-mini.

1. Laudate, pueri, Dominum: * laudate nomen Domini.
2. Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc, et usque in saeculum.
3. A solis ortu usque ad occasum: * laudabile nomen Domini.
4. Excelsus super omnes gentes Dominus: * et super coelos gloria ejus.
5. Quis sicut Dominus, Deus noster, qui in altis habitat: * et humiliata respicit in coelo et in terra?
6. Suscitans a terra inopem: * et de stercore erigens pauperem.
7. Ut collocet eum cum principibus: * cum principibus populi sui.
8. Qui habitare facit stellirem in domo: * matrem filiorum laetantem.
9. Gloria patri et Filio: * et Spiritui Sancto.
10. Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

*) Sic usus fert.

**) Quoniam ex regula tonus psalmodum accommodatur tono antiphonae, psalmus hic cantandus erit tono secundo, quem hic adjeci.

Si tempus superest, cani potest Psalm: Beati immaculati, item Laudate Dominum de coelis. Demum in Ecclesia repetitur Antiphona.

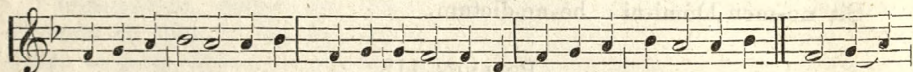
Si nomen Dómi-ni be-nedictum ex hoc nunc, et us - que in saeculum.

Si statim fieri debeat conductus et sepultura, intonatur Antiphona. Hic accipiet, et decantantur reliqua; ut infra ponitur.

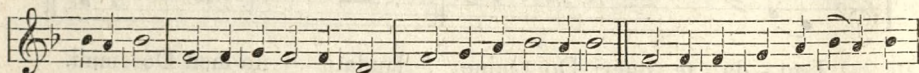
Missa in Sepultura Parvuli.

Sub tempus missae, quae non pro parvulorum suffragio, sed ad intentionem parentum, aut propriam, in colore albo legitur, canuntur Litaniae Lauretanae.

Litaniae Lauretanae.

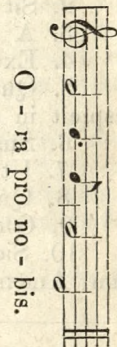
R. Ky-ri - e - le - ison. V. Christe e - le - ison. Kyri - e - le - i - son. Chri - ste

audi nos. Christe exaudi nos. Christe exaudi nos. Pater de Coelis De - us,

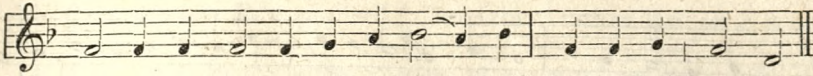

Mi-se-ré-re nobis. Fi-li Redémptor mundi De-us, *) Mi-se-ré-re no-bis.
 Spiritus.....Sancte De-us, Mi-se-ré-re no-bis.
 Sancta Trinitas unus De-us, Mi-se-ré-re no-bis.
 San - - - cta Ma-ria,
 Sancta.....De-i Genitrix,
 Sancta.....Virgo Virginum,
 Ma - - - ter...Chri-sti,
 Mater Di - vinae gra-tiae,
 Ma - - - ter purissima,
 Ma - - - ter ca-stissima,
 Mater in - vio - la-ta,
 Mater in - teme - ra-ta,
 Ma - - - ter a-mabilis,
 Mater.....admi - rabilis,
 Mater.....Crea - tóris,
 Mater.....Salva - toris,
 Virgo.....pruden-tisima,

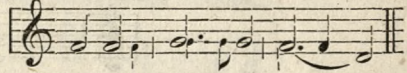
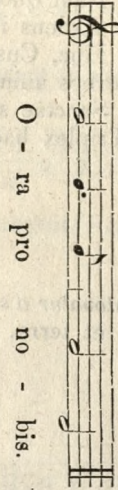

O - ra pro no - bis.

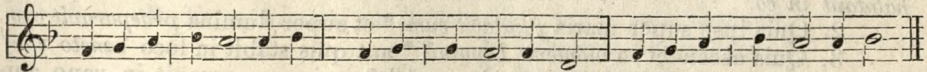
*) In longioribus versib, prae syllabae canunt, in Fa, ultimae juxta reliquas notas.

Virgo.....ve-ne - ran - da, O - ra pro no - bis.
 Virgo.....praedi-can - da,
 Vir - - - - go....po - tens,
 Vir - - - - go....clé-mens,
 Vir - - - - go....fi - delis,
 Specu - - - lum...ju - stitiae,
 Sedes.....sapi - en - tia,
 Causa no - - - strae..laetiti - ae,
 Vas Spi- - - ritu - ale,
 Vas.....hono - rabile,
 Vas insigne de - voti - nis,
 Ro - sa.....mystica,
 Turris.....Da - - - vidica,
 Tur - - ris e - - - búrneae,
 Do - - mus.....aurea,
 Foe - - deris.....Arca,
 Ja - - nua.....Coeli,
 Stella.....matu - - - tina,
 Salus.....infr - - - morum,
 Refugium pecca - - - torum,
 Consolatrix affli - - - ctorum,
 Auxilium Christia - - - norum,
 Regina Ange - - - lorum,
 Regina Patriar - - - charum,
 Regina Prophe - - - tarum,
 Regina Aposto - - - lorum,
 Re - - gina.....Martyrum,
 Regina Confes - - - sorem,
 Re - - gina.....Virginum,
 Regina Sanctorum.....omnium,

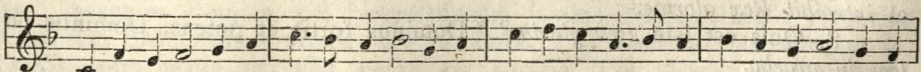

Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Par-ce no - bis Dó-mi-ne.
 Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, E - xau-di nos Dó-mi-ne.
 Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Mi - se-re-re no - bis.

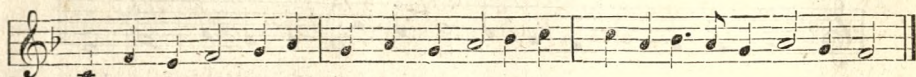

Ky-ri-e e-le-i-son. Christe e-le-i-son. Ky-ri-e e-le-i-son.

Hymnus ad Angelos Custodes.

Custódes hóminum psallimus Angelos, Naturae fragi-li, quos Pater addidit,

Coe - le - stis co - mi - tes, in - si - di - an - ti - bus, Ne succumberent hostibus.

1. Custodes hominum psallimus Angelos, Naturae fragili, quos Pater addidit, Coelestis comites, insidiantibus, Ne succumberent hostibus.

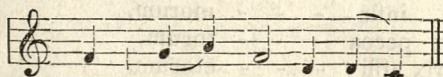
2. Nam quod corruerit Proditor Angelus, Concessis merito pulsus honoribus, Ardens invidia pèllere nìtur, Quos coelo Deus advocat.

3. Huc, Custos, igitur pervigil advola, Avertens Patria de Tibi eredita, Tam morbos animi, quam requiescere, Quidquid non sinit incolas.

4. Sanctae sit Triadi Laus pia jugiter. Cujus perpetuo, Numine Machina, Triplex haec regitur, cujus in omnia, Regnat gloria saecula.

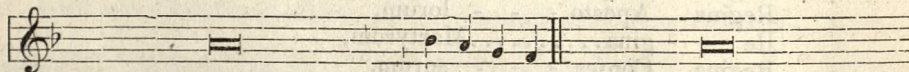
Conductus et Sepultura.

Intonatur a sacerdote sequens antiphona, et cantores mox incipiunt psalmum:
Domini et terra.

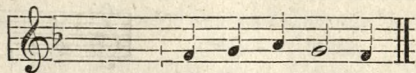

Hic ac - - ci - pi - et.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et pleni - tú - do e - jus, * orbis terrarum et universi,

qui ha - bi - tant in e - o.

1. Dómini est terra et plenitudo ejus: * orbis terrarum et universi, qui habitant in eo.

2. Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

3. Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens manibus, et mundo corde? * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

5. Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam, a Deo, salutari suo.

6. Haec est generatio quaerentium eum: * quaerentium faciem Dei Jacob.

7. Attollite portas, principes, vestras: et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

8. Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in praelio.

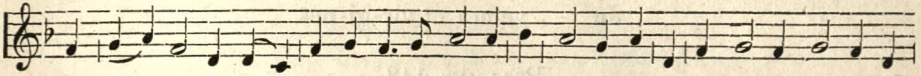
9. Attollite portas, principes, vestras: et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

10. Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

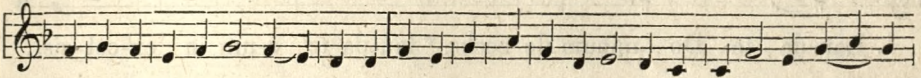
11. Gloria Patri et Filio: * Et Spiritui Sancto.

12. Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

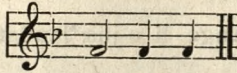
Deinde repetitur Antiphona.

Hic ac - ci - pi - et be - nedic - ti - ónem à Dómino et mi - se - ri - cór - di - am

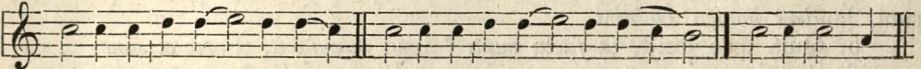

a De - o sa - lu - ta - ri su - o, quia haec est genera - ti - o quaerénti - um

Do - mi - num.

Finita Antiphona canuntur sequentia.

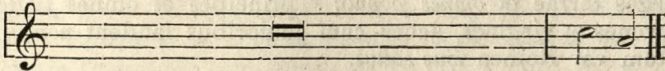

V. Kyri - e e - le - i - son,

R. Chri - ste e - le - i - son, Ky - ri - e e - le - i - son. **Pater noster,**

reliqua secreto, et interea corpus aspergitur:

qui est in coelis, sancti vicetur Nomen Tuum, adveniat regnum Tuum, fiat voluntas Tuas, sicut in coelo et in terra, panem nostrum quotidianum da nobis hodie, et debite nobis debita nostra, sicut et nos debitoribus nostris,

V. Et ne nos inducas in tentati - - - ònem,

R. Sed libera nos a.....ma - lo.

V. Me autem propter innocéntiam susce - pi - sti.

R. Et confirmasti me in conspéctu tuo in ae - ter - num.

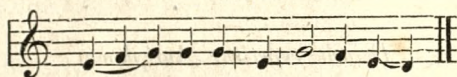
V. Dóminus vo - bis - cum.

R. Et cum Spiritu tu - o.

OREMUS.

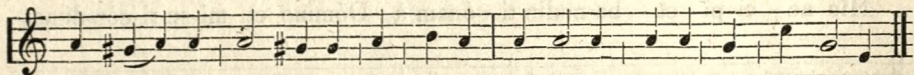
Omnipotens et milissime Deus, qui ómnibus parvulis, renatis fonte baptismatis, dum migrant a saeculo, sine ullis eórum meritis vitam illico largiris aeternam, sicut hodie animae huius parvuli credimus Te fecisse: fac nos, quaesumus Domine, per intercessionem Beatae Mariae semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum, hic purificatis Tibi mentibus famulari, et in paradiso cum beatis parvulis perenniter sociari. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Finita oratione Sacerdos incipit Antiphonam, et cantores mox incipiunt Psalm: Laudate Dominum de coelis: et corpus portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, idem canitur.

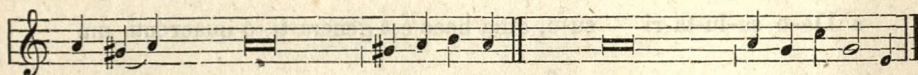

Ju - ve-nes et vir-gi-nes.

PSALMUS 148.

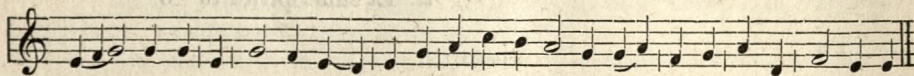
1. Lau-da - te Do - minum de coelis: * lau-da-te e-um in ex-cel-sis.

2. Lauda - te eum omnes Ange-li e-jus: * laudate eum omnes virtutes e-jus.

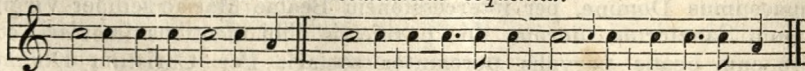
1. Laudate Dóminum de coelis: * laudate eum in excélsis.
2. Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes Virtutes ejus.
3. Laudate eum sol et luna: * laudate eum omnes stellae et lumen.
4. Laudate eum coeli coelorum: * et aquae omnes, quae super coelos sunt, laudent nomen Domini.
5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.
6. Statuit ea in aeternum, et in saeculum saeculi: * praeceptum posuit, et non praeteribit.
7. Laudate Dóminum de terra: * dracones et omnes abyssi.
8. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quae faciunt verbum ejus.
9. Montes et omnes colles, * ligna fructifera et omnes cedri.
10. Bestiae et universa pecora: * serpentes et volucres pennatae.
11. Reges terrae et omnes populi: * principes et omnes iudices terrae.
12. Juvenes et vírgines, senes cum junioribus laudent nomen Dómini: * quia exultatum est Nomen ejus solius.
13. Confessio ejus super Coelum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.
14. Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israel, populo appropinquant sibi.
15. Gloria Patri et Filio: * et Spiritui Sancto.
16. Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

ANTIPHONA.

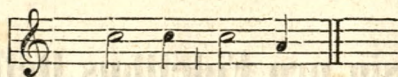

Jú - venes et vir-gines, senes cum junió - ri-bus laudent nomen Dómini.

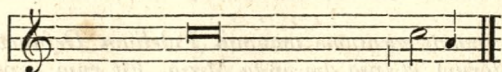
Deinde decantantur sequentia.

V. Ky-ri-e e-le-i-son. R. Christe e-le-i-son, Kyrie e-le-i-son.

Pa-ter no - ster, etc.

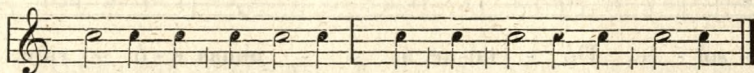

V. Et ne nos inducas in tentati-o-nem.

R. Sed libera nos a ma-lo.

V. Sinite parvulos venire . . . ad me.

R. Talium est enim regnum coelo-rum.

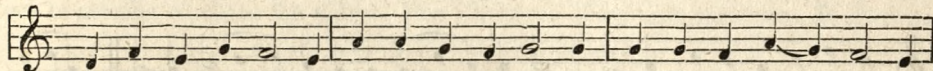
V. Dó-mi-nus vo-bis-cum, R. Et cum Spi-ri - tu tu - o.

OREMUS.

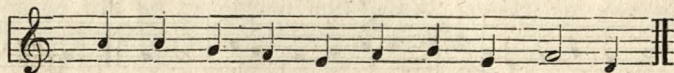
Omnípotens sempiternae Deus, sanctae puritatis amator, qui animam hujus parvuli ad coelorum regnum hódie misericorditer vocare dignatus es, digneris etiam, Domine, ita vobiscum, misericorditer agere; ut meritis tuae sanctíssimae passiónis, et intercessione. Beatae Mariae semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis, et Electis tuis semper facias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat, et thurificet, similiter et sepulchrum.

Denique canitur hymnus, stando.

1. A-ve ma-ris stel-la, De-i Ma-ter al-ma, At-que sem-per Vir-go,
2. Sumens illud A-ve Ga-bri-e-lis o-re, Fun-da nos in pa-ce,
3. Sol-ve vin-cla re-is, Pro-fer lu-men coe-cis, Ma-la no-stra pel-le,
4. Monstra Te esse Matrem, Sumat per Te preces Qui, pro no-bis na-tus,
5. Vir-go sin-gu-la-ris, In-ter om-nes mi-tis, Nos cul-pis so-lu-tos,
6. Vi-tam prae-sta puram, I-ter pa-ra-tu-tum, Ut vi-den-tes JESUM,
7. Sit laus De-o Pa-tri, Summo Christo decus, Spi-ri-tu-i san-cto,

1. Fe-lix coe-li, fe-lix coe-li por-ta.
2. Mu-tans E-vae, mu-tans E-vae no-men.
3. Bo-na cun-cta, bo-na cun-cta po-sce.
4. Tu-lit es-se, tu-lit es-se tu-us.
5. Mi-tes fa-cet, mi-te fac et cas-tos.
6. Col-lae-te-mur, col-lae-te-mur sem-per.
7. Tri-bus ho-nor, tri-bus ho-nor u-nus.

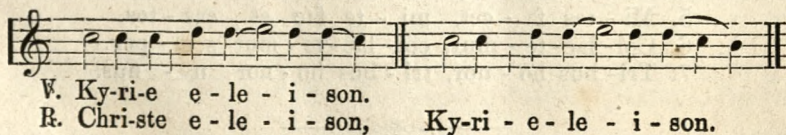
Processio pro Fidelibus Defunctis.

Absolvitur in commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, pridie statim post vespervas defunctorum, et ipsa die finita Missa. Fit cum aspersione et thurificatione sepulchrorum seu coemeterii, et campanarum pulsu, ad stationes interrupto. In primo progressu cantatur sequens Antiphona.

Ab - sol - ve, Dó - mi-ne, á - - - nimas e - ó - rum ab
 omni ví - cu-lo de - li - ctó - rum, non
 e - as tor - mentum mor - tis at - - tingat. * Non reórum
 ca - té - - - na constringat, sed mi-se-ra-ti - o tu - a
 in pacis e-as ac lu-cis re-gi-ó - - - ne con - sti - - tu - at. V. Si
 quae il-lis sint, Dómine, dignae cruci-a - - ti-bus cul-pae, tu
 e-is grà - ti - am le - ni - tà - tis in - dúl-ge. * Non reórum etc.

Ad primam Stationem.

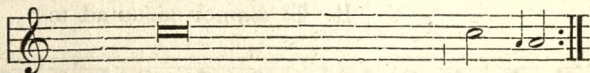
V. Ky-ri-e e - le - i - son.
 R. Chri-ste e - le - i - son, Ky-ri - e - le - i - son.

Ad quintam Stationem:

R. Libera me, (pag. 71 vel 160.)

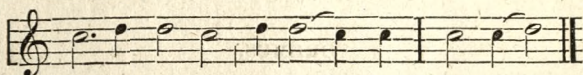
OREMUS.

Fidelium Deus omnium conditor et redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

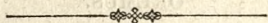
V. Réquiem aetérnam dona eis, Dó-mi-ne.

R. Et lux perpétua lúceat e - is.

V. Requi - es-cant in pa - - ce. R. A-men.

Salve Regina (vide pag. 84.)— **Processya na Dzień Zaduszny** (po polsku na str. 68).

KRÓTKA HISTORIA

ŚWIĄT I OBRZĘDÓW

KOŚCIOŁA RZYMSKO-KATOLICKIEGO.

SKREŚLONA PRZEZ

R. Zientarskiego.

1. Adwent.

Adwent, wyraz z łacińskiego (Adventus), oznacza przyjście Pana Jezusa; jest to czas cztero-niedzielnny, w ciągu którego wierni, przez post, modlitwy i skrucę przygotowują się do obchodzenia godnie Uroczystości Narodzenia Pańskiego. W tym czasie Kościół katolicki rozpoczyna rok nowy kościelny; odprawiasię też codziennie Msza Święta, na cześć Najświętszej Maryi Panny, rozpoczynająca się wyrazem *Rorate coeli*, od czego zwana jest powszechnie *roratną*. Początek Mszy „*Rorate coeli*” sięga XII-go wieku; bowiem mszały przed tym czasem nie zawierają Mszy „*Rorate coeli*”. Odwieczny zaś u nas zwyczaj stawiania i palenia siedmiu świec w czasie nabożeństwa roratnego, pochodzi od Króla Bolesława Wstydlwego, który w kościele Poznańskim stawiał na ołtarzu najwyższą świecę, mówiąc: gotów jestem na sąd Boży. Drugą zwykle stawiał w imieniu całego duchowieństwa Biskup z temi słowy: *paratus sum ad Adventum Domini*; trzecią stawiał Senator, czwartą Obywatel, piątą Rycerz, szóstą Mieszczanin, siódmą i ostatnią Kmiotek. Świeca na środku ołtarza najwyżej stojąca w czasie tego nabożeństwa, wyobraża Najświętszą Maryję Pannę. Przez cały Adwent obowiązani jesteśmy pościć, w środy i piątki, w zamian za wigilije do Świąt, zniesione przez breve Papieża Piusa VI. r. 1775. W trzecim tygodniu Adwentu, przypada ustanowiony od Kościoła Świętego post na intencye kapłanów, ustanowiony przez Papieży ŚŚ. Leona i Gelazego, a że takowy cztery razy do roku odprawiamy, nazywa się suche dni kwartałowe, po łacinie *Quatuor tempora*: albo kantopory jak dawniej tłumaczono.

2. Boże Narodzenie.

Wigilija, przeddzień Bożego Narodzenia z łacińskiego *vigilare*, (czuwanie), gdyż dawniej większą część nocy przepędzano na modlitwie i rozmyślanii przed nastąpić mającą uroczystością. W świętym dniu Narodzenia Pańskiego, Kapłan trzy Msze odprawia, na uwielbienie potrójnego narodzenia Syna Bożego, pierwszego z Boga Ojca przed wieki,—drugiego z Maryi Panny w czasie,—trzeciego nakoniec, w duszach wiernych przy ich nawróceniu przez łaskę. Jutrznia i Msza Pastorska odprawia się o północy, na pamiątkę, iż się Chrystus w tej porze narodził, roku 4004 od stworzenia świata.

3. Dzień Świętego Szczepana.

Drugiego dnia Bożego Narodzenia obchodzimy pamiątkę Świętego Szczepana, pierwszego Męczennika, ukamienowanego przez żydów za wiarę Chrystusową.

(Quinquagesima), a drudzy pięćdziesiąt dni pościli. O tej różności postów w narodach chrześcijańskich, czyni wzmiankę historyk Kościoła Euzebiusz, Cap: 34. Dla tego też Kościół Święty nie używa przez pomienione Niedziele wesołych pieśni jako: Gloria, Alleluja i t. d. Do czasów Bolesława Wstydliwego, wielki post trwał w Polsce dni siedemdziesiąt, ztąd też utrzymała się nazwa *Niedzieli Starozapustnej*; dopiero za panowania tego Króla roku 1247. Innocenty IV Papież, wedle zdania Benedykta IV, post dla Polaków do liczby terażniejszej czyli dni 40 skrócił.

9. Popielec.

W Środę po Niedzieli Zapustnej, rozpoczyna się Wielki Post. Dzień ten zwie się Popielcem, od popiołu którym kapłan posypuje głowy wiernych Chrześcijan, mówiąc te słowa: „pamiętaj człowiecze, że z prochu powstałeś, i w proch się obróciś”, (memento homo quia pulvis es, et in pulverem reverteris). Obrzęd ten powstał z dawniej karności Kościoła, zachowywanej względem tych osób, które stały się winnymi publicznej pokuty. W Starym Zakonie w czasie pokuty posypywali głowę popiołem. Popiół do święcenia używa się z zeszłorocznych spalonych palm.

10. Pierwsza Niedziela Postu.

Zowie się *Invocabit* Wstępna, gdyż jest na początku postu. Druga *Reminiscere* Sucha, bo w ciągu tego tygodnia przypadają suchedni. Trzecia niedziela *Oculi* Głucha dla tego, że w tym dniu dzwonią na głuchych duchem, zwołując ich do pokuty. Niedziela czwarta postu *Lactare* Środopostna, nazywa się tak, z powodu przypadającej w tym tygodniu połowy postu. Piąta niedziela *Judica* Biała, v. *Passionis* czyli Męki Pańskiej, gdyż w tę niedzielę krzyże zasłaniają się fioletowymi tuwalniami na znak, że Kościół przystępuje do ścisłego rozpamiętywania Męki Zbawiciela. Od tejże niedzieli rozpoczyna się spowiedź wielkanocna. Nazwiska zaś wszystkich przed i po Wielkiéjnocy niedziel, wzięły początek ztąd, iż w braku na ówczas ludzi uczonych w Polsce, kapłani spełniali obowiązki pisarzy ziemskich, którzy, jakimi słowy Mszę Świętą w niedzielę rozpoczynali, takie nazwisko tejże niedzieli zapisywali w aktach, i tak pozostało do dziś dnia. Szósta zaś i ostatnia niedziela postu po łacinie *Palmarum* Kwietnia. Tego dnia święcą palmy na pamiątkę, iż gdy Chrystus Pan wjeżdżał do Jerozolimy, mieszkańcy jęj, ślali swe szaty, oraz rzucali kwiaty i palmy pod nogi Jego. Nieszpory w dnie powszednie w wielkim poście odprawiają się przed obiadem, z przyczyny, iż dawniej pobożni raz na dzień po nieszporach posiłek w post przyjmowali, a gdy coraz z tego powodu nieszpory przyspieszano, Kościół Święty pozwolił jadać o południu, a nieszpory przed obiadem odprowadzić, w niedzielę zaś nieszpory odprowadzają się po południu.

11. Wielki Tydzień.

Bierze nazwisko od wielkich Tajemnic Odkupienia rodu ludzkiego na ówczas przypadających, a których pamiątkę corocznie w tym Świętym tygodniu obchodzimy. W Wielką Środę odprowadza się ciemna Jutrznia, na pamiątkę pojmania Chrystusa Pana, w czasie której stawiają przed wielkim

4. Dzień Świętego Jana Ewangelisty.

W dniu tego Świętego ulubieńca Chrystusa Pana, w kościele naszym rozdają wiernym święcone wino na pamiątkę, że trucizna którą ten Święty wypił, nie była mu szkodliwą, nadto smażonym będąc we wrzącym oleju, przez szczególny przywilej Boski, od śmierci męczeńskiej wyłączony, zdrowym z téj katuszy wyszedł.

5. Dzień Młodzianków.

Czwartego dnia po Bożem Narodzeniu, Kościół święci pamiątkę Młodzianków, czyli niewinnych dzieci, wymordowanych w Judei z rozkazu Heroda.

6. Nowy Rok

czyli Obrzezanie Dzieciątka Jezus, inaczej dzień Imienia Jezus.

Dzień pierwszy Stycznia jest oktawą Narodzenia Jezusa Chrystusa i dniem dopełnionego nad nim obrzezania.

Święto Obrzezania Pańskiego, Swą starożytnością, odnosi się do pierwszych wieków Chrześcijaństwa, o czym świadczą liczne pomniki. Wspomina o niem Martyrologium przypisywana Świętemu Hieronimowi, oraz Sakramentarze Świętego Gelażego Papieża i Grzegorza Wielkiego. Sobór Turoński powiada, że tylko wznawia statut dawnych Ojców Kościoła, stanowiąc tę Uroczystość. Historia uczy nas: że Paganie oddawali się w tym dniu rozpuszcie i zabobonom wszelkiego rodzaju, na cześć Bożka Janusa i bogini Strenna, który dał nazwisko miesiącowi Januarius (Styczeń). Kościół nasz ubolewając nad podobnym złem, ustanowił ogólny post, który niegdyś zachowywano dnia 1 Stycznia na całym zachodzie, i modły publiczne po niektórych kościołach, oraz liczne odpusty mające na celu wyjednanie u Boga, przebaczenia rozpusty pogan i nawrócenia ich do światła prawdziwej wiary.

7. Święto Trzech Króli.

W dniu 6-go Stycznia Kościół obchodzi potrójne objawienie się Chrystusa Pana, jako Syna Bożego. Pierwsze: podczas chrztu Jego w Jordanie, gdy Duch Święty zstąpił nań w postaci gołębiczy i słyszany był głos z nieba. „Tenci jest Syn mój miły, w którym sobie upodobałem” Drugie: gdy na godach w Kanie Galilejskiej, przemieniając wodę w wino, pierwszy cud uczynił. Trzecie: zjawienie Boskiego Dziecięcia poganom, i pokłon oddany Mu przez Magów czyli Trzech Króli. Z tych pierwszy Melchior, ofiarował Panu Jezusowi złoto, jako Królowi wieków; drugi Gaspar kadzidło jako Bogu, trzeci nakoniec Baltazar złożył w darze mirrę jako człowiekowi który miał śmierć ponieść. Kościół Wschodni szczególną przywiązuje wagę do chrztu Chrystusa Pana w Jordanie i dla tego w czasie téj Uroczystości święcą wodę w rzekach; Kościół zaś Łaciński do powołania pogan, do wiary.

8. Niedziela Starozapustna (Septuagesima).

Tak zwana, iż dawniej siedemdziesiąt dni przed Wielkanocą post zachowywano; Mięsopustna (Sexagesima), że inni sześćdziesiąt dni, Zapustna

(Quinquagesima), a drudzy pięćdziesiąt dni pościli. O tej różności postów w narodach chrześcijańskich, czyni wzmiankę historyk Kościoła Euzebiusz, Cap: 34. Dla tego też Kościół Święty nie używa przez pomienione Niedziele wesołych pieśni jako: Gloria, Alleluja i t. d. Do czasów Bolesława Wstydliwego, wielki post trwał w Polsce dni siedemdziesiąt, ztąd też utrzymała się nazwa *Niedzieli Starozapustnej*; dopiero za panowania tego Króla roku 1247. Inocenty IV Papież, wedle zdania Benedykta IV, post dla Polaków do liczby terazniejszej czyli dni 40 skrócił.

9. Popielec.

W Środę po Niedzieli Zapustnej, rozpoczyna się Wielki Post. Dzień ten zwie się Popielcem, od popiołu którym kapłan posypuje głowy wiernych Chrzęścjan, mówiąc te słowa: „pamiętaj człowiecze, że z prochu powstałeś, i w proch się obrócisz”, (memento homo quia pulvis es, et in pulvere reverteris). Obrzęd ten powstał z dawniej karności Kościoła, zachowywanej względem tych osób, które stały się winnymi publicznej pokuty. W Starym Zakonie w czasie pokuty posypywali głowę popiołem. Popiół do święcenia używa się z zeszłorocznych spalonych palm.

10. Pierwsza Niedziela Postu.

Zowie się *Invocabit* Wstępna, gdyż jest na początku postu. Druga *Reminiscere* Sucha, bo w ciągu tego tygodnia przypadają suchedni. Trzecia niedziela *Oculi* Głucha dla tego, że w tym dniu dzwonią na głuchych duchem, zwołując ich do pokuty. Niedziela czwarta postu *Laetare* Środopostna, nazywa się tak, z powodu przypadającej w tym tygodniu połowy postu. Piąta niedziela *Judica* Biała, v. *Passionis* czyli Męki Pańskiej, gdyż w tę niedzielę krzyże zasłaniają się fioletowymi tuwalniami na znak, że Kościół przystępuje do ścisłego rozpamiętywania Męki Zbawiciela. Od tejże niedzieli rozpoczyna się spowiedź wielkanocna. Nazwiska zaś wszystkich przed i po Wielkiénocy niedziel, wzięły początek ztąd, iż w braku na ówczas ludzi uczonych w Polsce, kapłani spełniali obowiązki pisarzów ziemskich, którzy, jakimiś słowy Mszę Świętą w niedzielę rozpoczynali, takie nazwisko teje niedzieli zapisywali w aktach, i tak pozostało do dziś dnia. Szósta zaś i ostatnia niedziela postu po łacinie *Palmarum* Kwietnia. Tego dnia święcą palmy na pamiątkę, iż gdy Chrystus Pan wjeżdżał do Jerozolimy, mieszkańcy jej, ślali swe szaty, oraz rzucali kwiaty i palmy pod nogi Jego. Nieszpory w dnie powszednie w wielkim poście odprawiają się przed obiadem, z przyczyny, iż dawniej pobożni raz na dzień po nieszporach posiłek w post przyjmowali, a gdy coraz z tego powodu nieszpory przyspieszano, Kościół Święty pozwolił jadać o południu, a nieszpory przed obiadem odprawiać, w niedzielę zaś nieszpory odprawiają się po południu.

11. Wielki Tydzień.

Bierze nazwisko od wielkich Tajemnic Odkupienia rodu ludzkiego na ówczas przypadających, a których pamiątkę corocznie w tym Świętym tygodniu obchodzimy. W Wielką Środę odprawia się ciemna Jutrznia, na pamiątkę pojmania Chrystusa Pana, w czasie której stawiają przed wielkim

ołtarzem świecznik w kształcie trójkąta czyli tryanguł z trzynastu świec złożony, z których jedną za każdym psalmem gaszą aż do najwyższej trzynastej, którą nie gasząc, wynoszą za ołtarz i znów onę po chwili ukazują; świece te oznaczają Apostolów, którzy jeden za drugim Chrystusa przy męce odstąpili, wiara ich pogasła, a że jedna tylko Marya wiarę żywą i palącą się Kościoła Ś. przechowała w sercu przez dni Chrystusowej śmierci, ztąd trzynasta świeca wyobraża N. M. Pannę niezachwianą w wierze w czasie najboleśniejszej Męki Zbawcy Świata (Słowa Ś. Antonina, Miesiąc Maryi wydan. Berlin z r. 1858. Stron. 203). W *Wielki Czwartek* Kościół nasz obchodzi trzy wielkie pamiątki, jako to: ostatniej wieczerzy Chrystusa Pana, tudzież ustanowienia ofiary Mszy Świętej i Przenajświętszego Sakramentu Ciała i Krwi Pańskiej. Po Mszy Świętej (w czasie której nie daje się pax-tecum przez pamięć zdradliwego pocałowania Judaszowego), chowają Przenajświętszy Sakrament do ciemnicy, gdyż Jezus Chrystus był do niej wtrącon tej nocy; poczem następuje obnażenie ołtarzy, jako: że Chrystus Pan przy męce był z szat obnażony. W tym dniu dwie tylko Msze odprawiane bywają: uroczysta i czytana, we Mszy Uroczystej Kapłani oraz całe Duchowieństwo przyjmują komuniją Świętą, podczas tejże Mszy konsekrują się trzy hostye, jedną dla celebrującego Kapłana, drugą na jutrzejszą liturgję, trzecią zaś do grobu. W kościołach Katedralnych w *Wielki Czwartek* podczas nabożeństwa święcą oleje chorych, krzyżmo Święte i oleje katechumenów. Po Mszy zaś wielkiej, Biskupi lub najstarsi Kapłani dopełniają ceremonii umywania nóg dwunastu ubogim zwanęj Mandatum, gdyż Chrystus Pan po ostatniej wieczerzy na znak pokory, umywał nogi uczniom swoim. W *Wielki Piątek* w dzień męki i śmierci Zbawiciela, oraz odkupienia naszego, doroczne obchodzenie Świętej ofiary, jako w dniu spełnienia onęj, opuszcza się; śpiewane są tylko dwie lekcye, po skończeniu których, Dyakon śpiewa passyę według Świętego Jana, następnie Kapłan modli się za wszystkie stany, oraz niewiernych i pogan, poczem następuje Adoracya Krzyża, w końcu odprawia Mszę Świętą zwaną Praesantificatorium. Tegoż dnia ubierają w Kościołach grób Zbawiciela, dokąd przenoszą Najświętszy Sakrament; to też chrześcijanie z głęboką pokorą i czią najwyższą, nie zaś dla nasycenia próżnej ciekawości, obowiązani są groby nawiedzać.

W *Wielką Sobotę* podczas Mszy Świętej na Gloria, słysząc się dają wszystkie dzwony na znak radości powszechnęj, po komunii zaś Kapłańskiej odprawiają się nieszpory. Przede-Mszą wielką palą ciernie, święcą ogień nowy, gasząc dawny, ponieważ Jezus Chrystus prawdziwe Światło, zgasł przy męce, a zajaśniał przy zmartwychwstaniu. Paschał który oznacza Ciała Chrystusa Pana, poświęca Dyakon, gdyż Chrystus po zmartwychwstaniu ukazał się najprzód niewiastom. Po święceniu ognia, zapalają na tryangule trzy świece, jedna za drugą po niejakiś czasie, co oznacza, że po Zmartwychwstaniu objawioną została Tajemnica Trójcy Przenajświętszej. Tego dnia święcą wodę do chrztu, którą Kapłan na cztery części dzieli, gdyż wszystkie części świata są uczestnikami Chrtu Świętego.

12. Wielkanoc.

Po łacinie Pascha, z Hebrajskiego oznacza przejście, jako więc w starym Zakonie oznaczało uroczystą pamiątkę przejścia Anioła śmierci, który wszystkie pierwotne Egipcyan zabijał, ocalając domy Izraela, których podwoje krwią baranka były naznaczone; tak też chrześcijanie obchodząc rzeczywistość,

w ofierze Baranka Bożego Jezusa Chrystusa którego krwią, wybawieni jesteśmy od śmierci duchowej i wiecznego potępienia, zatrzymali na obchód Zmartwychwstania Pańskiego nazwisko Paschy. W tym dniu Chrystus zmartwychwstawszy, odkupił nas z grzechu, i bramy nieba nam otworzył. Rezurekcyja czyli nabożeństwo wyobrażające Zmartwychwstanie Zbawiciela, odprawia się w niektórych Kościołach w Wielką Sobotę wieczorem, w innych zaś w Wielką Niedzielę na świtanie. U nas się tylko obchodzi Rezurekcyja z potrójną procesyą, wyobrażająca usilność modlitwy i gorące pragnienia zbytecznem uczuciem przepełnionego wyrazu; niewiadomo kto ją ustanowił, dosyć, że odległych wieków sięga. Trzykrotne powtarzanie gorącość modłów oznacza, trzykrotna więc processya ztąd początek wzięść musiała.

13. Poniedziałek Wielkanocny.

(Emaus) jest kontynuacyą Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Dawniej cały tydzień święcono, dopiero w roku 1417 Synod Konstancyjski do trzech dni Święta Wielkanocne skrócił, trzeci zaś dzień Papież Pius VI roku 1775 skasował. Sobór Nicejski z roku 325 p. n. l. postanowił, aby Wielkanoc obchodzona była w pierwszą niedzielę po pełni księżyca, po wiosennem porównaniu dnia z nocą; gdyby zaś pełnia przypadła w niedzielę, to nie w sam dzień pełni, ale na przyszłą niedzielę Wielkanoc obchodzi się.

Niedziela pierwsza po Wielkiejnocy nazywa się *Quasimodo* czyli przewodnia gdyż w dawnych czasach nowo ochrzczonych w tę niedzielę z przysionka do Kościoła wprowadzano, gdzie kapłan składa wiary odmawiał i udzielał im wody mądrości. Inaczej zwie się też *Dominica in Albis*, gdyż od Wielkiej Soboty, aż do tej niedzieli nowo ochrzczeni, szaty białe na znak niewinności nosili. Druga niedziela po Wielkiejnocy nazywa się z łacińskiego *Misericordia*, trzecia *Jubilate*, czwarta *Cantate*, piąta *Rogationum*, bo w tym tygodniu przypadają dni Krzyżowe czyli nabożeństwo na uproszenie urodzajów. Szósta zwie się *Exaudi*.

14. Dzień Świętego Stanisława.

Dzień 8 Maja, poświęcony jest czci Świętego Stanisława Szczepanowskiego Biskupa Krakowskiego, Patrona Polski, który poległ śmiercią męczeńską z ręki Bolesława II (Śmiałego) Króla Polskiego r. 1078. Za życia i po śmierci cudami słynący, Kanonizowanym został za czasów Papieża Inocentego IV, a rządów w Polsce Bolesława III (Wstydliwego). Relikwie tego Świętego, spoczywają w kościele Świętego Wacława w Krakowie.

15. Krzyżowe dni.

Trzy dni poprzedzające Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego wzięły nazwę Krzyżowych, od processyi które odprawiają się do krzyżów i z krzyżami do kościołów. W czwartym wieku Święty Mamert Biskup Vienny we Francyi, dał początek temu nabożeństwu r. 474, gdyż za Jego czasów Pan Bóg za grzechy ludzkie rozgniewany, zsyłał rozmaite klęski i karał morowem powietrzem, pod którym mnóstwo ofiar padało, Święty Mamert dla przebłagania gniewu Stwórcy, naznaczył przez trzy dni post i modły publiczne, po czém klęska ustała.

16. Wniebowstąpienie Pańskie.

To Święto oznacza, iż Jezus Chrystus czterdziestego dnia po Zmartwychwstaniu swem, w obec Apostołów i Uczni, z góry Oliwnej do Nieba wstąpił. Kościół w tym dniu oddaje się radości i szczęściu z przyczyny tryumfu swego Odkupiciela.

17. Zesłanie Ducha Świętego (Zielone Świątki).

Uroczystość ta bierze początek od Tajemnicy, w której Chrystus Pan wedle obietnicy, pięćdziesiątego dnia po Zmartwychwstaniu, a dziesiątego po Wniebowstąpieniu swoim, Ducha Przenajświętszego w postaci ognistych języków na Apostołów i wiernych, na modlitwie w wieczerniku zgromadzonych zesłał. U nas nazywają to Święto Zielonemi Świątkami, od wiosennej barwy którą się w tym czasie ziemia przyodziewa, z greckiego zaś Pentecostes, co oznacza dzień pięćdziesiąty, gdyż pięćdziesiątego dnia po Zmartwychwstaniu Chrystusowem, nowy Zakon i Kościół Chrystusów za sprawą Ducha Świętego został ustanowiony. Powinniśmy więc usilnie błagać Ducha Świętego, aby umysły nasze oświecać i serca do miłości Boga w Trójcy Jedynego zagrzewać raczył. W wigilię Zielonych Świątek równie jak w Wielką Sobotę wodę do chrztu święcąc na pamiątkę, iż dawniej w tym dniu udzielał chrzest, aby nowo ochrzczeni, również jak Apostołowie, otrzymali dary Ducha Świętego.

18. Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.

Chociaż dawniej w niektórych Kościołach obchodzoną bywała, jednakże dopiero przez Jana XXII Papieża na całe Chrześcijaństwo rozpowszechnioną i w niedzielę pierwszą po Świątkach ustanowioną została. Trójca Święta jest wielkim i głównym przedmiotem do którego się odnoszą wszystkie Święta i Uroczystości religijne. Wszelkie nabożeństwa, Msze Święte, słowem cała cześć religijna odnosi się do trzech Osób Trójcy Przenajświętszej. Papież Aleksander III w XII wieku powiedział te słowa: Kościół Rzymski nie obchodzi szczególniej Uroczystości Trójcy Przenajświętszej, ponieważ każdego dnia, każdej godziny opiewa Jój chwałę i cześć najwyższą oddaje, wszelkie nabożeństwa kończą się chwałą Trójcy Przenajświętszej.

19. Oktawa Bożego Ciała.

Urban IV. Papież ustanowił to Święto roku 1263, celem wynagrodzenia zniewag wyrządzonych Zbawicielowi, zawstydzenia heretyków, oraz oddania publicznej czci Najświętszemu Sakramentowi Oktawa Bożego Ciała obchodzi się w czwartek po Trójcy Przenajświętszej; dzień czwartkowy obranym został na tę Uroczystość z powodu: że w Wielki Czwartek ustanowionym został Najświętszy Sakrament Ciała i Krwi Pańskiej. Klemens V potwierdził to Święto na Soborze w Wiedniu we Francji. Jan XXII postanowił uroczystą processję, a pacierze i hymny ułożył doń Święty Tomasz

z Akwinu. Przez całą Oktawę téj Uroczystości, Msza wielka i Nieszpory odprawiają się z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i processyami. Jedna z tych processyi, w samo święto lub inny dzień, odbywa się z największą okazałością. Zwykle odbywa się pod gołym niebem, gdzie u wystawionych ołtarzy śpiewane są wyjątki z czterech Ewangelii.

20. Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Obchodzona dnia 29 Czerwca, sięga bardzo odległej starożytności, bo początków Chrześcijaństwa. Uroczystość tych dwóch Świętych z których pierwszego Jezus Chrystus mianował Następcą Swoim i głową widzialną na ziemi, drugi zaś wybrany cudownym sposobem na Apostoła pogan, obchodzoną była równie na Zachodzie jako i Wschodzie, nawet w wyznaniach odłączonych od jedności. Wielka liczba Kościołów wznoszona była pod wezwaniem tych Świętych bohaterów wiary Chrystusowej, z których pierwszy, tegoż dnia 29 Czerwca, ukrzyżowanym został głową na dół, dla odróżnienia od męki Chrystusa, a drugi Paweł Święty ścięty w Rzymie za prześladowania Nerona. Ciała tych Świętych Apostołów pogrzebane pierwsiastkowo w Kryptach czyli pieczarach Kaliksta o dwie mile od Rzymu, dziś spoczywają w najwspanialszej w całym świecie Świątyni, pod olbrzymią kopułą sławnego artysty Michała Anioła. Uroczystość tę poprzedza u Greków pewien rodzaj wielkiego postu, który się rozpoczyna w tydzień po Wielkiej nocy. Łacinnicy zachowują wigilię doń dawniej o chlebie i wodzie, który to post za powinność wkłada Sobór z XV wieku.

21. Przemienienie Pańskie.

Kościół Święty obchodzi dnia 6 Sierpnia; jest to Święto kościelne czyli drugorzędne, dla tego téż do południa lud świętuje, modląc się w Świątyniach Pańskich. Chrystus Pan przemienił się na górze Tabor (z hebrajskiego szczyt góry), w obec uczniów Piotra, Jakóba i Jana, dla utwierdzenia wiary Świętej, o prawdziwym Bóstwie Swojem. Na onczas szczególniej powinniśmy prosić Boga o umocnienie w wierze, przemienienie złości i grzechów naszych, jako téż wszelkich dolegliwości duszy i ciała.

22. Dzień Wszystkich Świętych.

Niepodobna było postanowić szczególnych uroczystości dla uczczenia każdego Świętego, zwłaszcza że wielka ich liczba jest nam zupełnie nieznaną. Kościół więc ustanowił ogólną uroczystość Wszystkich Świętych, abyśmy Ich czci zadosyć uczynili. Ustanowienie tego Święta przypisują Bonifacemu IV Papieżowi, na początku VII wieku, który Panteon, świątynię wszystkich bóstw pogańskich zamienił na Przybytek Chrześcijański i poświęcił czci Wszystkich Świętych. Uroczystość tę następnie Grzegorz IV rozciągnął do całego Kościoła, na dzień 1 Listopada. Następujący dzień zaduszny, poświęcony jest pamięci wszystkich wiernych zmarłych, w którym mamy szczególny obowiązek modlenia się za tych którzy nas do wieczności uprzedzili, aby jeżeli się jeszcze nie wypłacili Boskiej sprawiedliwości, cierpiąc karę

w Czyscu, w skutek zasług Jezusa Chrystusa, oraz modlitw, postów, jak-mużny i Mszy ŚŚ, na ich intencye odprawianych, miłosierdzia Bożego co prędzej dostąpili, przestrzegając razem żyjących, aby pamiętali na śmierć, i sposobili się do szczęśliwej wieczności zasługą życia chrześcijańskiego.

Święta Matki Boskiej.

23. Niepokalane Poczęcie N. Maryi Panny.

Uroczystość ta sięga XIII wieku, najgorliwsiymi obrońcami tego Dogmatu pomiędzy innymi Zakonami, odznaczyli się Franciszkanie, to też Święto Niepokalanego Poczęcia zwłaszcza w Świątyniach tego zakonu z wielką odbywać się zwykło solennością i wystawną wspaniałością przez cały tydzień. Dnia 8 Grudnia roku 1854 Papież Pius IX oznaczył jako Dogmat wiary, to co było dotąd pobożną wiarą kościoła względem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny.

24. Święto Oczyszczenia N. M. P. (czyli Gromnicznój).

Podwójna nazwa téj Uroczystości, bierze początek od Tajemnicy i od Obrządku. Jest Świętem Oczyszczenia, nie żeby Najświętsza Marya Panna potrzebować jakowego oczyszczenia miała, gdyż była samą świętością i czystością, lecz przez pokorę poddała się ogólnemu dla niewiast podówczas prawu. Ztąd téż wzięły początek wywody dla matek chrześcijańskich. Święcenie świec na cześć Chrystusa i Matki Jego, mianuje dzień ten Świętem Najświętszej Panny Gromnicznój. Świece te zwa się gromnicami, iż gromią ciemności piekielne w godzinę śmierci chrześcijanina.

25. Zwiastowanie N. M. P.

Święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny łączy w sobie dwie tajemnice: Poczęcie Jezusa Chrystusa w łonie Maryi, oraz Boskie Macierzyństwo tejże Świętej Dziewicy. Uroczystość ta sięga V wieku, i Kościół Wschodni obchodził ją z wielką okazałością; Sobór Toledański z roku 656 nazywa ten dzień najznacniejszym Świętem Matki Boskiej. Słowa Archanioła Gabriel: Zdrowaś Marya łaski pełna Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami, stanowią pierwszą część Pozdrowienia Anielskiego. (Ave Maria). Następne: Błogosławion Owoc żywota Twojego Jezus, wyrzeczone przez Świętą Elżbietę krewnę Maryi w czasie Jój nawiedzin, składają część drugą Pozdrowienia, Kościół zaś w roku 431 w czasie Soboru powszechnego, (zgromadzonego w Efezie, celem potępienia herezyi Nestoryusza), wspólnie z Świętym Cyryllem i dwustu Biskupami, ułożył ostatnią część Pozdrowienia Anielskiego: Święta Maryo Matko Boża módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej Amen. Ponieważ zaś Marya szczególną wartość przywiązuje do Pozdrowienia Anielskiego, gdyż ono przypomina Jój radość doznana kiedy usłyszała od Anioła, iż zostanie Matką Boga. Powinniśmy

zatem codzień rano, w południe i wieczór odmawiać Aniół Pański. Papież Urban II na Soborze w Clermont roku 1095, postanowił: aby każdodziennie trzy razy, na odgłos dzwonu powtarzano Pozdrowienie Anielskie. Podczas Wielkiejnocy zamiast Aniół Pański, odmawia się antyfona *Regina coeli*; a przez cały rok na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa Pana, Aniół Pański odmawia się stojąc.

26. Nawiedzenie Najśw. Maryi Panny.

Święto Kościelne, wyrażające pamiątkę, iż Najświętsza Panna po zwiastowaniu Anielskiem, wyruszyła w drogę do miasta Hebron w pokoleniu Juda, aby nawiedzić krewną swą Elżbietę i cieszyć się z nią pospół, a Marya wszedłszy w dom Zacharyasza i pozdrowiwszy Elżbietę, nawzajem pozdrowioną została temi słowy: Błogosławion Owoc żywota Twojego, na co odpowiedziała Najświętsza Panna wzniosłym hymnem po dziś dzień powtarzanym w Kościołach naszych: „Wielbij duszo moja Pana“, Najświętsza Panna po trzech miesięcznym pobycie w domu Elżbiety, wróciła do Nazaret. Kościół obchodzi pamiątkę Nawiedzenia dnia 2 Lipca.

27. Wniebowzięcie Najśw. Maryi Panny.

Jest pierwszym i najuroczystszym ze Świąt Matki Boskiej, gdyż sięga IV wieku; przez długi czas obchodzono je dnia 18 Stycznia, za panowania Karola Wielkiego, przeniesionem zostało na dzień 15 Sierpnia. Przedmiotem tej uroczystości jest błogosławiony skon i cudowne wzięcie do nieba, z grobu wykutego w skale Gethsemani, w którym tylko kilka chwil Jéj Święte ciało zostawało. Wielu pisarzy twierdzi: że gdy Święty Tomasz który nie był przy zaśnięciu Najświętszej Panny Maryi, otworzył Jéj trumnę, znalazł tylko ubogą odzież Najświętszej z Istot, i wiele wonnych kwiatów; na tę pamiątkę święcą się u nas kwiaty i zioła, które lud wiejski skutecznie używa przeciw licznym chorobom zwierząt domowych, i dla tego zowie to Święto, Świętem Matki Boskiej Zielnej.

28. Narodzenie Najśw. Maryi Panny.

Kościół Rzymski obchodzi to Święto od najodleglejszej starożytności. Rocznica Narodzenia Najświętszej Maryi Panny wyznaczona została na dzień 8 Września, ponieważ według powszechnego podania, w tym dniu w Nazaret, narodziła się Najświętsza Panna z rodziców Joachima i Anny. R. 733 Epoki Rzymskiej na 21 lat przed Erą Chrześcijańską. Dnia 9 po narodzeniu wedle zwyczaju cała rodzina zeszła się dla nadania imienia nowonarodzonemu dzieci. Jakoż córka SS. Joachima i Anny otrzymała imię Miriam czyli Marya; które po Syryjsku znaczy Panią i Królową, a po hebrajsku „Gwiazdą morską“.

Spis Rzeczy. (Index rerum.)

ODDZIAŁ I.

Str.

Předmowa..... 7

Pieśni Adwentowe.

Zdrowaś bądź Marya..... 9

Gwiazdo morza i „Odwroć od nas“..... 10

Boże wieczny..... 11

Pieśni na Boże Narodzenie.

Anioł pasterzom mówił..... 12

W żłobie leży..... 13

Bóg się rodzi..... 14

Pieśni Postne.

Garzkie Żale..... 15

Jezu Chryste Panie miły..... 22

Wisi na krzyżu..... 22

Rozmyślajmy dziś..... 23

O duszo wszelka nabożna..... 24

Krzyżu święty..... 24

Ojcie Boże Wszechmogący..... 26

Płaczcie Anieli, płaczcie Duchy św..... 28

Stała Matka (Stabat Mater dolerosa)..... 30

Zawitaj ukrzyżowany..... 32

Ustęp, czyli dodatek do Męki Pańskiej..... 33

Pieśni Wielkanocne.

Przez Twoje Święte Zmarłych powstanie..... 34

Wesoły nam dzień..... 34

Chrystus zmarłych wstanie jest..... 35

Pieśni o Najśw. Maryi Pannie.

Witaj Święta..... 36

Witaj Królowa, Matko litości..... 37

Matko Niebieskiego Pana..... 37

Ty, Któraś pięknie..... 38

Zdrowaś Marya, śpiewajmy..... 39

Boga-Rodzica Dziewica (Pieśń św. Wojciecha)..... 40

Witaj Królowa Nieba..... 43

Zdrowaś Marya..... 44

Godzinki o Niepokalaném Poczęciu N. M. P..... 44

Hymn „Zawitaj Pani świata“..... 45

Pieśni Przygodne.

Kiedy ranne wstają zorze..... 49

Wszystkie nasze dzienne sprawy..... 49

Twoja cześć, chwala..... 49

U drzwi Twoich..... 50

Boże w dobroci..... 51

Strasznego Majestatu Panie..... 51

Do Ciebie Panie..... 52

Kto się w Opiekę, poda Panu swemu..... 53

Trójca Bóg Ojciec..... 54

Anioł Pański (Zakończ. Naboż. Porannego)..... 55

Chwała bądź Bogu..... 57

Litanje.

Str.

Litanja do Pana Jezusa..... 57

Litanja do Najśw. Maryi Panny..... 58

Antyfona. Pod Twoją obronę (Sub Tuum

praesidium)..... 59

Litanja do Wszystkich Świętych..... 60

Supplikacye.

Święty Boże..... 65

Przed oczy Twoje Panie..... 65

Niechaj będzie pochwalony..... 66

Odwroć od nas..... 66

Pieśni za Umarłych.

Jezu w Ogrójcu..... 67

Przez czyscowe upalenia..... 67

Processya na dzień Zaduszny.

Hymn: Dzień on dzień..... 68

Dobry Jezu..... 68

Stacye, Modlitwy, Hymny..... 69 i 70

Libera me, Domine. Responsorium..... 71

Litanja za dusze wiernych zmarłych..... 72

ODDZIAŁ II.

Aspersye.

Antiphona. Asperges me..... 75

Antiphona. Ad Aspersionem Dominica Pas-

sionis et Palmarum..... 76

Antiphona. Vidi aquam..... 77

Antiphona. Haec est dies..... 78

Modus Ministrandi Sacerdoti celebranti Mis-

sam. (Sposób służenia do Mszy św. czyli

„Ministrantura“..... 79

Msza (Missa)..... 81

Msza żałobna (Missa pro Defunctis) „Re-

quiem“..... 82

Salve Regina (Requiem)..... 84

Salve Regina (na Nieszpory)..... 85

ODDZIAŁ III.

Psalmodye..... 87

Nieszpory na Uroczystości całego roku. 88—91

Nieszpory (Vesperae)..... 92

Psalmy na 1-sze Nieszpory Bożego Narodz.

Psalm 109. (Dixit Dominus)..... 92

Psalm 110. (Confitebor tibi)..... 93

BIBLIOTEKA KÖRNICKA

247123